

11297

Key.
1917.

213

Index

1024
1/2299

ADVENTURES,

&c. &c.

— 7 2 0 8 6 5 4 3 2 1 —

3 0 0 0

THE ADVENTURES OF THE

GOOROO PARAMARTTA

IN THE TAMIL LANGUAGE (COMPARISON)

BY A TRANSLATION AND VOCABULARY

TOGETHER WITH AN ANALYSIS OF

THE FIRST STORY

BY BENJAMIN BARINGTON

OF THE HEBREW CIVIL SERVICE

LONDON:

W. RICHARDSON & CORNELL

MDCCCXII

பரமாமதகுருஷன்
கதை.

THE ADVENTURES OF THE
GOOROO PARAMARTAN:

A TALE IN THE TAMUL LANGUAGE: ACCOMPANIED

BY A TRANSLATION AND VOCABULARY,

TOGETHER WITH AN ANALYSIS OF

THE FIRST STORY.

BY BENJAMIN BABINGTON,

OF THE MADRAS CIVIL SERVICE.

LONDON :

J. M. RICHARDSON, 23, CORNHILL.

MDCCCXXII.

TO THE
HONOURABLE THE COURT OF DIRECTORS
FOR
MANAGING THE AFFAIRS
OF THE
UNITED EAST INDIA COMPANY,

This Translation,

IS
RESPECTFULLY AND GRATEFULLY

DEDICATED,

By their most obedient

and most humble Servant,

B. G. BABINGTON.

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
University of Toronto

<https://archive.org/details/gc-sh10-0004>

PREFACE.

THE Tamul language is spoken by a population of more than five millions; being current in the Southern portion of the Peninsula of India, throughout the Jaghire, the districts of South Arcot, Salem, Coimbatoor, Combaconum, Tanjour, Trichinopoly, Madura, Dindigul, and Tinnively, as well as in many parts of the extensive kingdom of Mysore.

It is not derived from any language at present in existence, and is either itself the parent of the Teloogoo, Malayālam and Canarese languages, or, what is more probable, has its origin in common with these in some ancient tongue which is now lost, or only partially preserved in its offspring.

In its more primitive words, such as the names of natural objects, the verbs expressive of physical action or passion, the numerals, &c. it is quite unconnected with the Sanskrit, and what it thence so largely borrowed, when the Tamuls, by intercourse with the more enlightened people of the North, began to emerge from barbarity, has reference to the expression of moral sentiments and abstract metaphysical notions, and is chiefly to be found in the colloquial idiom. In this remarkable circumstance, and also in the construction of its alphabet, the Tamul differs much from the other languages of the South, which are found to admit the Sanskrit more largely in literary and poetical

compositions than in the ordinary dialect of conversation, and which adopt the arrangement of the Sanskrit alphabet with scarcely any variation. The higher dialect of the Tamul, on the contrary, is almost entirely free from Sanskrit words and idioms, and the language retains an alphabet which tradition affirms to have heretofore consisted of but sixteen letters, and which, so far from resembling the very perfect alphabet of the Sanskrit, wants nearly half its characters, and has several letters of peculiar powers.

Since, therefore, as might have been expected from its geographical situation, the Tamul language has stronger traces of originality than any of the cognate dialects of Southern India, it is, with propriety, taken first in the order of study, and he who adds a knowledge of this Southern tongue to the more polished language of the North,* has more than half accomplished the acquisition of all the Hindoo languages of India.

It is unnecessary to enlarge upon the utility of the Oriental languages to those who are destined to the conduct of public affairs in India; since the advantage of an immediate intercourse between the mass of the people and those who are intrusted with their government, is now not only generally acknowledged, but also earnestly sought, in the measures which have been adopted, both at home and abroad, for the education of the Honourable Company's Servants.

It is the object of the following pages, to furnish materials for commencing, in this country, the study of the Tamul language, and for this purpose a Tamul Tale has been selected, of which a Translation, Vocabulary and Analysis have been furnished.

* The *Sanskrit* is thus designated in the Tamul countries,

The Story of the Gooroo Paramārtan, is one of the lighter productions of that profound scholar and rare genius, father Beschi;* and, if it had any higher aim than the mere amusement which its author might derive from thus satirizing the

* The few following particulars, of one whose fame is so well established in the South of India, may not be unacceptable to those whose views are directed to that country. They are taken from a Tamul MS. in my possession.

Vīramāmooni or the great Champion Devotee, as Beschi is surnamed by the Tamuls, was a native of Italy, and one of the religious order of Jesuits. Having been appointed by the Pope to the East India Mission, he arrived, in 1700, at the city of Goa, on the Western coast. He thence proceeded to Āvoor, in the district of Trichinopoly, where he studied the Tamul language in both its dialects, as well as the Sanskrit and Teloogoo; and with a view to public employment, which it was ever the Jesuit policy to seek in order to promote their religious views, he made himself master of the Hindostannee and Persian. It is probable that he held political offices in the earlier part of his life, for we can hardly suppose him to have risen at once to the appointment of Divan, which he held under the celebrated Chunda Saheb, during his rule as Nabob of Trichinopoly, especially as Chunda Saheb did not assume the government of that place until the death of the Rajah, which happened in the year 1736.

From the moment of his arrival in India, he, in conformity with Hindoo custom, abandoned the use of animal food, and employed Brahmans to prepare his meals. He adopted the habit of a religious devotee, and on his visitations to his flock assumed all the pomp and pageantry with which Hindoo Gooroos usually travel. He founded a church at Konāngooppam Ariyanoor, in the district of Baroor, and my MS. notices particularly a picture of the Madonna and the child Jesus, which he caused to be painted at Manilla and set up in that church. It was in honour of this Madonna, of her husband Joseph and the Lord Jesus, that he composed the Sacred Poem called Tēmbāvani: which, vying in length with the Iliad itself, is by far the most celebrated and most voluminous of his works. It contains 3615 tetrasticks, each of which is furnished with a prose interpretation; and, to judge from the only Padalam or Canto which I have had an opportunity of reading, where the murder of the innocents is described, its merits are not over-rated. Vīramāmooni also founded a church at Tirookāvaloor,

Indian Priesthood, it was probably intended as a pleasant vehicle of instruction to those Jesuits whose labours required a knowledge of the Tamul language. Its grammatical accuracy, the variety of idiomatical expressions and constructions which it contains,

a name which he gave to the town of Vadoogapet, in the district of Ariyaloor, and on the Madonna there he composed three Poems: Tirookāvaloor Kalambagam, Anneiyajoongal Andādi, and Adeikala Mālei.—The following are the most important of the remaining works of this author; which, with exceptions that will be noticed, are extant only in MS.

Kitēri Ammāl Ammānei, a poem. Vēdiyarjookkam, a work in prose; where, as the name implies, the duties of one who has devoted his life to religion are laid down. Vēda Vilakkam, also in prose; which, from the title (the light of the gospel), I presume to contain some doctrinal exposition of the Roman Catholic Faith. A Dictionary, Tamul and French; another Tamul and Portuguese; a third Tamul and Latin (see Note to page 67). Sadoor Agharādi, or the Four Dictionaries; a Tamul work relating to the higher dialect. Of philological works he has furnished Tonnool Vilakkam; a Tamul Grammar of the higher dialect, written in Latin. Of this I made a Translation in 1814; which, having become the property of the Madras Government, is now, as I learn, under course of publication at their College Press. The Clavis Humaniorum Tamulici Idiomatis; a second Grammatical Treatise in Latin, relating to the higher dialect. A Latin Grammar of the common dialect; which has been published at the College Press at Madras; and of which a faulty and vulgar translation has long been before the public.

Such were the literary labours of Beschi, and he was distinguished as much for his piety and benevolence as for his learning. To the conversion of idolators his principal efforts were of course directed, and they are said to have been uncommonly successful. Perfect master of Hindoo science, opinions and prejudices, he was eminently qualified to expose the fallacies of their doctrine, and the absurdities of their religious practices; and, accordingly, he is much extolled for the triumphs which he obtained, in those controversial disputations which are so frequent among the learned in India, and for the almost miraculous skill which he displayed, in solving various enigmatical questions which his adversaries propounded for his embarrassment.

It remains a subject of regret, that talents so rare, should have been devoted to

and the apparently studied manner in which a great number of words are brought together in so small a compass, seem to justify this supposition; but, whatever may have been its first design, if these advantages be considered, and we further add that the incidents, though by no means devoid of humour, occasionally somewhat coarse, yet owe no part of their interest to those immoral allusions so frequent in Hindoo compositions, it will, I think, be admitted, that it is not ill suited to the object to which it is here appropriated.

In the Translation, it has been my endeavour rather to adhere to the literal meaning of words, than to attempt, by indulging in latitude of expression, to give the force and spirit of the original. In languages so widely differing in idiom, as the Tamul and English, it became necessary to adopt decisively one or other of these methods of translation; and though I am aware, that where the sole aim is to convey the force and style of an Author, this is far from being accomplished by a servile adherence to his diction, yet where instruction is the object, and the interpretation

the promotion of a religion scarcely less replete with error, than that which it supplanted: but we may draw this practical conclusion from Beschi's success, that a thorough acquaintance with Hindoo learning and a ready compliance, in matters of indifference, with Hindoo customs, are powerful human means, to which the Jesuits owed much of their success, and which should not, as is too much the case, be despised by those who undertake the task of conversion in a better cause. Vīramāmoonī continued to hold the office of Divan, in Trichinopoly, until the year 1740; when that city being besieged by the Mahratta army, under Morary Rao, and Chunda Saheb being taken prisoner, he contrived to effect his escape, and fled to the city of Gāyal Patanam, then belonging to the Dutch. He there remained, in the service of the church, until 1742, when he was carried off by an illness, the particulars of which are not stated. His name is still remembered in Gāyal Patanam, and masses continue to be offered up for the salvation of his soul, in that city and its neighbourhood.

is intended as a substitute for a living teacher, it appears to me that the student is best assisted, when every passage is rendered as closely as is consistent with clearness and grammatical accuracy.

To detail the various cases, in which diversity of idiom and the consequent deficiency of analogous expression have obliged me to have recourse to periphrasis, would be but to point out what will be sufficiently apparent on inspection. I may mention, however, that I have found it difficult, and sometimes impracticable, to represent in English the honorific forms which so conveniently and elegantly serve in Tamul to distinguish the relative rank of persons. Those who are conversant with Italian, will call to mind, that there are several gradations of respect which one individual may indicate, by his mode of addressing another. He may commence his dialogue with *tu*, or *voi*, or *ella*, or *vossignoria*, and yet it would be difficult in our language to find an exact equivalent for the value of these expressions. In Tamul these honorific distinctions are marked, as well in substantives, and even in verbs, as in pronouns,* and they are preserved not only in addressing another, but also in speaking of a third person.

The Vocabulary is intended to contain all the words which occur in the original Tale, and to give such meanings to each as are in use in the common dialect of the language. The motive for thus enlarging it was to supply the want of a dictionary, which in this country is not procurable, and thus to put the student in possession of the greatest quantity of information which could be derived from the perusal of a single book.

The most complicated rules of the Tamul accidence, and those which admit of the greatest number of exceptions, relate to the

* See an instance in Page 122 and the Note upon it.

formation of the past and future tenses of verbs; and, as is usually the case with grammatical anomalies, they, for the most part, occur in words of frequent use, and such as will be found in the Tale before us. I have, therefore, with a view to familiarize the student's eye to these, inserted after each verb the terminations, in the first person singular, of the past and future tenses. The parts of speech are likewise stated throughout; and, with the kind and liberal assistance of Mr. Charles Wilkins, I have been enabled to refer the derivations from the Sanskrit, to their originals in the Dēvanāgarī character. The printed Dictionary in use in India, does not give any of these particulars, and, to that extent, I may venture to hope, that the Vocabulary here offered is better adapted to the use of a beginner.

Tamul Syntax, more especially that of the low dialect,* has not hitherto been considered in detail by grammatical writers; nor do the native teachers, many of whom are acquainted with English, offer any very satisfactory explanations on this subject to their English scholars. The idiom is highly elliptical, and there is therefore room for discussion with regard to the supply of what is understood; some striking peculiarities exist in the powers of verbal derivatives, and numerous are the constructions which bear no analogy to what we find in other languages.

An Analysis of the first Story has been attempted, but, for the reasons just stated, it can hardly be expected that in all cases the explanations offered will prove quite satisfactory and free

* In Mr. Ellis's translation of Tiroovalloovan Cooral, a collection of Moral Apophthegms, written in poetry, an analysis is given of the construction of each distich, by which the syntax of the higher dialect may be advantageously studied. The learned author did not live to complete this translation; but as 777 pages are already printed, it is to be hoped that this curious work will be carried on to its conclusion, by some one of the many Oriental Scholars now at Madras.

from objection. The method I have followed, has been to give a literal translation of each sentence, numbering the English words according to the Tamul order. I have then proceeded to parse the Tamul words in their natural arrangement, numbered consecutively to refer them to the English. This parsing embraces an explanation of the inflections which each word has undergone, the relation which it bears to the sentence in which it is placed, and the changes which, for the sake of euphony, take place in its initial and final letters.

This last branch of Tamul Grammar, is one to which I would particularly direct the attention of the Scholar; first, because, as the language is written without any division between the words, unless it be well understood, it is absolutely impossible to read with even tolerable fluency; secondly, because much stress is laid on it, as a point of education, among the more literary of the Natives; and, thirdly, because it will be found in some measure to illustrate the permutations which, in a minor degree, were in use among the Ancient Greeks. I may add another, and perhaps the most important reason for attaining a thorough knowledge of the changes of letters; namely, that they are not to be considered, in all cases, as merely conducing to harmony of sound, though this must have been their original, as it is their usual object: in many instances they serve the more essential purpose of marking a difference of sense in words, which, from their similarity, might otherwise be confounded.*

* Thus, the letters க, ச, த, ட, occurring at the commencement of a word, are respectively doubled after an infinitive mood possessing its usual powers; but if that infinitive be used in the sense of an imperative, those letters remain without augmentation. So likewise when those letters at the commencement of a word follow a noun in the nominative case, they remain single; but they are doubled if that noun be nominative in form, but genitive in signification. Lastly

Both in the Vocabulary and Analysis, constant reference is made to the Tamul Grammar, recently published by Mr. Anderson; a work which, by judiciously uniting all the information scattered through several grammatical treatises, has supplied a long-felt deficiency in the elementary part of the language. I have also made use of the printed Tamul Dictionary, and of two MS. Dictionaries in my possession, the one Tamul and French, and the other French and Tamul. To the latter works I am more especially indebted, for much of the matter contained in the Notes.

It remains for me to notice one or two particulars, with which it is fit my readers should be acquainted.

In Tamul, as in Sanskrit, all the vowels are represented in writing, except the first, which is considered to be *inherent*, as essential to the proper articulation of every consonant to which other vowels are not affixed. Still there is an ambiguity, because a consonant may be *dead*, as the Tamuls significantly express it, that is, without any following vowel.

The Natives themselves do not distinguish in writing these two cases, trusting to the context for a solution of all difficulty; and we need not doubt that this is sufficient to guide them, when we recollect, that throughout the Mahomedan languages, not one only,

to give an example from our own Tale, we find this clause in the Second Story, “*எதேரபநகுபெரஸ்ஸாப்பெண்ண :*” where we observe that the initial ப, of the word பெரஸ்ஸாப்பு, remains single, and we hence conclude that the preceding word is the past participle *பநகு*, from the verb *பருகி மது*. If, on the contrary, the initial ப had been doubled, we should have known the preceding word to be the pronoun *அநகு*, and that the letter *ப* was introduced before it, with the force of the Greek *digamma*, that the hiatus occurring between the final vowel of the word *எதேர*, and the initial vowel of the word *அநகு*, might be avoided.

but all the short vowels are omitted, and it is only in elaborate works that the diacritical points are inserted to supply their place. Europeans, however, have felt the necessity for marking the difference between the *dead* and the *animated* consonant; and it has therefore been a practice among them to place a dot over quiescent consonants, where ambiguity was likely to arise, and to mark with a dash above, a consonant with the inherent vowel. This method is never more than partially pursued, and the double distinction is evidently unnecessary. Conceiving that, to a beginner, all cases must be equally ambiguous, I have, in the following Tale, marked the quiescent consonants throughout, in the manner just mentioned. One exception alone occurs, in the letter (*na*) ன, which is never marked as quiescent, and the reason is, that the fount of letter which I purchased did not contain the requisite character. It would have been easy to have had a new matrix cut, but of this circumstance I was not aware until a considerable portion of the work was printed; and then, for the sake of consistency, it appeared better to make no alteration. The Student will not find this deviation perplexing, for the letter ன is quiescent, only when in company with another ன (A. G. Sect. 22), or with its homogeneous *vallinam* (ta) த.

The larger type used for the heading of Chapters, does not contain any dotted letters.

The English orthography which I have employed in representing Tamul words, is the same as that used by Mr. Anderson, excepting only that the *double o* is made to correspond with his Italian *u*. My motive for preserving this difference was, that I might retain the *u*, both short and long, for the purpose of representing the sound which the vowels ஓ and ஔ have, when followed by certain consonants of the cerebral class.

What is here offered to the public, is intended as a proof,

trifling indeed, but probably the last which it will be in my power to offer, of the desire that I feel to render myself useful to a service, for which I entertain the most unfeigned regard, and which nothing but extreme ill health should have induced me to quit. The performance, small as it is, will I fear be found to fall far short of perfection in its execution. In those Oriental languages which have long attracted the attention of European philologists, the assistance derived from books of reference is full and satisfactory; in the Tamul language this is far from being the case, and as the present small work was begun and has been completed in England, no opportunity has been afforded of consulting living authorities.

I am however fully sensible that I could have no right to put forth any book, especially one of instruction, which I did not believe to be at least tolerably free from error; and the experience of several years' practice in the Tamul language, latterly much increased, by my duties as Assistant Translator to Government, has afforded me some ground for the expectation, that such faults as may exist will not be found either very numerous or important.

With greater confidence do I ask indulgence for the typographical errors. Mr. Anderson's Grammar and the present composition, may be considered as containing the first attempts which have been made to print Tamul in this country, and the compositor was of necessity wholly unacquainted with the language. When it is averred that no pains have been spared to render the text accurate, perhaps the best apology is offered for those faults which may remain, and I may say, in the words of the great Porson, "*Quod si in hac re et similibus aliquoties aut meo aut typosetiarum errore peccatum est, ignoscet æquus*"

lector, secum reputans, quam facile et mentis et oculorum acies hujusmodi minutiis examinandis hebetetur.”

In conclusion, I beg to offer my warmest acknowledgments to my friend Mr. Anderson. But for the hope of that Gentleman's kind co-operation, the present work would probably never have been undertaken; and had not that hope been amply fulfilled by the material assistance which he has throughout afforded, it would certainly never have been finished.

ERRATA.

Page	58	Line	4	<i>for</i> meadows	<i>read</i> belly
—	59	—	15	— conjurer	— divine conjurer
—	80	—	7	— repast	— supper
—	135	—	14	— ஜயனார்	— ஜயனார்
—	138	—	20	— கட்டிவெக்கிறது	— கட்டுவெக்கிறது
—	139	—	7, 8	— அருவாரம்	— அரிவாரம்
—	150	—	3	— சம்பரம்	— சம்பரம்
—	151	—	22	— சாதுண	— சாதுண
—	153	—	8	— சிறுது	— சிறுது
—	156	—	19	— தாபகம்	— தாபகம்
—	185	—	9	— முண்டாசு	— முண்டாசு
—	118	—	18	<i>insert</i> அரபாரம், <i>sub.</i> a tumult, a quarrel	
—	143	—	23	<i>insert</i> கிழவு, <i>sub.</i> a bough	

In Page 103, the sentence commencing “*This is a kind,*” is not correctly rendered. It should stand thus : “‘This is a kind of Pōōjei peculiar to the deity of our caste: you will hereafter understand it well.’ She added, as she was entering the house, in a low tone, as if talking to herself, ‘It will be completed on your head.’”

பரமாமதகுருவீன

கனத

முதலாவது

ஆமனாககடநத

கனத.

பரமாமதனேன் ஹேருகுருவானவரி
ருநதாரீ. அவரேவனதுக்கூழியஞ் சேய்ய
மடியுமனபயனும்பேறதயுமிண்ச்சனுமுட
னுமேன்னமவரீசீஜாக்கனாகவருநதாரீ
கன்த. இவரீகனாமவருங்கானனுபயாகமம்
மச்சீஜாக்கணாவசாரிக்கக்கிஅமங்கன
வழிபேராய்த் திரும்பமபத் துக்குவருனகய
லோருநான்துன் னுஞ்சர்மநேரத்திலோ
ராமம்மங்கனாக்குச்சேன்அரீகன்த.

இநதநதிகோடதானகயாஸ்வழித்திருக்
கும்பேவணயம் கபக்கப்பபாதேன்னுரு
வானவரீமிண்ச்சணயேவ ஆம்முனித்தி
றாசோதிக்கவடாரீ. அதம்கிவன்புனக
யண்ச்சருடிம்முப்பம்மனவக்ககனகய
லேநதினகோனாரிக்கபனபனயக்கோண்டு
பேரயனத ஆம்மயண்பாதுதாரநின்மேட்
புத்தண்ணீரிலேதோய்த்தாரன்.

தோய்த் தவபன் னண்ணீர் சுற்றேன் னப
 னகந தது கண்டு டி ஊச்சனே ன்பவன் பத
 றித்தவ றுவடு நதோடி ஐயாவய்யாநதி
 னயக்கடக்கவடப் போத றவாயன் னு அதுவ
 ழித்திருந துநா ன்தோடவபனே நச்சுநாகம்
 போலே சிறித்தியே றிகோபத்திற் புகந
 துபாய்ந தேன் ணபே திரீத்த வேகுரிக் கு
 நானு யரீப றுழத் துத்தப் பிண தேயதிசே யந
 தானே ன் னுன். அதுக் குக் குருவா னவரீ தே
 வதிரு வுநத் துக் குநாமே ன் னசேய் போன்
 சம் னநேரங் காத்திருப் போமே ன் னு ன் னப
 யல்கு ண்டநி பூ ஊச்சேய் துபடர்ந தபுஞ் சோ
 ஊய லு லுநக் காரீந தாரீக ள். அங்கே போ
 டுது போக்கவந தநதிய ன்பலவ சே ஊங்
 க ஊயவ னவன் சோல் லக்கோ ண்டு வரும
 ள்வலம் டியே ன்பவன் சோ ன் னதாவது.

இநதநதிய ன்கு ஹா றுநதந திர று ம்பம் ப
 லு று னு னு யே ன்பா டன் சோல் லக்கே டிருக்
 கியே ன். எ ன்பா டன் வே கு வயாபா றி
 யாக்கு ம். அவரோருந றா லுப் பிப் போதி
 யே ம் னு னவர ண்டு க று னு த க ஊத் தா னுந
 த ன்கு டா லியுமோ டி க்கோ ண்டுந டு வா ம்
 று ல் று ல்கிவ ரு னு க ய ல் னு ப ம ட்டுமோ டுகி
 றகு ரி ரீந த த ண் ணீ றிலே கோ னு பநா ளா
 கக் கோ ள் ளா ளச் சம் னு ஊப் பா றுத் தா ன்க
 லு ல்கு ரித் துக் க று னு த க ஊய நி னுத் திக்கு
 ரிப் பா டி னு ரீக ள்.

ப ன்பக் க று ரக் குச் சே ன் னவ பத் தி லுப்
 பே ல் லா த் னு த ய ம று தி ன் னு து ம ல் லா ம

ன ன் னு ய் த் னு த த் தி ரு ந து கோ ணி னு க வ ரு
 னு ய ச் ச ம் னு ந தி ற வ ரு ம ல ம் பு த ம ரு ய் ப் பே ஸ்
 ல ரு த் சோ ரி ந து வ ட் டு த் தி ரு டி ன த ரு க க் க ண்
 ப ரு ரீ க ள். ஆ ஆ இ ந த வு ப் னு ப ப் ப டு ங் கி க்
 கோ ண் டி ரு ந த தி னு லே ய ஸ் லோ பே ங் க ண்
 ய ரு ம் வ டு ங் க ரு ம ஸ் வ டு து ம க ரு ந ன் னு ம
 யே ன் னு வ ரீ க ள் ச ந தோ டு ப் ப டு ரு ரீ க ளோ ன்
 னு ம டி சோ ன் னு ன்.

அ த ம் கு ப் பே னு த ய ரு ன வ ன் ம ம் ஹே ரு சே ய்
 தி து வ க் கி னு ன். இ ந த வ ரு ம் னு க் கு ள் ளு வ ரு
 ய த ந தி ரு ந தி ரு ட் டு க் க ள் மே த் த பே ன் னு ள்
 லே ந ப ந த து கே ட் க. இ ரு ந ரு ய் தி ரு டி ன
 வ ரு ட் டு க் க ஹி க் க ண் ப த் னு த வ ரு ய லே க வ்
 வ க் கோ ண் டு நு வ ரு ம் ஹ லே ந் தி ப் பே ரு
 னு க ய ம் க ப டு ரு க வ ரு ம் வே ஹே ரு ம ரு ம் ஸ த்
 து ண் டு த ண் ணி ரு லே க ரு டி ன த ரு ம். ந ரு யோ
 பே ன் னு லோ ரு க ப டி ஸ் ல ரு ம ம் க ண் ப து
 பே ரி ய தே ன் னு தோ ன் னு ன தி னு லே க வ் வ
 ய் ரு ந த து ண் ப த் னு த வ ட் டு ப் பே ரி ய னு த க்
 க வ் வ ப டி ப் ந தி ன் பே ரு த து வ மி து வ ம் பே ரு
 ய் ம் னு ந ரு ய் ம் பே னு ம னே யு ரி ம் சே ன் னு
 தே ன் னு ன்.

இ ப் ப டி பே சி க் கோ ண் டி ரு க் க னு க ய லு க் க
 னு ரு ய ல் ரு ந தோ ரு கு தி னு ரு க் க ரு ண் வ ரு க்
 க ண் ப ரு ரீ க ள். இ ரு ச ரு ண் த ண் ணி ரீ ம ரு த் தி
 ரு ம ரு ம் ஹ லே ரு டி வ ரு கி ற தி னு ல வ ன் கு தி
 னு ரு மே னி ன் னு ச ம் னு ங் க ளு ரு ம ம் ச லு ச லு
 பே ன் னு க டு கி வ ந த ரு ன். இ னு த க் க ண் டி வ ரீ
 க ள் ஐ னு ய யோ பே ங் க ள் கு ரு க் க ளு க் கு ங்

குதிறையருநதாலவருமவறையண்டநாங்
கனும்பயமில்லாமலாற்றிலுங்கலா
மே எப்படியாகிலுமோருகுதிறைவாங்
கவேணுமையாவேன்மன்முடத்துவக்கி
னர்கண். பரமாய்தருவானுநதச்சேய்
திமேலுக்குப்பேசுவோமேன்முபொழுது
சாய்நதஃதமாணநேரங்கிடணதிலேதி
ரும்பவாய்முநித்திறைசோதிக்கவனுப்
பினர்.

அப்படியேயநதக்கோள்களிக் கட்டை
னயத்தானேமனையன்கொண்டுபோயுள
னோதோய்த்துச்சோதிக்குமிடத்திலேனான்
றியுநததிலேசம்முங்கிளம்பாததக்க
கண்டுகளிகுநதோடச்சனமயஞ்சனம
யம்பாய்வுடாதுசத்தப்பபாதுசுமக்காய்
வாருங்கோள்குமுக்குநல்லசோத்திய
நேரமாய்மு இப்பொழுதுச்சவங்குசவந
தேனவயில்லையென்றான். இநதநன்னமனய
மனையன்சோல்லக்கூட்டிபவெல்லாருநதி
டேரென்றே நுநதுகிமாபேன்பாரின்றிய
வரும்பதலமாகவாய்முலுங்கினர்கண்.
காலாலடிபடவலுக்கண்டிதலாய்ச்சல
சலவேன்னுஞ்சத்தமிடாதபடக்குவைத்த
வோவ்வோரடக்குக்காணுத்தண்ணீர்மே
லேடுத்துத்தாக்கியப்பாய்பேர்த்தான்றித்
துணுக்கேனநேஞ்சம்பனதக்கத்தாண்டித்
தாண்டிநதினயக்கபநதுபோனர்கண்.

கறையேன்றேறின்வடனேபடசஞ்சலத்
துக்களவாகமகிழ்நதுதுள்களிக் கொண்

புருக்கிறபொதுநதிநின்ற ஓடனென்ப
வன்றண்ணக்கடா மலம் மயவர்க ளா
யெண்ணினான். எண்ணின ஓடத்தி ளுபர்
மாத்திரங்கண்டதினல் அப்பாபா வப்பா
பாபொருவனும் ஓடேபோன னேயதோ
றுவநது பேர்மாத்திரம்நிற்கி ஓனமயா
பென்றபயமிடான். எல்லா னாயும்பரி
னசயாபநி மத்தியரு னுமமு ம் னுமகுரு
தானேகணக்குப்பார்க்க வேப்போ துநதன்
ணநக்கிக்கணக்கே ம் னுனபடிய னுணவர்
மாத்திரம்நிற்கி ஓமேன்றார். அப்படிய
வனவன்றண்ண ஓட்போழிநதவர்க ளா
மாத்திரங்கட டினதின லோருத்த னாயா
வடநுங்கினது தங்க ளுக்குவ் னோநிச்சயமா
ய்மறு.

அதுக்கவர்க ள்கூகூபென்றல னுக்கோ
பென்றமுதுதம் னு வ் னோருவ னேருவ
ணக்க டிக்கோண்டுநெ ட்டுநதி யேக
மடினுங்கடதேபுலிய னுங்கோ டதேலோ
காத்தியநதம்வணங்கிவாழ்த் திப்பணிநது
புகழப்படும்பரமாம் தகுருவன்சீ டணவ
நுங்கச்சம்ம மஞ்சாதேபோ னுயோ அபா
வனக்கத்த னபெரியநெஞ்சோ கருங்கமட்டு
மகனேகோடுமபெங் னகப்பமப் பேநியனி
லோகத்திலாவாயோ இனிக்கு ளும்புண
யரு டிப்போவாயோ உன்னா ம் னு
தும்வம் னுக்காய உன்ன டமண லீலேகா
னல்பாய உன்ன ளக ளாயக்கி னிமேய
உன்வயறுழி ன் னவறா உன்ப ளு ளு

ஸ்தாஸேநிதம்ப இனியதமின்றிக்குலஹம
யின்றிநின்றமடத்ததபயாஸ்தமின்றிவே
நதுகிடக்கவேண்டுகர்.

இப்படிப்பல்பலவசுநதிட்டுநகநே
நித்தவதஸ்ஸுக்கிப்பிதம்மிக்கோண்டி
ருநதார்கர். ஆகிலும்பதமினமிசுச்சத்
தனத்தினுநநேதமட்டுநதங்கலக்ஞர்
ஸ்தாத்தேபேபேரணவணின்னனேன்னேரு
பணியியலில்லையவனேவனேன்வசா
நிக்கலில்ல. அத்தவபாயஸேவபூப்
பேரக்கனகப்பித்திமாநேருவன்சேன்ம
னதிதங்கி ஏனதயாவேதவநததுநிதமேன்
னசோல்லுங்கோலோன்மகேடான். அவர்
கலமோலுங்குபபநதததச்சோல்லவ
பணிவர்கர்மிசுச்சத்தனத்ததநன்மய்க்
கண்டுக்கோண்டுமன்னதேல்லாமாய்
மிந்கலோனக்கோத்தவேகுமாநத்ததச்
சேய்வர்கர்ஸ்தாஸ்தாத்தேபேபேரணவ
ணியங்கேயனபூப்பிக்கவேனக்குத்திராணி
யுண்டுவேகுவத்ததபடித்தவனக்குமேன்
அன். அதுக்குக்குவாணவர்கர்சநதோடிப்
பட்டுநியப்படிசேய்தாஸ்பூக்குவத்தி
ருநதநாய்பத்தஞ்சபணமூணக்கேதரு
வோமேன்அர்.

அவனுங்கயஸேநதினதடிதையயோங்
கியதிலேயாக்குமிநதவத்ததயோடியருக்
குதுந்கலநிறநிறயாயருநதிநத்த
டியாஸ்துக்கிலோரடிபபவேயவன்
வன்மன்பேயனாச்சோல்லேயண்ணிக்

கோண்டு வந்தாலும்கூடக் கேவலத்திற்குக்
 கப்பண்ணுவேனென்று. இப்படியவர்க
 ளுநிறுத்திநிறுத்திநிற்குநவன்ருது
 கின்மேலேபலக்கபோரடிபோடவரும்
 அப்பாடாநான்குநேரென்ன அவனென்
 றென்று. இவ்வாறாவேனல்லாறுதய
 மோருவச்சுவசவேயவர்களுநதங்கலா
 பேயர்வேறுவேறுகவச்சரிக்கவங்கணக்கே
 மவமாறுபேயரினோருவனுங்குறையா
 மலநிற்கக்கண்டோத்துக்கோண்டார்கலா.
 ஆறுகயாலதிசேயப்பட்டுவந்ததேவவத
 னதக்காரணமிவம்வந்துதித்துச்சோன்ன
 பணத்ததக்கோடுத்துவட்டுப்போனார்கலா.

இரண்டாவது/குதிரை முட்டைவாகுநி

கதை.

பரமாமுத்துருவனுமநதுசீலாக்கலும
பத்துக்குச்சேன்மபின்பு ஆம்முலேதாங்கலா
புடவபதினுயச்சோல்லத்திரிநதார்கலா.

அதிலேமபத்துப் பேருக்கிக்கோண்டிரு
நதவோருகண்டுபுக்கிபுருநபநததேல்
லாத்நதயும்பரமாய்க்கேட்டுநீங்கலுந
கலுயேண்ணிக்கணக்கேம்முனவகய
லேமோசம்வநததேன்முருக்கிமேன்தன்
ணயாகிலும்வேறேருவணயேன்கிலுந
தப்பவட்டேண்ணிஹம் கணக்குத்தபும்.
ஆகிலும்வேறேசனுமயம்வநதாலிப்படிப்ப
பமோசம்வராதபடக்குபாயநானேசோல்
லத்தருகிமேன். காடிலேகிபக்குச்சாணுங்கி
பொறுக்கிக்கூடியோப்பரவாகத்தடி
யேல்லாருக்குபுருநதுநுணிமுக்குச்சா
ணத்திம்படக்குநிநதமுக்கிணதின்பிடுசா
ணியம்படகுழிகலுயேண்ணவேகணக்குத்
தப்பாமலேத்தணபேரேன்முயிலாமே.
அப்படியே அறுபதேழுபதவருஉத்தக்கு
முன்னேபத்துப்பேண்டு கலாகுடனவபத்

தில்நாங்கல்கணக்கேற்றிண்பனகயதாங்
குமேன்அல்த.

இதுநல்லவுபாயநதானேபணத்துக்குஞ்சி
லவஸ்ஸயோருத்தனுக்குநதோன்அதே
போய்ம்ம். ஆகிலுமேல்லாக்காரியத்துக்
குமோருகுதினரபாங்கினுத்தமம். இயா
வேப்படியாகிலுமாமக்குக்குதினரசம்பா
திக்கவேணுமேன்அசகலருஞ்சோல்லக்குதி
னரவஸ்ஸயேவ்வஸாபாயருக்குமேன்அரு
வம்வசாரித்தார். வசாரிக்குமிடத்தில்நா
ய்போன் இம்பதுபோன்னிக்குறுயா
தேன்அகேடதினலேயம்மாத்திரத்துக்கவ
காசமில்லயேன்அருவானவச்சாதித்
தார்.

இவ்வாறிவர்கல்தபலநாநமாஸோச
ணசேய்துகோண்டருக்கனகயலேமேய
வடகறுவப்பசுபோருநால்தப்போரு
துசாயும்வேணாய்ஸ்வட்டுக்குவாராத
னதக்கணடுரிலேங்குநதேடனர்கல்த. தேட
னவடத்திலுமகப்பபாததினஸ்மநாந
மடிபேன்பவன்சுய்மக்கிஅமங்கலிலே
தேடப்போனன்.

எங்குங்காணாமல்இன்னநால்தபநதும
பத்துக்குச்சேன்றவடத்திலே அய்யாபசு
னவக்கானேன் ஆகிலும்பாரமல்லக்கோஞ்
சவஸ்ஸயாபநமக்குக்குதினாயகப்படிதேன்
அசநதோஅமாய்ச்சோன்னன். அதேப்ப
டியேன்அசயோபேருவங்கேட்கப்போ
னகறுவனயத்தேடவருக்கூர்காட்டுக்குக்

காடுகோஸ்ஸுக்குக்கோஸ்ஸுபேராயேல்
 லாஞ்சோதித்துவருகயலோருபேரிய
 வேரியன்கனாச்சாரீவலேநாஸ்ஸுநதுகோ
 ஸீனுகக்குதினாகஸ்தமேயவங்கிபக்கவங்
 கண்டேன். போகப்போகவருகேசேன்மவ
 பத்திலேங் குமிருகயனம்மடிவப்பபாத
 குதினாடாடககககககககககககககககக
 வேருவணக்கேட்கவதுகஸ்துதினாடா
 டகதானேன்மமோவ்வோன்மக்குநாஸ்ஸு
 நதுபோன்மாதிரிமவஸ்யாமேன்மமவ
 னேன்க்குச்சோன்னன். அய்யாவதுநல்ல
 சமயஞ்சுலாபமாப்ச்சாதிக் குதினாவ
 ரும்நாமேப்படிவலாந்தோமோவேப்
 படிபடிப்பித்தோமோவப்படியேஸீதா
 குமேன்மம'டியேன்கிறவன்சோன்னன்.
 எல்லாருக்குமிதுவேசம்மதியாகியவனே
 பேமனபயனேன்மவணக்கூ'டிக்ககயஸ்ஸு
 நதுபோன்கோடுத்துபனேபயணப்படுத்தி
 யனுப்பினாகஸ்த.

சோன்னதன்னமக்கும'டியுமனபயனுங்
 குதினாடாடககககககககககககககககக
 னபம்பாடுடனேன்பவனேருசநதேகத்
 தக்கோண்டுநதுவ'டான். நல்லசா
 தித்துரகதாடகககககககககககககககக
 கோஸ்துநங்கோஸ்துநதாலுமனபகாத்
 தம்பாபல்லோபோரிக்கும். ஆகிலுமனத
 யாரனபகாக்கிறதப்பாவையேன். இருக
 யால்ததாடிவப்பபாதேன்மனேபத்துக்
 கோழிககககககககககககககககக

மாட்டாதுநிற்கவுமாட்டாது அப்படிமறிதுக்குப்
போம்பெழிசோல்லுங்கோலோன்னான்.

என்றதக்கேட்பேல்லாகும்பேதுவழிப்
பாட்டமாயோருவனோருவணப்பார்த்துக்
கோண்டுபாய்வடாமம்பேசாதிருந்தார்
கல்த. அனேகநேரம்போனடம்பாடுருவா
னவர்தானேநமக்குல்தோயோருவனாட
காத்தாலோபுயபேமேவழிகாணேனேன்
அதனித்தனியேநின்னாழ்வாரயுங்கேட்க
வவணவன்போக்குச்சோன்னான். இவந்தி
னநதினநானே ஆம்மலேலோபாய்வேண்ட
யதீர்த்தமேல்லாங்கோண்டுபரவுங்காடி
லேலோபாய்வேண்டியபேரிகரும்பசம்பா
தித்துக்கோடுக்கவமேனக்குத்தியோகமா
கக்கோல்தாவனாடகாக்கக்கூடுமோவேன்
னான். அவனேவேன்னாலீரவும்பகலுமா
கட்டின்வாங்காமல்மடப்பலாஸியலேநா
னேகிபநதுபத்துப்பேருக்குச்சோஅக்கவ
நானுவதக்காறகனாச்சனமக்கவம்வநனத
யானபணியாராண்டுபண்ணவும்பேந
நீர்காச்சவமடுப்பண்ணாடயலேசாகிமதல்
லோடபகனாடகாக்கிமதேன்னாலாகுமோ
வேன்னாசோன்னான். மத்தோருவன்வட
யாழாண்ணேநானும்குப்போய்த்தநதா
வனம்பண்ணிவாய்கோப்பலித்துநாகங்
கழுவத்கககால்கத்திசேய்துழாஹயோ
பேல்லாவனுட்பானங்கனாயுழுகித்தபின்
புழங்காவனங்கல்தபலவநதிரிநதுபதுவ
ரும்புகனாத்தேரிநதேடுத்துப்பூச்சியமாயங்

கேகோண்டுபநதுநெஞ்சாங்ககலாத்தோ
டுத்துப்பலவக்கிறகங்கலிலேயுச்சண
யோபேசாத்தித்தேவபுனசக்குறித்தியமேயு
தவசேய்வதேன்பாரிசமல்லோவத்தோ
புனபயங்கிபக்கலாமோவேன்அன்.

அதுக்குக்குருவானவரிதேல்லாநூலா
துதானேபோனமற்றிதண்டுபேர்கலா
லேயுமொகாதே. ஒருத்தன்வருகிறவர்கலா
போகிறவர்கலாவசாரிக்கவமவர்கலா
சோல்லுநுத்தாத்துக்குமறுவத்தாங்கோ
டுக்கவங்கோண்டுபநதுவடும்பபுக்குக்
கேட்டுத்தீர்க்கவனுகியாதவேணயாய்குக்
கிறன். கனபசியலேமடிபேன்பவனேதுக்
கானுலுமேவனசனமயத்துக்கேல்லாங்க
னபசநனதபேன்னபக்குப்போறவனல்லோ.
அனகயாலநீங்கலாடக்கடவேண்டியவ
புயத்துக்குத்திரியவேணுநூலாதுதானே
நானானலங்கேசும்மாவல்லோவருக்கி
றேன். அநதநுட்டனபனயமடியலேனவத்
துக்கோண்டுனகயாலேதனுவப்போர்னவ
யாலேனாடமார்போபணத்தேயன்போ
டுபேணியனபகாப்பேன். குதினாபோரித்
தாலேபோதும்பபத்தும்பினயாசும்
பாரிக்கவோண்ணுதேன்அர்.

இநதவாலோசணயேல்லாமபத்திலேந
பக்கும்போதுனனஅஞ்சாமத்துச்சநதிரோ
னதயத்தோடுபுறப்பபமடியுமனபயனு
ரணபனாக்காதவழிக்கப்பால்னனகண்டு
குறித்தவனபயாலாததுக்குப்போய்ச்சாம்

பம்புசினிக்காய்த் திரவாய்க்காய்த் துக்கி
பநதவேரியன்கனாக் குச்சேனார் கனா.

அனதக் கண்டு மிகவுங்கனிகூர்நதுகாத் தி
ருநதகுடியானவன்கிடப்போயநதக்குதி
னாழிண்டாகனிலேங்கலுக்கோருழிண்டா
யவசியமாய்த் தரவேணுமப்பா வேன்அ
கேஞ்சினார் கனா. அவனுமீவர்கனா பேனத
னமகண்டு கோண்டு ஓ ஓவநதவத்தமசாதிக்
குதினாழிண்டா னயநிங்கனாபாங்கத்தக்க
வர்கனோரவே குவனாபேம்மதாக்குமேன்
மவன்சோல்லப்போமய்யாவதுக்குகந
துபோன்தாநுனாநா வனாபேன்அநாங்க
னாறியோமோவதோனாவநதுபோன்னா
யும்பாங்கிக்கோண்டுநல்லாழிண்டா னயத்
தாருமப்பா வேன்அர் கனா. அதற்கவனாங்க
கனாநல்லகிறேந்த் தரனையுங்கனா கு
ணத்ததப்பம்மியநதவனாக்குக்கோடுக்கச்
சம்மதிக்கிறேன். ஆனகயாலுங்கலுக்கோ
ருழிண்டாச்சரிப்போனதத்தேரிநதுகோண்
டுபோங்கோனா ஆனலநதமலவேபாபே
வாங்கினதாகப்புறத்தியலேவேனாவா
தேயுங்கோனோன்அன். அவர்கனாருவரு
மேல்லாத் தினும்பேரியதோருகானயத்
தேரிநதேடுத்தமனாநாதிகாலமேபனாப
னாவேன்அவடையுப்போனதேநதுபுறப்
படார்கனா.

மடிதனமேம்பதலமாய் ழிண்டா னயபே
டுத்தேம்மமனேருவன்னுன்னேவழிகாட்
டிக் கோண்டுபோனகயல்மடிசோல்லத்

துபங்கினுன் ஆ அனண்ணே ரீகல்தசோன்
னது

“தவஞ்சேய்வார்தங்கருமஞ்சேய்வாரீ”

இதுக்கத்தாட்சியப்போகண்ணுலேகண்
போம். நம்முடையகுருக்கல்தபண்ணிக்
கோண்டுபருகிறதவத்தின்பலனிதுவே
சாதிக் குதிறுநாறுபோன்நாற்றம்மபது
போன்பேறத்தக்கதுநாறுமநதுபோன்னுக்
குபாங்கிக்கோண்டுபோகிலேமேயேன்
ஹன். அதுக்குமறையனிதிலேயாலேரசுண
யோ

“அறத்தால்வருவதேயன்பமற்றேல்லாம்
புறத்தபுகழ்மில்”

வேண்டதுநிகேட்கவல்லையோ. உலாதிப
மாத்திரமல்லப்பண்ணியத்தினுலன்பம்
வருமோழியமற்றதேல்லாநதுன்பம
அபகிர்த்தியுமாகும். எந்தோப்பனரீநேடு
நால்தேகுபண்ணியங்கனாச்சேய்தல்லோ
நான்பிறநதபலணயுமகிழ்ச்சியுய்யங்கண்
பாரேன்மறையன்சோன்னுன். அதுக்கி
வனிதிலேசநதேகமோ “ஆமணக்குவறுத
தால் ஆச்சாறுணாக்குமோ” நல்வணக்கு
நன்னுமவருநதீவணக்குத்திய்மவரு
மேன்றன்.

இப்படியேபேசிக்கோண்டுவேகுதாரநப
நதபின்பசாய்நதுதோங்கினமரத்தின்கோப்
புக்குறக்கேபட்டுவழிந்தாடினபுசினிக்காய்
கிழைகோத்துக்கோத்தாய்ப்பபரீநதசே

படியன் பேரில்வனசுப்பபவனநதுதகர்ந
துறபநதது.

அப்போதநதப்பூண்டலேபதுங்கியருநத
ஞசலதீநதேநதோடப்போயயறு.
இதோகூடிலருநதகுதிறாமையோடுதேன்
றுபயமிடருவருமனதப்பயிப்பிடக்கத்
தோடர்நதார்கலா. மேடும்பலாநாங்கா
டும்பேரீயும்பாராமலோடபேயுடுத்தசு
ணகலாடும்சேடியலேமோடக்கிழிநததுபா
திட்டபபதுபாதிமிதித்தகட்குடச்சுறத
றுயக்கிறத்தத்தலாநாலைரத்தம்பாய
உடம்பேல்லாம்பேர்ஹவபடியநேஞ்சு
பறதக்கவருகாதறபக்கவணுத்திணுத்தி
றாக்கக்குடலேதேறிக்கபோடியோடறு
ஞசுட்டபபாமலருவருநதவத்துத்த
றுகத்துவநதார்கலா. இதுக்குலாநாக
ஞசல்போய்க்கண்ணிலேசநதியாமலோ
லித்துவேகுதாரமோடப்போயயறு. அவர்
கலாமிணுப்புப்பாராமலேநதுலா
லாக்கல்லுக்கட்குடகலாலேகாயப்பப
காலநோண்டநேண்டியங்கங்கேதேடிச்
சலத்துப்போயன்னுக்கேல்லாம்பசியம்
படியணியுங்கிடநதஸ்த்தமித்தபின்புமபத்
திச்சேன்அர்கலா.

மபத்துவாசல்லுநுழையம்போது அப்
பாபாவப்பபாவேன்றுதங்கலாவாயலே
யறுநதுகோண்டுக்கேடியடித்துவநது
தார்கலா. ஏதோவேதோவநதபோல்
லாப்பேன்னவேன்றுமய்றுவர்கலாவநது

ஹகதாக்கியேடுத்துக்கேட்கநபநதவய்தமா
 ணமேல்லாமிருவரும்வபரமாய்ச்சோன்
 ணபம்பாடுமடிபேன்பவன்சோன்னுன்.
 அய்யாநான்பிறநதநாட்போன்றியோருக்
 காலுமித்தண்பேகக்குதிறாஹயக்காணேன்.
 கறுப்புப்பாய்நதசாம்பனிறமாய்நீலாத்
 திலேயம்பேருமத்திலேயுசலோத்தருப
 மாய் ஒருநூழ்நீலமாயன்னங்கூடில்க்கி
 பநதமறியாஹுமிருசேவ்வஹத்துக்
 கோண்டிருவரம்கஹநீலாத் தேஹபாஸ
 யநதாக்கிநிலத்திலேநேஞ்சபநாலு கால்
 வரித்துநீடியோடனசுறுக்கும்பேகநூஞ்
 சோல்லவங்கருதவங்கூடாதேன்அன்.

அதுக்கேல்லாருமங்கலாய்த்திருக்கக்குரு
 வானவரவர்கணயமத்தி ஒருதுபோன்
 போனதுல்துதானையாகிலுங்குதிறா
 மறியம்போனதுதாவணா. மறியாயருக்க
 வப்படியோடம்பட்டத்திணமேம்பஞ்சா
 ரமாகிறபோததிண்மேலாரிருக்கப்போ
 கிறுர்கல்த. நான்கிழவனுக்குமநதவய்கக்கு
 திறாசும்மாயிலவசமாய்தநதாலுமே
 ணக்குவேண்டாமப்பாபேன்அர்.

ஸ்ரீமதவத

வாடனாகமாதேஸிப

பயணமபேரன

கனத.

பலநாளோரழிந்தபின்புதாரப்பய
ணத்துக்கவசரம்பெந்தது. அத்தண்தாரங்
கானபயாகப்போகக்கூடாதேன்றோரு
மோனபுமாடுவாபனாகக்கமத்திக் கொண்
டுவந்தாரீகல்த. அதின்வாபனாகக்குறித்த
ஸ்ரீமதபணங்கோடுக்கத்தீநதுபலவலு
வலினுலேவடநததின்மேலோருசாமங்
கபந்தபின்பயணமாப்பபுறப்பட்டுப்போ
னரீகல்த.

கோடுமவேணிகாலமாகக்கோல்தலந
பக்கநபக்கச்சுல்தலநச்சுல்தலோனவேயலு
மேறிக்கவோருமரனூஞ்சேடியங்கினபயா
மலுமோருமனலவநிபுலுமில்லாமலும்
வேடவேலியலகப்படாரீகல்த. அப்ப
படிப்போகப்போகக்கோடுமவேயலகோ
ரத்தனாப்போலுமல்பபசங்கினுரத்தண்டு
போலேகிபுக்குருக்கல்தலபண்டுமாதலினி
லுலேபுலபுத்திரிந்தாரீ. அனதக்கண்டுசீ

தங்கினேன். அங்கே பந்தவரீக்கிபுமன்
 ஸ்சாப்பபபேண்ணுபதேல்லாம்பவணக்
 குக்கோடுப்பார்க்கா. ஆகிலுநானேனக்குச்
 சிலவுக்கவகாசமில்லாததினாலொன்றுந
 தேறுபயல்வையென்றேன். அப்போதன்று
 பந்தவரீகலுக்கோராட்டுப்பேருநதுறுப
 றையயருப்புச்சலாக்ஹகயங்கோர்த்துத்
 தணல்மேய்குழம்ஹிச்சுடுகிறீர்கள். அதுவே
 கபேகப்புஹகநதுவடும்பாசணமேத்தப்
 பரிமலாமாயிருந்ததுநான்கோண்டுபந்த
 கட்டிச்சாதமிநதமணத்தோடேசாப்படுகிறது
 நல்லதென்றுத்ததச்சம்ஹநேரஞ்சுழம்ஹிக்
 கோண்டிருக்கவத்தாரங்கேட்டேன். அப்
 பட்டியேசாதத்ததயநதப்புஹகமேய்ப்பட்டத்
 தோருஹகயாலுதச்சுழம்ஹமய்ஹேருஹக
 யாலுநதவாசணக்கின்பமாய்ச்சாப்பிட்
 டுக்கோண்டேன்.

புமகுபேகபேண்ணுமேன்றிருக்கஹகயலே
 வடுதிக்காராந்நான்பாசணஹகரீநததுக்
 குக்கூலிகேடான். அவன்கேட்கநாணஞ்ஞா
 யமேன்றுநாங்கலிருவரும்பழக்குப்பே
 சபந்தவாதிக்காராணஹகக்குப்போனேம்.
 அவனேமகாசாஸ்திரவேகுபத்திமாந்
 மேத்தச்சமர்த்தன்மிகவநீதிதாயநதேரிந
 தவணவன்பண்ணினதீர்மாணங்கேட்கக்
 கறிதின்ஹவன்வவணஹங்கறியடுமண
 ஹகரீநததுக்குவவணத்தின்மணஹமா
 மே. இதுதான்தீர்ப்பேன்றுவடுதிக்கார
 ணயருகேயுஹபுத்தப்பணநிஹநதஹப

ஹய்யவன்ஹீக்கீலேயஹநதவஹரத்துத்தேய்த்
தான். ஹவஹஹீக்ஹீப்போஹஹதஹயயோ
வநதகூல்போஹஹமேஹன்ஹன். கேட்டீர்
ஹோவஹதுபோஹஹயஹிதுபோஹநீதியல்ஹோ
வநதத்தீர்ஹவதாஹஹங்கஹநக்ஹமோஹே
வநததுக்ஹீக்ஹீப்பஹஹஹமோஹஹஹிஹீ
ஹநததுக்ஹீக்ஹீப்பஹஹஹிஹீஹீஹீஹீ

ஆகிலுமிப்போதும்த்தமித்ததினால்மாட்டுநிழற்கூல்க்குப்பணச்சத்தமோத்துக்கோண்பவணச்சிக்கோண்பட்டித்துப்பணப்பனுயக்காதிலேயுடத்தடித்துக்கேடாயோவேன்அன். அவனுமாமயாவாமயாகேட்டேன்கூடக்கேட்டேன்காதநோகுதுபோருங்கூல்போருமப்பாவேன்அன். குருவனுன்பாபேனக்கூப்போருமிநதச்சஞ்சலமேனக்காகாதநியுன்மாட்டிடக்கோண்டுபோவணிய்பயணங்கோஞ்சங்காலமேமேஸ்தாமேஸ்தாநடநதுபோகிலேனேன்அவணப்போகச்சோன்னார். வழக்குநன்அய்த்தார்த்தஞாயக்காரணமிகவும்புகழ்நதுவாழ்த்தியாசீர்வதித்தனுட்டினார்.

நாலாவது

குதினாட்டிகத

தூண்டலுவிட்ட

கத.

மஹாநாட்டுருவஞ்சீடரும்பேயலுக்
குப்பயநதுகோழிகூனவனையாய்த்
தஞ்சேய்துபுறப்பிடார்கலா. தலாநதந
னையாய்ப்போமதிலேயன்னங்காதவழி
னையாண்டுனேவேயலேயினதக்கண்
போருகுநஞ்சோலையலுங்கினார்கலா.
அங்கேயலுப்பாறக்கோண்டிருக்கைய
லேயலுச்சனென்பவன்பெரிக்குப்போய்ச்
சம்பமாயருநதுவேயலுக்கால்குபப்
போனன்.

கதாயன்பேரிலோர்ஐயனார்கோலு
ருநதததிலேநவமாய்மண்ணும்குடபேரிய
தோருகுதினாநேயுக்கபனக்கோண்டு
வநதுவததிருநது. எரிநினாநததண்
ணிராகவநதண்ணீர்தேலிநததாகவமிருப்
பதினாநதமண்குதினாய்னிபுலையேயலு
யலுச்சன்கண்டுதண்ணீர்க்குலாகுதினாந்
கிமதேன்மதிசேயப்பட்டுக்கதாய்னிம

மண்ணு தினுரக்கோத்தநிறம்பேருமனாயுஞ்
சாயலேன்முகண்டதினல்திணிபுலாக்ந
தண்ணீரிலேதோன்றினதேன்முகனகபந
தது.

பநதாவுமப்போதடித்தகாற்றினுலே
தண்ணீரணநதனசயபதிலேதோன்றினகு
தினாயுமனசநதிருக்கக்கனாமேக்குதினாக்
காடமோன்றில்லாதிருக்கக்கண்டுநீருட்
குதினாபேமென்மனாயருவ்வதேன்மநிச்
சயத்தான். டின்ணயுமபனதயோடி
னுப்போலேகூட்டிட்டுக்கல்லனுலேந
தான். உத்தோடேதண்ணீர்திகமாயணயக்
குதினாயுநதணயேடுக்கவங்காவுதக்கவ
னுப்பேல்லாம்பனதத்துத்துவ்வமிப
னுக்குத்தோன்றினதினலஞ்சிமயற்பரீக
வரிபத்திலேபாடிபநதுகண்டதேல்லாஞ்
சோன்னுன்.

இதுக்கேல்லாருநதிலேனவேனநதோ
டச்சுற்றிப்பாரீக்கமிணச்சன்சோன்ன
துமேய்யென்முகண்டு கோண்டாரீகவ்.
இனியதணப்பய்மும்படிக்காலோசண
சேய்துகோண்டுதண்ணீரிலுங்கிப்படிக்க
கவோருவருஞ்சம்மதியாததினலபனபன்
நிணத்தபலபனகமயத்துநிக்கித்தாண்டல்
வட்டுமின்படிக்கிறப்போலேயனதயும்ப
டித்துக்கனாமேலுக்கிறதநல்லவபாயு
மேன்றிதிலேநிணகோண்டாரீகவ்.

தாண்டலாகவோருவன்னுபத்திருநதக
ருக்கரிவாவுமிதுக்கினாயாகக்கோண்டுபந

இப்படியவர்களுடையநததமவாயலோ
ருகிரேஹ்தன்வநதிதேதேன்ஹகேட்கபேஸ்
லாத்ஹதயமோடூங்குபடச்சோன்னுரீகல்த.
அதுக்கிவணிநதமிஹச்சத்தனத்தஹதக்கண்டு
கஹாமேலிருநதமண்குதிஹாஹயச்சிஹயா
லேமஹமக்கநிருட்குதிஹாஹயமஹநதது
காடியநதமயக்கத்தஹநீக்கினுன்.

அப்போதவர்களுடையவக்காடியத்தலாந்
தவயதாஹகயாலவசியமாய்பேண்ணடி
ண்குதிஹாகோல்தலாப்பணமில்லாததின
லேயதின்றாட்டஹபாங்கினதுமதுசேத
மாய்ப்போனதும்வாடஹகமாடுநிமித்த
மாகச்சஞ்சலம்பநததும்வபரமாயேஸ்
லாமவஹுக்குச்சோன்னுரீகல்த. இவர்க
ஹாக்கபடாடியாதநல்லமணிதரேன்ஹகண்
டுமணதிரங்கியேனக்கோருநோண்டிக்குதி
ஹாயண்டுதிபநதானே. ஆகிலுடூங்கல்தவ
ஹகப்பயணத்தாக்குதவம அதுக்குப்பணங்
காசுதேஹவயல்ஹயலவசமாய்த்தருகி
மேனேன்னாருக்குவாருங்கோலோன்ஹ
ஹுத்தாக்கோண்டுபோனுன்.

ஐந்தாவது

குதிரைமேனினறு

உளநுககுப்போன

கதை.

சேரன்னதன்னுமேயயநதச்சீமான
வரீக ஊர்ச்சுமீபத்திலிருநததன்னாருக்க
ஹழத்துக்கோண்டுபோனான். அவன்திரை
யவானல்லவேஹழதான் ஆகிலுநதம்
மீத்டன் அப்படியேராப்போசனத்தத
நெய்பால்தயரீகுஹயல்லாமல்வசாரித்
துவேற்றிஊபாக்குப்புகய ஊவேண்டு
வதேல்லாஞ்சம்பிரமாய்க்கோடுத்தான்.

மஹநாங்காலமேயவன்வேரீயல்லேய
நதகுதிரையயஹழப்பித்துக்குருவன்னான்
பாகக்கோண்டுபோய்வட்டுக்காணிக்நக
யாகக்கோடுத்தான். குதிரையதுசேன்
ஹதுமல்லாமலோருகண்குருமோருகாது
ஸ்ரீயுன்காலலோருகாணெண்டயம்
பின்காலுடிக்காலுமாதத்தவருபமாக
வநதக்குருவக்கோத்தவாகனமாய்நின்
ஹது. இப்படியாகிலுங்குதிரைவநததேன்
ஹமில்வசமாயகப்பட்டதேன்ஹமேல்லா

ருமிகவுமகிழ்நதாரீகல்த. சூழுவநதவண்
றதத்தபவவுமவன்காணப்படிததுமு
றுக்கவுமோருவன்வாணப்படித்திடுக்க
வுமய்லோருவன்கண்ணத்ததுறபக்கவும
வேலோருத்தன்பசும்புல்தவாயலிட்டு
மேய்க்கவுமறதப்பேணிக்கோண்டிருந
தாரீகல்த.

அதுக்குமேல்க்குதினாறுஊதிப்புத்தேடி
ணவபத்திக்குதினாகோடுத்தவன்டய்ற
லாயிருநதவோருப்பிஞ்சேணத்தக்கோடுத்
தான் ஆகிலுமதிலேவாலன்கிழேமாடப்
படுமடின்மட்டுவாரில்லாததினுப்பாணக்
கோடிகணத்திரித்துக்கடினாரீகல்த. அப்
படிக்கடிவாஸத்ததுக்குவாரில்லாறம
யாம்படுறதையுடையதுறவத்தாரீகல்த.
தங்கப்பன்னையுமிறக்குவாருஞ்சம்பாதிக்க
கிறதிலேவேகுடையாசபட்டிப்பாடுகிறப
யாமம்சம்பத்திலிருநதபேன்னபக்குமடி
பேயவ்வரண்டுநதாட்டிணிவாரும்வாங்
கிக்கோண்டுவநதான்.

இத்தன்மமேயுஊதிப்பேல்லாமான
பன்புசோதிரிஊறுறமய்கூலநால்தல
கயோகாறுகிர்த்தமிடநேரத்திலுரேல்
லாம்பநதகூடக்குறவயிட்டுவாழ்த்திப்
பரமாம்தருறவமுதல்துறமகுதினாமே
லேய்றவத்தாரீகல்த. அப்போறதநது
சீஊர்க்கலிலோருவன்கடிவாஸத்ததப்
படித்ததுண்ணிடுக்கவோருவன்வாம்புறத்
திருநததடியோடவருவாரிபுறத்தண்ட

யவர்கால்கணாப்பிடத்தித்தாங்கமற்றே
ருவன்னுண்ணேகடியங்கூறியேச்சரிக்நக
யேச்சரிக்நகபராக்குப்பராக்கேன்கூப்
பிட்டுப்போனர்கலா.

அனேகநதாரம்புரித்தக்கோண்டுபோன
பின்புபுழிச்சாரியாயக்காரனோடிவநது
குதினாக்நகநதுபண்ணுண்டேன்மற்றித்
தான். அதுக்கவர்கலாகுருவேறினகுதினாக்
காயனுண்டோவதுவையாபாரச்சம்மநத
மோவேன்மதலார்நதவயதினும்கான
னபநபக்கமாடாதததக்கண்டோருவன்
தம்மமாகத்தநதகுதினாயதாக்குமிதுக்கா
யமேதத்ஞாயம்தேன்மவர்கலாகூப்பிட
அவனுச்சிமத்தியானமட்டுமறியல்வட
மாடாததினல்வேறேவழிகாணுமணநது
பணங்கோடுத்தார்கலா. குதினாயல்லா
வடாலநதச்சஞ்சலநதேனவயல்ணயேன்
மருவஞ்சலத்தக்கோண்டுகிடவருநதசா
வடியலேயணாப்பாறுப்போனர்கலா.

அங்கேயகப்பிடவோருகிறேம்தனோபே
குருவானவர்தானேவேகுறூறமப்பாடுது
வக்கினர். நான்மறநதநாலாத்நோன்றி
யோருக்காலுங்குதினாயேறினதில்லை
இன்னமக்குறதல்வனசயேறிவநதவடத்
திலநதவத்ஞாயத்ததக்கண்டேன். இப்ப
டிநிதியல்லாமல்வழிபறிக்கிறகலா
ணப்போலேநேடிமாடாமாய்ச்சம்பாதித்
கிறபணமவர்கலாக்குநன்னாயருக்குமோ
வேன்வயமேரியவாங்கினபணமவர்க

ஹக் கு நேரு ப்பாகாதோவேன்ஹர். இதுக்
கவன் ஐயாகாலத்தின் குணமிது இநநா
ஸிலேபணமேகுருபணமேதேய்வம்பண்
மேன்ஹம்பணம்வாய்திறக்குமேன்பது
ஹன்கேட்டோமிப்போபணத்திலும்வேறு
மவநேசஹமில்ஹையயாவேன்ஹன். இந
தக்காலத்திலேசிலரீகஉட்டத்திப்பணங்கண்
பாலுநக்கியேடுக்கக்கசாரீகரோன்ஹகுரு
வானவரீசோன்ஹர். அவஹமிதுசநதேக
மோவதுவமவரீகஹக்குநாஹதயாவ
துக்கு அத்தாட்சிகேஹமேன்ஹசோல்ஹகி
ஹன்.

குருராசாபணத்தினுவலினுலேதன்சீர்
ஹமயில்லாதவரிடேல்லாம்ஹவத்தயி
பாடுஹத்திரவரியும்ஹவத்தான். இதுஅவன்
மகஹக்குஹதலாய்ப்போருநதாமல்நாஹ
கிறவநதவரிஹயக்கேட்கிறதுலேசுஹசக்
கேடாய்ருக்குதேன்ஹதகப்பஹக்கவன்
சோல்லவராசாமஹமோழ்சோல்லா
மல்மகஹயஹப்பினன். பலநாட்போன
பின்ஹவத்தவரிப்பணஞ்சேர்நததின்மேலே
மகஹயராசாவஹபுட்டத்தநதப்பணத்
ஹதஹகரச்சோல்லநாஹதோவேன்ஹகேட்
பான். மகன்வேஹென்ஹநிஹயாமல்நன்
ஹம்மணக்குதேன்ஹபின்பிராசாவதுஹத்தி
ரவரிப்பணமாக்குமேன்ஹன். கேட்டிரோ
பணம்வநதாஹ்போதுமேப்படிவநதா
ஹம்பாடமல்லஹயாவேன்ஹசோன்
ஹன்.

இப்படி பல பேச்சு களோடு போது போக்கி னடி ன்பு சாயுங்காலத்திலே மீள வுக்கு திறையே ஹிப்போயோ ருபடிக்காடி லே தங்கினார்களா. குதிறா னயத்த ஊயா மலராமா ஹமேய வடங்காலமே ப்யணத் துக்குத் தேடி னவடத்தில கப்பிடத் தில் ஊ. வடங்கு வடு நு ஹ நது பார்க்க போரு வன்வள வலே கடி னவத்திருநதான். அவ னும னதவடச்சோ ன் னவடத்தில ராத்திரி னுப்பது நா ஹ க யுமே ன்பயரி ல்மேய் ந தத் தோடு னக்கு வேடு சேத மா ன தினு ல னதப்பரிச்சேத மாய் வடமாட் டே னே ன் னுன். அதுக்கூர் நாடா ன் தானே போய் ந யம் பயஞ்சோ ல்லய மர்த்தினு லுமதுக்கு ம் பயர்ச்சேதங் கோடுத் தால னதவடச்சம் ம திப்பே னே ன் னுன். நாலு பேரு ங்கூட மேய் நத கோல் ஊ னயப் பா ர்த்து மிதித்தது மேய் நதது மதிக்கப் பத்துப் பணத்துச்சேத மேட் டுப் பணத்துச்சேத னு ண்டே ன் னு சோ ல்லக் க னுட சியலே தீர்த்த படிக்கு நா லு பணத் தவா ங்கிக்கு திறா னயவடங்கு வடா ன்.

குரு போவே ன் னு ல் வேடு வா ய்ச்சல்த்துக் கோ ண்டு நமக்கி ந துக்கு திறையே ன் னத்துக் கிதுவ ந த தினு லே சில வக லோத்த ஊ சஞ்ச லங் க லோத்த ஊ ச ங் னக கேடு க லோத்த ஊ இ தே ல் லா மே ன் மகி னு மக்குத் தகாதப் பா வே ன் னு கா ன னுட யாகப் போகத் து ண் னி ந தார். அதுக்குச் சி ஹாக்க லு னு ன் னா னு ம் ஆ அ தகாதே ன் னு ங் கா ன னுட நடக்க வம்மா லா

காதேன் ஹஞ்சோல்லக் கோண்டிருக்க வேர
ருவந்த ஹவணி தேல்லாங்கேட்டுக்கவணப்
படவேண்டி யானமயாபேன் ஹன். இநதத்த
ரித மேல்லாங்கு தினாறு யப்படித்ததோ
உத்தினுலேவந்ததாக்குஞ்சிலவேபேசில
வபண்ணியேனக் கநதுபணநதநதாலந
தத்தோஉத்தகக்கழித்தநீக்குவேணென்
ஹன். சேலவக்கஞ்சினுங்காரியமல்லவேன்
ஹபணங்கோடுக்கச்சம்மதித்ததோஉத்
தகக்கழிக்கச்சோன்னுரீகன்.

அப்போதநதவந்த ஹவணவரீகணயே
யக்கப்பலசபங்குகணச்சேய்துபலபச்சி
ணகணப்படுங்கிக்குதினாமேலேதாண்ட
ணுணவேன் ஹம் அஃவேன் ஹமஹவய
மிட்டுஞ்சூழ்சூழமும் ஹஹவலம்வந்த
வால் ஹதங்கோண்டுதணபரியந்தங்குதி
னாறு யத்தடித்தபடியருந்தவேர் ஹக
காதி ஹகபடித்தநின் ஹன். இநதக்காதி
லேயாக்குநதோஉமேல்லாநிக்குது இப்ப
டக்கோத்ததோஉத்தகக்கழிக்க ஹன்னந
தக்காத ஹத்தாரீகரிப்போஹதக்கிதுவம
ஹத்துப்போடாலநநாந்தோஉஹமம்
ஹநீங்குமேன் ஹன். இவ்வாறுபணவே
ரிவாணாதீடிக் காஹதய ஹத்துத்திடே
னத்தாரக்கோண்டுபோய்த்தோஉநதோப
ராதபடக்காழமாங்குழிவேடிப்புஹதத்
துமேலேமண்போட்டுக்கு ஹபோட்டுவட்டு
வந்தாரீகன். இதிலேயன்மேல்லாஞ்சேன்
மதினம்மநாட்காலமேபோய்வேகுதோந
தனாப்பட்டுமபத்துக்குச்சேன் ஹரீகன்.

சுயவது

பீராமணனசோனன

புரோகிதக

கதை.

மபத் துக் குச்சேன்மபம்பாடுகுருவா
னவர்பேடுகவணப்படிருநதார். தநதகுதி
னாமிகவங் குணமப்படிருதினாயானவம்
வணயல்லாமல்பநததேன்மாமிகவஞ்சந
தோமமாச்சு ஆனல்க்குதினாயனலேப
ழியலனுபவத்ததுக்கவானதகணநிணக்
கநிணக்கபேடுமணக்கிலேசப்பட்டுக்கோண்
டருநதார். அப்படியேசீலாக்கணக்கூட்
டறுவத்துக்கோண்டுதாம்பலபரமஞா
னங்கணச்சோல்லத்துவக்கினர்.

தம்பமாரேவரவரநாபோமமதிகமதி
கமாகப்படிபஞ்சவாழ்வுகனோல்லாம்
போய்யானவாழ்வேன்மகண்டுட்டக்கி
மேன். தின்னமகலப்பல்லாதநன்னமயங்
கசப்புக்கலப்பல்லாதவனப்புநதுக்கங்
கலப்பல்லாதமகிச்சியுமிங்கேகினாயா
து. இனாயோவணயன்றியுபகாரமாய்க்
குதினாவநததேன்மநாமிகவமகிழ்நததல்

ஸ்போர இந் தப்பாக்கியத் தோடேதோடர்
நதுபனையன் னுதானே வநததுரிதகிலே
சங்கஸாக்கண்டீரிகனோ. ஒருதுவிரித் தேண
நக்கவத்தணகசப்புருங்கவேணுமோ
உசாலநேல்லுநதன்னுமியுளாது எவ்வ
னகக்கனிக் குநதோலுங்கோப்டையுண்
டதேல்லாருளாதுதானையாகிலுநா
னேருதினத்தலாவுலனுபவத்தபொல்
லாப்புமேத்தக்குதினாபேயறித்திரியவே
னக்கியோக்கியமில்லையாக்கும்மேல்வ
திக் கேதிராய்ப்போகிறதேன்னுலாருநதன்
னுமயோவல்லையையனியநதக்குதினா
னுயத்தினும்பவனுப்புகிறதேகருமமேன்றார்.

அதுக்குச் சீடாகக் கொல்லாருமாதா
காதிகேன்மப்படிசோல்லாதேயுமையா
நீக்கோண்பகுதினாயோநாங்கல்தேடி
னகுதினாயோவல்லவேதேவாதீன்மாய்த்
தானாகவந்தகுதினாயல்லோநாமினதத்
திருப்பவனுப்பினுத்திருவுளத்தக்கேதி
ராய்ப்போகிறதாடும் இத்தோடெனமையா
இதுவந்தவர்க்குதினானுப்படித்திருந்த
தோடென்னதயந்தவல்லவன்கழித்தபுத்
பாடஞ்சத்தக்கதோன்மலில் ஸபேன்மர்
கலா.

இத் தேரடின்னம்பலஞாயங்கனாய்பர்
கந்தாநிபாகச்சோன்னதினங்குருவுமனந
தேநிநிங்கந்தசோன்னபடியாகப்பேன்
அர். ஆகிலுமன்அவநதமோசம்போலையனி
வராதபடக்கிராமாநகுதினாமேயவட

வேராண்னுதுவெடிகேலகட்டுவக்கவேண்ணு
மேயதுக்காணவடிகாணேணேன்அர்.
அப்போபேனுதயேன்பவணிதுக்காலோச
ணயேன்னவப்போதாண்போயாலங்
கோப்புகணவேடிகேலகட்டுவநதோரு
ணையேலேநத்தியாணலாயம்க்ஷணத்
திலேகட்டுகிறேனேன்அன்.

என்றநிமிஷகிலேபுறப்பட்டுவழியோ
ரத்திலிருநதபிறமாண்பக்கோடியாலின்
மேலேறிநின்றசேவ்வவக்கோப்பபக்கோ
பாலயால்வேடத்துவக்கினன். ஆகிலுந
தானுணிப்பக்கத்திலிருநதபிப்பக்கத்த
வேட்டுகிறதக்கண்டுவழிப்போக்கனக
வநதவேராருபிராமணந்தம்பியப்படி
நில்லாதேகோம்போருநியும்வழிப்போ
கியயேன்அன். அதுக்கவநிநதத்தும்சவ
ணமேனக்குச்சோல்லவநதாயோவேண்
றியபயம்சோருகிவத்திருநதவேடரி
வாலாமம்பிராமணணயேறிநதான். அவ
னுமிநதஹபன்படியாய்ப்பேன்அவல
கித்தப்பிப்போய்வடான்.

பேனுதயோவேன்அஸ்ஸுண்ணின்படி
யன்னாநின்றவேடிகுணத்தின்பாதிக்கு
மேல்மாமம்மப்போய்ஹிஞ்சத்தோபே
தானும்வடிகுநதான். அம்மம்மாவநதப்ப
ிராமணன்வேடுசாஹ்நிரமகாபுரோகிதன்
அவன்சோன்னபடிக்காயிம்மேன்றுக
டுகவேடிகுநதுபிராமணணப்பம்மிக்
கோண்போடினன். சடுதியிலவன்கிடவேபாடிவ

ருகிறதப்பிராமண்கண்டநதப்பதி
யல்லாதமிருகமேன்னசேய்யமோவேண்
றஞ்சிறுந்நான். பேறுதசேன்வேருகுட்படு
போட்டு உய்யாநீர்மகாசாஸ்திரியன்
னமோருபுரோகிதமேனக்குச்சோல்லவே
ணும்நான்பரமாய்தருவான்சீடனாக்கும்.
அவர்பேயரிலேனக்குப்பட்சமேத்தவவருக்
குத்தவாநதவயதாகக்கோல்தகக்கோ
சநாலிலேசாவாரேன்அபயநதிருக்கிறேன்.
இப்போநீரேனக்காமலாகவவருக்கு
கிவகாலமேப்போடுதேன்அமதுக்கு
காணப்படுமனபயாவாமின்னதேன்அமே
னக்குச்சோல்லமேன்அன்.

பிராமணந்தப்புவதுக்கோல்தகப்ப
பலபலபோக்குச்சோன்னுமவன்வபாத
தினுகனபசியலே ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநா
சமேன்அன். இதேறுதயாவதுக்கம்தஞ்
சோல்லமேன்அவன்லடிக்கேட்க உன்கு
ருக்கவருக்கிருப்பபங்குவிநதவன்ன
கவருக்குச்சாவகிடனதுக்கனபயாவாமேன்
அபிராமணன்சோன்னன்.

பேறுதயநமஸ்காரஞ்சேய்துபோய்வேட்
டனகிணாறுயமபத்துக்கிடுத்துக்கோண்டு
நபநதசேய்தியேல்லாம்வனகவபரமாய்ச்
சோன்னன். குருக்கவிதுக்குவசாரப்பட்
டுச்சோன்னபிராமணன்மகாசாஸ்திரி
யல்லவேன்அசோல்லக்கடபாது. உனக்க
வன்சோன்னபடியேல்லாஞ்சரியாயுட
னையாச்சுதே. எனக்குஞ்சோல்லியனுப்ப

னபரோகிதநுதப்பமாடாகு' ஆசனஞ்சீ
தஞ்சீபனநாசமகாயத்திபசனம இனியேச்
சரிக்னகயாக்ஞம்வேண்டியது ஒருக்கா
லுங்காஸ்கத்திசேய்யலாகாது இதின்மே
லாண்டவர்திருவுடமேன்றார்.

ஏழாவது

குதிரையிலிருந்து விழுந்த

கதை.

சோன்ன வெச்சரிக்கையோடு நேடுநா
லிருந்த பின்பு சீர்மலையே போனும்
உரிகல்தனையம் பணம்பறியுமோழியம்
பத்திலுதுவரவறியாதேன்றதப்பம்
புருக்கூர்சுற்றித்திரியப்பறப்பிடார்கலா.

ஒருநாளாவர்கலாபத்துக்குத்திரும்பி
வருகையிலுசந்தனுசந்துருக்கலாகுதிரை
மேல்வரும்போதுகிழேதோங்கினபோ
ருமரக்கோப்புப்பபவையவர்தணப்பா
பிறகேவழந்ததாம். அதுணச்சீஉரிகலோ
டுத்தார்கலோன்றேண்ணிசம்மர்வனே
கந்தாமவர்சேன்றபின்புதணப்பாகேங்கே
தாருங்கோலோன்றுகேடார். அதுங்கே
வழந்தவபத்திய்கிபக்குமேன்றவர்கலா
சோல்லவவர்கோபத்துவழந்ததேல்லா
மேடுக்கத்தேவையல்லையோநான்சோல்
லவேணுமோவேன்றார். அப்படியேயு
பனேமனையனேடப்போய்வழந்தபாகே
டுத்துக்கோண்டுவருகையலன்றிராத்திரி

மனுப்சோரிநதுபேய்ததினலேபசும்பு
காடிலேமேய்நதிருநதகுதினாகழிநதுவட
பலேத்தினயத்தணப்பாகிலேநதிக்குருவன்
னகயஸ்னவத்தான்.

அப்போதவரீசீச்சீயேன்லவேகுபாய்ச்
சினநதாரீ. அதுக்கேல்லாராங்குடையதே
னதயாவதுஞ்சகலமுமேடுக்கச்சோல்ல
முன்கம்பத்ததல்லவோகம்பத்தபடசேய்
ததினலிப்போநீர்கோபங்காட்டுவானே
னேன்லரீகலா. குருவோவேன்லபபட
யன்மே ளடுக்கத்தகுபதுமேடுக்கத்தகாத
துமுண்டுனவனநதுநடக்கவேணுமேன்
லரீ. அதுக்கவரீகலாம்பாத்திரத்தகு
நாங்கலாமனுஉரல்லவேன்மேடுக்கவேண்
டையனதமாத்திரம்பேறுபடவேடுதச்சோன்
னரீகலாவருமேடுதினரீ.

அப்புறம்போனகயஸ்வடுக்குநிலத்திலீ
ரமாகக்கோலாநாத்தவரீநதநனபயாய்ப்
போகிறனோண்டிக்காங்குதினாதவனவ
நததாம். அத்தண்ணபயலிருநதகுழியம்
குருவநதணகீடுங்காஸ்மேலுமாகவடுந
துகோவேன்லலியேன்ணயேடுக்கவோ
டவாராங்கோலோன்லகூட்டிடார். சீஉரு
மோடவநதுமுன்னேடுதித்தநதவோண
னயயேடுத்தோருவன்வாசிக்கவடுநத
தணப்பாகேடுக்கவம்வடுநதசோமன்
வேஉடையேடுக்கவம்வடுநதசம்னபயலா
வநனபயேடுக்கவமேன்லவன்வாசித்தபட
ஏன்மேன்லயேல்லாததயமேடுத்துவக

கக் குருக் கந்தாநி ம மாண மாயங் கேகிபந
தாரீ.

அவரிப் பட்டிகிபந துதம் னமயமேடுக்கச்
சோல்லயேத்தண்கேஞ்சினுலுமேத்தண்சி
னநதாலுமிதுவும் ஏங்கணவேயோணய
லேனூதாததினலேமாப்போமேன்மசாதித்
தாரீகந்த. ஐயாவும் னமயமேடுக்கவேனூதி
னதேங்கேகாட்டும் எனூதின பட்டியேசேய்
வேமோமூயவேனூதாததயோருக்கா
லுஞ்சேய்யச்சம் மதியோமேன்மரீகந்த.
அவருமிவரீகந்தசாதண்கண்டுதப்பும்ப
ழிவேனென்றுங்காணுமலோணயமேனூத்
தாணியும்வாங்கிக்கிபநதவடத்தில்நா
னும்வெனூநதாலேடுக்கக்கடவரீகனோன்
மேனூதினரீ.

எனூதினனதக்கண்டுசீஉரீகனாமோரு
மிக்கப்போயவனாயேடுத்தாரீகந்த. வ
னூநதகுழியம்சேனூருநதபட்டியனலவருடம்
பேல்லாஞ்சகதியாயனூக்குப்படதேன்மச
மீபத்திலுருநததண்ணீரிலேருவிரீப்பாடி
னரீகந்த. பின்புபனூயபட்டியுடுப்பேல்லா
னூடுத்தவனாக் குதினாயலேம்மாபத்துக்
குக்கோண்டுபோய்வடாரீகந்த.

எட்டாவது

குருவைச்சேரித்

தகனத்.

குழியில்வருநதுகிபநதசனமயத்தில்
மிகவுமஞ்சிப்பதறினதால்பிராமணன்
முன்சொல்லியருநதபுரோகிதத்தின்மே
லொருத்தனுக்கும்தாபகமில்லாதேபோ
யம்ம. திரும்பக்குதினையேறினபம்பாடு
மாத்திரமருப்பிபங்குரிநததேன்கண்
டுருத்தானேவசாரப்பிடார். ஆகிலும
பத்துக்குச்சேருமனவமொன்றுஞ்சொல்லா
தேபோனார்.

தவாநதவயதுகாலத்திலேவருநதவ
திந்தியனலன்றிராத்திரிநத்தினாகோல்
வாமலாராடமாப்பிரண்டு கோண்டு
சொன்னபுரோகிதநிணவதொன்றினதி
னல்வேடுவாய்ச்சஞ்சலப்பிடார். குதினா
யனின்முகுழியில்வருநததினலுபலதிந
தவலியாராடப்படுத்துதேன்குநிணக்க
மாடாமல ஆசனங்குரிநதத்தோடே
சாங்காலங்கிடினதினலாக்முதேல்லா
மாடுதேன்குநிணயத்தார். ஒருநதிணவோ
பன்றிராத்திரிமருநதம்மிலேபயநது

பதறியோருநிமிஷமூங்கண்மூடமாடா
மலட்டிக்கடிபேருமூச்சிட்டுமனநதலம்
பணதாம்பிறகுடையக்காலமேசீலாக்
கணையனுழப்பித்தாசி.

அவர்களும்வநதுபார்க்கவவர்க்கச்
சாயல்வேறுகவமிருகண்டுழியாய்வந
ததாகவனாகமேல்லாம்வம்மிச்சுருங்கின
தாகவமதிலேபழுப்போடேவேறுப்புப்ப
நதுபஞ்சனபநததாகவம்பாய்மன்
மவாய்னதக்குவமவம்பாமித்தாய்போலே
யுய்யப்பார்க்கவங்கண்டுமிகவம்பயந
தார்கல.

அப்போதவர்பேருமூச்சிட்டுத்தம்பமா
ரேயேன்ணக்கல்லமயல்லவத்துச்சவச்
சேமஞ்சேய்யங்கோலோன்மர். அதேனத
யாவேன்மவர்கலபதறிக் கேட்க அதேன்
ண ஆசனஞ்சிதஞ்சிவனநாசமேன்மனதம்ம
நதீர்கலோலாவேன்மலிண்டுருக்கலசோல்
லவார். நேய்மநான்வநதகுழியலேந
ருஞ்சகதியுமேத்தவானகயலுலேனக்கிருப்
பிடத்திரநதாக்கினதாம். ஆகிலுமப்போ
திரநதவாபத்திலுலேனக்குத்தோன்மதே
போய்மம். பிறகுவேருவாய்ருப்பிடங்கு
லிரிநததுங்கண்டேன்பிராமணன்சோன்
னசாழ்ந்திரநிணத்தேன். அப்படியிராத்
திரிமூலுமபம்பன்வலியுமாராடாங்க
கண்டுசம்மநித்திரகோலலாநாமச்சாவு
கிழிநதேன்மநன்மய்க்கண்டுகோண்டேன்.
இனிவேலுலோசணதேனவயல்லுசீக்கிர

மாய்ச்சேமத்துக்காயத்தம்பண்ணுவீர்க
லோன்றார்.

அதுக்கவர்க லந ம நதச்சூனத்தநிணத்
தஞ்சினுர்க ள் அஞ்சினு லு னு ள் ள் சத்தநத
பேரரிவடாதபக்கிநா னுவத மாய்க்குரு
வன்மணநதே றப்பம்பலவா றதல்சோன்
னுர்க ள். என்னசோ ன் னு லு மவருக்கு ம
ணக்கிலேசமா றுவல் லயேன் றகண்டு னுன்
நதவூர்க்கு றி க்கா ற னு யரு நத அசேதன
னுர்த்திமகன் அசங்கதனே ன்பவ ணய
ஹபபித்தத்தங்க ள்கு னு ஹபபிபித்தசனி
ஹநிக்கியவர்க் மணநதே ற் றக்கோ ண்டு
பேரய்வடார்க ள்.

னுன்னபநததேல்லாம்வபரமாய்க்கேட்
பபிப்பாடு அசங்கதன்வநதுசம்புவத்ததே
ஹய்யா உமக்குவநதகு னு றயேன்னநோ
பேன்னவலியேன் னவசா றமேன்னகிலேச
மேன்னபேன் குருபேயேன் ணயாபேயேன்
பதாபேசோல் லு மே ன் றக ண்வாய் னுக்
குத்துடக்கக்கே டான். அதுக்கேல்லாத்துக்
கு ம் ஆசனசிதஞ்சிவனநாசமேன்கிறவசன
மோழியபேயே று ம றவத்தா னு ள்கு னு சோன்
னவா ல் ல. அப்போதவன் றல்லது தான்
ஆசனசித னு ம கு ந நாசமே ன் றநதப்பராம
ணன்சோ ன் னு நோ னு ம் அவ னசனே ல் ன
மவனுக்கு நாசமாய்ப்பண்ணுகிறேன் அந
தப்பராமண ணயே னக் குக்காட்டுங் கோ
லாபனுக்கு லக் னகப்ப னு சப ண் ணியவ னு ல்

வந்ததோ ஊமேஸ்ஸாநீக்கித்தீர்த்துப்போ
டுவேனவணக்காட்டுச்சீக்கிரமாய்க்காட்
பேன்அன்.

உலக்குகப்பூசயேன்அருபூசயுண்
போ ஒருக்காலுமிப்படிப்பபூசகண்
பதுமில்லைகேடதுமில்லைஅதாவதுச
சோல்லேன்அர். இதுக்குமறுமோழிஅசங்
கதன்சோல்லத்துடங்கினான். இவ்வகப்
பூசயுச்சனம்யம்புறுச்சுமயங்கவில
கப்பபாதபூசயாக்கும்நன்அய்க்கேட்க.

ஒருசேடியருநதானவன்வேடுசிவபத்திக்
காரன்அனுதினம்பண்டாரங்களுக்கச
னம்போடவாசயனுலவர்களுயேங்கே
கண்டாலுமசனத்துக்கனுழப்பான். அவனுக்
குமக்கவிலில்லைகோண்டமண்ணையோவேன்
அலிப்படிநித்தமோரிருபண்டாரங்களுக்
குச்சோஅக்கவும்போடவுஞ்சலிப்பாகக்
கோல்தாப்புருஉன்சேய்கிறதுபோருநத
தல்லையாகிலுமிதிலேபுருஉனுக்கேதாசி
லுஞ்சோன்னுலவன்மனம்போஅக்கமாட்
பாணேன்அவனாநிநததினலோருபாயமே
டுத்தார்த.

ஒருநாநதச்சேடிகனுடயலிருநதுகண்
பபண்டாரத்தையனுழத்தேன்வடிவின்
னுக்குப்பிச்சுபண்ணவேணுமய்யா
வேன்அன். அவனுஞ்சம்மதித்ததினால்இப்
போகனுடயலேவேணுமய்யாருக்கிறேன்
நீர்தானேன்னடிக்குப்போயேன்ஸ்திரிக்

கிநதச்சேய்திசோல்லநாண்வருமலாவுமங்
கேகாத்திருமேன்அன். பண்டாரஞ்சநதோ
உமாய்ப்போய்ச்சேடிசோன்னதயவன்
மணயாடியோபேசோன்னன். அதுக்கவ
ரிவனேருக்காலுமிங்கேவராதவனக்
குமேன்அகண்டுக்கொண்டுமேத்தநல்லதுநீ
ரிங்கேயிருமேன்அவசூட்டுத்திண்ணமேலே
பாய்வரித்தரல்த.

பம்பாடுபனேவசூட்டுமற்றநன்அய்ப்
பெருக்கியேங்குஞ்சாணங்கிறயத்தேவித்
துத்தன்கால்குத்திகாஞ்சேய்துபுச்சி
யத்தோபேநல்லுக்குத்துகிறவுலகன்க
னயக்கயிலேருத்துக்கொண்டால்த. பிறக
தில்நிறையச்சாம்பலுத்தபவத்தானும்பு
சுக்கொண்டுநடுமற்றத்திலுலகன்கனயக்
கிபத்தியதுக்குமன்றும்மனையாஉபாங்
கமாய்வனதுமன்றமன்றபென்அசிலமந
திரங்கலாச்சோன்னல்த. சோன்னதிந்
மேலேமலாவுமலகன்கனயத்துபத்த
மன்றையதிருநத்தபத்திலுவத்தரல்த.
அதேல்லாநுற்றப்பாரீத்துக்கொண்டிரு
நதபண்டாரம்பேருவாச்சரியப்பட்டுஇந
நால்தமட்டுநான்காணதவதிசேயங்கலா
ய்ப்போகண்டேன் இதேன்னவனகபுனச
யம்மாபேன்அகேடான். அதுக்கவரித்
பேங்கலாருலதேய்வத்தின்வசேஉபுனச
வனகயனிமேல்நீருநன்அயறியப்போற்
ரேன்அவசூறுபுநதுபோனகயல்து

வன் று ஊ மே லே னு கியு மே ன் று ம ரீ ந த ச த்
த ம ர ய் த் த ன் னி லே சே ர ன் னு ம் பே ர லே
சே ர ன் னு ள்.

அ ப் ப டி சே ர ன் னு லு ம ஸ ள் லு ம் பி ன ப
டி க் கு ப் ப ண் ட ர ர ங் க ர தி லே லு லு ன் னு ந த து.
அ ப் பே ர த ஸ ன் தே ஸ ர தி ன ம ர ய் த் த ப் பி ப்
பி ன டி த் தே னே லே ஸ னு சே டி ச் சி லே டி லே னு
னு டி ந த வ டி னே ச த் த ப் பி ப் ர து த ப் பி ப் பே ர ய்
லு ள்.

அ ஸ ன் பே ர ன ஸ டி யு லே சே டி ஸ ந து ந ர ன்
னு ப் பி ன ப ண் ட ர ர டே ம ங் க டி யே ன் னு கே ட் க
அ ஸ லு ம் ந ஸ் ல ப ண் ட ர ர ம ஸ் லே ர லு லு ன் னு
ன ச ய னு ப் பி னி ரீ. ஸ ந த வ டி னே யு லு க் னு க
னு ய த் த ர ச் சே ர ஸ் லி க் கே ட் ர து க் கு ந ர னி ப்
பே ர சே டி ய ரீ ஸ ரு ஸ ரே ய ஸ ரு த் த ர ர
ம ஸ் ல ர ம ல் கோ டு க் க ப் பி ப் ர து ச ல் னு
மே ன் னு தோ ப ர னு ய லு லு த் து ப் பே ர ட் பே
ன ஸ ரீ கே ட் க ம ர ட் ர ம லு டி னே னு னு க் கி க்
கோ ண் டு பே ர னு ரே ன் னு ள். அ து க் கு ச் சே டி
அ டி ய ப் பி டி ய ஸ் லே ல ப ண் ட ர ர ங் க லு லு ன்
ன கே ட் ர லு ங் கோ டு க் கி லு தே ன க் கு ச் ச ம்
ம தி யே ன் னு லு க் னு க னு ய க் னு க யு லே னு தி ப்
ப ண் ட ர ர த் னு த த் தே டி ய னு த க் கோ டு க் க த்
தே ரு லு லே பே ர னு ன்.

ப ண் ட ர ர னு ம் ஸ ரு ங் க ர ரி ய னு ட னு டி
பே ர க க் க ர ண லே ஸ ரு தே ரு னு டு க் கி லே ர
து ங் கி யு லு ந து அ ஸ னு லு க் னு க யோ டே சே ட்
டி ஸ ரு ஸ னு த க் க ண் ட பே ர தி தோ லே ன் னு

ஊமேலேபுறசுநுகிக்கவருகிறனென்றேபட்டமேடுத்தான். சேடியும்பண்டாரமேபண்டாரமேயென்றபுன்பயிற்றத்தோடீந்தோடபவபணதிகமதிகமாயோடக்கனுபசியம்சேடிக்குவயதுகாலனும்பேருந்தோந்தியுமிருந்ததினலோடமாரடாமல்நின்றவடிபுக்குத்திரும்பினன். அதுவேயுலக்ப்புறசயினதநாநதபட்டாராமணன்றதுகின்மேலேனுகித்தால் ஆசனேஉண்ணமாகியவனாகல்லாமலுமக்குநாசம்வராதயாவேன்றான்.

அதுக்குப்பரமாய்தருவஞ்சிரித்துறாயத்தின்பட்டியேயுண்ண அசங்கதனென்பாரீகல்த. எப்போதுஞ்சரசங்கனாச்சேய்துகோண்டுவருகிறபேன்றார். அவனுக்குக்கல்திரித்ததாகக்கண்டுபரிகாசத்துதவடிபுண்ணுஞ்சோல்லவந்தான். ஐயாட்டாராமணன்சோன்னவசனமுல்தல்தபட்டதானே. ஆகிலுமதுக்கய்துத்தநன்றாய்க்காணவேண்டியது. இருப்பதத்திங்குலநுமகண்டாரம்சாவக்கனுபயாராமேன்றதுசரியேஆனபுறக்காரணமில்லாமல் ஆசனங்குலிரீந்ததுபோனலேயவன்சோன்னபட்டயாகும். தண்ணீரிலேயுஞ்சேய்லிலேயும்வருந்திரிதிலேயுபட்டபங்குலிரீந்ததுமேத்தவதிசேயமோ. அப்போதுலிராரதேபோனலதிசேயமாகும் இப்போதிந்தக்கவனனையவடிபுருமினிமேய்சேய்லிலுலுக்கா

தாமலுநதண்ணீரிலேவழாமலுமய்ஹே
 ருபுஹக்காரணமில்லாமலும் ஆசனசீதங்
 கண்பாலப்போசீபனநாசங்கிடனதேன்
 ஹநிணக்கலாம். இதோபுயமய்ஹேல்லா
 மபத்தஹமயாபேன்ஹன். அசங்கதன்சோன்
 னதுருவன்மணதிலேஹதத்துதாயம்போ
 லேதோன்ஹிம்ஹ ஆதலாய்சய்ஹத்தேஹி
 யேஹநதுசாப்பிடவமங்கங்கேதிரியவநது
 வக்கிஹர்.

இப்படிசிறிதுநாள்மாத் திரம்போன
 பம்பாடு ஒருநாத்திரிசோத்தியத்திலேக
 னமஹபுயோருபாடமாய்ப்பேய்நதது.
 அத்தோபேருவன்படுக்கஹமேலேயருப்
 பிடத்துக்குச்சேவ்ஹவயடுத்தாய்போலே
 மோட்டுநீரோஹுக்குஹநதாலுநதாக்கத்
 தினுலவருக்குத்தேரியாதேபோய்ஹி. ம
 ஹபுயமஹபுயோபோஹுக்குமோழிநதபன்
 பருக்ககாநித்திறையோபேபுரண்டுபட்
 ப ஹத்தின்மேம்சமஹகவருப்பிடம்படத்
 தாங்கிக்கிடநதார். அப்படிதாக்கினருஹ
 ஹமய்ஹலேதிடீரேனவழித்துமிகவமி
 ருப்பிடங்குரீர்நததாக்கண்டுஹஹமய்
 ஹக்கவப்போவேஹுபுஹக்காரணமில்
 லையேநமக்கிணிச்சாக்காலம்பநததேன்ஹி
 நிச்சயத்தார்.

வநதருரீர்ச்சிக்குச்சிஹிஹம்வேஹே
 புஹுஹகாநதிரங்காஹமய்படுக்கஹய்ஹ
 ஹஹமஹதலாய்க்குருவனிருப்பிடச்சீதத்

தினுல்பநததேன்ஹநிணுத்துநுன்சோன்
 னசகுணநிஹலேபஹங்காலமிதேன்ஹேண்
 ணினுர்கலா. காணபநததன்சாதிமனுஉரு
 மிவரீதனோடாபோத்தபுத்திமாந்கலா
 கக்கோலாலாச்சோன்னயாவுமோத்துக்
 கோண்டபுத்திபாதுதப்பாமல் ஆசனசீதத்
 சீவனநாசமேன்பதோபுதியபநதயாவருக்
 குமஹமோபுயச்சரியாதேபோனார்.

நாலுநக்குநாலிவரிவ்வாமஹபநதமித்
 சினமனக்கவணுயஞ்சரிபேலயீனந
 தாங்கமாடாதேய்வரோருநாலாசோப
 மாய்க்கிபநதார். அதுக்கேல்லாருங்காக
 வேன்ஹதணமேலுநகனவத்து அயயோம
 டநதாரேமாய்நதுபோனாரேயேன்ஹநி
 லாச்சவச்சேமத்தாசாரம்பண்ணிக்குரிப்
 பாடப்போனார்கலா.

அதுக்குமபத்திலிருநதடேரியதோடியன்
 ஹயத்தண்ணீராவட்டுப்பணமேன்ஹ
 ஹயதிலேபோட்டு அனாக்கிச்சூழப்பத்துப்
 பேரோருமிக்கத்தேய்த்துக்களுவனார்கலா.
 கருவம்போதவருக்குமயக்கநதேரிநதா
 லுநதண்ணீரிலேஹச்சவாங்கமாடாமலு
 மவரீகலாநாக்கினஹககாலாலேசயக்கி
 ணகாண்டக்கமாடாமலுமிணச்சத்தனத்
 தினம்பரமாய்தகுருமஹயரீஹகயலே
 சேய்ஹார்.

இதின்மேலேவேகுவாய்க்குடங்குடைய
 வஹப்பநதேருக்குலாலோசமாதுவததே

சுயது

டுத் து ழுன்னு ம்பின்னு ம்பக் கத் தினு ம் நே
ருங்கச் சீஉரீகல்தபந தேல்லாகு ம் ஆசனஞ்
சீதஞ் சீபன நாச மேன்று பாடிக் கோண்டு
பேராய்க் கல்ல னாமய லேனுபத்த பக்கினு ரீ
கல்த.

பரமாமதகுருவீன

கனாதமுமமம.

TRANSLATION.

THE
ADVENTURES
OF THE
GOOROO NOODLE.

FIRST STORY.

OF THE PASSAGE OVER THE RIVER.

THERE was a Gooroo* whose name was Noodle, who had five disciples serving under his command, Blockhead, Idiot, Simpleton, Duncce and Fool. These, having all six gone on foot through the surrounding villages, to make some enquiries respecting other disciples, were on

* For an account of the office and powers of the Gooroo, the reader is referred to the Abbé Dubois' work, on the Manners and Customs, &c. of the Hindoos. He will also be enabled to judge of the reverence paid this sacred character by a reference to the Institutes of Menu. Ch. xi. verse 229, 230 and 232.

their return to their Mattam,* when one day, they arrived in the third watch,† at the bank of a river.‡

Under a notion that this was a cruel stream, which, in consequence, could not be passed while it was awake, the Gooroo gave orders to Duncce, and dispatched him to ascertain whether the river were asleep. Upon this he lighted with a segar, and carried with him, a fire-brand§ which he had borne in his hand, and without approaching the river, kept aloof and stretching out the brand at arms length, dipped it into the water.

* The Mattam is a secluded retreat, in which the Gooroo and his disciples reside when not engaged in visitations to those who are under their spiritual controul.

† In their civil day the Tamuls divide the twenty-four hours into sixty parts, called ந ஈ ழுறு க, each of which consequently contains twenty-four minutes. Seven ந ஈ ழுறு க and a half make one ச ஈ ல லு or watch, four of which are contained in the day and four in the night. The term ச ஈ ல லு, however, is more commonly employed in marking the time of night than that of the day.

‡ The seven rivers celebrated in books, and classed together, are, க ஸ்று க, the Ganges—ய ழு ஶ்று, the Jumna—ந ஶ்று ல ழுறு க, the Nerbudda—ச ஈ ழே ஈ ழு, the Saraswati—க ஈ ழே ஈ ழு, the Cavery—க ல ழு, the Kistnah, and கே ஈ ழு ஈ ழு ஶ்று, the Godaveri.

§ The firebrands used in India are either large stakes of a kind of wood (*Ixora parviflora*) containing bitumen enough to support a flame, and which are analogous to the *tedæ* of the Ancients, or they are, as described by Tavernier, “un linge entortillé et trempé dans l’huile que l’on met dans une maniere de rechaut au bout d’un baton.”

Observing that as soon as he had immersed it, the water smoked with a hissing noise, away Duncie ran, hurrying, stumbling and tumbling, and cried out, "O Master! Master! this is not the time for passing the river. It is awake; and no sooner had I touched it, than it flew into a passion, hissed like a venomous serpent, and smoking in fierce rage, leaped and rushed at me. It is indeed a wonder that I escaped with the preservation of my life." To this the Gooroo replied, "What can we do in opposition to the divine will? We will wait a little while." So saying, they sat down in a spreading grove hard by, which formed a dark shade, and as each was relating, in order to pass the time there, different circumstances regarding this river, Blockhead spoke as follows:

"I have many a time heard my Grandfather tell of the ferocity and artfulness of this stream. My Grandfather was a great merchant. One day, he and a companion of his were driving along two asses laden with bags of salt, and when they had descended into the middle of the river, they washed themselves in the cool water, which was running up to their waists, (for, as it was in the hot season,* they were somewhat fatigued) and stopping the asses they bathed them also.

* According to book authorities the year is divided into six seasons, termed அறுவகுத்துவம். The 1st called காரை, comprehends August and September; it is the rainy season, at least on the Western side of India. 2nd, கனகை, the cold season,

“On arriving afterwards at the opposite bank, they saw, not only that the river had devoured the whole of the salt, but that the salt had all been miraculously drawn out, while the mouths of the gunny bags, which were well sewed, were not in the least opened. They congratulated themselves, saying, ha! ha! since the river has seized upon this salt, is it not a great blessing that it has left us unswallowed?”

Upon this Simpleton began another anecdote. “The stratagems, wiles and thefts of this river have been numerous even in my day. Listen to one. A dog* holding fast in his mouth a piece of mutton which he

comprehends October and November. 3rd, முஃஸுபுரணி, the former dews, comprehends December and January. 4th, பிஃஸுபுரணி, the latter dews, February and March, (these two bear some analogy to the first rains and latter rains of the Jews, see Deut. ch. xi. 14). 5th, சூதாபேரணி காலம், the first hot season, April and May. 6th, மூதிர்சூபேரணி, the hottest season, June and July. The Tamul months commence about the middle of our own, which throws these seasons a fortnight in advance. In ordinary conversation the above distinctions are not observed, but the following are substituted: பரஹுபகாலம் comprehends December, January, February and March, or the winter, and கோஹுபகாலம் comprehends May, June, July, August and part of September, while the rainy season is called மஹுபகாலம், by which we understand October, November and December.

* The reader will here recognize a fable with which he is familiar. The author has more than once, as will presently be seen, introduced current stories which seemed to suit his purpose.

had stolen, was swimming in the middle of the stream, when the river deceitfully exhibited in its water another piece of flesh. As for the dog, he conceived, that, without any deceit, what he saw was the bigger; so when quitting the piece which he held, he dived to snap at the larger one, both the one and the other disappeared, and the dog went home empty."

Whilst they were thus discoursing, they spied a horseman coming from the other side. As only a single span depth of water was flowing in the river, he remained on horseback, and without being the least afraid, came hastily splashing through. On perceiving this, they cried out, "Alack! alack! if our Gooroo too had a horse, both he and we with him might descend into the river without fear." Then they began to entreat him, saying, "O Sir, you must by all means buy a horse." The Gooroo Noodle however replied, "we will talk of this matter hereafter."

So as the day was declining and the evening approached, he sent again to examine whether the river were asleep. Idiot accordingly took the same fire brand, and on immersing it for the purpose of examination, he found that the water did not spirt up in the least, as the fire had been before extinguished; so being greatly delighted, he ran off, crying, "Now is the time! now is the time! come along quickly, and do not open your mouths or make any noise; the time of the deep slumber of the river is come; there is no occasion now for fear or alarm." Upon Idiot's shouting

out this good news, they suddenly started up, and without uttering a single word, all six of them cautiously descended into the stream. At each step, which was so planted that even the waves beaten up by their legs made no rippling sound, they raised their feet over the water, advanced them, pressed them down again, and with hearts beating pit-a-pat tripped along and passed the river.

As soon as they reached and ascended the bank, they were elated in proportion as they had before been sorrowful, and while they were jumping about, Fool who stood behind, counted all the rest without including himself.* As he only saw five persons while he was

* This story bears so close a resemblance to the 10th of "the Merry Tales of the Wise Men of Gotham," that we cannot but conclude, either that it was borrowed from that Tale, or what is more probable, that both had their origin in some commonly current story. The Merry Tales to which I allude are now so scarce, that the reader will perhaps have no opportunity of determining this important point unless assisted by the following extract.

"On a certain time there were twelve men of Gotham that went to fish, and some stood on dry land; and in going home one said to the other, We have ventured wonderfully in wading, I pray God that none of us come home to be drowned. Nay, marry, said one to the other, let us see that, for there did twelve of us come out. Then they told themselves, and every one told eleven; said the one to the other, there is one of us drowned. They went back to the brook where they had been fishing, and sought up and down for him that was wanting, making great lamentation. A courtier coming by, asked what it was they sought for, and why they were sorrowful. O! said they, this day we went to fish in the brook; twelve of us came out

counting, he took alarm, crying out, "Woe is me! woe is me! one is gone with the stream. Behold, Master, but five of us stand here." Having placed them all in a row, the Gooroo himself counted them two or three times over; but as he always reckoned, omitting himself, he too pronounced that there were but five. Thus as one and all, each leaving himself out, added together only the others, it became certain among them that the river had swallowed up one.

On this account they howled bitterly, crying out "Alas! alas!" and embracing one another exclaimed, "O thou cruel river. O thou more obdurate than a block, more savage than a panther. Hast thou not feared, yea but a little, to swallow up the disciple of the Gooroo Noodle, who is saluted, respected, worshipped and praised from one end of the world to the other? Wretch! hast thou such a daring spirit, thou son of a black bear; offspring of a cruel tiger! Shalt thou attain to a future world? shalt thou hereafter roll

together, and one is drowned. Said the courtier, tell how many there be of you; one of them said eleven, and he did not tell himself. Well, said the courtier, what will you give me, and I will find the twelfth man. Sir, said they, all the money we have got. Give me the money said the courtier, and began with the first, and gave him a stroke over the shoulders with his whip, which made him groan, saying, here is one: and so served them all, and they all groaned at the matter. When he came to the last, he paid him well, saying, here is the twelfth man. God's blessing on thy heart, said they, for thus finding our dear brother."

thy cool stream along? May thy source be totally dried up and scorched; may the glare dart upon the sand in thy bed; may fire feed upon thy waves; may thy meadows be parched and withered; may thy depths be filled with thorns! Without moisture, without coolness, without even a mark to point out the place of thy former existence, mayest thou be in future consumed away!"

Thus did they vent their abuse and railing, stretching forth their hands and cracking their fingers.* Nevertheless, from their hasty stupidity, no one knew up to that moment which among them had been carried away by the river, and no one enquired who it might be. Just at that juncture, a sensible man who was travelling along the road came up, and touched with compassion demanded, "How now Master, how now, tell me, what is this bustle about?" They in turn related to him in due order what had happened, and he fully perceiving their idiotism replied, "What has happened, has happened.† If you will make me a suitable recompense, I have power to call hither him who is gone with the stream; for know, that I am deeply versed in

* The Hindoos in uttering a malediction, unite their hands by interlacing the fingers, and then projecting them forwards produce that sound commonly called cracking the joints. Their imprecations are still further strengthened, as they think, by casting dust at the object of them.

† That is, what has taken place is irremediable.

legerdemain." To that the Gooroo rejoicing answered, "If you will do this, we will give you forty-five fanams which we have provided for our journey." Then the other raising a stick which he held in his hand, "'Tis in this," said he, "that this art is contained. If you will range yourselves in a row, and as you receive a blow upon the back, will each reckon by calling out his name, I will cause all six of you to be here present." Having thus placed them, he first gave the Gooroo a thump on the back: "Holla!" cried he, "'tis I, myself, the Gooroo." "One," replied the man. In this manner he gave a blow to all of them, and each repeating his name respectively and casting up the account, they agreed in finding that not one among the six was missing. Being therefore astonished they came round the conjurer, and bestowing great praise on him, paid him the money which they had promised and went away.

SECOND STORY.

OF THE PURCHASE OF THE HORSE'S EGG.

AFTER the Gooroo Noodle and his five disciples had arrived at the Mattam, they went about relating the dilemma in which they had been placed in the river.

Upon this an old one-eyed woman,* who was in the habit of sweeping the Mattam, having heard in detail all that had happened, said, "I am of opinion that there was a mistake in the mode in which you counted yourselves and added up the sum. If one reckons, leaving out either himself or any other person, the amount will be erroneous; however, if another occasion should occur, I will tell you a method by which such a mistake as this

* The Tamuls divide the natural life of women, as our immortal Bard divides human life, into seven ages, ஏழு வகைப்படுவம். Until seven years old they come under the denomination பேறுத; from seven till eleven they are considered பேதுமனுப; from eleven to thirteen மருதுத; from thirteen to nineteen மருதுத; from nineteen to twenty-five அருதுவ; from twenty-five to thirty-one தெருதுவ; from thirty-one to forty பேருதம்பேண்: after the age of forty-one a female is reckoned an old woman, and is called, like the one-eyed dame in our story, கிழவன்.

may be avoided. Having picked up the ordure* which lies on the commons, collect it together, and when you have patted it smooth, gather around it, and stooping down, dip the ends of your noses in the dung. Then count the impressions made by your noses, and you may thus know, without any error in the account, how many persons there are. In this very same manner, some fifty or sixty years ago, did we take account of a number† of women who were collected together.

They all replied, "This indeed is a capital plan and costs no money; it did not occur to any of us. Nevertheless, for all purposes, it will be best to buy a horse. Sir, you must by all means procure a horse." The Gooroo demanded how much the price of a horse would amount to. As they heard upon enquiry that it could not cost less than from fifty to a hundred pagodas, the Gooroo determined that he had not ability to pay so much.

The matter thus remained a good while under consideration, when one day they perceived that their milch

* This is a suggestion which would not appear quite so extravagant to a Hindoo as it must to an European, for the women of an Indian family are frequently employed in collecting the ordure of cattle, which they form into flattened cakes and dry in the sun against rocks or walls. These cakes are used as fuel by all classes.

† The words in the original are *ten women*, but the number *ten*, as well as *four*, is frequently used in an indefinite sense; thus resembling the number *nine* in Greek, when applied to time: as, *εννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατον ὤκετο κῆλα θεοῖο*, Hom. lib. i.

cow which had been turned out to feed, did not return home at the close of the evening; they sought her all over the village, but as, notwithstanding their search, she was not to be found, Blockhead on the following day went to seek her in the surrounding villages.

On his return to the Mattam the third day, unable to discover her any where, he exclaimed with delight, "The cow, Sir, I cannot find: 'tis no matter, however, for I have met with a horse for us at a very low price." "How is that?" demanded the Gooroo with eagerness. To which Blockhead replied, "When I was on my return, after I had been searching from village to village, from common to common, from enclosure to enclosure, in order to find the milch cow, I perceived four or five mares grazing and reposing on the bank of a large lake. As I went on farther I found, in a place which was near, a number of horses' eggs hanging down in every direction, which could not be encompassed by one's two arms. Upon enquiry of one who came up, he informed me that they were in truth horses' eggs, and that the price of each of them was only four or five pagodas. Here is a fine opportunity, Sir. We can thus, at an easy rate, obtain a high bred horse, and as for its docility, this will depend upon the manner in which we rear it and break it in." They all consented to this proposition, and having united Idiot with him, delivered into their hands five pagodas, and despatched them forthwith on their journey.

After Blockhead and Idiot had set out, in the manner just mentioned, to purchase the horse's egg, Fool thus

threw out a doubt. "Grant that the egg of a high bred courser be obtained, still when obtained, it is only after having been sat upon that it will be hatched; but who in the world is to hatch it I am sure I do not know. He says that it is not to be encompassed by one's two arms: though then we were to keep ten hens together upon it, they could not even stand upon it, much less cover it. Tell us then how we are to manage in this business." On hearing what he said, they all stared at each other with astonishment, and without opening their mouths, remained speechless.* After a considerable pause, the Gooroo addressed himself separately to each of the three who were present, saying, "I see no other way but that one of us should sit on it." Upon this each made his excuses. "It is my business," says one, "to go daily to the river and fetch all the water that is wanted, as also to go to the jungle and procure canes for firewood, how therefore can I possibly hatch it?" Says another, "After remaining night and day without intermission in the kitchen, dressing rice, cooking all kinds of curries, making fancy cakes and boiling water, for every body, thus killing myself at the stoves, how can the hatching be performed by me?" Says another, "Before day break I go to the river, and after having

* This sort of tautology, common in Tamul, seems not unfrequent in Scripture; as in Psalm xxxix. ver. 3, "I held my tongue and spake nothing."

cleansed* my teeth, rinsed my mouth, washed my face, purified my hands and feet, and completed all my ceremonies according to the rules, I have to go round the flower gardens, cull the new buds, bring them hither with due respect, tie long garlands, strew flowers over different idols, at the same time worshipping them, and daily assist at the Poojei of the deity. Such is my business; is it not? With all this, how can I hatch it?"

To this the Gooroo replied, "This is all quite true; neither can it be accomplished by the other two who are gone away; for one of them has more business than he can finish, in making enquiries respecting those who come and go, in giving answers to the questions which they propose, and in hearing and settling the disputes which are brought before him. Finally, Blockhead, on all occasions when we wish to transact any business, is he not the person who goes to the shops, to the fairs and

* According to Hindoo practice, cleanliness, or rather that particular cleanliness of person which is required by the law, and is called கராகரிக, consists in four particulars, viz. 1st, க்ஷௌடம், shaving; which is performed on every part of the body except the top of the head, the upper lip, which however is shaved with Brahmans, the arm from the elbow to the wrist, and the leg from the knee to the ankle. 2nd, அபிஷேகம், anointment, or according to others, the bathing of the whole body, as opposed to கண்ணீர்வாசம், a bathing or washing of the head as far as the neck. 3rd, கருகரவாசம், the care and cleansing of the teeth. 4th, நிரம்மாசம், clean raiment.

to the villages? It is very true, therefore, that you must follow those occupations which constantly require your attention. For my part, am I not here doing nothing? I will place the egg in my lap, embrace it with my arms, cover it with the skirt of my cloth, hug it in my bosom, guard it with tenderness, and thus hatch it. It is enough if we do but produce the horse, we will not regard the trouble which is to be endured."

Whilst all this deliberation was taking place in the Mattam, Blockhead and Idiot, who had set out in the third watch with the rising moon, after a journey of more than two kādams* and a half, bent their course towards the mark which they had before seen and noticed, and arrived at the borders of the lake where there was an abundance of pumpkins† in fruit.

On perceiving this, being greatly delighted, they went to the countryman who was attending there and entreated him, saying, "Master, we earnestly conjure you to give us one of these eggs." He, in his turn, seeing their idiotism, said, "Hey-day! do you suppose yourselves fit to buy such high bred horses' eggs as these? They are very costly indeed." To this they replied, "Go to Master, do we not know that five pagodas is the price of them? Look ye, friend, take your five pagodas and give us a good egg." To this he answered, "You are, to be

* The Tamul kādām, க ா ட ம், differs in length in different parts. At Madras and its neighbourhood it equals ten English miles.

† Called ஈ ற ம் ப ல ி ப் ப ண், or ash coloured pumpkin.

sure, fine honest fellows. In consideration of your good qualities, I consent to give them to you at this price; select therefore an egg to your liking, and go your ways, but do not publish it abroad that you have obtained it at this easy rate." They both of them selected and took away a fruit which was larger than all the rest, and rising early the next morning, they set out on their journey just as the day was breaking.

Blockhead having carefully taken the egg and lifted it on his head, the other went before shewing the way, and while they were thus going along, Blockhead began to say, "Ay, ay, our forefathers have said, *they who perform penance, are forwarding their own affairs*. We have now seen the proof of this with our own eyes. This in truth is the profit which has accrued by the penance continually performed by our Gooroo. A high bred horse, which is worth a hundred or a hundred and fifty pagodas, we purchase and take to him for five." To which Idiot replied, "Needs this any reflection? Hast thou not heard the saying—*from pious actions* alone proceeds delight*,

* The Tamuls reckon thirty-two kinds of pious actions, some of which are sufficiently fanciful: these comprehend, however, if not all the possible varieties of charitable works, at least more than most people perform. Their enumeration is as follows. 1. The building hospitals for the poor. 2. Giving food to those whose employment is devotion. 3. Giving food to those who follow any of the six sects. 4. Supplying calendars or almanacks. 5. Furnishing remedies for the eyes. 6. Giving oil for the anointment of the head. 7. Associating with the female sex. 8. Marriage. 9. Sobriety. 10. Preserving the good works of another.

all else is irrelevant and unworthy of praise. From virtue, not only profit, but pleasure proceeds; except there be (virtue), all else will be misery and disgrace. Did not my father for a long time practise many virtues; and he found his profit and delight in the end, in having me born to him." To which the other replied, "Can this be doubted? *If you sow a castor oil tree, will an ebony tree be produced?*"* From good actions, good will proceed; from evil actions, evil."

11. Raising a shed where water may be furnished gratis to passengers. 12. Building a house, either of rest for passengers, or for some religious devotee. 13. Building tanks and repairing roads. 14. Planting trees. 15. Planting groves for the convenience of travellers. 16. Giving food to animals. 17. Giving money to preserve the life of any living thing whatsoever. 18. Erecting posts for cows to rub themselves against. 19. Giving food to prisoners or slaves. 20. Giving boiled rice for sacrifices. 21. Causing to make sacrifices. 22. Giving garments. 23. Furnishing provisions for a journey. 24. Furnishing Brahmans with the means of bearing the expense of assuming the sacred thread. 25. Pouring milk into the sacrificial fire. 26. Making gifts, more especially of money. 27. Giving quick lime to be eaten with betel leaf. 28. Paying for the barber employed in shaving another. 29. Furnishing remedies for diseases. 30. Giving drink to cows. 31. Furnishing a looking-glass. 32. Burning corpses. It would need a long commentary to explain the nature and value of these various good works. I confess myself unable to do so, but recommend that their merits should be made matter of conversation with the 2— \square Γ ஞ் ஞ் \square Γ ந் , or instructor, by those who study the Tamul language in India.

* The Latin Dictionary, a most valuable work by our author, which is now in course of publication at the College Press at Madras, in quoting this common proverb says, "æquivalet dicto, quæ quis seminat

Thus conversing, after they had walked along for a considerable distance, the pumpkin, from striking against the bough of a tree which was bent and hanging down, was dashed out of his hands, and suddenly tumbling upon some shrubs which were spreading in bushes below, cracked and fell to pieces.

Upon this, a hare which was sitting in the bushes started up and ran away. Taking the alarm, they cried out, "Behold! the horse's foal which was in the shell has run away;" and followed after to catch and seize it. Running, regardless of hills or dales, or woods or commons, the clothes which they had on became entangled in the thorny bushes, and were partly torn and partly detained. They continued the pursuit, with their flesh lacerated by the stumps which they trod on, their blood flowing in consequence of the thorns which stuck into them, their bodies all streaming with perspiration, their hearts beating, their two ears closed,* puffing and blowing with fatigue, and their bowels jolting; notwithstanding which, the hare was not caught, and they both fell down, wearied out and harassed with fatigue. In the mean

hæc et metet." Perhaps it approaches still nearer to the very forcible interrogatory with which our Saviour inculcates the same moral: "Do men gather grapes of thorns or figs of thistles?" Matt. vii. 16.

* This is the undoubted meaning of the text; but whether violent exertion would produce the effect described, I will not pretend to determine. The effects of violent love on the same organ, as described by Sappho, seem at least equally wonderful, if not quite similar.
Οππάτεσσιν δ' ἔδεν ὄρημαί, βομβεῦσιν δ' ἀκοαί μοι.

time the hare went on, and becoming concealed, so as no longer to be kept in sight, it ran away to a great distance. They too, regardless of their weariness, rose up, and with legs limping and wounded by thorns, stones and stumps, searched in every direction. Journeying in this afflicted condition, they suffered hunger and fasting all that day, and after sunset arrived at the Mattam.

When they entered in at the gate, they smote their mouths, crying, "Alas! alas!" and beating themselves, fell down. "What is it? What is it? What harm has come to you?" demanded the rest; who came, and, taking them by the hand, raised them up. After the two had related in detail all the circumstances that had happened, Blockhead spoke as follows: "O Sir, since the day that I was born, I never beheld so swift a horse as this: of an ash colour, mixed with black; in form and size like a hare, and a cubit in length. Although a foal* still in the nest, it pricked up its two ears, cocked its tail, which rose up the length of two fingers,† extended and stretched forth its four legs, and with its heart close to the ground, ran with a swiftness and impetuosity which can neither be expressed nor conceived."

* A foal, when first born, is called རྩུ་ལོ་; when somewhat grown, it becomes ལོ་ལྟ་, a colt: the term ལྔ་ཁྱེ་ཁྱེ་ཁྱེ་ལོ་ expresses the age of a full grown young horse; ལྔ་ཁྱེ་ལྔ་ཁྱེ་ཁྱེ་ལོ་, that of a middle aged horse, and ལྔ་ལྔ་ལྔ་ཁྱེ་ཁྱེ་ལོ་, one much advanced.

† By "two fingers," is meant the breadth of two fingers, a finger's breadth being a measure in common use, and the word *length* applies to the tail.

Upon this they were all bewailing, when the Gooroo appeasing them, said, "True indeed, the five pagodas are gone, but however, it is well that the horse's foal is gone also; if whilst a foal it runs in this manner, when hereafter it shall become full grown, who will be able to ride upon it? I truly am an old man: a horse of this description, my friends, although it were presented to me gratis, I would not accept."

THIRD STORY.

OF THE JOURNEY WHICH WAS MADE, MOUNTED ON
AN HIRED OX.

AFTER some time had elapsed, a necessity arose for performing a long journey. As they could not go so far on foot, they agreed for the hire of an ox without horns.* They settled to give for its hire, three fanams a day, and after one watch from sunrise had been employed in various affairs, they set out upon their journey.

It being a terribly hot season, as they travelled along, the rays of the sun darted directly upon them, and they found themselves in an open plain, without the advantage of a single tree or bush, and without either covering or shade. While they were thus jogging along, the old Gooroo, unable to endure the fierceness of the unrelenting heat, and bending like a green blade of corn, was in danger of falling off the ox. On perceiving this, his disciples laid hold of him and lifted him off, and, as there was no other shade, set him under the shadow of the ox, which they halted, and fanned him with their

* རྒྱུ་ལྟ་བུ་ལྟ་བུ་ does not mean an ox, naturally without horns, but one whose horns were seared when they began to sprout, so as to prevent their growth.

cloths. After he had by this means been much revived, as a cool breeze sprang up, he re-mounted the ox, and travelling gently along, they arrived, before the day declined, at a little village where they halted.

No sooner had they entered into a small rest house there, than, on paying the ox-driver his three fanams, he asserted that it was not enough. "How is this," replied they, "is not this the daily hire that we originally agreed for with you?" To which he, objecting, vociferated, "It is true indeed, that for the accommodation of the ox, as a conveyance, this hire was agreed upon; but moreover, in the middle of the way, my ox afforded accommodation as an umbrella against the heat: must I not then have hire for this too?" They asserted that this was an imposition, and flying into a passion, opposed him and raised a great dispute. As the quarrel increased, all the villagers who were passing to and fro, both men and women, assembled and formed a crowd. In the mean time a Padeiyāchi,* who was the justice, having appeased the fray; heard the dispute on both sides, and demanded of them whether they would abide by the decision which he should pronounce, and the judgment which he should give: after which he spoke as follows:

"I-† myself once travelling home, put up one night at

* A certain caste of cultivators.

† This story, which, in other forms, is familiar to us in Europe, is derived from an oriental stock.

a large caravansara; where, besides lodging, they supplied, for money, those who frequented it with every thing that might be wanted in the way of food. I, however, as I had not enough for my travelling expenses, said that I needed nothing. They then transfixed upon an iron spit a large leg of mutton, for those who had arrived that day, which they roasted by turning it over the burning coals. This continued smoking with the heat, and the odour which it sent forth being very grateful, I thought that it would be nice to eat the bundlefull of boiled rice* which I had brought, with this savoury smell, and begged permission to be allowed to turn the spit for a little while. Thus, holding the rice over the smoke, I turned the spit with one hand, whilst with the other I fed myself with gratification at the savoury odour. Afterwards, when I was thinking of going, the master of the caravansara demanded payment for the odour which I had smelt. I asserted the injustice of his demand, and, both of us disputing together, we went before the head man of the village. Now he was a great Shastri, a very sensible man, extremely clever and much versed in the science of the law. Listen to the decision which he gave. ‘For him who ate of the dish, the price is money, but for smelling the odour which issued from the dish, the price is the odour of money;

* A native of India, when travelling, seldom fails to provide himself with a cloth full of cold boiled rice, (கலு ச்சரகு டு). This, when moistened with the juice of a lime, or a little pepper-water, is sufficient to satisfy his moderate appetite.

this is my decision.' So saying, he called the master of the caravansara near him, and forcing a bag full of money down upon his nose, he chaffed and scrubbed it. The other cried out, 'O dear! O dear! my nose is coming off, I have had sufficient payment.' Do ye hear this? Is not this justice, is not this law? This very decision applies to you. For journeying hither on the ox, the proper hire is money, and for remaining in the ox's shadow, the shadow of the hire-money is sufficient."

However, as the sun was now set, having settled the sound of the money, as the hire of the ox's shadow, he suddenly seized on the ox-driver, and having repeatedly thumped the money-bag upon his ear, he cried out, "Do'st hear?" To which he replied, "O yes Sir, O yes Sir, I have heard it, indeed I have heard it, my ear is sore; enough father, of hire enough." The Gooroo also said, "What I have already suffered sufficeth me; I cannot endure this vexation, take away thy ox; the remainder of the journey is short, in the morning I will proceed gently on foot." So saying, he discharged him. Then, greatly praising and complimenting the Justice who had so well settled his quarrel, he gave him his blessing and dismissed him.

FOURTH STORY.

OF THROWING A FISH HOOK TO CATCH THE HORSE.

ON the following day the Gooroo and his disciples dreading the heat, made ready as soon as the cock crew and set out on their journey. As they travelled at a slackened pace, before they had yet finished one kādam, finding that the heat began to scorch them, they halted in a cool grove. Whilst they were refreshing themselves there, Dunce retired to the fields,* and then went to wash his feet† in a neighbouring lake.

* This is one of several delicate forms of expression, the meaning of which will be at once perceived. The following are some others which should be borne in mind, in order to avoid mistaking the implied for the literal sense of the words. ஒண் றுக் குப் பேரா றது, “to go for one purpose—இர ண் டுக் குப் பேரா றது, to go for two purposes—கு ண் துக் குப் பேரா றது, to go to the tank—வா ய்க் காலுக் குப் பேரா றது, to go to the channel—ஆ றுக் குப் பேரா றது, to go to the river—பெ ருப் பேரா றது, to go out—கொ ல் லுக் குப் பேரா றது, to go to the field.

† This expression is equally guarded as the former, and has an implied meaning which cannot be mistaken.

There was an Ayinār* temple upon its bank, in which there was a large horse of newly baked clay, which had been brought and deposited there in fulfilment of a vow. The lake being full of water, and the water clear, Duncce saw the reflection of that clay horse in the lake; and, astonished that a horse should stand in the water, as he perceived that it was of similar colour, size and appearance with the clay horse which stood on the bank, there arose a suspicion with him that it might perhaps be its reflected image which appeared below.

Just† then, however, the water becoming undulated and ruffled by a breeze that blew over it, the horse also which appeared in it was agitated, and as he perceived that there was no motion whatever in the horse on the shore, he became convinced that the horse in the water was separate and alive; moreover, as if to drive it away, he shouted out, and pelted it with a stone. With this, the water becoming more undulated, the horse also seemed to him to raise his head, to kick out his feet, and to leap with his whole body in trepidation. So taking alarm, he ran to the rest and related every thing that he had seen.

* Ayinār, அயினார் or அய்யனார்; called also அநிகரன் and ஈரத்தர், is the son of Vishnool. His distinguishing weapon is the குண்டியாடி, or club; his conveyance is a white elephant, whence he is called வெண்மையான யானை, and a cock is the ensign displayed in his banners, on which account he is intitled கோழிகோடையான்.

† This story reminds us of that told of the Wise Men of Gotham, who raked in a pond for the Moon.

Upon this they all instantly arose and hastened to the spot, where, looking around them, they perceived the truth of what Duncce reported. They afterwards consulted* together how they should take it, but as none of them would consent to descend into the water and lay hold of it, after opposing, and rejecting several modes which one and another suggested, they at length determined, that it would be the best plan, by casting a hook, in the same way as one would catch a fish, to catch this also, and thus draw it ashore.

They made preparations by taking as a hook, a sickle that one of them had with him, and this they baited with a bundle† of boiled rice which they had brought, while for a line they took the turban that the Gooroo wore. In this manner, having thrust the sickle through the rice, they tied it with the turban, and threw it into the place where the horse made his appearance. By the great

* It is held that in consultation (உலோசனம்) five circumstances (பஞ்சாங்கம்) are to be considered. 1st, ஸமம் பேரபாயம், the exterior means. 2nd, புருஷோத்தமாயசம்பத்தி, the fruits which we are to expect, and which should be among the following four: 1, தயமம், good works; 2, அய்யம், riches, money or goods; 3, ஈகம், pleasures; 4, லோகம், paradise. 3rd, தேசகாலாபாயகம், the choice of time and opportunity. 4th, ஸாமந்தபிரகாரம், a foresight of what may be the objections and the answers to them. 5th, காரணபரிசீலி, determination as to whether the matter under consideration can and ought to be done.

† See the Note in page 73.

undulation of the water, from the impetus with which it plunged in, the horse also which appeared there, seemed as if seen to leap, to wriggle and to kick, in consequence of which they all took alarm and ran away. One of them, however, who had hold of the turban did not let it go, but remained with it in his grasp. After the waves of the lake had subsided, he drew softly near, and as he continued to troll the bundle of rice which had been cast in, some large fish in the lake bit at the cloth; perceiving signs of which, he beckoned the rest to him by a signal with his hand and cried, "Look ye! the horse is biting the bait." On drawing up the turban after a little while, the cloth and the rice were both gone, in consequence of which, the sickle which was fastened to the turban stuck in a large weed that was spreading out beneath the water. They all cried out with delight, "Now that the hook has stuck in the horse's mouth, he is our own:" then uniting together they pulled at the turban, which being an old one, it gave way, and they all at the same instant fell on their backs.

A good man coming up at the moment when they had thus tumbled down, asked what was the matter, and they related every thing as it had occurred. Upon this, he, perceiving their simplicity, veiled with a cloth the clay horse which was on the shore, and shewing them that the horse in the water was also thus hidden, he did away with the delusion.

They then pointed out the Gooroo, and related to the man, with every particular, how, from their not having

money to purchase a horse, which was so absolutely necessary in consequence of his decrepid age, they had bought the egg of one; how it had been destroyed, and how they had suffered vexation on account of the hired ox. He, perceiving that they were well meaning folks, and without guile, had pity on them, and said, "I have a lame horse, an old one indeed, however, it will be serviceable for journeys of the description you make; fanam* or kāsoo is unnecessary, I give it you gratis. Come all of you to my house." So saying, he took them away with him,

* See the words டா ஸா டா and காசு in the Vocabulary. The latter word is usually pronounced *cash* by Europeans, but the Tamul orthography is used in the text, that the reader may not mistake it for an English word.

FIFTH STORY.

OF GOING HOME ON HORSEBACK.

THAT good man carried them away in the manner already mentioned to the village where he lived, which was in the neighbourhood. He was not a rich man;* he was indeed poor, but he was charitable; so he spread before them a repast, in which there was no lack of ghee, or milk, or tyer,† and gave them betel leaf‡ and nut,§ and tobacco, and whatever else was requisite in abundance.

* A rich man, திருடையபாண். There are eight components, அறுபது காரியங்கூட, which constitute திருடையம், or wealth: viz. தனம், money—தாணியம், corn, that is, land—குமாரர், children—பொருள், goods or personal property—பாகனம், conveyances, horses, camels, elephants—பெருகு, relations—சேனங்கூட, friends, allies—அடுதலம், slaves. From this enumeration it will, I think, be granted that the Hindoos have tolerably clear notions respecting the good things of this world. The eight pleasures or enjoyments of life, அறுபது பேரகம், are 1st, பேரகனம், eating. 2nd, பொருளும், clothing. 3rd, கேருதம், odours. 4th, பூம்பம், flowers. 5th, தாம்பூலம், betel and areka. 6th, ஸ்ரீயமரண பேண்சாதி, a beloved wife. 7th, சங்கீத கேரட்டி, a band of musicians. 8th, பூரணம், a couch of flowers.

† Milk curdled into a solid mass, by the addition of a small quantity of milk already curdled. It is usually eaten with rice.

‡ Piper Betel.

§ Areca Catechu.

On the following morning, he sent for the horse which was grazing in his fields, and setting it before the Gooroo presented it to him as a gift.* The horse, besides being aged, was blind of an eye, shorn of an ear, lame in one of his fore legs, and limping† in one of the hind legs: so that it was a conveyance suitable to the woeful form of the Gooroo. Although such his plight, they were all greatly delighted that they had got a horse, and that it had been obtained gratis. Gathering around, they lavished on it their caresses, this one patted it, that one laid hold of a leg and twisted it, one seized the tail and pulled it, another wiped its eyes, while another fed it by cramming grass into its mouth.

After this, on searching for the horse's trappings, he who had made them a present of the horse gave them an old saddle which was torn. However, as it wanted the hind-strap (crupper) which passes under the tail, they procured some pālei-kodi‡ stalks and tied them on: so likewise, as there was no rein to the bridle, they sub-

* This may seem somewhat tautological, but the word கெநகுத் தரண், *he gave*, does not necessarily imply that the object presented was a free gift; therefore the word கரணாக் குக, a present or gift, is likewise expressed. Thus in Virgil,

Est mihi disparibus septem compacta cicutis
Fistula, Damœtas dono mihi quam dedit olim.

† The text is ஸ்கர ஸ் டெ டு க் க ர ஸு டு. I am not acquainted with the word டெ டு; but am inclined to think it a mistake for டெ டு, lame or limping, from டெ டு, lameness.

‡ See the words ஸ்ர ஸு and கெந ஸு in the Vocabulary.

stituted twisted hay bands. After they had given themselves much trouble to obtain a belly band and girths, not being able to procure them, Blockhead went to a village in the neighbourhood, and purchased both these and a martingale.

When all the trappings had been thus obtained, the unlucky* days were passed over, and at a fortunate moment, according to the rules of astrology, all the village having come forth in company with them, shouting out and cheering, they placed the Gooroo Noodle on horseback at the head of the procession. Then, one of the five disciples laying hold of the bridle pulled forward. One placed near the tail, hooted, and drove the beast on. Two of them at the two sides, keeping hold of the Gooroo's legs, supported him; while another in front, acting as herald,† cried, "Take ye care, take ye care, look out, look out;" and thus they went along.

* If the 12th day of the Moon's age fall on a Sunday, the 11th on a Monday, the 5th on a Tuesday, the 2nd on a Wednesday, the 6th on a Thursday, the 8th on a Friday, the 9th on a Saturday, these days are accounted unlucky. On the contrary, if the 8th fall on a Sunday, the 9th on a Monday, the 6th on a Tuesday, the 3rd on a Wednesday, the 9th on a Thursday, the 13th on a Friday, the 14th on a Saturday, these days are esteemed lucky. In general, the 1st day of the moon's age, the 4th, the 6th, the 8th, the 9th, the 11th, the 12th, the 14th and the 15th, are esteemed unluckily, unless their ill luck be corrected by the day of the week according to the above table. On the contrary, the 2nd, the 5th, the 7th, the 10th and the 13th, are esteemed lucky.

† See Dubois' Work, page 67.

After they had travelled merrily along for a considerable distance, the collector of toll belonging to the highway came running up, and stopping them, demanded five fanams for the horse. To this they replied, by crying out, "What! toll for a horse ridden by a Gooroo! Has this any thing to do with commerce? This forsooth is a horse given by a person out of charity, who perceived that owing to his decrepid age he was unable to go on foot: what toll is there for this? 'Tis an injustice." As he would not quit his arrest, even until it was high noon, seeing no other way, they gave the five fanams. The Gooroo, too, reflecting that if he had been without a horse, this vexation would not have been occasioned, was in great tribulation.

They went to refresh themselves in a choultry which was near, and to a good man whom he found there, the Gooroo himself began making great complaint. "I never," said he, "mounted a horse from the day that I was born. Now to-day, on the occasion of my riding for the first time, this is the injustice which I have experienced. Shall the money which they thus wickedly obtain, like thieves who unlawfully take possession of the road, do them any good? Shall not the money, which they consume* my belly by receiving, become a fire to them?"

* ပပယဇမ္ဗဏံ is a phrase, which translated literally signifies "the belly to burn," or "be in a burning state," but which means, also, "to be very hungry," or to "grieve." In the original, there is a kind of *double entendre*, therefore, which does not admit of translation, arising from the two-fold meaning of the phrase.

To which the other replied, "This, Sir, is the temper of the times; in these days, money is the Gooroo, money is the deity; we have heard it said of old, that *if you but name money, even a corpse will open its mouth*. Now-a-days, Sir, there is no other care or love but money." The Gooroo answered, "In these times there are some, who if they see money, though it be in ordure,* will not scruple to lick it out." Said the other, "Is there any doubt of this? And even that, Sir, doth not stink to them: listen to an evidence of this.

"A certain king,† from a desire of money, after he had imposed upon his kingdom all sorts of taxes which had not existed before, levied a tax also upon urine. This, even his own son not enduring, he remonstrated with his father, saying that it was shameful to demand such a stinking tax. The king, however, dismissed his son without making a reply. After many days had elapsed, and the money had been collected for the tax which had been

* The ordure of different animals has different names, which it is proper to bear in mind. The general term is க ஶ்ட டு—that of the ox and buffalo is called க ஶ்ட ஶ்டு, க ஶ்ட ஶ்டு க டு, or க ஶ்ட ஶ்டு க டு—that of the elephant and of the horse, க ஶ்ட ஶ்டு—of birds and lizards, க ஶ்ட ஶ்டு—of goats and sheep, க ஶ்ட ஶ்டு—of the domestic fowl, க ஶ்ட ஶ்டு க ஶ்ட ஶ்டு—of man, க ஶ்ட ஶ்டு க ஶ்ட ஶ்டு, க ஶ்ட ஶ்டு. The above are terms of decency, but the word க ஶ்ட, so often used by people of low caste and education, is to be avoided as grossly vulgar.

† This is the well known story of Vespasian and Titus, which the Author has artfully introduced in illustration of his subject.

imposed, the king, sending for his son, desired him to smell that money: ‘Does it stink?’ demanded he. The son, not thinking of any ulterior meaning, said it smelt well enough; upon which the king replied, ‘This is the very money from the urine tax.’ Dost hear me? It is enough, if the money but comes; it is no matter, Sir, how it comes.”

After they had in this manner passed the day in much conversation, in the evening the Gooroo again mounted the horse, and when they had travelled along they halted in a hamlet. They did not tether the horse, but turned him out to feed at night, and when they went in the morning to seek him for their journey, he was not to be found. On entering and searching from house to house, a person had detained him tied up in his enclosure, and when they requested that he would give him up, he replied, “The whole thirty hours* of the night he has been feeding on my grain, by which as I have suffered much injury, I will positively not let him go.” Upon this the chief of the village went himself to him; but although he endeavoured to appease him, both by entreaties and threats, he said that he would agree to give him up, only on condition that the damage should be made good. A number† of persons assembled, who having enquired into the injury which had been done by the grazing, and having estimated what had been trodden down and what

* See Note in page 52.

† Literally, four persons; but the number is used in an indefinite sense.

had been fed off, pronounced that there was a damage of ten fanams, or at least, that there was a damage of eight fanams. In the end, however, an agreement was made for four fanams; which the man having received, gave up the horse.

As for the Gooroo, being greatly distressed, "Wherefore have I this horse?" said he, "how many expenses, how many sorrows, how many degradations have been incurred in consequence of its coming; all this, my friends, is ill befitting my dignity." So saying, he resolved firmly to go on foot. Upon this both his disciples and the village folk cried, "Fie, fie, this ill beseems you, besides, you are unable to walk on foot." Then a certain Valloovan* hearing all this, said, "You need not grieve, Sir. Undoubtedly all these calamities have come upon you, from the sin which has possessed the horse. If you, once for all, will incur an expense and give me five fanams, I will cast out and remove that sin." Reflecting, that "*if one fears expense, business cannot be done,*" they consented to give the money, and told him to cast out the sin.

Then the Valloovan, in order to deceive them, performed several ceremonies, plucked some green leaves, sprinkled them over the horse, screamed out, "Moona! moona! ah! oh!" And having performed circumgyrations round him, he came thrice to the right, and after patting and stroking the horse from the tail to

* See the word പൊട്ട പൊട്ട in the Vocabulary.

the head, seized hold of the single ear. "In this very ear," said he, "all the sin is lodged. It was in order to cast out such a sin as this, that the other ear was heretofore cut off. Now, if we cut off this also, the sin of the present day will be suppressed and stayed." With this, having sharpened a chopper, they cut off the ear, and in a trice bore it to a distance, in order that the sin might not attach to any one. They then dug a deep pit, buried it, and covering it with earth, placed a mark there and came away. As all that day was consumed, on the following morning they departed, and after having suffered much trouble arrived at the Mattam.

SIXTH STORY.

OF THE BRAHMAN'S PROPHECY.

AFTER their arrival at the convent, the Gooroo was very much out of spirits. The gift-horse was a very defective horse, yet it was a great happiness to him that it had come without purchase; still, however, harping and harping upon the sorrows and misfortunes which had happened on the road on account of the horse, he continued to suffer great anxiety of mind: so, assembling his disciples, he began to give them divers sage counsels. “Brethren, I perceive every day more and more, that all the pleasures of the world are false pleasures. Good unmixed with evil, a sweet unmixed with bitter, and joy unmixed with sorrow, are here unattainable. Alas! alas! were we not greatly delighted, that, through civility, we had obtained a horse without paying for him? Ye have witnessed the sad misfortunes which visited us, and, on that very day, immediately followed this good fortune. Must we swallow so much bitterness, in licking up one drop of honey? Ah! even the grain of fine rice* is

* ဧကဝေဇဉ္ဇေသု, is a superior kind of rice.

within its husk, and to fruits* of every kind there is a skin and a stone.† All this is indeed true; nevertheless, the evil which I have endured within the space of one day is extreme. It is certainly not befitting me to go about riding on horseback. Shall I have the audacity to go in opposition to the destiny above? No, no. It will be proper, then, hereafter to send the horse back again." To this all the disciples with one accord replied, "This must not be; this must not be. Do not talk so, Sir. Is this a horse which you have purchased? Is this a horse which we have sought? No indeed, it is a horse which came of itself, as a providential assistance; did it not? If we send it back, it will be to go in opposition to the divine will; will this be proper? This will, indeed, be a sin, Sir. Besides this, there is nothing to excite alarm, now that that Valloovan has cast out the sin which had got possession of the horse."

By their stating at large, this, as well as many other reasons, the Gooroo himself having recovered his spirits, said, "Be it according as you have said; however, in order that the mishap which we met with the other day, may not occur in future, it will not do to turn the horse out to feed at night, but we must positively keep him tied

* In the acceptation of the word *ಫಲ*, *fruits*, nuts of different sorts and plantains are not included; so that the saying is precisely true in the original, though not in the translation.

† In two cabs of dates there is one cab of stones and more.

A Hebrew Proverb.

up in-doors, and I do not know of any place for that purpose." Then, said Simpleton, "What need of consideration for this? I will go now directly and cut some Banian branches, and bring them, and in a moment I will construct a neat stable up in the corner."

The instant that he spoke, he set out, and ascending a large spreading Banian tree which was by the road side, he began to cut* with an axe a straight branch which projected. He, however, stood at the end, and chopped the part next the trunk; which a Brahman traveller who was coming along the road having perceived, cried out, "Ho! brother,† do not stand in this manner, you yourself will fall together with the branch." To this he replied, "Comest thou with this evil boding to me?" With that he hurled at the Brahman a knife which he kept sheathed at his waist. Whilst the other thinking, "Let this fool learn by suffering," retreated and made his escape.

* This adventure will remind the reader of that admirable stroke of satire in Hogarth's engraving of an Election: where a foolish fellow sits at the extremity of the Crown sign-post, and saws the portion on which he is supported. Our Author wrote before Hogarth's time, but the idea is very ancient; for, as I learn from an eminent Sanskrit Scholar, it is contained in an anecdote related of Kālidāsa.

† The terms அப்பா, a father; அம்மா, a mother; அண்ணா, a younger brother, &c. are frequently used, in familiar address, among persons who are not related to each other; for the Tamuls follow the rule of Erasmus, "Senes, ignotos adolescentulos filiorum cognomento salutant; adolescentes vicissim illos patres aut Dominos." In Greek, this idiom is common: thus, Ἐξ ἀλλῶν ὦ μᾶτερ; *Theocrit.*; and it is probably to be found in all languages.

As for Simpleton, he chopped away, still standing in the same manner in which he had stood before, so that when the wood was more than half cut through, it broke, and he himself fell down with it. “Am! am! ma!” exclaimed he, “that Brahman is a great Shāstri, a mighty Prophet, it has happened just as he predicted.” So saying, he quickly rose up, and ran to overtake the Brahman. This latter, perceiving him running all on a sudden towards him, stood in terror, doubting what this senseless wild beast might do. Simpleton, approaching, made him a reverence, and said, “Sir, you are a great Shāstri, pray prophecy for me yet once more; I am a disciple of the Gooroo Noodle, for whom I have a great affection. As he is of a decrepid age, I am fearful that he will die in the course of a short time. Do pray now, for my comfort, tell me at what period his end will be, and what will be the signs that will appear previously to it.”

The Brahman in order to effect his escape, made various excuses; but, as the other would not quit him, he at last said, “*Āsanam śhītam jīvana nāsham.*” “What is this Sir? pray tell me its meaning,” asked the other importunately. The Brahman replied, “On whatsoever day your Gooroo’s posteriors shall become cold, it will be a sign that his death is at hand.”

So Simpleton, having made obeisance,* departed, and dragging the branch which he had cut to the Mattam,

* Obeisance, 𑂔𑂗𑂢𑂰𑂱𑂲𑂳𑂴𑂵𑂶𑂷𑂸𑂺𑂹𑂻𑂼𑂽𑂾𑂿𑃀𑃁𑃂𑃃𑃄𑃅𑃆𑃇𑃈𑃉𑃊𑃋𑃌𑃍𑃎𑃏𑃐𑃑𑃒𑃓𑃔𑃕𑃖𑃗𑃘𑃙𑃚𑃛𑃜𑃝𑃞𑃟𑃠𑃡𑃢𑃣𑃤𑃥𑃦𑃧𑃨𑃩𑃪𑃫𑃬𑃭𑃮𑃯𑃰𑃱𑃲𑃳𑃴𑃵𑃶𑃷𑃸𑃹𑃺𑃻𑃼𑃽𑃾𑃿𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄𑄅𑄆𑄇𑄈𑄉𑄊𑄋𑄌𑄍𑄎𑄏𑄐𑄑𑄒𑄓𑄔𑄕𑄖𑄗𑄘𑄙𑄚𑄛𑄜𑄝𑄞𑄟𑄠𑄡𑄢𑄣𑄤𑄥𑄦𑄧𑄨𑄩𑄪𑄫𑄬𑄭𑄮𑄯𑄰𑄱𑄲𑄳𑄴𑄵𑄶𑄷𑄸𑄹𑄺𑄻𑄼𑄽𑄾𑄿𑅀𑅁𑅂𑅃𑅄𑅅𑅆𑅇𑅈𑅉𑅊𑅋𑅌𑅍𑅎𑅏𑅐𑅑𑅒𑅓𑅔𑅕𑅖𑅗𑅘𑅙𑅚𑅛𑅜𑅝𑅞𑅟𑅠𑅡𑅢𑅣𑅤𑅥𑅦𑅧𑅨𑅩𑅪𑅫𑅬𑅭𑅮𑅯𑅰𑅱𑅲𑅳𑅴𑅵𑅶𑅷𑅸𑅹𑅺𑅻𑅼𑅽𑅾𑅿𑆀𑆁𑆂𑆃𑆄𑆅𑆆𑆇𑆈𑆉𑆊𑆋𑆌𑆍𑆎𑆏𑆐𑆑𑆒𑆓𑆔𑆕𑆖𑆗𑆘𑆙𑆚𑆛𑆜𑆝𑆞𑆟𑆠𑆡𑆢𑆣𑆤𑆥𑆦𑆧𑆨𑆩𑆪𑆫𑆬𑆭𑆮𑆯𑆰𑆱𑆲𑆳𑆴𑆵𑆶𑆷𑆸𑆹𑆺𑆻𑆼𑆽𑆾𑆿𑇀𑇁𑇂𑇃𑇄𑇅𑇆𑇇𑇈𑇉𑇊𑇋𑇌𑇍𑇎𑇏𑇐𑇑𑇒𑇓𑇔𑇕𑇖𑇗𑇘𑇙𑇚𑇛𑇜𑇝𑇞𑇟𑇠𑇡𑇢𑇣𑇤𑇥𑇦𑇧𑇨𑇩𑇪𑇫𑇬𑇭𑇮𑇯𑇰𑇱𑇲𑇳𑇴𑇵𑇶𑇷𑇸𑇹𑇺𑇻𑇼𑇽𑇾𑇿𑈀𑈁𑈂𑈃𑈄𑈅𑈆𑈇𑈈𑈉𑈊𑈋𑈌𑈍𑈎𑈏𑈐𑈑𑈒𑈓𑈔𑈕𑈖𑈗𑈘𑈙𑈚𑈛𑈜𑈝𑈞𑈟𑈠𑈡𑈢𑈣𑈤𑈥𑈦𑈧𑈨𑈩𑈪𑈫𑈬𑈭𑈮𑈯𑈰𑈱𑈲𑈳𑈴𑈶𑈵𑈷𑈸𑈹𑈺𑈻𑈼𑈽𑈾𑈿𑉀𑉁𑉂𑉃𑉄𑉅𑉆𑉇𑉈𑉉𑉊𑉋𑉌𑉍𑉎𑉏𑉐𑉑𑉒𑉓𑉔𑉕𑉖𑉗𑉘𑉙𑉚𑉛𑉜𑉝𑉞𑉟𑉠𑉡𑉢𑉣𑉤𑉥𑉦𑉧𑉨𑉩𑉪𑉫𑉬𑉭𑉮𑉯𑉰𑉱𑉲𑉳𑉴𑉵𑉶𑉷𑉸𑉹𑉺𑉻𑉼𑉽𑉾𑉿𑊀𑊁𑊂𑊃𑊄𑊅𑊆𑊇𑊈𑊉𑊊𑊋𑊌𑊍𑊎𑊏𑊐𑊑𑊒𑊓𑊔𑊕𑊖𑊗𑊘𑊙𑊚𑊛𑊜𑊝𑊞𑊟𑊠𑊡𑊢𑊣𑊤𑊥𑊦𑊧𑊨𑊩𑊪𑊫𑊬𑊭𑊮𑊯𑊰𑊱𑊲𑊳𑊴𑊵𑊶𑊷𑊸𑊹𑊺𑊻𑊼𑊽𑊾𑊿𑋀𑋁𑋂𑋃𑋄𑋅𑋆𑋇𑋈𑋉𑋊𑋋𑋌𑋍𑋎𑋏𑋐𑋑𑋒𑋓𑋔𑋕𑋖𑋗𑋘𑋙𑋚𑋛𑋜𑋝𑋞𑋟𑋠𑋡𑋢𑋣𑋤𑋥𑋦𑋧𑋨𑋩𑋪𑋫𑋬𑋭𑋮𑋯𑋰𑋱𑋲𑋳𑋴𑋵𑋶𑋷𑋸𑋹𑋺𑋻𑋼𑋽𑋾𑋿𑌀𑌁𑌂𑌃𑌄𑌅𑌆𑌇𑌈𑌉𑌊𑌋𑌌𑌍𑌎𑌏𑌐𑌑𑌒𑌓𑌔𑌕𑌖𑌗𑌘𑌙𑌚𑌛𑌜𑌝𑌞𑌟𑌠𑌡𑌢𑌣𑌤𑌥𑌦𑌧𑌨𑌩𑌪𑌫𑌬𑌭𑌮𑌯𑌰𑌱𑌲𑌳𑌴𑌵𑌶𑌷𑌸𑌹𑌺𑌻𑌼𑌽𑌾𑌿𑍀𑍁𑍂𑍃𑍄𑍅𑍆𑍇𑍈𑍉𑍊𑍋𑍌𑍍𑍎𑍏𑍐𑍑𑍒𑍓𑍔𑍕𑍖𑍗𑍘𑍙𑍚𑍛𑍜𑍝𑍞𑍟𑍠𑍡𑍢𑍣𑍤𑍥𑍦𑍧𑍨𑍩𑍪𑍫𑍬𑍭𑍮𑍯𑍰𑍱𑍲𑍳𑍴𑍵𑍶𑍷𑍸𑍹𑍺𑍻𑍼𑍽𑍾𑍿𑎀𑎁𑎂𑎃𑎄𑎅𑎆𑎇𑎈𑎉𑎊𑎋𑎌𑎍𑎎𑎏𑎐𑎑𑎒𑎓𑎔𑎕𑎖𑎗𑎘𑎙𑎚𑎛𑎜𑎝𑎞𑎟𑎠𑎡𑎢𑎣𑎤𑎥𑎦𑎧𑎨𑎩𑎪𑎫𑎬𑎭𑎮𑎯𑎰𑎱𑎲𑎳𑎴𑎵𑎶𑎷𑎸𑎹𑎺𑎻𑎼𑎽𑎾𑎿𑏀𑏁𑏂𑏃𑏄𑏅𑏆𑏇𑏈𑏉𑏊𑏋𑏌𑏍𑏎𑏏𑏐𑏑𑏒𑏓𑏔𑏕𑏖𑏗𑏘𑏙𑏚𑏛𑏜𑏝𑏞𑏟𑏠𑏡𑏢𑏣𑏤𑏥𑏦𑏧𑏨𑏩𑏪𑏫𑏬𑏭𑏮𑏯𑏰𑏱𑏲𑏳𑏴𑏵𑏶𑏷𑏸𑏹𑏺𑏻𑏼𑏽𑏾𑏿𑐀𑐁𑐂𑐃𑐄𑐅𑐆𑐇𑐈𑐉𑐊𑐋𑐌𑐍𑐎𑐏𑐐𑐑𑐒𑐓𑐔𑐕𑐖𑐗𑐘𑐙𑐚𑐛𑐜𑐝𑐞𑐟𑐠𑐡𑐢𑐣𑐤𑐥𑐦𑐧𑐨𑐩𑐪𑐫𑐬𑐭𑐮𑐯𑐰𑐱𑐲𑐳𑐴𑐵𑐶𑐷𑐸𑐹𑐺𑐻𑐼𑐽𑐾𑐿𑑀𑑁𑑂𑑃𑑄𑑅𑑆𑑇𑑈𑑉𑑊𑑋𑑌𑑍𑑎𑑏𑑐𑑑𑑒𑑓𑑔𑑕𑑖𑑗𑑘𑑙𑑚𑑛𑑜𑑝𑑞𑑟𑑠𑑡𑑢𑑣𑑤𑑥𑑦𑑧𑑨𑑩𑑪𑑫𑑬𑑭𑑮𑑯𑑰𑑱𑑲𑑳𑑴𑑵𑑶𑑷𑑸𑑹𑑺𑑻𑑼𑑽𑑾𑑿𑒀𑒁𑒂𑒃𑒄𑒅𑒆𑒇𑒈𑒉𑒊𑒋𑒌𑒍𑒎𑒏𑒐𑒑𑒒𑒓𑒔𑒕𑒖𑒗𑒘𑒙𑒚𑒛𑒜𑒝𑒞𑒟𑒠𑒡𑒢𑒣𑒤𑒥𑒦𑒧𑒨𑒩𑒪𑒫𑒬𑒭𑒮𑒯𑒰𑒱𑒲𑒳𑒴𑒵𑒶𑒷𑒸𑒻𑒻𑒼𑒽𑒾𑒿𑓀𑓁𑓃𑓂𑓄𑓅𑓆𑓇𑓈𑓉𑓊𑓋𑓌𑓍𑓎𑓏𑓐𑓑𑓒𑓓𑓔𑓕𑓖𑓗𑓘𑓙𑓚𑓛𑓜𑓝𑓞𑓟𑓠𑓡𑓢𑓣𑓤𑓥𑓦𑓧𑓨𑓩𑓪𑓫𑓬𑓭𑓮𑓯𑓰𑓱𑓲𑓳𑓴𑓵𑓶𑓷𑓸𑓹𑓺𑓻𑓼𑓽𑓾𑓿𑔀𑔁𑔂𑔃𑔄𑔅𑔆𑔇𑔈𑔉𑔊𑔋𑔌𑔍𑔎𑔏𑔐𑔑𑔒𑔓𑔔𑔕𑔖𑔗𑔘𑔙𑔚𑔛𑔜𑔝𑔞𑔟𑔠𑔡𑔢𑔣𑔤𑔥𑔦𑔧𑔨𑔩𑔪𑔫𑔬𑔭𑔮𑔯𑔰𑔱𑔲𑔳𑔴𑔵𑔶𑔷𑔸𑔹𑔺𑔻𑔼𑔽𑔾𑔿𑕀𑕁𑕂𑕃𑕄𑕅𑕆𑕇𑕈𑕉𑕊𑕋𑕌𑕍𑕎𑕏𑕐𑕑𑕒𑕓𑕔𑕕𑕖𑕗𑕘𑕙𑕚𑕛𑕜𑕝𑕞𑕟𑕠𑕡𑕢𑕣𑕤𑕥𑕦𑕧𑕨𑕩𑕪𑕫𑕬𑕭𑕮𑕯𑕰𑕱𑕲𑕳𑕴𑕵𑕶𑕷𑕸𑕹𑕺𑕻𑕼𑕽𑕾𑕿𑖀𑖁𑖂𑖃𑖄𑖅𑖆𑖇𑖈𑖉𑖊𑖋𑖌𑖍𑖎𑖏𑖐𑖑𑖒𑖓𑖔𑖕𑖖𑖗𑖘𑖙𑖚𑖛𑖜𑖝𑖞𑖟𑖠𑖡𑖢𑖣𑖤𑖥𑖦𑖧𑖨𑖩𑖪𑖫𑖬𑖭𑖮𑖯𑖰𑖱𑖲𑖳𑖴𑖵𑖶𑖷𑖸𑖹𑖺𑖻𑖼𑖽𑖾𑗀𑖿𑗁𑗂𑗃𑗄𑗅𑗆𑗇𑗈𑗉𑗊𑗋𑗌𑗍𑗎𑗏𑗐𑗑𑗒𑗓𑗔𑗕𑗖𑗗𑗘𑗙𑗚𑗛𑗜𑗝𑗞𑗟𑗠𑗡𑗢𑗣𑗤𑗥𑗦𑗧𑗨𑗩𑗪𑗫𑗬𑗭𑗮𑗯𑗰𑗱𑗲𑗳𑗴𑗵𑗶𑗷𑗸𑗹𑗺𑗻𑗼𑗽𑗾𑗿𑘀𑘁𑘂𑘃𑘄𑘅𑘆𑘇𑘈𑘉𑘊𑘋𑘌𑘍𑘎𑘏𑘐𑘑𑘒𑘓𑘔𑘕𑘖𑘗𑘘𑘙𑘚𑘛𑘜𑘝𑘞𑘟𑘠𑘡𑘢𑘣𑘤𑘥𑘦𑘧𑘨𑘩𑘪𑘫𑘬𑘭𑘮𑘯𑘰𑘱𑘲𑘳𑘴𑘵𑘶𑘷𑘸𑘹𑘺𑘻𑘼𑘽𑘾𑘿𑙀𑙁𑙂𑙃𑙄𑙅𑙆𑙇𑙈𑙉𑙊𑙋𑙌𑙍𑙎𑙏𑙐𑙑𑙒𑙓𑙔𑙕𑙖𑙗𑙘𑙙𑙚𑙛𑙜𑙝𑙞𑙟𑙠𑙡𑙢𑙣𑙤𑙥𑙦𑙧𑙨𑙩𑙪𑙫𑙬𑙭𑙮𑙯𑙰𑙱𑙲𑙳𑙴𑙵𑙶𑙷𑙸𑙹𑙺𑙻𑙼𑙽𑙾𑙿𑚀𑚁𑚂𑚃𑚄𑚅𑚆𑚇𑚈𑚉𑚊𑚋𑚌𑚍𑚎𑚏𑚐𑚑𑚒𑚓𑚔𑚕𑚖𑚗𑚘𑚙𑚚𑚛𑚜𑚝𑚞𑚟𑚠𑚡𑚢𑚣𑚤𑚥𑚦𑚧𑚨𑚩𑚪𑚫𑚬𑚭𑚮𑚯𑚰𑚱𑚲𑚳𑚴𑚵𑚷𑚶𑚸𑚹𑚺𑚻𑚼𑚽𑚾𑚿𑛀𑛁𑛂𑛃𑛄𑛅𑛆𑛇𑛈𑛉𑛊𑛋𑛌𑛍𑛎𑛏𑛐𑛑𑛒𑛓𑛔𑛕𑛖𑛗𑛘𑛙𑛚𑛛𑛜𑛝𑛞𑛟𑛠𑛡𑛢𑛣𑛤𑛥𑛦𑛧𑛨𑛩𑛪𑛫𑛬𑛭𑛮𑛯𑛰𑛱𑛲𑛳𑛴𑛵𑛶𑛷𑛸𑛹𑛺𑛻𑛼𑛽𑛾𑛿𑜀𑜁𑜂𑜃𑜄𑜅𑜆𑜇𑜈𑜉𑜊𑜋𑜌𑜍𑜎𑜏𑜐𑜑𑜒𑜓𑜔𑜕𑜖𑜗𑜘𑜙𑜚𑜛𑜜𑜝𑜞𑜟𑜠𑜡𑜢𑜣𑜤𑜥𑜦𑜧𑜨𑜩𑜪𑜫𑜬𑜭𑜮𑜯𑜰𑜱𑜲𑜳𑜴𑜵𑜶𑜷𑜸𑜹𑜺𑜻𑜼𑜽𑜾𑜿𑝀𑝁𑝂𑝃𑝄𑝅𑝆𑝇𑝈𑝉𑝊𑝋𑝌𑝍𑝎𑝏𑝐𑝑𑝒𑝓𑝔𑝕𑝖𑝗𑝘𑝙𑝚𑝛𑝜𑝝𑝞𑝟𑝠𑝡𑝢𑝣𑝤𑝥𑝦𑝧𑝨𑝩𑝪𑝫𑝬𑝭𑝮𑝯𑝰𑝱𑝲𑝳𑝴𑝵𑝶𑝷𑝸𑝹𑝺𑝻𑝼𑝽𑝾𑝿𑞀𑞁𑞂𑞃𑞄𑞅𑞆𑞇𑞈𑞉𑞊𑞋𑞌𑞍𑞎𑞏𑞐𑞑𑞒𑞓𑞔𑞕𑞖𑞗𑞘𑞙𑞚𑞛𑞜𑞝𑞞𑞟𑞠𑞡𑞢𑞣𑞤𑞥𑞦𑞧𑞨𑞩𑞪𑞫𑞬𑞭𑞮𑞯𑞰𑞱𑞲𑞳𑞴𑞵𑞶𑞷𑞸𑞹𑞺𑞻𑞼𑞽𑞾𑞿𑟀𑟁𑟂𑟃𑟄𑟅𑟆𑟇𑟈𑟉𑟊𑟋𑟌𑟍𑟎𑟏𑟐𑟑𑟒𑟓𑟔𑟕𑟖𑟗𑟘𑟙𑟚𑟛𑟜𑟝𑟞𑟟𑟠𑟡𑟢𑟣𑟤𑟥𑟦𑟧𑟨𑟩𑟪𑟫𑟬𑟭𑟮𑟯𑟰𑟱𑟲𑟳𑟴𑟵𑟶𑟷𑟸𑟹𑟺𑟻𑟼𑟽𑟾𑟿𑠀𑠁𑠂𑠃𑠄𑠅𑠆𑠇𑠈𑠉𑠊𑠋𑠌𑠍𑠎𑠏𑠐𑠑𑠒𑠓𑠔𑠕𑠖𑠗𑠘𑠙𑠚𑠛𑠜𑠝𑠞𑠟𑠠𑠡𑠢𑠣𑠤𑠥𑠦𑠧𑠨𑠩𑠪𑠫𑠬𑠭𑠮𑠯𑠰𑠱𑠲𑠳𑠴𑠵𑠶𑠷𑠸𑠺𑠹𑠻𑠼𑠽𑠾𑠿𑡀𑡁𑡂𑡃𑡄𑡅𑡆𑡇𑡈𑡉𑡊𑡋𑡌𑡍𑡎𑡏𑡐𑡑𑡒𑡓𑡔𑡕𑡖𑡗𑡘𑡙𑡚𑡛𑡜𑡝𑡞𑡟𑡠𑡡𑡢𑡣𑡤𑡥𑡦𑡧𑡨𑡩𑡪𑡫𑡬𑡭𑡮𑡯𑡰𑡱𑡲𑡳𑡴𑡵𑡶𑡷𑡸𑡹𑡺𑡻𑡼𑡽𑡾𑡿𑢀𑢁𑢂𑢃𑢄𑢅𑢆𑢇𑢈𑢉𑢊𑢋𑢌𑢍𑢎𑢏𑢐𑢑𑢒𑢓𑢔𑢕𑢖𑢗𑢘𑢙𑢚𑢛𑢜𑢝𑢞𑢟𑢠𑢡𑢢𑢣𑢤𑢥𑢦𑢧𑢨𑢩𑢪𑢫𑢬𑢭𑢮𑢯𑢰𑢱𑢲𑢳𑢴𑢵𑢶𑢷𑢸𑢹𑢺𑢻𑢼𑢽𑢾𑢿𑣀𑣁𑣂𑣃𑣄𑣅𑣆𑣇𑣈𑣉𑣊𑣋𑣌𑣍𑣎𑣏𑣐𑣑𑣒𑣓𑣔𑣕𑣖𑣗𑣘𑣙𑣚𑣛𑣜𑣝𑣞𑣟𑣠𑣡𑣢𑣣𑣤𑣥𑣦𑣧𑣨𑣩𑣪𑣫𑣬𑣭𑣮𑣯𑣰𑣱𑣲𑣳𑣴𑣵𑣶𑣷𑣸𑣹𑣺𑣻𑣼𑣽𑣾𑣿𑤀𑤁𑤂𑤃𑤄𑤅𑤆𑤇𑤈𑤉𑤊𑤋𑤌𑤍𑤎𑤏𑤐𑤑𑤒𑤓𑤔𑤕𑤖𑤗𑤘𑤙𑤚𑤛𑤜𑤝𑤞𑤟𑤠𑤡𑤢𑤣𑤤𑤥𑤦𑤧𑤨𑤩𑤪𑤫𑤬𑤭𑤮𑤯𑤰𑤱𑤲𑤳𑤴𑤵𑤶𑤷𑤸𑤹𑤺𑤻𑤼𑤽𑤾𑤿𑥀𑥁𑥂𑥃𑥄𑥅𑥆𑥇𑥈𑥉𑥊𑥋𑥌𑥍𑥎𑥏𑥐𑥑𑥒𑥓𑥔𑥕𑥖𑥗𑥘𑥙𑥚𑥛𑥜𑥝𑥞𑥟𑥠𑥡𑥢𑥣𑥤𑥥𑥦𑥧𑥨𑥩𑥪𑥫𑥬𑥭𑥮𑥯𑥰𑥱𑥲𑥳𑥴𑥵𑥶𑥷𑥸𑥹𑥺𑥻𑥼𑥽𑥾𑥿𑦀𑦁𑦂𑦃𑦄𑦅𑦆𑦇𑦈𑦉𑦊𑦋𑦌𑦍𑦎𑦏𑦐𑦑𑦒𑦓𑦔𑦕𑦖𑦗𑦘𑦙𑦚𑦛𑦜𑦝𑦞𑦟𑦠𑦡𑦢𑦣𑦤𑦥𑦦𑦧𑦨𑦩𑦪𑦫𑦬𑦭𑦮𑦯𑦰𑦱𑦲𑦳𑦴𑦵𑦶𑦷𑦸𑦹𑦺𑦻𑦼𑦽𑦾𑦿𑧀𑧁𑧂𑧃𑧄𑧅𑧆𑧇𑧈𑧉𑧊𑧋𑧌𑧍𑧎𑧏𑧐𑧑𑧒𑧓𑧔𑧕𑧖𑧗𑧘𑧙𑧚𑧛𑧜𑧝𑧞𑧟𑧠𑧡𑧢𑧣𑧤𑧥𑧦𑧧𑧨𑧩𑧪𑧫𑧬𑧭𑧮𑧯𑧰𑧱𑧲𑧳𑧴𑧵𑧶𑧷𑧸𑧹𑧺𑧻𑧼𑧽𑧾𑧿𑨀𑨁𑨂𑨃𑨄𑨅𑨆𑨇𑨈𑨉𑨊𑨋𑨌𑨍𑨎𑨏𑨐𑨑𑨒𑨓𑨔𑨕𑨖𑨗𑨘𑨙𑨚𑨛𑨜𑨝𑨞𑨟𑨠𑨡𑨢𑨣𑨤𑨥𑨦𑨧𑨨𑨩𑨪𑨫𑨬𑨭𑨮𑨯𑨰𑨱𑨲𑨳𑨴𑨵𑨶𑨷𑨸𑨹𑨺𑨻𑨼𑨽𑨾𑨿𑩀𑩁𑩂𑩃𑩄𑩅𑩆𑩇𑩈𑩉𑩊𑩋𑩌𑩍𑩎𑩏𑩐𑩑𑩒𑩓𑩔𑩕𑩖𑩗𑩘𑩙𑩚𑩛𑩜𑩝𑩞𑩟𑩠𑩡𑩢𑩣𑩤𑩥𑩦𑩧𑩨𑩩𑩪𑩫𑩬𑩭𑩮𑩯𑩰𑩱𑩲𑩳𑩴𑩵𑩶𑩷𑩸𑩹𑩺𑩻𑩼𑩽𑩾𑩿𑪀𑪁𑪂𑪃𑪄𑪅𑪆𑪇𑪈𑪉𑪊𑪋𑪌𑪍𑪎𑪏𑪐𑪑𑪒𑪓𑪔𑪕𑪖𑪗𑪘𑪙𑪚𑪛𑪜𑪝𑪞𑪟𑪠𑪡𑪢𑪣𑪤𑪥𑪦𑪧𑪨𑪩𑪪𑪫𑪬𑪭𑪮𑪯𑪰𑪱𑪲𑪳𑪴𑪵𑪶𑪷𑪸𑪹𑪺𑪻𑪼𑪽𑪾𑪿𑫀𑫁𑫂𑫃𑫄𑫅𑫆𑫇𑫈𑫉𑫊𑫋𑫌𑫍𑫎𑫏𑫐𑫑𑫒𑫓𑫔𑫕𑫖𑫗𑫘𑫙𑫚𑫛𑫜𑫝𑫞𑫟𑫠𑫡𑫢𑫣𑫤𑫥𑫦𑫧𑫨𑫩𑫪𑫫𑫬𑫭𑫮𑫯𑫰𑫱𑫲𑫳𑫴𑫵𑫶𑫷𑫸𑫹𑫺𑫻𑫼𑫽𑫾𑫿𑬀𑬁𑬂𑬃𑬄𑬅𑬆𑬇𑬈𑬉𑬊𑬋𑬌𑬍𑬎𑬏𑬐𑬑𑬒𑬓𑬔𑬕𑬖𑬗𑬘𑬙𑬚𑬛𑬜𑬝𑬞𑬟𑬠𑬡𑬢𑬣𑬤𑬥𑬦𑬧𑬨𑬩𑬪𑬫𑬬𑬭𑬮𑬯𑬰𑬱𑬲𑬳𑬴𑬵𑬶𑬷𑬸𑬹𑬺𑬻𑬼𑬽𑬾𑬿𑭀𑭁𑭂𑭃𑭄𑭅𑭆𑭇𑭈𑭉𑭊𑭋𑭌𑭍𑭎𑭏𑭐𑭑𑭒𑭓𑭔𑭕𑭖𑭗𑭘𑭙𑭚𑭛𑭜𑭝𑭞𑭟𑭠𑭡𑭢𑭣𑭤𑭥𑭦𑭧𑭨𑭩𑭪𑭫𑭬𑭭𑭮𑭯𑭰𑭱𑭲𑭳𑭴𑭵𑭶𑭷𑭸𑭹𑭺𑭻𑭼𑭽𑭾𑭿𑮀𑮁𑮂𑮃𑮄𑮅𑮆𑮇𑮈𑮉𑮊𑮋𑮌𑮍𑮎𑮏𑮐𑮑𑮒𑮓𑮔𑮕𑮖𑮗𑮘𑮙𑮚𑮛𑮜𑮝𑮞𑮟𑮠𑮡𑮢𑮣𑮤𑮥𑮦𑮧𑮨𑮩𑮪𑮫𑮬𑮭𑮮𑮯𑮰𑮱𑮲𑮳𑮴𑮵𑮶𑮷𑮸𑮹𑮺𑮻𑮼𑮽𑮾𑮿𑯀𑯁𑯂𑯃𑯄𑯅𑯆𑯇𑯈𑯉𑯊𑯋𑯌𑯍𑯎𑯏𑯐𑯑𑯒𑯓𑯔𑯕𑯖𑯗𑯘𑯙𑯚𑯛𑯜𑯝𑯞𑯟𑯠𑯡𑯢𑯣𑯤𑯥𑯦𑯧𑯨𑯩𑯪𑯫𑯬𑯭𑯮𑯯𑯰𑯱𑯲𑯳𑯴𑯵𑯶𑯷𑯸𑯹𑯺𑯻𑯼𑯽𑯾𑯿𑰀𑰁𑰂𑰃𑰄𑰅𑰆𑰇𑰈𑰉𑰊𑰋𑰌𑰍𑰎𑰏𑰐𑰑𑰒𑰓𑰔𑰕𑰖𑰗𑰘𑰙𑰚𑰛𑰜𑰝𑰞𑰟𑰠𑰡𑰢𑰣𑰤𑰥𑰦𑰧𑰨𑰩𑰪𑰫𑰬𑰭𑰮𑰯𑰰𑰱𑰲𑰳𑰴𑰵𑰶𑰷𑰸𑰹𑰺𑰻𑰼𑰽𑰾

related circumstantially all the particulars that had passed. The Gooroo upon this was very sorrowful, and thus spoke. "It cannot be asserted that the said Brahman is not a great Shāstri, for every thing immediately happened to thee, exactly as he had foretold. In like manner, the prophecy which he has pronounced and sent to me, must be infallible. *Āsanam shītam jīvana nāsham*, is a true saying. For the future, great care will be requisite: my feet* must never be washed, and for the rest—God's will be done."

* The force of this expression has been already adverted to. The literal meaning of the words would be inapplicable, but the implied sense has direct reference to the Prophecy.

SEVENTH STORY.

OF FALLING OFF THE HORSE.

AFTER the circumspection, which has been mentioned, had been for some time used, they set out upon a tour from village to village; impelled by the consideration, that should they travel around the district, the disciples might collect their money, but that in the Mattam no income could be realized.

One day, when they were on their return to the Mattam, as the Gooroo was jogging along on horseback, his turban happened to fall off behind him, in consequence of encountering the branch of a tree which hung downwards.* Thinking that the disciples had picked it up, after he had travelled on quietly for a considerable distance, he asked them, “Where is my turban? please to

* The roads, in India, are not unfrequently lined with Banian trees, whose wide spreading boughs, covered with thick foliage, afford a welcome shade to the traveller. From these boughs, the largest and lowest of which are horizontal, numerous roots are suspended, which in time reach the ground and become new trunks. They may with truth be said to hang downwards; an expression, which would scarcely apply to the bough of any other tree.

give it me." They replied, "It is yonder, and probably lies on the spot where it fell." Upon which he grew angry, and said, "Is it not necessary to pick up every thing that hath fallen?" So Idiot immediately ran off, and as he was bringing along the fallen turban which he had picked up, he placed in it some dung loosely evacuated by the horse (for he had been feeding on the commons, upon grass that was green in consequence of some showers of rain which had fallen that night), and delivered it into the Gooroo's hand.

He then became exceedingly enraged, crying out, "Fie fie." To this they all with one accord, replied, "How is this, Sir? Did you not deliver your instructions before, saying, that every thing which fell was to be picked up; and now, because Idiot acts according to those instructions, you fly into a passion; wherefore is this?" As for the Gooroo, he replied, "Not so. There are some things which it is proper to pick up, and others which it is improper to pick up. You should act with some shew of sagacity." To this they replied, "We are not men so clever as all that." So they requested that he would write down, separately, such things only as they were required to pick up, and these he wrote accordingly.

After this, in travelling along, the ground being slippery and wet, the lame horse, which tottered as it went, tripped and fell down, and the Gooroo tumbling head downwards and feet upwards into a large hole which was near, roared out for help, and cried, "Pray run and pick me out." The disciples ran to him, and one of them taking out the

cadjan,* which he had before written and given to them, began to read thus: "To pick up a fallen turban†—to pick up a fallen waist-cloth and short cloth—to pick up a fallen jacket and drawers." Thus the Gooroo lay there

* A name, probably of Portuguese origin, used by Europeans at Madras to signify the leaf of the Palmyra tree. (See the word பலையா in the Vocabulary.) The languages of Southern India are usually written, or rather engraved, on this material.

† The articles of clothing (உடையங்கள்) among the Tamuls are few and simple; though their names, some of which are synonymous, and others expressive of differences in manufacture, colour and other circumstances, are extremely numerous. It seems probable, that anciently they wore no sewn garments, and that the jackets now so much in use among the higher classes of citizens, and the boddices worn by dancing women, as well as females of the higher orders, were introduced by the Mussulmans on their conquest of the country. To this day, those who, residing far from towns, and following rural occupations, are less disturbed in their observance of the customs of their ancestors, wear none but long unsewn cloths, in the precise state in which they come from the loom; and in none of the Ancient Sculptures of Southern India, are either jackets or boddices to be found, the men or gods being represented naked, and the women being furnished with a broad ornamented belt, which passes horizontally across the breasts and under the arms. The turban is likewise of modern introduction and partial use; Brahmans, with the exception of those who hold official situations, seldom wear it, and many other classes, more especially in the country, go bare-headed even in the hottest weather. The genuine dress of the men, therefore, consists of the கோட்டு, a cloth which delicacy absolutely demands, and which is the only covering worn by the labouring classes—the கோட்டு, a cloth of 8 cubits in length, which is passed several times around the waist and between the legs, thus entirely covering the lower half of

naked, while they went over each article, one by one, according as it was read out, and notwithstanding all his entreaty and all his rage, because this was not written in the cadjan, they persevered in refusal, saying, "Sir, where is it written that you are to be picked up? shew us. We will do exactly according to what is written; but we will never consent to do that which is not written." He, perceiving their obstinacy and seeing no other way of

the person—the கேயுழை , a cloth, of 4 four cubits length, which is usually carried over one of the shoulders and is occasionally used to cover the head—the கூழை , a cloth, of from 19 to 20 cubits, which envelops the upper part of the person. Perhaps the செருப்பம் , a sort of short trowsers reaching half way down the thigh, and worn by soldiers and athletæ, may be also of ancient origin. To these we may annex the modern additions, of the கூழை , or turban, of 30 cubits length—the செருப்பம் , or linen vest, which fits the body in the upper part and has a full skirt, and the கூழை , or trowsers worn by dancers.

The true dress of the women is a single cloth of 14 cubits in length, called கேயுழை or கூழை . By dexterity in the art of wrapping this around the waist, and bringing the end over the shoulder, the females in India form as elegant and modest a dress as that made with so much labour, and adjusted with so much art, by the fair sex in Europe. The use of the needle and scissars, therefore, which some seem so anxious at the present time to teach them, would prove at best but a needless art. It might even be morally hurtful, because those additional articles of clothing which require to be made up, are principally used by courtezans, and those whose subsistence depends on decoration of person. These wear, under the கூழை , the கூழை , or boddice, already observed to be of Mussulman origin, and the கூழை , which are loose drawers or trowsers.

escape, took a cadjan and a stile, and wrote, in the place where he was lying, "And if I fall you are to pick me up."

His disciples, when they saw what was written, all, with one accord went and picked him up. As his body was entirely covered with mud, because there was muck in the hollow into which he had fallen, they washed him in some water which was at hand; and, afterwards, having put on all his clothes as before, they seated him on the horse and conveyed him to the Mattam.

EIGHTH STORY.

OF THE INTERMENT OF THE GOOROO.

FROM the great alarm and bustle, on the occasion when he fell and lay in the hole, no one called to mind the prophecy which the Brahman had previously made. It was only after having again mounted on horseback, that the Gooroo himself, perceiving that his posteriors were cold, grew sorrowful. Nevertheless, he refrained from saying any thing, until their arrival at the Mattam.

Owing to the shock of falling at his decrepit age, he could obtain no sleep that night, but tossed about restlessly, and suffered great tribulation from the thoughts of the above-mentioned prophecy. Not allowing himself to suppose, that the pain which agitated his frame and caused his restlessness, arose from the fall from the horse into the pit; he was confirmed in the notion, that it doubtless all proceeded from his approaching death, occasioned by the coldness of his rump. With this thought he was distracted and terrified within himself during the whole night, and unable to close his eyes even for a single instant, he groaned frequently, and, urged by the unsettled state of his mind, he afterwards at break of day sent for his disciples.

On their coming to see him, they were greatly alarmed to perceive, that his countenance was changed; that his

pressed their inward alarm, and administered every species of consolation in order to tranquillize the Gooroo's mind. Perceiving, that notwithstanding all that they could say, the tribulation of his mind was not appeased, they sent for one named Asangadan (the mocker), the son of Achēdanamoorti (the irrational), who had formerly been the soothsayer of the village, and took him to cast out the evil spirit which possessed their Gooroo, and to comfort his mind. After he had heard all the circumstances which had previously occurred, Asangadan came, and, with eyes, mouth and nose, convulsed (by his grimaces), demanded, "What is the matter with you, Sir? Say, what ailment has come upon you, what pain, what grief, what affliction? My Gooroo! my Master! my Father!" To all this the Gooroo made no other answer, except the sentence, *Āsanam shītam jīvāna nāsham*. Then the other replied, "Very well then, that Brahman has asserted, forsooth, that a coldness of your rump will be your destruction, and I will cause the heat of his rump to be his destruction. Point me out that Brahman, I will perform rice-beater Pōōjei* upon him, and thus cast out and put an end to all the evil which has happened through his means. Point him out immediately, point him out."

"Is there," said the Gooroo, "such a pōōjei, as rice-beater pōōjei? I have never seen or heard of such a pōōjei; tell me what it is." To this, Asangadan began

* See the word རྩོམ་པ་ in the Vocabulary.

to reply, saying, "This sort of pōōjei is certainly a pōōjei which is not to be found among the Oodsameiyams,* or Poorrachchameiyans. Listen attentively.

"There was a merchant† who was a great worshipper of Shivan; and who, from his desire to give food daily to Pandārams,‡ used to invite them to a meal wherever he met them. He had no children, and as for the wife whom he had married,§ it being a great plague to her to dress and serve rice in this manner daily for one or two Pandārams, her husband's way of going on was by no means agreeable to her; nevertheless, as she knew that if she said any thing to her husband on this subject he would not brook it, she hit upon a stratagem. One day,

* See the words உட்செலையம் and புறச்செலையம் in the Vocabulary.

† The Brahmans hold, that of the four castes, namely, Brahmans, Warriors, Merchants and Cultivators, only the first and last remain in the present age, or Kaliyogam. Those, however, who hereditarily follow commerce maintain, as might be expected, a contrary doctrine, and assert themselves to be true தொழையர், or Merchants. There are, according to native authority, three distinct occupations, பையர் தொத்தேர்ப்பு, allotted to this general caste. 1st, கோக்காண்டாக்காந்து, guarding or keeping cattle. 2nd, லாபு பேரொழை, to exercise commerce. 3rd, ஏர்த்தேர்ப்பு, following agricultural labour.

‡ An account of the Pandārams will be found in the Abbé Dubois' Work, page 66.

§ *Literally*, whom he had bought.

the merchant being in the bazar, he called a Pandāram* whom he met and said to him, 'Sir, I mean to distribute alms in my house to-day;' and, as the other accepted the invitation, he added, 'I am busy in the bazar just now; do you yourself go to my house, give notice to my wife, and wait until I arrive.' The Pandāram went away blithely, and delivered the merchant's message to his wife. To this she, perceiving that he was one who had never been there before, replied, 'Very well; please, Sir, to remain here.' So saying, she spread a mat upon the bench of the house. She then immediately proceeded to sweep the court thoroughly, sprinkled it every where with cow dung, purified her feet and hands, and then with much solemnity took in her hands the beater† for pounding rice. She then rubbed it all over with ashes, and

* Les riches idolâtres s'estiment heureux et croient que leur maisons sont remplies des benedictions du ciel, lorsqu'ils ont pour hôtes quelques-uns de ces Faquirs, qu'ils honorent d'autant plus qu'ils font plus d'auteritez.

Tavernier. Voyages, 1676, Paris, Partie 2nde, Ch. vi.

† To deprive the rice of its husk, which is a domestic office assigned to the females of the family, a long pestle (உருகை), or rather staff, made of ebony or some other heavy wood, and shod with iron, is employed. The rice called, when in the husk, *Paddy* (பருகை), is collected into a heap upon a hardened floor, or sometimes in a hollow in the ground, and two women usually work together. They stand opposite to one another with the heap between them, and each receives and raises the instrument with the left hand, and then forces it down again violently with the

having smeared herself also, laid the rice-beater in the middle of the court, and prostrating herself three times before it, muttered some incantations. When she had pronounced these, she wiped the rice-beater again, and placed it where it had been before. The Pandāram, who had been watching all this, was greatly astonished, and said, 'I have now witnessed wonders which I never to this day beheld. Pray, Dame, what sort of pōōjei is this?' To this she replied, 'This is a kind of pōōjei peculiar to the deity of our caste.' She added, speaking in a low tone, as if talking to herself, 'You will hereafter understand it well; for, on your going to enter the house,

right, giving it a slight inclination forwards, so that it may easily be caught by the left hand of the opposite party. As the rice becomes dispersed, it is pushed back into the centre with their left feet, causing a side movement; whence results a constant though slow revolution around the heap. This work, as indeed every other kind in India, which is performed by more than one person, and admits of adaptation to musical measure, is accompanied by a song.

From a consideration of the above custom, it seems to me not unlikely, that the operation referred to in the following passage of the Proverbs, ch. xxvii. 22, may have been that of clearing grain of the outer husk, and not that of pounding it into flour: "Though thou shouldest bray a fool in a mortar, among wheat with a pestle, yet will not his foolishness depart from him." Which may mean, "Though you should endeavour to separate him from his follies, as you separate wheat from its husk, by pounding, you would not succeed." This explanation seems the more probable, from the frequent allusion throughout the Scriptures to grinding wheat in mills, which were undoubtedly of the same kind as the hand mills used in India. Vide Exod. xi. 5, Judges xvi. 21, Matt. xxiv. 41, Isa. xlvii. 2.

it will be completed* on your head.' Although she thus spoke, yet just as she intended, it caught the Pandāram's ear. 'Have I not providentially escaped with my life,' thought he: so as soon as the merchant-woman had entered into the house, without making a noise, he effected his escape. No sooner was he gone, than the merchant came, 'Where, hussey, is the Pandāram whom I sent?' demanded he. She replied, 'He is a pretty Pandāram—is he not?—whom you have sent this time. As soon as he arrived he asked me to give him the rice-beater; to which I replied, the merchant will be here immediately, I must not give it you without his permission; stay a little. So saying, behold how I spread the mat for him; but he, without listening to me, instantly broke away.' The merchant answered, 'Not so, hussey, whatever Pandārams may ask, you have my consent to give them.' So saying, he took the rice-beater in his hand, and went out in the street to seek the Pandāram and give it him. The Pandāram, in order to see the end of the affair which was about to happen, remained crouched in an alley in the street, and when he spied the merchant coming with his rice-beater, 'See, see, he is coming to close the pōōjei upon my head,' thought he, and so he took to his heels. The merchant too, ran in pursuit of him, crying out, 'Pandāram, Pandāram,' while he encreased his speed

* ௨ ஸ்ர ம ஸ்ர டே டே டே டே க் ய ட், *it will be completed on your head.* Τελευτάσεται τι καινὸν δομοίς, *Something new will be completed in your family.* Eurip.

more and more ; till, in the end, the merchant unable to run any longer in consequence of being advanced in age, and having a pot belly, returned to his own house. Such is rice-beater pōojei, and destruction will no more come upon you, Sir, than will the Brahman's posteriors become heated, if I accomplish it upon his back."

Upon this the Gooroo Noodle laughed, and said, "It is with reason that they call you Asangadan (the mocker), for you are always cracking your jokes." The other perceiving that the Gooroo laughed, left off banter and again took up the discourse. "Sir, the words which the Brahman spoke are according to truth, indeed ; but it is necessary to understand the meaning of them rightly. True it is, that if a coldness be perceived in the posteriors, it is a sign of death ; but it will be as he asserted, only when the rump grows cold without any extraneous cause. You fell into water and mire : if upon this your posteriors became cold, is it any great wonder ? It would in that case be a wonder if they did not grow cold. Now, therefore, abandon this chagrin. For the future, if, without sitting down in mire, or falling into the water, or without any other extraneous cause, you perceive the *Āsanam shītam*, then you may infer that the *jīvana nāsham* is nigh at hand. Except in so far, all else, Sir, is nonsense." What Asangadan said, penetrated into the Gooroo's mind, and it appeared to him like reason ; therefore, having brightened up a little, he arose, and began to eat, and to talk, and to go about from place to place.

After but a very few days had in this manner passed, one night, during his sleep, there fell incessantly a heavy shower of rain. In consequence of this, a dripping of water from the roof fell upon the Gooroo's bed, directly close to his posteriors; notwithstanding which, it was unknown to him from his being asleep. After the rain, and with it the dripping, had ceased, the Gooroo having rolled in his sleep, lay slumbering with his rump immediately upon the wet which had fallen. By the coldness thus produced, he suddenly awoke; and perceiving that his rump was exceedingly cold, he became convinced that now there was no extraneous cause whatever to produce the cold, and that the period of his death was arrived.

The disciples, also, without perceiving any external origin for the coldness, supposed that even the coldness of the bed proceeded from the frigidity of the Gooroo's rump, and thought, therefore, that this was the time of the fulfilment of the Prophecy. The people of his caste, also, who came to visit him, as they were possessed of about as much sense as themselves, coincided in all that was said: while the Gooroo uttered no other answer to those who came, but, "Now, without failure, *Āsanam shītam jīvana nāsham.*"

Unable to sustain the encreased depression of spirits, and the diminution of bodily strength, which in this manner he suffered from day to day, he one day fell into a swoon. Upon this they all made lamentation;

and placing their hands upon their heads,* began to weep and to howl, crying out, "Alas! alas! he is deceased, he is dead!" And, after performing the ceremonies appertaining to burial, they proceeded to bathe him.

For this purpose, having filled brimful of water a large trough which was in the Mattam, they tossed the supposed corpse into it, and having pressed him down, a number of them with one accord began to rub and to wash him. When thus washed, he recovered from the swoon; but being unable to draw breath in the water, and incapable of making any signs with his hands and feet, which they squeezed together, the Gooroo Noodle perished, through their stupidity, by the hands of these idiots.

Upon this, a great multitude having assembled, they placed him in a sitting posture in a litter adorned with flowers, and raising him up, they crowded together before, behind, and at the sides. Whilst his disciples came and carried him along, chanting thus, *Āsanam shītam jīvāna nāsham*; and, having placed him in the grave, they buried him.

* This method of shewing affliction was customary among the Jews: thus, "And Tamar put ashes on her head, and rent her garment of divers colours that was on her, and *laid her hand on her head*, and went on crying." 2 Sam. xiii. 19. See also Jerem. ii. 37.

VOCABULARY.

VOCABULARY.

அ, *interj.* expressive of admiration.

One of the indicative letters (சுட்டெழுத்து), being the contracted form of the demonstrative pronoun, அந்நு. Used in composition as *alpha privativa*.

ANDERSON'S GRAMMAR, Part 1 of Section 60.

அஹ, *interj.* expressive of admiration.

அஓ, *interj.* expressive of mystery.

அகப்படுகிறதும்—பட்டெண்ணெய், *v. n.* (*compounded of* அகம், the interior, and படுகிறதும், to undergo), to be laid hold of, to be taken, to be found, to come into possession. A. G. Sect. 107.

அகடு, *sub.* what is interior, the belly.

அகோரம், *sub.* (घोरं) horror, fierceness, fervency, vehemence of the wind—of a fever.

அக்கிண, *sub.* (अग्निः) fire, the god of fire; who is also the guardian of the S.E. quarter.

அங்குலாயக்கிறதும்—யந்தேன்—யப்பெண், *v. n.* to be straitened, to be in distress, to be afflicted, to shew great sorrow or compassion.

அங்கே, *adv.* there, thither.

அசங்கதம், *sub.* (अ privative, and संगतं) falsity, derision, disdain, contempt.

அசங்கதன், *sub.* a mocker, a derider.

அசனம், *sub.* (अशनं) food, nourishment, a meal.

அசாரம், *written better*, ஆசாரம், *sub.* (आचारं) custom, fashion, politeness, urbanity.

அசனக, *sub.* (असूया) suspicion, envy.

அசேதனம், *sub.* (अ privative, and चेतना) irrationality, folly.

அசைக்கிறத—அசைக்கேன்—அசைப்பேன், *v. n.* to shake, to move, to stir; *Lat.* labare.

அசைக்கிறத—அசைக்கேன்—அசைப்பேன், *v. a.* to shake, to move, to jog; *Lat.* labefacere.

அஸ்தத்தமரணம், *sub.* (अस्तः) the setting of the heavenly bodies, especially the sun: the evening.

அஸ்தத்தமரணம்—அஸ்தத்தேன்—அஸ்தப்பேன், *v. n.* the sun to set.

அஞ்சு, *written better*, ஐந்து, *adj.* five; *marked thus*, ௫.

அஞ்சுகிறத—அஞ்சேன்—அஞ்சப்பேன், *v. n.* and *a.* to fear, governs a dative: as, கோட்டம்புண்ணதேவர்க்கஞ்சாதது, “The church cat fears not the gods.” A Proverb: corresponding with, “Familiarity breeds contempt.”

அஞ்சாபம், *sub.* (अ privative, and न्यायं) injustice, imposition, wrong, impropriety.

அடக்கிறத—அடக்கேன்—அடக்குபேன், *v. a.* to cover up, to bury, to include, to conceal, to restrain.

அபா, *interj.* of address to inferiors; more especially in expression of anger or contempt, fellow! sirrah!

அடி, *sub.* a stroke, a blow; ஐந்தடி, five blows. A foot; *synonymous with* கால்: *thus*, அடிபணி கிறது, to prostrate one's self at the feet, to worship any one. A footstep;—with எடுக்கிறது, to watch footsteps;—with டிடிக்கிறது, to detect footsteps: *thus*, பெருக வந்தன டிடிக்கப்பட்டு, go and watch the footsteps of the robber who is come: *the person returning says*, அடி ஹயப்படித்தேன், I found out or traced his footsteps. A shoe: *as*, மதியடி, a sandal; the sole of a shoe: *as*, இந்தச்சேருப்புக்கெத்தையடிபேரடிருக்குது, how many soles, or rather layers of sole, are there in these sandals? A foot measure: *thus*, மத்தியானத்துக்கெத்தையடி, how many feet (as measuring the length of a man's shadow, a common mode of ascertaining time in India) does it want of noon? A pace: *thus*, அப்பாலேநாலடிபேரகூறன்னையகப்பட்டான், he was taken before he had gone four paces hence: *thus also*, அடிக்கடி, frequently, *passim*. The foot of a tree, the trunk: *thus*, எனக்குமரத்தடிபேரதும், the trunk of the tree is sufficient for me;—the foot of a mountain: *thus*, மலையடிப்புடி, a town at the foot of a mountain: அடிபாறம், *also signifies* the foot of a mountain. *Synonymous with* கீழே, under: *thus*, மரத்தடிய

ஸ்குநதேன், I was under the tree. *Synonymous with*
 கீட, near : *thus*, என் னு டு க ர னு டு ய
 ரு க் கு து, my house is near the temple; *hence*
 அடச் சேர, a suburb, *i. e.* a village near a city.
Synonymous with ஆதி, the beginning: *thus*, அடய
 லே க று த று ய த் து ப க் கு, commence the story
 at the beginning; *hence* அடக்க று, signifies the
 first shop in a market. A foundation: *thus*, அட
 யோ டே டு னு டு ந த து, the house hath
 fallen from its foundation. The floor of a room: *thus*,
 அடய லே ம ண் டு க் கி ப க் கு ம், there will be
 dirt on the floor;—*sometimes* the dirt itself: *thus*,
 அடகி ப க் க ட் கு ம், suffer the dirt to remain.
 The base of a vase: *thus*, ப ர த் தி ர த் து க் க டு
 யோ வ் ப ர து, the base does not suit the vase.
 A base thing: *thus*, அடச் சர க் கு, base goods.
 A line of a stanza: *thus*, இ ந த ப் ப ர ட் கு க் கெ த்
 த ண் டு ய டு ய ண் டு, how many lines are there in
 this stanza? An interjection of familiar address to
 females; used especially by a husband to his wife,
 by a father to his daughter, by a son to his mother,
 and by women to each other; considered indecorous,
 however, as coming from an indifferent person.

அட க் கி று து—டு த் தே ன்—டு ப் பே ன், *v. a.* to
 strike; *used metaphorically with* ம று டு, rain, to
 rain;—*with* க ர று, wind, to blow;—*with* ச ர ட் சி,
 evidence, to cite a witness. To slay (not with a
 sword but) with a club: *thus*, ஆ ட் று ய டு த்
 த ர ன், he slew the goat. *In this sense the compound*

verb அடித்துப் பேராடுகிறது *is often used.*
 அடித்துக்கொள்ளுகிறது, to beat one's self;
 also to wrangle with another; in which latter sense it
 governs an ablative in ஒரு: thus, என்னோடேய்
 டித்துக்கொள்ளாதே, do not wrangle with
 me. அடித்துவாழ்கிறது, to cast one's self on
 the ground through excess of grief.

அடிப்படுகிறது—பட்டேன்—குடேபன், *v. p.* to
 be beaten.

அடுத்தாப்பேரோ, *used adverbially: comp. of*
 அடுத்தால், *conjunct. form from* அடுக்கிறது, to
 be near, and பேரோ, *q. v.* near, as if touching.
 A. G. Part 2 of Sect. 100.

அடுப்பு, *sub.* an oblong hole in the ground to contain
 a fire for culinary purposes, a stove, an oven, a forge.

அடைகிறது—அடைந்தேன்—அடைபேன், *v. a.* and *n.*
 to obtain, to get; to resort to; to be enclosed.

அடைக்கிறது—அடைத்தேன்—அடைப்பேன், *v. a.*
 to close, to stop up, to shut in, to lock up.

அடைக்காக்கிறது—காத்தேன்—காப்பேன்,
v. a. to sit on (eggs), to hatch.

அடையாளம், *sub.* a mark, a sign; *metaph.* a proof.

அணுகிறது—கிணென்—குடேபன், *v. n.* to draw
 near, to approach.

அண்ணக்கிறது—அண்ணத்தேன்—அண்ணப்பேன், *v. a.*
 to unite, to embrace; to quench, to extinguish.

அண்டுக்கிறது—அணென்—குடேபன், *v. n.* to ap-
 proach.

அண்ணாட, *sub.* vicinity, proximity; *adj.* near.

அதட்டுகிறதா—டேனன்—டேபன், *v. a.* to reprimand, to rebuke, to hoot at.

அதிகம், *adj.* (अधिकं) more, larger, very large; *used adverbially*, more. A. G. Part 5 of Sect. 151.

அதிகமதிகமாக, *adv.* more and more.

அதிகாரன், *sub.* (अधिकारः) one in office, in authority or power.

அதிகாரம், *sub.* (derived as the preceding) an office or duty.

அதிகாலம், *sub.* (अति and कालः) the early morning; *used adverbially with the emphatic affix எ, signifies*, betimes, in the early morning.

அதிசேயம், *sub.* (अतिशयः) a wonder, a miracle, admiration.

அதிருகிறதா—நடுதென்—டுபன், *v. n.* to tremble, to quake, to start up.

அதிர்ச்சி, *written vulgarly*, அதிர்ச்சு, *sub.* (अधृति) a tremor, a quivering, a shock or concussion.

அதில், *local ablative of the pronoun அது, sometimes signifies*, in the mean time.

அது, *rem. demons. pron. n.* it, that thing. A. G. Part 1 of Sect. 59.

அக்கும், *sub.* (अर्द्ध) the middle, the half.

அக்குறாக்குறா, *sub.* (अर्द्धरात्रः) midnight.

அக்குண, *adj.* so many; *Lat.* tot, quot, tantum, quantum; *sometimes it has the force of adeo: as*, நயக்குணமொடையதே, *adeone stupidus es?*

அக்குறாட்சி, *sub.* (अध्यक्षः) evidence, proof by example.

அபகீர்த்தி, *sub.* (अपकीर्तिः, from अप and कीर्तिः) disgrace, infamy.

அபத்தம், *sub.* (अवद्ध, from अ neg. and बद्ध) vanity, falsehood; *adj.* vain, false.

அதுபாயம், *spelt also*, அபாயம், அதுபாயம் and அபாயம், *sub.* a shout, a cry—usually of supplication for mercy or protection.

அப்பபா or அப்பபா, *interj.* of admiration, of affliction.

அப்பா or அப்ப, *vocative case of அப்பன்*, used as an *interj.* of admiration; also as an expression of good will in addressing one of inferior rank, but advanced age.

அப்பன், *sub.* a father.

அப்பால், properly a *sub. comp.* of அ for அநது, that, and பால், a part; generally used with the emphatic affix ன், as an *adv.* signifying, apart, beyond, further, furthermore. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 154.

அப்பறம், properly a *sub. comp.* of அ for அநது, that, and பறம், a part; generally used as an *adv.* signifying, on the further side, then, further, moreover. This word is perhaps derived from the Sanscrit अपर, opposite. A. G. Sect. 154.

அமத்துகிறது, more correctly, அம்ர்த்துகிறது—ர்த்துணைன்—ர்த்துபெண், *v. a.* to appease, to allay, to assuage; to prepare; to seat; to find.

அமருகிறது—நதேன்—ருபெண், *v. n.* to settle, to subside, to grow still or quiet, to be suppressed; to agree; *Lat.* convenire; to be found or obtained.

அடக்கி றது, *sync. for* அடக்குகிறது—க்கி
 ணேன்—க்குபேன், *v. a.* to press down, to
 squeeze; to crush, to crowd together, to immerse;
metaph. to oppress.

அடடுநதுகிறது, *more correctly*, அடிநதுகிறது—
 திணேன்—துபேன், *v. n.* to sink, to go to the
 bottom, to be drowned.

அம்மமா, *written also*, அம்மம்மா, *interj.* of ad-
 miration.

அம்மா஁, *sub.* a mother; *also* a honorific affix to
 proper names of women, as மரியம்மா஁;
 used in the vocative as a respectful title of address to
 any matron.

அம்மாத்திரம், *sub. comp. of* அ *for* அநது, and
 மாத்திரம், quantity; (मात्रा) so much, so much
 and no more; *Lat.* tantum, quantum: *declined through*
all cases. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 151.

அயம், *see* ஆயம்.

அரிபா஁, *sub.* a sickle, a large cutting instrument of
 any kind.

அருகு, *sub.* the edge of any thing, the hem or bor-
 der of a cloth; vicinage, proximity of dwelling;
 in the last sense it is used either in the local
 ablative or in the nominative, with the emphatic
 affix ஏ.

அருட்ட, *sub.* a bud.

அறு, *sub.* the middle, the waist; *adj.* half.

அலட்டுகிறது—டணேன்—டுபேன், *v. a.* to im-
 portune, to entreat earnestly, to tease.

அல மகி ம து—ஹ் ணே ண்—ஹ் பேண், *v. n.* to cry,
to weep aloud, to bewail.

அலு பல், *sub.* business, occupation.

அலு, *sub.* a wave, a billow, a ripple.

அலு கி ம து—அலு ந தே ண்—அலு பேண், *v. n.* to un-
dulate, to fluctuate, to be unsteady or wavering.

அல்லா டல், *negat. vineiyech. from the defect. verb,*
அல்ல; beside being, except it be. A. G. Part 3
of Sect. 102.

அல்லோ ட, *sync. for அல்லு பே ட, the defect. v.* அல்ல,
with the affix ள்; is it not so? no? *Lat.* nonne? yes!
yes! A. G. Part 4 of Sect. 142 and Note.

அபகாசம், *sub.* (अवकाश) ability, means, possi-
bility, leisure.

அபசரம், *sub.* (अवसरः) necessity, opportunity, haste
arising from necessity; a good action; an important
service.

அபசியம், *sub.* (अवश्य) infallibility, certainty, ab-
solute necessity; *adj.* true, certain, infallible.

அபதி, *sub.* (अवधिः) a boundary, a term, the fixed
period of life; a strait or difficulty; *Lat.* angustia.

அபத், *rem. pron. demons. f.* she, that woman. A. G.
Part 1 of Sect. 59.

அபண், *rem. pron. demons. m.* he, that man. A. G. Part 1
of Sect. 59.

அபனபண், *a reduplication of the pron.* அபண்; each
one, every one; *Lat.* unusquisque.

அலு கி ம து—அ ந தே ண்—அ பேண், *v. n.* to be
loose; to become untied, to be detached.

அஹுத்தி மது—புத் தேன்—புப்பேன், *v. a.* to untie, to loosen.

அஹபயம், *see* அஹபயம்.

அபும், *see* ஆபும்.

அபுலு கி மது—புன்மேன்—புலுபேன், *v. n.* to be hot, to burn, *whether naturally, or metaphorically, as with anger.*

அபும் மகி மது—ம் மூன்—ம் மூபேன், *v. a.* to set fire to, to burn.

அஹு கி மது—ஹு தேன்—ஹுபேன், *v. n.* to weep.

அஹுக்கு, *sub.* dirt, filth, ordure, moral impurity.

அஹு நகு கி மது—நு தேன்—நுபேன், *v. n.* to be wedged in (*être enfoncé*), to grow fast, firm or compact; *used adverbially in the infinitive, to imply force or firmness: as,* அஹு நகு வறு ருக்கி மது, to rub forcibly; அஹு நகுத் தகுக்கி மது, to nail fast.

அஹுபுக்கி மது—ஹுபுத் தேன்—ஹுபுப்பேன், *v. a.* to call.

அஹுபுப்பிக்கி மது—புத் தேன்—புப்பேன், *v. causal,* to call by means of another person, to cause to call.

அஹுவு, *sub.* a measure, a definite quantity. A. G. Parts 1 and 3 of Sect. 151.

அஹம், *sub.* virtue, charity, a benefaction.

அஹு கி மது—ஹு நு தேன்—ஹுபேன், *v. n.* to know, to recognize, to understand; to be collected.

அஹு கி மது—ம் மூன்—ம் மூபேன், *v. n.* to cease, to be cut off, to be broken.

அஹுக்கி மது—ஹுத் தேன்—ஹுப்பேன், *v. a.* to cut, to break; to complete (an account); to kill; to reap; to pluck fruit or flowers.

அஹநதுபேரகி ஹது—தேனன்—தேபன், *v. n.* to be cut off, to break in pieces.

அஹபது, *num.* sixty; *marked thus*, கூட.

அஹபர், *deriv. sub.* six persons, male or female.

அஹகி ஹது—அஹநதேதன்—அஹதேபன், *v. a.* to slap (the cheek), to smite, to beat home (a nail).

அம்சண or அம்சண, *sub.* (अर्चना) worship, adoration, consecration.

அங்கம், *sub.* (अर्थः) signification (of a word or sentence); midnight; wealth.

அங்கம், *sub.* (अपुर्व) a wonder, a miracle, admiration.

அன்றங்கூல, *sub. comp. of* அன்றஹ, *adj. from* அன்ற, then, that day, and கூல, hire; daily hire or wages.

அஹகி ஹது—அஹநதேதன்—அஹதேபன், *v. n.* to go out, to be extinguished.

அஹந்தபாசம், *sub.* (अनुष्ठान) ceremonies, sacrifices and pious exercises, *chiefly those of the Brahmans.*

அஹதினம், *adv.* (अनु and दिनं) daily, every day; generally used with the affix உம்.

அஹபவக்கி ஹது—அஹநதேதன்—அஹதேபன், *v. a.* (अनुभव) to experience, whether joy or sorrow.

அஹபபகி ஹது—அஹநதேதன்—அஹதேபன், *v. a.* to send, especially a person.

அஹநகம், *sub.* (अनेक) numerousness, abundance; *adj.* many, numerous, long as applied to time.

அன்பு, *sub.* affection, love.

அன்ற, *vineiyech. of the def. v.* அன்ற, besides, syno-

nymous with அல்லாதே, இதன் ஹேய. It governs a nom. or acc. case (A. G. Part 3 of Sect. 102), and used in the commencement of a sentence with the emphatic affix ஏ, it signifies moreover.

அன்ற, *sub.* that day, on that day, then; அன்றே, *from that day forwards.*

அன்ற, *3rd pers. sing. pres. from the root அல்; it is not, no; implying particular negation. A. G. Sect. 80.*

அஹ, *interj. (आ अ) expressive of grief or compassion—of admiration—of consent.*

அகிறது—அனேன்—அபென், *sub. v. to be, to become; to be of service to; to prosper; to be completed; to become celebrated. A. G. Sect. 104.*

அகிலும், *conj. mood, from அகிறது, q. v. with the affix உம்; although, nevertheless, either, or, at least. A. G. Part 5 of Sect. 104.*

அகக்கொண்டா, *comp. of the infin. அக of the verb அகிறது, and the infin. கொண்டா of கொண்டாண்டுகிறது, used conjunctively; because, this being so. A. G. Part 2 of Sect. 98.*

அக்கிறது—அனேன்—அபென், *v. a. sync. for அக்குகிறது; to make; to dress victuals (faire la cuisine). A. G. Sect. 104.*

அக்கும், *3rd pers. n. fut. from அக்கிறது, q. v. used as a particle which, affixed to the last word of a sentence, implies a doubt, as நாளைக்குவருவானாக்கும், he will perhaps come to-morrow; but, affixed to a word in the middle of a sentence, implies certainty, as*

இதாக்குட்பண்ணியம், this is certainly virtue.

A. G. Part 1 of Sect. 104.

அசனம், *sub.* (आसनं) the rump, a seat, a throne, the seat or skin on which devotees sit: as, சித்துாசனம், the seat of lion's skin; லயாக்கிராசனம், the seat of tiger's skin; கிழங்குசனம், the seat of deer's skin.

அசனேஷம், *comp. sub.* (आसन and उष्ण) heat of the rump.

அசாரம், *sub.* (आचारः) urbanity, politeness, good manners, usage.

அசீர்வதிக்கிறத—தித்தேன்—திப்பேன், *v. a.* (आशिसू) to bless, to bestow a blessing on.

அசை, *sub.* (आशा) eagerness, desire, hope.

அச்சா or அச்சாடம், *sub.* a kind of tree resembling ebony: (Diospyros Ebenaster, *Kænig.*).

அச்சாபம், *sub.* (आश्चर्यः) surprise, admiration, a wonder, a miracle.

அடு, *sub.* a sheep, a goat; *the latter is usually distinguished as வெள்ளாடு, or the white sheep, though the propriety of this name is not shewn by the actual want of colour which it implies.*

அடுகிறத—டேனென்—டுபேன், *v. n.* to dance, to balance one's self, to vacillate, to have play as an elastic pole moved by the wind, to gesticulate; *with such words as signify water, to bathe.*

அடம், *verbal sub.* dancing, movement in general, the motion of any thing which plays or vibrates; *used*

adverbially, with the infin. ஆக, *it signifies* after the manner of: as, பேசுவதுபோலமாகப் பேசுகிறது, *you talk like a drunken man.*

ஆண், *sub.* a male, whether applied to man or other animals.

ஆண்டவன், *deriv. sub. from* ஆளுகிறது, *to govern; a ruler; commonly, the Lord.*

அபத்தி, *sub.* (आपत्तिः) calamity, affliction, danger.

அமணக்கூ, *sub.* the castor oil shrub: (Ricinus communis).

ஆம், *sync. for* ஆகும், *3rd pers. n. fut. from* ஆகிறது, *q. v. used as a particle of particular affirmation; yes, it is, it may be.* A. G. Part 3 of Sect. 104.

ஆயக்காரன், *deriv. sub. from* ஆயம், *q. v. and* காரன் (कारः); *an agent or doer, a tax or toll-gatherer.*

ஆயம், *sub.* (आयः) a toll, a road tax.

ஆயத்தம், *sub.* preparation.

ஆராதம் or ஆறாதம், *sub.* restlessness, the delirium of a sick person; contention, wrangling.

ஆல் or ஆலமரம், *sub.* the Banian tree: (Ficus Indica).

“Les Francs l’ appellent l’ arbre des Banianes, parce qu’ aux lieux ou’ il y a de ces arbres, les Idolâtres vont se mettre dessous et y faire leur cuisine.”

Tavernier. 2de Partie, livre 3me. Paris, 1676.

ஆலோசனை, *sub.* (आलोचन) deliberation, counsel, consideration.

ஆவல், *sub.* desire, appetency.

அழி, *sub.* depth, profundity.

அறுபது, *deriv. sub.* the sixth thing; *also an ordinal adv.* sixthly. A. G. Part 4 of Sect. 137.

அறு, *sub.* a river.

அறு, *num.* six; *marked thus*, கூறு.

அறுகிறது—அருளை—அருளை, *v. n.* to grow soft, to be mollified, to console one's self, to take comfort.

அறுதல், *verbal sub.* from அறுகிறது, *q. v.* consolation, recovery from fatigue; *Lat.* refrigerium.

இங்கே, *adv.* here, hither.

இடம், *sub.* a place, a house, accommodation; *used with the infin.* அது, or *vineiyech.* அது, *signifies*, instead of. A. G. Part 4 of Sect. 97.

இடுகிறது—இட்டேன்—இடுவேன், *v. a.* to afford or give, to do or act, to furnish, to apply; to fetch (a sigh). A. G. Part 2 of Sect. 109.

இடை, *sub.* the waist or middle.

இதாபது, *pron.* this thing. A. G. Part 5 of Sect. 117.

இது, *n. prox. demons. pron.* this (thing). A. G. Part 1 of Sect. 59.

இதே, *comp. of* இது, *q. v.* and the particle *ஓ*, (A. G. Part 1 of Sect. 142) *interj.* behold! *interrog.* is it this?

இத்தனை, *adj. comp. of* இ for இருத and தனை, a measure; so much, thus much, this quantity.

இத்தன்மையுடைய, *sub. comp. of* இ for இருத, and தன்மையுடைய, manner; so, thus, in this manner; *generally used*

adverbially, with the infin. உக, or the emphatic affix, ஈ.

இநத, *prox. pron. adj. this.* A. G. Sect. 60.

இப்படி, *sub. comp. of இ for இநத, and படி, a measure; so, in this manner; used as an adv.* A. G. Part 4 of Sect. 153.

இப்படிக் கொந்து, *used adjectively, comp. of இப்படிக்கு, and ஒத்து from the defect. v. ஒக்கும், it is equal; like this, such like; Lat. hujusmodi.* A. G. Sect. 77.

இப்படிப்பட்ட, *used adjectively, comp. of இப்படி, q. v. and பட்ட from படுகிறது, to undergo; such.* A. G. Sect. 107.

இப்பொழுது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநத, and பொழுது, time; now, the present time.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்பொ, *adv. comp. of இ for இநத, and பொ put by apocope for பொழுது, q. v. now, at present.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்பொது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநத, and பொது for பொழுது; now; used also in the dative, இப்பொறுதக்கு, with the same force.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இரங்கி வருகிறேன்—குறேன், *v. n. used with such words as signify the mind, to be moved with pity, to feel compassion, to be tender-hearted.*

இரண்டு *num. two: marked thus, ௨.*

இரத்தம், *sub. (ரக்) blood.*

இரவு, *sub. the night.*

இராத்திரி, *sub.* (रात्रिः) night.

இராமாறு or ராமாறு, *adv. comp. of* ரா, night, and மாறு, *implying succession of time, being the root of* மாறுகிறது, to be changed; during the night, every night, all night. The root மாறு, is also added to பகல், the day, காலம், the morning, and அருகி, the afternoon, with the sense of every: as, காலமாறு, every morning.

இரு, *adj.* two; used only in composition.

இருக்கிறது—இருந்தேன்—இருப்பேன், *sub. v.* to be, to exist, to be alive; to remain; to be seated: it is the auxiliary verb used in forming compound tenses. A. G. Sect. 89.

இருப்பிடம், *sub. comp. of* இருப்பு, *verbal sub. state,* and இடம், a place; the place of dwelling; a basis, a seat, the breech.

இருப்பு, *adj. from* இரும்பு, iron; made of iron.

இருளுகிறது—இருண்டேன்—இருளுவேன், *v. n.* to be dark.

இறை, *sub.* food, prey, bait to catch animals or fish.

இறைக்கிறது—இறைத்தேன்—இறைப்பேன், *v. n.* to make a roaring, rumbling or murmuring noise; to breathe with difficulty, to wheeze.

இலவசம் or இலவசம், *sub. used adverbially with* ஆக or ஆய்; gratis.

இலை, *sub.* a leaf.

இல்லாவிடாது, *conj. form, used adverbially, otherwise.* A. G. Part 4 of Sect. 102.

இல்லை, *v. defect.* it is not. A. G. Sect. 80 and 102.

இவன், *prox. demons. pron. m.* he, this man. A. G. Part 1 of Sect. 59.

இழுக்கிறது—ஈத்தேன்—ஈப்பேன், *v. a.* to draw, to drag, to bring by force.

இரஹிதம் or இரஹிதம் ஹேன்—ஹேன், *v. n. comp. of* இரஹிதம், fatigue, and ஹிதம், *q. v.* to repose, to rest after fatigue, to be refreshed.

இரஹிதம்—ஹிதம் தேன்—ஹிதம், *v. n.* often used *comp. with* ஹிதம்; to grow thin; to be wearied.

இரஹிதம், *sub.* fatigue, weariness, faintness.

இறக்கிறது—ஹிதம் தேன்—ஹிதம், *v. a. sync. for* இறக்குகிறது; to cause to descend, to lift off, to lay down, to unload, to disembark.

இறங்கிறது—ஹிதம் தேன்—ஹிதம், *v. n.* to descend, to alight, to disembark, to take up quarters; to drip down.

இறக்குவாள், *sub. comp. of* இறக்கு, what may be tied tight, and வாள், a thong; a girth.

இனி, *adv.* hereafter, for the future, henceforward.

இனிவரையில், *sub. comp. of* இனி, *q. v.* and வரையில், the world; the future world.

இனிப்பு, *sub.* sweetness.

இன்பம், *sub.* pleasure, delight; more especially of a sensual kind.

இன்றை, *vineigech. from the defect. v.* இன்றை; without. A. G. Part 3 of Sect. 102.

இன்றை, *sub.* this day, on this day, now.

இண்ணம், *adv.* yet, still, more; *Fr.* encore.

இண்ணுண், *deriv. sub. from the pron. adj.* இண்ண; such an one; *Lat.* talis.

ஈநிநதிருக்கி டது, *v. n. the vineiyech. from ஈருகி டது, with the auxiliary v. to be moist; Lat.* madeo.

ஈரம், *sub.* moisture, humidity.

ஈண்ம், *sub.* diminution, defect, lack; ignominy, vileness; objection.

உச்சரிக்கி டது—ரித் தேசுண்—ரிப் பேண், *v. a.* (उच्चार) to utter, to pronounce, to say.

உச்சு, *sub.* (उच्च) the summit of any thing, the zenith.

உச்சுமத்தியாண்ம், *sub.* (उच्च and मध्याह्न:) high noon.

உடம்பு, *sub.* the body; sometimes the trunk only.

உடல், *sub.* the body of a man; the external body, as opposed to குடல், the entrails.

உடன், *sub.* generally used adverbially with the emphatic affix ஂ; immediately, quickly. For the use of this word as an affix, see A. G. Part 2 of Sect. 149.

உடுப்பு, *sub.* clothes, clothing.

உடைக்கி டது—உடநதேசுண்—உடபேண், *v. n.* to break, crack or fall to pieces; to be ruptured.

உட்சுறுமயம், *sub. comp. of உட்*, within, and சுறுமயம், a sect; (समय:) a certain sect.

“Secte interieure, c'est a dire qui place dans le corps humain les lettres misterieuses ந, ம, கீ, வ, ய. Ces sectes sont six : ஸாமம் ou ஸாமம், ஹசு

வம், பாசுவதம், மகாவததம், கலா
 னகம் ou காலாநகம் ou காலாநகம்
 et வயாவம்.

உண்டு, *v. defect and impers.* there is, it is; it is true;
Lat. est pro habeo. A. G. Sect. 81, and Part 3 of
 Sect. 104.

உண்டு பண்ணுகிறது, *v. a. comp. of* உண்டு, *q. v.*
and பண்ணுகிறது, to make; to create; to feign.

உதவுகிறது—தவணை—தவணை, *v. a.* to
 assist, be serviceable to; *in a neut. sense*, to be
 useful.

உதகக்கிறது—உதகத்தேன்—உதப்பேன், *v. a.*
from உதக, the heel; to kick, to recoil.

உதயம், *sub.* (उदयः) the rising of any heavenly
 body, especially the sun.

உத்தமம், *sub.* (उत्तमं) the best thing, the most ex-
 cellent thing, perfect goodness: *used adjectively*,
 high, excellent, true, genuine, upright, perfect.

உத்தரம் or உத்தாரம், *sub.* (उत्तरं) an answer;
 permission, leave.

உத்தியோகம் *sub.* (उद्योगः) an office, employ,
 situation.

உத்துப்பார்க்கிறது, *or more properly*, உற்றுப்
 பார்க்கிறது—ர்த்தேன்—ர்த்தேன், *v. a.*
comp. of the vineiyech. உற்று, *which seems to imply*,
 perfection or completeness, *when added to certain verbs*,
and பார்க்கிறது, to see; to stare at, to regard
 stedfastly.

உபகாரம், *sub.* (उपकारः) civility, favour, benefit

உபாயம், *sub.* (उपायः) a stratagem, an artifice, an expedient, a means of success against an enemy.

உப்பு, *sub.* salt.

உடு, *sub.* the husk of rice or other grain, coarse bran.

உம், *oblique case plur. of the prim. pron.* நீய, your; frequently used honorifically for the singular. A. G. Part 1 of Sect. 57. For the use of உம் as an inseparable affix, see A. G. Sect. 140.

உயரம், *written also,* உயர்வு and உசரம், *sub.* height, elevation.

உயர், *sub.* life, the soul; a vowel.

உருட்டுகிறது or உறுட்டுகிறது—உருண்டு உருண்டு, to roll, to trundle; *Lat.* volvere.

உருளுகிறது—ருண்டு உருண்டு உருண்டு, *v. n.* to roll, to have a revolving motion.

உறுக்கிறது—றுத்துறுத்துறுத்து, *v. a.* to chafe, to bray, to rub to powder; *Lat.* terere.

உலகனாக, *sub.* a rice-beater or stamper: being a long staff made of heavy wood and shod with metal.

உள்நாடுகிறது—உருண்டு—உருண்டு, *v. a. comp.* of உள், within, and உகிறது, to become; to be subject to, to be amenable to; to be admitted to; to intermeddle with.

உருக்காடுகிறது—காட்டுகிறது—காட்டு உருண்டு, *v. n.* to sit down.

உள்ளு, *past part. from the def. v.* உண்டு; which bath.

For its use as an attributive adjunct, see A. G. Sect. 55.

உள்ளு, *sub.* drawers, under trowsers.

உள்ளு *sub.* an inward part; used with the emphatic

affix எ, as a post position, it signifies within ; used adjectively, signifies inner. A. G. Sect. 148.

உறவு, *sub.* friendship, affinity, relationship, consanguinity.

உனக்கு, *dat. case of நீ* ; to thee. A. G. Sect. 57, and 61.

உன், *oblique form of நீ* ; thy. A. G. Sect. 57, and 61.

மனதாய் or மனதாய் or மனதாய், *sub.* profit, gain.

மனதாய், *deriv. from மனதாய்*, a town ; a villager, a townsman, a countryman.

மனதாய், *sub.* a town, a village, a district.

மனதாய், *sub.* office, function, work, service, menial employment.

மனதாய், *sub.* a source, a spring.

மனதாய் மனதாய் மனதாய்—மனதாய் மனதாய் மனதாய், *v. n.* to lean upon a stick for support ; *v. a.* to dig holes in the earth for setting plants or sowing seeds.

எங்கும், *adv. comp. of எங்கு*, where, and the affix உம் ; every where.

எச்சரிக்கை, *sub.* care, caution, circumspection ; used in exclamation by way of warning.

எடுக்கி மனதாய்—எடுக்கி மனதாய்—எடுக்கி மனதாய், *v. a.* to take, to carry or bear, to bring forward, to raise ; to assume.

எண்ணி மனதாய்—எண்ணி மனதாய்—எண்ணி மனதாய், *v. n.* to reckon, to estimate, to esteem, to think, to imagine ; to honour, to respect.

எண்ணிக்கை, *sub.* number, estimation; honour. This word resembles the Latin word *ratio*, in its twofold meaning of *number* and *respect*.

எதிர்த்து—தேன்—தீப்பேன், *v. a.* to oppose, to resist, to advance against.

எது, *interrog. pron.* what thing? A. G. Part 1 of Sect. 59. எத்தனை, *adj. comp. of எ* for எநது, and தனை, a measure; how many, how much; *Fr.* combien.

எப்படியாகிலும், *adv. comp. of எப்படி*, how, and அகிலும், although; however, by any means whatsoever; *Lat.* quocumque modo.

எப்போதும், *adv. comp. of எப்போது*, when, and உம்; always. A. G. Part 4 of Sect. 140.

எரிக்கும்பு, *sub. comp. of எரி* for எரியும், burning, and கரும்பு, cane; firewood.

எரிகிறது—ரிந்தேன்—ரிவேன், *v. n.* to burn.

எரிக்கிறது—ரிந்தேன்—ரிப்பேன், *v. a.* to burn.

எரிகொம்பு, *sub. comp. of எரி* for எரியும், burning, and கொம்பு, wrath, (कोप:); a great passion, a fiery rage.

எல்லாம், *sub. and adj.* all. A. G. Note to Page 29.

எல்லாரும்கூட, *sub. comp. of எல்லாம்*, all, and உம்கூட, all, *masc. Lat.* omnes. A. G. Note to Page 29.

எவன், *interrog. pron.* who? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எவ்வளவு, *adv. comp. of எ* for எநது, and அவ்வளவு, a measure; how much? *Fr.* combien. A. G. Part 3 of Sect. 151.

எழுகிறது—எழுந்தேன்—எழுவேன், *v. n.* to rise, to get up.

எழுபது, *adj.* seventy; *marked thus*, எய்.

எளிது, *adj.* docile, facile, easy.

எறிகிறது—ஹநதேன்—ஹவேன், *v. a.* to throw
at, to pelt.

எறக்கிறது—ஹததேன்—ஹப்பேன், *v. n.* to
burn, to shine with heat.

என்கிறது—என்றேன்—என்பேன், *v. n.* to say,
to be named, to be called. A. G. Sect. 103.

என்றஹதப்பஹ, *comp. of the verbal* என்றது, and
பஹ, *vineiyech. from* பஹகிறது; *literally*, hav-
ing considered what is said, in consideration of which.

என்றஹக்கிறது *v. n. comp. of* என்ற, *q. v.* and
ஹக்கிறது, *q. v.* to think, to be thinking of; to
be about to do; to be for or on the part of.

என்ற, *vineiyech. from* என்கிறது; having said; *fre-*
quently used as a conjunction, that. A. G. Part 1 of
Sect. 103.

என்ன, *pron. adj. also used adverbially*, what? it admits
of declension. A. G. Part 1 of Sect. 60, and Part
2 of Sect 62.

ஏது, *sub.* (हेतुः) a cause, an origin.

ஏது, *adv.* what! why!

ஏத்துகிறது, *see* ஏற்றுகிறது.

ஏறுகிறது—நததேன்—நதுவேன், *v. a.* to
lift up in the arms, to carry in the hands.

ஏய்க்கிறது—யததேன்—யப்பேன், to cheat, to
deceive, to impose upon.

ஏரி, *sub.* a large artificial lake for irrigation.

ஏ வகி ற து—உ ணே ன்—வ ணே பன், *v. a.* to order;
to spur on, to incite.

ஏ னு டு, *adj.* poor, not rich.

ஏ ற கி ற து—ஹ ணே ன்—ஹ ணே பன், *v. n.* to ascend,
to mount up, to exceed, to erect one's self.

ஏ ஸ் க ண் ணே ப, *adv.* antecedently.

ஏ ஸ் ஹ கி ற து—ஹ ணே பன்—ஹ ணே பன், *v. a.* to sum up,
to multiply; to lift or hoist up, to cause to mount.

ஐ ற து, *num.* five; *marked thus*, ஐ.

ஐ ப் ப து, *num.* fifty; *marked thus*, ஐ ப்.

ஐ யன், *sub. spelt also*, அ ய் யன், a father, a Brahman,
a venerable old man. Used frequently in the *voc.*
in addressing a superior.

ஐ ய னு டீ, *sub.* a certain Hindoo deity; *called also* அ ஸ் க ற ன்.

ஐ ய யே ர, *interj.* of compassion or of grief, alas!

ஐ ப டீ, *deriv. sub.* five persons.

ஏ க் கி ற து—த் தே ன்—ப் பே பன், *v. n.* to be like, to
agree with, to be conformable with.

ஏ ப் டு கி ற து—ட ணே ன்—டு ணே பன், to stick toge-
ther, to unite.

ஏ ண் னு கி ற து, *more correctly*, ஏ ன் ஹ கி ற து, *v. n.*
to be fitting, to agree, to be in union; *Lat.* convenio.

ஏ ண் னு து, *more correctly*, ஏ ன் ஹ து, *neg. v. 3rd*
pers. n. from ஏ ன் ஹ கி ற து; it is not suitable;
it is not permitted, it must not be.

ஏ து ஸ் கி ற து—து ஸ் கி ணே ன்—து ஸ் கு ணே பன், *v. n.*
to retire, to crouch for concealment, to hide one's self;
Lat. ad secessum ire.

ஒத்த, *past part. from def. v.* ஒக்கும், equal to, like, suitable, having relation to. A. G. Sect. 77.

ஒத்துக்கொடுக்கிறது, *v. n.* to consent, to agree; to allow or grant; to engage; to relate to; *Fr.* avoir du rapport. A. G. Sect. 77.

ஒப்பாவு, *sub.* union, concord; evenness.

ஒரு, *num.* one; *marked thus*, க.

ஒருபாட்டாய், *adv. from* ஒரு, one, பாட்டம், a shower (ondée de pluie), and ஆய் *from* ஆகிறது, in a shower.

ஒருமிக்க, *infin. from* ஒருமிக்கிறது; *used adverbially*, together, at once. A. G. Part 4 of Sect. 100.

ஒவ்வொன்று, *pron. sub. from* ஒன்று, repeated, as एकैकं in Sans. each, one by one.

ஒழிகிறது—ஓடுதேன்—ஓடுபேன், *v. n.* to cease, to pass away as time; to be excepted; to die.

ஒழிய, *infin. from* ஒழிகிறது; *used as a conjunction*, except, unless. A. G. Part 3 of Sect. 100.

ஒடுக்கு, *sub.* a leak in the roof of a house, a dripping of water.

ஒடுங்கு, *sub.* order, regularity.

ஒடுங்குபடி, *comp. of* ஒடுங்கு, and படி, *infin. of* படுகிறது, to undergo; *used adverbially*, in or according to order, regularly.

ஒளிக்கிறது—ஓங்குதேன்—ஓங்குபேன், *v. a.* to hide, to conceal.

ஒற்றை, *adj.* single; generally implies one of a pair, where the other is wanting: as, ஒற்றைக்காது, a single ear.

ஒன்று, *sub.* one.

ஓ, *interj.* (ओ) of compassion.

ஓஓ, *interj.* of admiration.

ஓங்கு ஹது—கிணேன்—குபேன், *v. a.* to raise over the head, to brandish.

ஓடுக ஹது—டிரேன்—டுபேன், *v. n.* to run, to sail.

ஓட்டம், *sub.* a race, a flight.

ஓட்டுக ஹது—டிரேன்—டுபேன், *v. a.* to make to run, to conduct, to drive, to chase.

ஓடம், *sub.* a border, a bank, a strand, a margin, an edge.

ஓர், *num.* one. A. G. Part 1 of Sect. 134.

ஓலை, *sub.* a Cadjan leaf; a leaf of the Palm kind, on which the Tamuls write; a letter or epistle written on such a leaf.

கசப்பு, *sub.* bitterness.

கழட்டம், *sub.* excrement.

கடக்க ஹது—படுதேன்—பட்டேன், *v. a.* to pass (a river), to go over (a mountain), to go through (a town).

கடசி, *see* கறுட.

கடவேன், *def. v.* that I may. A. G. Sect. 83 and 90.

கடன், *sub.* a debt.

கடக்க ஹது—டடுதேன்—டட்டேன், *v. a.* to bite.

கடறுது, *sub.* that which is hard, cruel.

கடவாஸ்டம், *written also*, கடுவாஸ்டம், *sub.* a bridle.

கடுக, *infin. from* கடுகி றது, *used adverbially*, quickly.

கடுகி றது—டுகி ணெண்—டுபெண், *v. n.* to hasten.

கதுப, *sub.* a shop; *in a collective sense*, a market, a bazar.

கதுப, *sub.* an end, a termination, a limit; *used adjectively*, the last.

கதுபசீ, *see* கதுப.

கடிக் கோர்த் லநகி றது—கோண்டெண்—ர்த் லந
பெண், *v. a.* to embrace.

கடிக் ச்சாதும், *sub. comp. of* கடிக் *for* கடிக் ண, tied,
and சாதும் (*contracted from* प्रसादनं), boiled rice;
a bundle or cloth full of boiled rice, the usual
viaticum on an Indian journey.

கடிக் யம், *sub.* (क्थन?) the act of proclaiming the
titles and sounding the praises of a Prince or other
great personage.

கடிக் யங் கூ றகி றது—றி ணெண்—றி பெண், *v. a.*
to proclaim the titles and sound the praises of a
Prince or other great personage.

கடிக் லக்கி றது—லக் தேண்—லப்பெண், *causal v.*
to cause to bind; to cause to build.

கட்டுகி றது—டிக் ணெண்—டுபெண், *v. a.* to tie, to
bind; to build; *metaph.* to marry.

கட்டுப, *sub.* a stump, a billet.

கணக்கு, *sub.* (गण) an account, a computation.

கண், *sub.* the eye.

கண்டம், *sub.* (खण्डं) a piece or morsel of fish or
flesh.

கண்டுபடிக் கி றது, *v. a. comp. of* கண்டு, *vineiyech.*

from கரண்கிறது, *q. v.* and பிடிக்கிறது, to seize, *q. v.* to find or perceive, to comprehend, to understand.

கதை, *sub.* (कथा) a story, a tale, a fable.

கபடு, *sub.* (कपटः) deceit, dissimulation.

கயறு, *sub.* a rope, a cord; a fishing line.

கருக்கருவரஃ, *sub. comp. of* கருக்கு, the teeth of a sickle, and அருவரஃ, a sickle; a serrated sickle.

கருதுகிறது—தினேன்—துவேன், *v. n.* to imagine, to think; to estimate.

கருமம், *sub.* (कर्म) a business, a deed, an affair, an action, a work.

கருறும, *sub.* blackness; *used adjectively* கரும், black.

கரும்பு, *sub.* sugar cane; *see* எரிகரும்பு.

கரை, *sub.* a border, a bank, the shore.

கலப்பு, *sub.* mixture; *used adjectively*, mixed, adulterated.

கல்லறம், *sub. comp. of* கல்லு, a stone, a rock, and அறம், a chamber; an excavation in a rock used for sepulture, a grave, a sepulchre.

கல்லு, *sub.* a stone.

கவலை, *sub.* sorrow, care, embarrassment.

கவ்வுகிறது—உனேன்—வவேன், *v. a.* to seize with the teeth, to snap at.

கழிவுகிறது or கழுவுகிறது—உனேன்—வேன், *v. a.* to wash; to polish (gems).

கழிகிறது—ழிநதேன்—ழிவேன், *v. n.* to pass (time); to glide away; to pass loosely by the bowels.

கழிக்கிறது—பித்தேதன்—பிப்பேன், *v. a.* to make to pass away, to turn out, to remove, to abolish.

கழுநாடு, *sub.* an ass.

கழுவகிறது, *see* கழுவகிறது.

கரிகூருகிறது—கரிகேரன்—கருவேன், *v. n.* *comp. of* கரி, joy, and கருகிறது, which, though used only in composition, is probably from the root கரி, a point, and may signify to be pricked or touched; to rejoice, to be much amused.

கர்தரன், *sub.* a robber, a rogue, whether by caste or profession.

கறடு, *sub.* a rocky steep, a knob, a clod.

கறவை, *sub.* a milch cow, buffalo or goat.

கறவைபசு, *sub. comp. of* கறவை, an animal giving milk, and பசு, *q. v.* a milch cow.

கறு, *sub.* any seasoned meat or sauce which is eaten as an accompaniment to boiled rice, a dish or mess; *Lat. ferculum.*

கறுப்பு, *sub.* the colour black; *used adjectively,* black.

கற்பிக்கிறது or கல்பிக்கிறது—பித்தேதன்—பிப்பேன், *v. a.* (probably derived from कल्प) to order, to teach, to give instructions.

கனம், *sub.* (घनं) weight; *metaph.* honour, consideration: *as,* கனமுர்தரன், a man of weight or consequence; *used adjectively,* heavy.

கனி, *sub.* a ripe fruit.

கடக, *interj.* expressive of distress or lamentation.

காக்கிறது, *written also காக்கிறது—கீதேன்—கீபேன், v. a. to watch, to guard, to keep, to preserve.*

காசு, *sub. (काशीपण) a nominal money, the 80th part of a fanam (see பணம்). Also used for money in general. The English word cash remarkably resembles this word, both in sound and meaning.*

காச்சுகிறது—கேன்—கேபன், *v. a. to make hot, to boil.*

காடு, *sub. a jungle, a forest, a heath, a common or waste.*

காட்டுகிறது—கேன்—கேபன், *v. a. to shew, to point out.*

காணிக்ருக, *sub. an oblation, an offering, a present.*

காண்கிறது—கண்டேன்—காண்டேன், *v. a. to see, to find.*

காண்டக்கிறது—கீதேன்—கீபேன், *causal v. to cause to see, i. e. to shew, to point out.*

காடம், *sub. a measure of distance, varying in different parts, but equal to ten English miles in most of the Tamul countries.*

காது, *sub. the ear; the eye of a needle, a button hole.*

காய், *sub. an unripe fruit, as opposed to பழம் or கண், a ripe fruit. In composition, however, this word is used with some ripe fruits; as cucumbers, cocoa nuts, &c.*

காய்கிறது—யந்தேன்—யபேன், *v. n. to burn, to scorch, to be hot, as the body with a fever.*

காய்க்கி றது—புத்தேன்—பப்பேன், *v. n.* to be in fruit, the fruit to form.

காயப்படுகி றது, *v. p.* to be dried, as damp linen.

காயப்படுகி றது, *or, to distinguish it from the preceding verb,* காயப்படுகி றது, to be wounded.

காடன் *or* காடன், *an affix borrowed from the Sanscrit कार्, and signifying an agent or doer:* thus, வேலுக்காடன், a servant, *from* வேலு, work, குதிரைக்காடன், a groom, *from* குதிரை, a horse. *A. G. Sect. 121.*

காடியம், *sub.* (कार्यं) a business, an affair, a matter.

காலமே, *used adverbially,* (कालः) in the morning: *from* காலம், time, *and the emphatic affix* எ; thus bearing some analogy with our expression *betimes*.

கால், *sub.* the foot; the name of the sign ஈ, which renders the short *a* long, and assists in forming the vowel *o* when not initial.

கால்கழுவுகி றது, *v. a. comp. of* கால், *q. v.* and கழுவுகி றது, *q. v. literally,* to wash the feet; *by implication,* to perform ablution after answering the calls of nature.

காற்றம், *sub.* the wind.

காணல், *sub.* glare; the vibratory appearance over a fire, or over the surface of the ground in hot, clear weather.

கிடக்கி றது—படுக்கேன்—பப்பேன், *v. n.* to remain recumbent, to lie down; *Lat. jacere.*

கிடத்துக்கி றது—படுக்கேன்—படுக்குவேன், *v. a.* to lay down.

கி ஹ ப க் கி ஹ து—ஹ ப த் தே ண்—கி ஹ ப ப் பே ண்,
v. n. to be obtained ; to be found.

கி ட, *infin. from* கி ட்டு கி ஹ து, *used adverbially*, near.

கி ட்டு கி ஹ து—ட டே ண்—டு பே ண், *used impersonally*, to be near, to be with, to approach, to be found: thus, உ ண க் கு க் கி ட்டு டே டா, tibi ne conveniet? Much used in this sense in Mysore. It would be more elegant to say உ ண க் கு க் கி ஹ ப க் கு டே டா.

கி ம டா, *interj.* expressive of silence, *hush*.

கி ரே ஸ் த் த ண், *sub.* (गृहस्थः) a master of a family, a housekeeper, a goodman.

கி ரே ஸ த், *sub.* (क्लेशः) sorrow, affliction, sickness, pain.

கி ட்டம், *adj.* old; *whence*, கி ட்டவன், *sub.* an old man, கி ட்டவ, *sub.* an old woman.

கி ட்டி க் கி ஹ து—ட டி த் தே ண்—ட டி ப் பே ண், *v. a.* to tear, to pull in pieces, to scratch ; to engrave.

கி ட்டம் ப கி ஹ து—ட டே ண்—ட டி பே ண், *v. n.* to rise up, to stand forth. கி ட்டம் ட டி ண் பே ண், a piece of sculpture or carved work, with figures in relief.

கி ஹ டம், *sub.* (ग्रामः) a village.

கி ஹ ர, *sub.* colewort, greens, potherbs, grass.

கி ஹ ர் த் த ண் டு, *sub. comp. of* கி ஹ ர, *q. v.* and த ண் டு, a stem or stalk ; a kind of colewort which grows high.

கி ட்டே, *postposition*, beneath, under; *adv.* down, downwards.

கி ஹ கி ஹ து—ஹ ண்—ஹ பே ண், *v. a.* to split, to tear, to scratch, to lacerate ; to carve

குடல், *sub.* the inside, the entrails; see உடல்.

குடியானவன், *deriv. noun, from* குடி, *with which it is synonymous*; an inhabitant, a countryman, a labourer.

குறுட, *sub.* an umbrella.

குணம், *sub.* (गुणः) temper, disposition, natural quality; sometimes used for good disposition.

குதிக்கிறது—தித்தேன்—திப்பேன், *v. n.* to leap, to spring, to jump for joy.

குதிரை, *sub.* a horse.

குதிரைக்காரன், *sub. from* குதிரை, *q. v. and* காரன், *q. v.* a horseman, a groom.

குத்துகிறது—தினேன்—துவேன், *v. a.* to prick, to pierce, to sting, to stab; to pound in a mortar.

கும்பு, *sub.* a bow, a reverence.

குரு, *sub.* (गुरुः) a religious instructor or director; *Lat.* sacerdos.

குருடன், *sub.* a blind man; குருடி, a blind woman.

குருடுகிறது—டினேன்—டுவேன், *v. n.* to be blind.

குருட்டு, *sub.* blindness; *used adjectively,* blind.

குருவானவன், *see* குரு: ஆனவன் *redundant, as* ஆவது, *A. G. Part 5 of Sect. 117.*

குரீறு, *sub.* a scream or cry expressing woe.

குலம், *sub.* (कुलं) a caste, a race, a tribe, family or house.

குழி, *sub.* a pit, a hole, a ditch, a grave.

குளம், *spelt also,* கோளம், *sub.* a tank, a pond used for domestic purposes; whereas ஏரி is a much larger reservoir used for the irrigation of land.

கூட்டாளர், *sub.* a companion, a colleague, an associate, a partner.

கூட்டுகிறது—உணைந்—டுபெண், *v. a.* to unite, to cause to associate, to conjoin; to add up.

கூப்புகிறது—பட்டேன்—படுபெண், *v. a.* and *n.* to hail, to call to, to shout out.

கூலி, *sub.* hire, wages.

கூவுகிறது—உணைந்—வுபெண், *v. n.* to crow, to coo as doves.

கேஞ்சுகிறது—சுணைந்—சுபெண், *v. n.* to beg coaxingly, to entreat humbly and earnestly.

கேட்கிறது or கேட்குகிறது or கேட்குகிறது—கேட்டேன்—கேட்ப்பேன், *v. a.* and *n.* to hear, to obey; to ask.

கை *sub.* the hand, the arm; the sleeve of a coat. Like *χῆρ* and *manus*, this word also signifies, by analogy, an elephant's trunk.

கேளஞ்சம், *adj.* small, little; *sub.* smallness; *adv.* little by little.

கேளடி, *sub.* a parasitical plant; a flag or ensign.

கேளடியது or கேளடியது, *neut. conj. deriv.* from கேளடுஹம், cruelty; *literally*, it is a cruel thing, what is cruel—horrible. A. G. Sect. 125 and 126.

கேளடியாஸ், *sub.* a Banian tree (*Ficus Indica*).

கேளடுக்கிறது—டுத் தேன்—டுப்பேன், *v. a.* to give (to a third person). A. G. Part 1 of Sect. 110.

கேரடுஹம், *sub.* fierceness, violence, tyranny, cruelty, hard-heartedness.

கேரப்துடி, *sub.* the stone of fruits.

கேரண்டு பேரகிறது, *v. a. comp. of* கேரண்டு *from* கேரந்தாகிறது, *q. v. and* பேரகிறது, *q. v.* to take away, to remove, to carry along.

கேரண்டுவந்துவருகிறது, *v. a. comp. of* கேரண்டு *from* கேரந்தாகிறது, *q. v.* வந்து *from* வருகிறது, *q. v. and* வருகிறது, *q. v.* to advance in argument, to adduce.

கேரத்து, *sub.* a bunch, a clump, a bush.

கேரப்பரிக்കிறது or கேரப்பரிக்കிறது—
ரிக்കேன்—ரிக்കபேன், *v. a. and n.* to rinse the mouth, to gargle; to rise in blisters.

கேரப்பு, *sub.* a branch.

கேரம்பு, *sub.* a bough or branch; a horn of an animal; the sign \ominus .

கேரல்ஹம், *sub.* a back yard; corn or grain growing on high ground and not watered artificially.

கேரந்தரிக்കப்துடி, *sub. comp. of* கேரந்தரி, a brand, *and* கப்துடி, a short stake; a firebrand made of wood; *Lat.* teda.

கேரந்தாகிறது—கேரண்டேன்—கேரந்தாகேன், *v. a.* to take, to receive; to buy; to marry; to obtain (sleep). For its use in composition see A. G. Part 1 of Sect. 106.

கேர, *interj.* expressive of grief.

கேரபாடு, *sub.* a hatchet.

கேரஹபநாஸ்த, *sub. comp. of* கேரஹப, the West wind, *and* நநாஸ்த, a day; the summer season.

கேரணஹக, *sub. cotton canvas—called in India, from the Tamul name, gunny: sacks made of such canvas.*

கேரபக்சிஹத—பத் தேண்—பப் பேண், *v. n. from the sub. கேரபம், which is from the Sanscrit कोपः, wrath; to grow angry, to be enraged.*

கேரந்ச்சிஹத—ந்ச்சத் தேண்—ந்ச்சப் பேண், *v. a. to run through, to transfix; to string or thread (beads).*

கேரஹஸ்த, *sub. a temple or pagoda, a church.*

கேரஹ, *sub. a domestic fowl, whether cock or hen.*

கேரஹிஹகக்ஞஹிஹ, *sub. a mare. The word கேரஹிஹக designates also the female of the ass.*

கந்தணம், *sub. (क्षणः) an instant, a moment.*

சகதி, *sub. (शदः) mud, a puddle.*

சகல, *adj. (सकल) all, the whole; whence சகலம், neut. sub. every thing; சகலந், masc. every body.*

சஹககேடு, *sub. comp. of சஹக, honour, and கேடு, destruction; a disgraceful action, turpitude.*

சஞ்சலம், *sub. (चञ्चलं) anxiety, embarrassment, wavering.*

சபஹி, *sub. a ceremony, whether of marriage, burial, religion, or of compliment.*

சடுதி, *sub. suddenness, quickness, surprise.*

சபஹப, *sub. a jacket, any sewn upper garment.*

சண்ஹப, *sub. a tumult, a quarrel, a battle.*

சுறுகு, *sub.* flesh; also like the Greek word σὰρξ, the pulp of a fruit.

சுத்துட, *sub.* (शब्दः) a sound; also as φωνή and vox, a voice, a word.

சுருகுடி, *sub.* a bustle, a noise made by a crowd; also like ὄχλος and turba, the crowd itself.

சுருகிக் கி டு து—சுருகே குண்—சுருப்பே குண், *v. a.* (सन्धिः) to strike against, to come in contact with, to meet, to strike (the eye or ear).

சுருகிரண், *sub.* (चन्द्रः) the moon.

சுருகே க டு. *sub.* (सन्देहः) doubt.

சுருறுகு, *sub.* a fair, a market where goods are sold on certain days.

சுருகே ரு டு, *sub.* (सन्तोषः) joy, pleasure.

சுருகு து குண், *sub.* (समर्थ) a capable or skilful man, an industrious man.

சுருகுண், *sub.* (सम) equality, the middle; the deity death; so called perhaps because “æquo pulsat pede pauperum tabernas regumque turres;” *adj.* level, even.

சுருகு து, *sub.* certain castes bury their dead in a sitting posture, the legs crossed; this word expresses that posture.

சுருப்ப டு, *sub.* (समीपं) vicinity, nearness; *adj.* near, nigh.

சுறுமக் கி டு து—சுறுமக் கே குண்—சுறுமப்பே குண், *v. a.* to dress victuals, to cook.

சுறும ய டு, *sub.* (समयः) an occasion, a favourable moment, an opportunity; a general term for the sects of philosophy.

சம்பாதிக்கிறதென்பதென்ப, *v. a.*

(सम्पादित) to get, to acquire, to attain ; to enjoy.

சம்பரம், *sub.* (सम्भारः) plenty, abundance, completeness.

சம்பாடுகிறதென்பதென்ப, *v. a.*

to suffer or enjoy ; *Gr.* πασχειν.

சம்மதி, *sub.* (सम्मतिः) consent, approbation.

சம்மதிக்கிறதென்பதென்ப, *v. n.*

from the *sub.* to consent, to agree to.

சம்மந்தம், *sub.* (सम्बन्धः) connection, alliance.

சயக்கண்ணம், *sub.* a sign, a wink, a beckoning.

சரசம், *sub.* a jest, raillery, pleasantry, banter.

சரம், *sub.* a row or arrangement in a line, a garland, a string of precious stones.

சரி, *adj.* just, right, equal.

சரிபெறாது, *phrase*, it is all right, it hath been adjusted.

சரீரம், *sub.* (शरीरं) form, the body, whether of man or other animals.

சலசலம், a natural word, representing the rippling of water, or the whispering of wind through the foliage of trees.

சலாக்கை, *sub.* (शलाका) a spit, a probe, a ramrod.

சலக்கிறதென்பதென்ப, *v. n.* to be sorrowful, to be dejected,

சலப்பு, *sub.* sorrow, dejection.

சலம், *sub.* (शवं) a corpse.

சுபனம், *sub.* written also சுகுனம், (सवनं) a prophecy, an augury, deduced usually from the flight of birds.

சுமம், *spelt also*, சுகு, *adv.* a little; *when used with the affix உம் and a negative it signifies* not even a little, not at all.

சனி, *sub.* (शनिः) Saturn; a devil.

சாகி மது—செய்மேன்—சாபேன், *v. n.* to die.

சாது, *sub.* a wink, a hint.

சாணகம், *spelt also*, சாணகம், *sub.* (probably from **खगणं**) the dung of cattle.

சாணங்கி and சாணி, *see* சாணகம்.

சாண், *sub.* a span.

சாதம், *sub.* boiled rice.

சாதி, *sub.* (जातिः) a caste, a race, a kind, a sex.

சாதிக்கி மது—தித்தேன்—திட்டேன், *v. n.* to persevere, whether with constancy or obstinacy, to be obstinate.

சாதிக்கு திறை, *comp. of* சாதி, *q. v.* and குதிறை, *q. v.* a horse of caste, *i. e.* of good caste; *as we say* a man of family, *i. e.* of good family.

சாதினை, *sub.* perseverance, constancy, obstinacy.

சாத்துகி மது—தினைன்—துபேன், *v. a.* to apply (one thing to another); to shut, but without locking, to close; to put garlands on an image; to apply (ashes to the forehead).

சாப்பிடுகி மது—பிட்டுபேன்—பிடுபேன், *v. a.* to eat and drink (a meal).

சாமம், *sub.* (यामः) a watch or period of three hours.

சாம்பல், *sub.* ashes.

சாம்பல்பூசணிக்காய், *sub. comp. of சம்பல், q. v. and பூசணிக்காய்*, a gourd; a gourd of an ash colour. Probably the same variety (*cucurbita hispida*) as the கடுயாணப்பூசணிக்காய், so called from the custom of serving it up at weddings. “Espece de longue citrouille, que les voleurs ne derobent jamais.” *M.S. Dict.*

சாயல், *sub.* a shadow, likeness, resemblance, image.

சாய்கிறது—யருகுதென்—யடுபென், *v. n.* (perhaps from *सै-सायति*) to bend, to decline, to go down (the sun).

சாயங்காலம், *sub.* (सायंकालः, *comp. of* साय, evening, and काल, time) the evening; *metaph.* the time of death.

சாசுவ, *sub.* a slope, a declivity; ardent desire; *Lat.* concubitus.

சாஸ or சாஸநெல்லு, *sub.* a sort of rice of superior quality.

சாவு, *sub.* (शव) death.

சாவுகிறது, *written better*, சாகிறது, *q. v.*

சாஸ்திரம், *sub.* (शास्त्र) a science, an art; sooth-saying.

சாஸ்திரி, *sub.* (शास्त्रिन्) one read in the sciences, a doctor.

சாஷ்டாங்கம், *sub.* (स, with, अष्टन्, eight, अङ्ग, a member) a reverence by the prostration of the eight members, *viz.* the hands, the feet, the shoulders, the breast and the forehead.

சீக்ஞ, *a natural word*, expressive of force and rapidity.

சீரிக் கி று து—ரிக் தேன்—ரிக் டேபன், *v. n.* to laugh, to smile.

சீல, *adj.* some.

சீலவு, *sub.* expenditure, money for expenses; *Lat.* viaticum; permission or leave.

சீபன், *proper name*, (शिवः) the deity Shivah.

சீ று து, *adj.* little, a few, some.

சீ ண க் கி று து, *spelt also*, சீ ண க் கி று து—ண க் தேன் or ண நு தேன்—ண ட் டேபன் or ண ட் டேபன், *v. n.* to be angry.

சீக் கி ரு டு, *sub.* (शीघ्रं) quickness, haste.

சீச் சீ, *interj.* fie! fie! “Ceux qui savent vivre, ne disent jamais ce mot devant les personnes de distinction, ni hors du discours familier.” *M.S. Dict.*

சீ கு டு, *sub.* (शीतं) cold.

சீ ர் று டு, *sub.* (perhaps from सीमा) a country, a district.

சீ ம ர் ண், *sub.* (श्रीमान्) a goodman, a host; an opulent man.

சீ ணு, *sub.* (चेल) a cloth, clothes.

சீ ப ண டு, *sub.* (जीवनं) life, a livelihood.

சீ று க் கி று து—று க் தேன்—று ட் டேபன், *v. n.* to hiss, to puff.

சீ டு ண், *sub.* (शिष्यः) a disciple, a pupil.

சு டு க் கி று து—சு ட் டேபன்—சு டு டேபன், *v. a.* to burn, to roast, to bake.

சு க் கி, *sub.* (शुद्धिः) purity, cleanness; *adj.* clean, pure.

சுத்திகரம், *sub.* (शुद्धि:करण) purification.

சும்மா, *adj.* still, quiet, lazy; *generally used as an adv.* quietly, simply, only.

சுருங்கி மது—சுருங்கி ணெண்—சுருங்குபெண், *v. n.* to shrink, to shrivel.

சுருட்டு or சுறுட்டு, *sub.* a roll or scroll: hence the word *chooroot*, used by the English in India, to signify a roll of tobacco leaf, *i. e.* a segar.

சுலபம், *sub.* (सुलभं) facility, brevity; *as an adj.* easy, short.

சுழுகி மது—சுழண் ணெண்—சுழுபெண், *v. n.* to revolve, to whirl round; *Lat.* verti in gyrum.

சுழம் மது—சுழம் ணெண்—சுழம் பெண், *v. a.* to cause to revolve, to whirl round, to turn.

சுஓர்ந சுஓர்ந, *a natural word*, expressing the sense of oppression or suffocation produced by heat.

சுஓர், *a natural word*, expressing rapidity of action; also, smarting pain.

சுறுக்கம் or சுறுக்கு, *sub.* vivacity, fervour, activity; sharpness, haste.

சுற்று, *sub.* a circuit, a round about way; *adj.* circuitous.

சுற்றி மது—சுற்றி ணெண்—சுற்றி பெண், *v. a.* to surround, to envelope, to pass round.

சுலநாள், *sub.* an unlucky day.

சூழ, *infin.* from சூழுகி மது, *q. v.* used adverbially, around.

சூழுகி மது—சூழநதேன்—சூழுபெண், *v. a.* to surround, to environ.

சேடி, *sub.* a shrub.

சேடி, *sub.* a merchant, one of the caste of merchants.

This word is not synonymous with பசியன், the third of the four orders of Hindoos; but denotes a certain subdivision of that order: a female of this caste is called சேடிச்சி.

செய்கிறது—செய்தேன்—செய்யவேன், *v. a.* to do, to make.

செய்தி, *sub.* news, intelligence.

செல்லுகிறது—சென்றேன்—செல்லவேன், *v. a.* and *n.* to receive; to pass (to a place), to pass (money), to pass (with regard to time); to stand good in law; to be expended. For one of its uses see A. G. Part 1 of Sect. 110.

சேவ, *sub.* the ear.

சேவ்வை, *adj.* straight, direct, right.

சேணம், *sub.* a saddle.

சேதம், *sub.* (छेद) loss, damage.

சேமம், *sub.* (क्षेम) interment, burial.

சேமிக்கிறது—மித்தேன்—மிட்பேன், *v. a.* to bury.

சேருகிறது—சேர்ந்தேன்—சேருவேன், *v. a.* and *n.* to be collected, to assemble, to approach, to arrive at.

சேறு, *sub.* mire, mud.

ஹசயக்கிண, *see* சயக்கிண.

சேரரிகிறது—ரிந்தேன்—ரிவேன், *v. n.* to glide down (as corn from a heap), to shower down, to trickle down.

சேராகுக்கிறகு—சுக்கிணை—சுடுகேபைன், *v. a.* to sheath, to stick in (the bosom—a girdle—the pocket, &c.)

சேரல்வகிறகு—சேரணை—சேரல்வகேபைன், *v. a.* to say, to speak, to tell.

சேரதிக்கிறகு—தித்தேன்—திப்பேன், *v. a.* (शोधनं) to examine, to try.

சேரதிரும்பம், *sub.* (ज्योतिषं) astronomy, astrology.

சேரத்தியம், *sub.* (स्वपन) a profound sleep, a lethargy.

சேரபம், *sub.* languor, faintness, a swoon; idleness.

சேரமன், *sub.* a cloth of eight cubits length, worn around the waist by men.

சேரம், *sub.* a grove.

சேரம், *sub.* boiled rice; the pith of certain palms of which a kind of sago is made.

ஸ்திர, *sub.* (स्त्री) like *Γυνή*, signifying a woman generally, or a wife in particular.

ஸ்துதிக்கிறகு—தித்தேன்—திப்பேன், *v. a.* (स्तुतिः) to praise, to flatter.

சுராகம், *sub.* memory, recollection, reason.

சுராயம், *sub.* (न्यायः) justice, reason, right, propriety.

சுரானம், *sub.* (ज्ञानं) wisdom, intelligence, spirituality.

சுகப்பன், *sub.* quasi சுகமப்பன், in contradistinction to சிறுமப்பன், the father's younger brother, and பெரியப்பன், the father's elder brother; a father.

தகளுகி றது—தகீநதேன்—தகளுவேன், *v. n.* to fall to pieces, to break in pieces.

தகுகி றது—தகீகேன்—தகிலேபன், *v. n.* to be fitting or proper; *Lat.* convenire. A. G. Sect. 84.

தனுகி றது—தனுகநதேன்—தனுகவேன், *v. a.* to hinder, to forbid, to stop.

தங்கப்பட்டு, *sub.* the girth of a saddle.

தங்கி றது—தங்கினேன்—தங்குவேன், *v. n.* to rest, to stay, to halt, to sojourn.

தங்குகி றது, *see* தங்கி றது.

தபவகி றது—தபனேன்—தபவேன், *v. a.* to touch, to rub, to stroke; *Lat.* palpare.

தடி, *sub.* a stick, a cudgel.

தடிர், *a natural word*, expressing suddenness.

This word, like all those of a similar nature, is used with the verb என்கி றது, which seems to serve as a kind of introduction to what has of itself no regular meaning in the language. A. G. Part 1 of Sect. 99.

தனுபக்கி றது—தனுபத்தேன்—தனுபப்பேன், *v. a.* to hinder, to obstruct.

தட்டுகி றது—தடுனேன்—தட்டுவேன், *v. a.* to pat, to rap, to knock.

தண்ணல், *sub.* burning coal.

தண்ணீர், *sub. comp. of* தண், cold, *and* நீர், water; cold water, water generally. In common language பச்சுநீர் தண்ணீர் is cold, *literally*, green or raw water; so called because it has not been boiled.

தந்தாபனம், *sub. comp. of* दन्त, a tooth, *and* धावनं, cleansing; the act of cleaning the teeth.

தந்திரம், *sub. (तन्त्रं)* a trick, a stratagem, a device.

தப்புவக்கிறத—வத்தேதன்—வப்பேன், *v. causal from* தப்புகிறது, *q. v.* to cause to escape.

தப்புகிறது—பேணன்—பேவன், *v. n.* to escape.

தம்பு, *sub.* a younger brother, a younger male first cousin; used also, in familiar discourse, by any person to one much his junior.

தயறு, *spelt also,* தயர், *sub.* curdled milk.

தருகிறது—தருதேன்—தருவேன், *v. a.* to give.

A. G. Part 1 of Sect. 110.

தலை, *sub.* the head, a principal.

தலைப்பாகு, *sub. comp. of* தலை, *q. v.* *and* பாகு, a cloth, *or properly* the warp before it is crossed by the woof; a turban. “Linge de trente coudées, dont on ceint la tête.” *M.S. Dict.*

தவம், *sub. (तपः)* penance.

தவறுகிறது—வறுவேணன்—வறுவேன், *v. n.* to totter, to stumble, to make a false step, to err.

தவக்கிறது—வத்தேதன்—வப்பேன், *v. n.* to be fatigued, to be sinking from weariness.

தவர, *infin. of* தவருகிறது, *used adverbially,* except, beside. A. G. Part 3 of Sect. 100.

தழுவுகிறது—வவேணன்—வவேன், *v. a.* to encompass with the arms, to embrace.

தலுப்புகிறது—புடவேணன்—புடவேன், *v. n.* to undulate, to shake (as water in a vessel which is moved).

த ண்ரு கி ற து—ண் ரீ ந தே ண்—ண் ரு லே ஷ ண், *v. n.*
to be relaxed, to be infirm—feeble—decrepid.

த ண்ரு கி ற து—ண் ந தே ண்—ண் லே ஷ ண், *v. n.* to
be fettered.

த ண்ரு கி ற து—ண் ந தே ண்—ண் ப் பே ண் *v. a.*
to fetter the legs of an animal when turned out to
feed, to fetter generally.

த ண்ரு கி ற து, *sub.* a juncture, an opportunity, a time.

த ண்ரு கி ற து, *sub.* (धर्मि) charity, virtue, such as leads to
good works.

த ண்ரு கி ற து, *sub.* (धर्मिष्ठ) a charitable person, a
man of good works.

த ண்ரு கி ற து, *adv. reduplication of* த ண்ரு கி ற து, alone;
one by one, separately.

த ண்ரு கி ற து, *sub.* mode or manner; *see* த ண்ரு கி ற து.

த ண்ரு கி ற து, *syncope for* த ண்ரு கி ற து—த ண்ரு கி
ண ண்—த ண்ரு கி ற து, *v. a.* to combat, to
come against, to butt, to dash against; to attain.

த ண்ரு கி ற து—த ண்ரு கி ற து ண்ரு கி ற து, *v. a.* to support, to endure; to ward off; to lean
upon.

த ண்ரு கி ற து, *written also*, த ண்ரு கி ற து
and த ண்ரு கி ற து, *sub.* a thong to fasten the
saddle to the bridle or halter; a bearing rein.

த ண்ரு கி ற து—த ண்ரு கி ற து ண்ரு கி ற து, *v. a.* to jump over, to skip over, to
surmount.

த ண்ரு கி ற து, *written also*, த ண்ரு கி ற து, *sub.* an alleviation,
a melioration; *adj.* well.

தான், *reflect. pron.* himself, herself, itself. A. G. Part 1 of Sect. 57.

தடர், *see* தடர்.

திட்டு, *sub.* abuse, scolding, imprecation.

திண்ண, *sub.* a kind of bench made of brick or mud, and usually occupying the portico and outside of an Indian house.

தரையம், *sub.* (द्रयं) riches, money.

தரையபான், *sub.* (द्रयमान्) a rich man.

தரஃ, *sub.* abundance; *adj.* abundant, numerous, thick or in crowds.

தராணி, *spelt also* த்ராணி, *sub.* strength, ability; possessions; dignity; talent.

தரிக்கிறது—தரிநதேன்—தரிவேன், *v. n.* (तिर्यक्) to wander, to vacillate.

தரிக்கிறது—தரிநதேன்—தரிப்பேன், *v. a.* to twist a rope, to turn a handmill.

தருக்கிறது—தடுவேன்—தடுவேன், *v. a.* to steal.

தருட்டு, *sub.* a theft.

தரும்பு, *infin. from* தரும்புகிறது, *q. v.* used adverbially, again. A. G. Part 6 of Sect. 96.

தரும்புகிறது—தரும்பேன்—தருப்பேன், *v. n.* to turn, to return, to turn back.

தருவஃ, *sub. comp. of* தரு, sacred, and ஁ஃ, mind; the will (of God—of a king—of any great personage).

தருக்கிறது—தருநதேன்—தருப்பேன், *v. a.* to open.

தினம், *sub.* (दिनं) a day.

தினந்தினம், *adv.* (தினம் repeated) daily.

தின்கிஹது—தினேஹன்—தின்பேன், *v. n.* to eat;
more commonly used with respect to animals than men.

தின்றம, *sub.* evil; especially death.

தி, *sub.* fire. “*Au Maduré, ne se dit que du feu de l’incendie.*” *M.S. Dict.*

திட்டுகிஹது—டினேன்—ட்டிபேன், *v. a.* to sharpen; to beat rice from its husk.

திப்பறம, *sub.* evil.

திருகிஹது—திர்ந்தேன்—திருவேன், *v. n.* to be settled or cleared up, to finish, to cease; to be cured.

திர்க்கிஹது—திர்க்கேன்—திர்ப்பேன், *v. a.*
to finish, to settle (a dispute, an account), to expiate
(an offence), to pay a debt; *Lat.* luere; to correct.

திர்க்கம், *sub.* (तीर्थं) water, usually holy water.

திர்ப்பு, *v. sub.* from the verb திர்க்கிஹது; a decision,
an award of arbitrators.

திர்மானம், *sub.* a decision, a decree.

திர்றப, *sub.* a judgment of condemnation or acquittal, a sentence of death.

திருஷண், *sub.* an evil action, ill luck.

துக்கம், *sub.* (दुःखं) sorrow, grief, mourning.

துபங்கிஹது—பங்கிணேன்—பங்குவேன், *v. a.*
to begin.

துபருகிஹது, or better, தோபருகிஹது—பர்ந்தேன்—பருவேன், *v. a.* to follow, to pursue.

துடர்க்கிஹது—டர்க்கேன்—டர்ப்பேன், *v. n.* to pant, to throb, to struggle, to twitch or be convulsed.

துறுப, *sub.* the thigh.

துறுபக்கி மது—துறுபத்தேன்—துறுப்பேன், *v. a.*
to wipe.

துண்கி மது—துணிந்தேன்—துணிவேன், *v. a.*
to dare, to venture to do.

துணுக்கு, *a natural word*, expressive of shuddering.

துண்டம், *sub.* a piece, a morsel.

துண்டு, *sub.* a piece, a morsel.

துரகம் *sub.* (तुरगः) a horse.

துரதம், *sub.* (दुरितं) misfortune, evil, calamity.

துவக்கி மது, *sync. for* துவக்குக்கி மது—வக்கி
ணேன்—வக்குவேன், *v. a.* to begin.

துவளுக்கி மது—வண்டேன்—வளுவேன், *v. n.*
to yield, to warp, to shrink, to bend. “*Au Maduré,*
le debiteur, qui ne peut payer, être a la merci de
son creancier.” *M.S. Dict.*

துள்ளி, *spelt usually*, துளி, *sub.* a drop.

துள்ளுக்கி மது—லிணேன்—லுவேன், *v. n.* to
leap, to skip, to jump for joy.

துய்வசனம், *sub.* (दुर्, particle implying ill, वचनं,
speech) abuse, improper language.

துன்பம், *sub.* affliction, calamity, adversity.

துக்கம், *sub.* sleep.

துக்கி மது, *sync. for* துக்குக்கி மது—கிணேன்—கு
வேன், *v. a.* to lift, to weigh, to carry suspended,
to lend the hand to raise one who is fallen.

துங்கி மது—துங்கிணேன்—துங்குவேன், *v. n.*
to sleep.

துண்டல், *sub.* a hook, a fishing hook.

தூரம், *adj.* (दूर) far, distant.

தூவுகிறத—ஊனேன்—ஊவேன், *v. a.* to sprinkle, to strew lightly.

தேய்வம், *sub.* (देवः) a deity.

தேரிகிறத—நீந்தேன்—நீவேன், *v. n.* to see, to know, to understand; to select. *Frequently used impersonally in the future:* as, எனக்குத் தெரியும், it is known to me, *i. e.* I know.

தேரு, *sub.* a street.

தேருவ, *see* தேரு.

தேரிகிறத—நீந்தேன்—நீவேன், *v. n.* to be clear, to grow clear.

தேரெக்கிறத—நீத்தேன்—நீப்பேன், *v. a.* to sprinkle, to strew, to sow.

தேறக்கிறத—ஹத்தேன்—ஹப்பேன், *v. n.* to snap or break off; to splash about as water when beaten; to start (the eye out of the head), to break (water against rocks); *v. a.* to fire pellets from a bow: தேறவல்லு, a pellet bow.

தேடுகிறத—டூனேன்—டூவேன், *v. a.* to seek.

தேய்க்கிறத—தேய்த்தேன்—தேயப்பேன், *v. a.* to scrub, to clean by rubbing.

தேவன், *sub.* (देवः) a deity.

தேவாதினம், *sub.* (देवादिन) the providence of God; used adverbially, signifies by chance, or rather the *Lat.* divinitus.

தேறுகிறத—ஹேனேன்—ஹவேன், *v. n.* to be comforted, to take courage, to rally.

தேய்ஹகிஹது—ஹேனன்—ஹேபன், *v. a.* to console, to animate.

தேன், *sub.* honey.

ஹதக்கிஹது—ஹதத்தேன்—ஹதப்பேன், *v. a.* to prick, to sew, to penetrate, *both lit. and metaph.*

தோங்கிஹது—தோங்கினேன்—தோங்குபேன், *v. n.* to hang down.

தோபருகிஹது—பர்நதேன்—பருபேன், *v. a.* to bind, to tie; to follow.

தோடுகிஹது—தோட்டேன்—தோடுபேன், *v. a.* to touch.

தோடுக்கிஹது—தோடுத்தேன்—தோடுப்பேன், *v. a.* to make to adhere; to string flowers.

தோடி, *sub.* a large vase, a trough.

தோநதஹ, *sub.* trouble, inconvenience, difficulty: *a Teloogoo word.*

தோநதி, *sub.* the belly, the paunch.

தோப்பு, *a natural word* expressive of the noise which a heavy body makes when falling on the ground or into water.

தோப்பன், *see* தகப்பன்.

தோய்க்கிஹது—தோய்த்தேன்—தோய்ப்பேன், *v. a.* to immerse.

தோல், *sub.* skin, leather, the pod or husk of seeds, the peel of fruit, the skin of kernels; *Lat.* cutis.

தோன்ஹகிஹது—தோன்ஹேனன்—தோன்ஹேபன், *v. n.* to appear, to suggest itself (to the judgment, imagination or senses).

தேறாடி, *sub.* (दोषः) a sin, malignity, *whether*
physical or moral.

நக்கி டுது, *sync. for* நக் கி டுது—நக்கி ணேண்—
நக் கி ணேண், *v. a.* to lick.

நச்சு நாசம், *sub. comp. of* நச்சு, *the adjective form of*
நஞ்சு, poison, *and* நாசம், (नागः) a snake; a
poisonous serpent.

நடக்கி டுது—நடதேண்—நட்பேண், *v. n.* to go,
to walk, to take place, to be usual, to succeed.

நடு, *sub.* the middle.

நடை, *sub.* walk, gait, mien.

நடைகூடம், *sub.* a virandah, a porch, the entrance
of a house.

நதி, *sub.* (नदी) a river.

நமஸ்காரம், *sub.* (नमस्कारः) salutation, re-
verence, adoration.

நயம்பயம், *sub. comp. of* நயம், kindness, *and*
பயம், fear; coaxing and threatening.

நல்ல, *adj.* good.

நல்லாண், *sub. comp. of* நல், good, *and* ளாண்,
temper; good fortune, happiness, good conduct.

நவம், *sub.* (नव) newness; *adj.* new; the number
nine, *marked thus*, கூ.

நன்ஹம், *sub.* a good, a benefit, happiness.

நன்ஹு, *adv. from* நன்ஹ, good; well.

நாசம், *sub.* (नाशः) destruction, extinction.

நாளைமும், *adv.* daily.

நாடாண், *deriv. noun*, from நாடு, a country ; an inhabitant, the head of a village or district.

நாடி, *sub.* a dog.

நாலு, *num.* four ; marked thus, ஈ ; often used indefinitely for several.

நாழிகை, *sub.* an Indian hour of twenty-four minutes, used sometimes for the distance walked in that time.

நாள், *sub.* a natural day of twenty-four hours.

நாளுக்குநாள், *adv.* daily, from day to day.

நாமுகி மது—நாழைநீர்—நாழைபேன், *v. n.* to stink.

நாற்பது, *num.* forty ; marked thus ஈய.

நாற்பத்தஞ்சு, *num. comp.* of நாற்பது, *q. v.* and ஊஞ்சு, *q. v.*

நானுடைதம், from நானு for நாலு, four, and உடைதம், a sort ; different kinds, all sorts, in all ways.

நிச்சயம், *sub.* (निश्चयः) certainty, ascertainment.

நிச்சயக்கி மது—யத்தேன்—யப்பேன், *v. a.* to ascertain, to verify, to be convinced of.

நித்தம் or நித்தியம், *adv.* (नित्यं) always ; as an *adj.* eternal, continual.

நித்திரை, *sub.* (निद्रा) sleep.

நிமசம், or better, நிமஉம், *sub.* (निमिषः) a moment.

நிமத்தம், *sub.* (निमित्तं) cause, sake, a motive ; an augury.

நிமஉம், see நிமசம்.

நிரம்புகி மது—மடலைநீர்—மடலைபேன், *v. n.* to grow full.

நிறு, *sub.* a row, an arrangement in a line.

நிலம், *sub.* a place, the ground, the soil, the land.

நினைகொண்டனாகிறது, *v. n.* from நினை, station,
and கொண்டனாகிறது, *q. v.* to be firm or settled,
to be established.

நிலுவாகிறது or நிற்கிறது—நின்றேன்—நில
வேன், *v. n.* to stand, to stay, to be durable.

நிழல், *sub.* a shade or shadow; *metaph.* protection.

நிறம், *sub.* colour.

நிறத்துகிறது—நித்தேனன்—நித்துவேன்,
v. a. to make to stand, to stop; to place or set up.

நிறமாணம், *sub.* (निमीनं) nakedness.

நிறமாகிறது—நிறந்தேன்—நிறவேன், *v. n.* to
be full; *the infin.* நிறமா is used as an adverb, fully.

நிறமாவதாகிறது—வேண்டேன்—வேள்
வேன், *v. n.* to be accomplished or fulfilled (sa-
crifice or prayer).

நிற்கிறது, *see* நிலுவாகிறது.

நினைக்கிறது—நினைத்தேன்—நினைப்பேன், *v. n.*
to think.

நின்ற, *vineiyech.* from நிற்கிறது, used with nouns of
place in the local ablative to express motus à loco: as,
கொண்டனின்றவந்தேன், I came from
the church. A. G. Part 2 of Sect. 49.

நிக்குகிறது, *sync.* for நிக்குகிறது—நிக்குகேன்—
நிக்குவேன், *v. a.* to reject, to remove, to leave
out, to do away, to subtract.

நிங்குகிறது—நிங்குகேன்—நிங்குவேன், *v. n.* to
retire; to wear off, to come off.

நீட்டுகிறது—நீட்டி நேண்—நீட்டுவேன், *v. a.* to stretch forth, to protract.

நீதி, *sub.* (नौति) justice, truth.

நீத்தம், *see* நீத்தம்.

நீந்துகிறது, *written vulgarly* நீஞ்சுகிறது—நீஞ்சி நேண்—நீஞ்சவேன், *v. n.* to swim.

நீய், *pers. pron.* thou. A. G. Part 1 of Sect. 57.

நீர், *sub.* water, urine.

நீளம், *sub.* length.

நுழுகிறது—நுழுகேன்—நுழுவேன், *v. a.* to enter crouching, to creep in.

நுண், *sub.* an end, extremity, tip.

நூறு, *num.* a hundred; *marked thus*, ஸ.

நூற்றம்பது, *num.* a hundred and fifty; *marked thus*, ஸருப.

நெஞ்சம், *written also* நெஞ்சு, *sub.* the heart; *metaph.* the mind, the soul, the will, the conscience.

நெடுனம், *sub.* length; *adj.* நெடு, long.

நெய், *sub.* ghee, melted butter.

நெரிக்கிறது—நெரிக்கேன்—நெரிப்பேன், *v. a.* to break down with noise, to crush, to pound, to crack (the fingers).

நெருங்கிறது—நெருங்கி நேண்—நெருங்கு வேன், *v. n.* to be squeezed, to be crowded.

நெருப்பு, *sub.* fire.

நெல்லு, *sub.* rice, before it is freed from the husk, *in India called by the English Paddy.*

நெளிகிறது—நெளிகுதேன்—நெளிபென்,
v. n. to wriggle, to writhe.

நெஹ்டுடம், sub. (निष्ठुरं) cruelty; adj. cruel.

நேசம், sub. affection; virtuous love.

நேத்தி, spelt also நேய்ய, sub. beauty, neatness,
elegance; adj. beautiful, neat, elegant.

நேரம், sub. time, occasion; lateness; a crime or fault.

நேய்ய, sub. a vow.

நேய்ய, sub. yesterday.

நேராண்டி, vineiyech. from நேராண்டுக்கிறது, to be
lame; used adjectively, lame.

நேராகிறது—நேராடுதேன்—நேராபென், v. n.
to ache or smart; to be sick; Lat. dolere.

நேரவு, sub. sickness, pain.

பகல், sub. day, correlative with ரா, night.

பக்கம், sub. (पक्षः) the side.

பசு, sub. hunger.

பசு, sub. (पशुः) in Sanscrit this word signifies an animal
in general, but in Tamul by antonomasia, an ox, or,
more commonly, a cow: thus in Italian the word
animale is used colloquially for a hog.

பசுறம், sub. greenness; adj. பசும் or பச்சு or
பச்சுசு, green, raw.

பஞ்சுறபுகிறது—புநுதேன்—புநுபென், v. n.
to be dim or overcast, as the countenance or eyes of
a dying man.

பஞ்சாநம், *sub.* the age of a horse or bullock.

பஞ்சு, *sub.* cotton, wool.

பபரூகி மது—பபரீ ந தேன்—பபரூ வேன், *v. n.*
to spread.

sub. a measure, a manner, degree; the step of a door. A. G. Sect. 153.

படர்க்கு றது—படர்க்கேன்—படர்ப்பேன், *v. a.*
to learn ; to read, to chant, to recite.

படிப்பதற்கு—தந்தை—பிம்பேன், *v. causal*,
to cause to learn, to teach. *Governs two Accusatives.*

படுகிறதும்—பட்டேன்—படுஷன், *v. a.* to suffer ;
to be the patient in an action. A. G. Sect. 76 and 107.

படுக்கை, *sub.* a bed, a couch.

படுக்கிறது—படுக்கேன்—படுப்பேன், v. n. to
lie down.

படுத் து கி ற து—சீ நே ண ன்—து டே ப ண், *v. causal*, to
cause to suffer. A. G. Sect. 107.

புதுபயாச்சி, *sub.* one of a particular caste of Soodras or cultivators; *synonymous with* புஓதஓர்.

பஞ்சம், *written also* பஞ்சம், *sub.* (पक्षः) love, affection, partiality; the side.

பட்டிக்காடு, *sub.* a hamlet, a woodland village: “பட்டிக்காட்டிலே சென்று விற்பது, aller vendre par les villages.” *M.S. Dict.*

புது ஸா, *sub.* the state of fasting, or rather, of subsisting on very light diet; regimen.

பணம், *sub.* (பு) a fanam; a silver coin of which forty-five make a Star Pagoda (புபதகன்). The fanam varies in value in different parts; at

Madras it is equal to about $2\frac{1}{8}d$. There are likewise gold fanams, chiefly in use on the Western side of the Peninsula: the word is also used, like the *Lat.* nummus, for money in general.

பணிகிறதும்—பணிநதேன்—பணிபேன், *v. n.*
to stoop, to lower or humble one's self.

பணியாடும், *sub.* a cake, a fritter.

பண்பாடும், *sub.* one of a peculiar sect of Shaivas, who, though not Brahmans, devote their lives to religion and subsist on charity.

பண்ணுகிறதும்—பண்ணிடுகிறேன்—பண்ணுபேன், *v. a.* to make, to do.

பதலும், *written also* பதனம், caution, care, circumspection.

பதற்கிறதும்—பதறினேன்—பதறிபேன், *v. n.*
to be in a hurry, to be over hasty.

பதுங்குகிறதும்—பதுங்கினேன்—பதுங்குபேன்,
v. n. to crouch, to skulk for the purpose of concealment.

பதறக்கிறதும்—பதறத்தேன்—பதறப்பேன்,
v. n. to palpitate, to pant.

பத்தி, *sub.* (भक्तिः) piety, faith.

பத்து, *num.* ten; *marked thus*, ப: *sometimes used indefinitely*, as பத்துப்பேர், a number of persons.

பத்துகிறதும், *see* பற்றுகிறதும்.

பயணம், *sub.* (प्रयाणं) a journey.

பயந்தேன், *def. v.* *when used separately, it has only the past tense; but it is generally employed in conjunction with the auxiliary verb இருக்கிறதும், or the verb படுகிறதும்; I feared.*

பயம், *sub.* (भयं) fear.

பயிர், *sub.* grain of various sorts, as growing in the fields, legumes or pulse.

பரம, *adj.* (परम) great, grand; *never used but in composition.*

பரமரஃதன், *sub.* a simpleton.

பரரஃகு, *sub.* inattention, careless gaping, absence of manner.

பரிசாசம், *written also* பரியாசம், *sub.* (परिहासः) a joke, drollery, pleasantry, mockery.

பரிச்சேதம், *sub.* (परिहृद) total destruction; *used adverbially, with a negative, it denotes positive refusal, and may be rendered absolutely not, positively not.*

பரிமலம், *sub.* (परिमलः) a pleasing odour.

பரியந்தம், *sub.* (पर्यन्तं) a boundary, a measure; *adv.* until.

பல, *adj.* different, several, many.

பலன், *spelt also* பலம், profit, advantage, reward.

பழம், *adj.* old, *from* பழைம, age.

பழம், *sub.* a ripe fruit.

பழைகு, *sub.* a hay or straw band.

பழைப்பு, *sub.* a brown colour, *properly* the colour of dead leaves.

பழையது, *vineikoorrippoo or conjugated derivative, from* பழைம; what is old, not recent, ancient; cold rice boiled the preceding night and usually forming the morning meal.

பலம்பலம், *a natural word, expressing the glimmer of twilight, the glitter of a spangle.*

பலம்பலம், *sub.* a hollow, a valley, a depth, a hole.

பறக்கிறது—பறந்தேன்—பறப்பேன், *v.n.* to fly.

பறக்கிறது—பறத்தேன்—பறப்பேன், *v. a.*

to obtain possession by seizure; to pillage; to cull;

to pounce on.

பற்றவைக்கிறது—ஹவத்தேன்—ஹவப்பேன்,

v. a. to light, to set fire to.

பற்றுகிறது—பற்றேன்—பற்றவேன், *v. a.*

to seize, to take; to overtake; to kindle, to excite; to

attach one's self to; to consider, to take into account.

பாடு, *sub.* a turban; see தலைப்பாடு.

பாக்கியம், *sub.* (भाग्यं) happiness, good fortune.

பாக்கு, *sub.* betel nut, the fruit of the கடுகு or

Areca (Areca Catechu).

பாடு, *sub.* suffering, pain, misfortune.

பாடுகிறது—பாடினேன்—பாடுவேன், *v. a.*

to sing.

பாடும்பாடமாப்பேய்கிறது, to rain in
intermitting showers.

பாடன், *sub.* a grandfather.

பாதி, *sub.* a part, the half.

பாடி, *sub.* a mat; a sail, which in India is frequently
made of matting.

பாய்கிறது—பாய்ந்தேன்—பாய்வேன், *v. a.*

and *n.* to strike upon, to play upon (as a water
engine on a fire), to leap upon (as a tiger on his
prey); to flow; to be mixed or shot (as one colour
with another in a cloth).

பாடம், *sub.* (भारः) a weight of twenty துலாம்;

weight in general, importance.

பாசிசம், *sub.* (पार्श्वः) the side; வலது பாசிசம்,
the right side.

பார்க்கிறதும்—பார்க்குதேன்—பார்க்குபேன்,
v. a. to see, to notice, to examine.

பாலை, *sub.* a kind of parasitical plant (*Asclepias volubilis*).

பால், *sub.* milk.

பிச்சை, *sub.* (भिक्ष) alms.

பிடிக்கிறதும்—பிடிக்குதேன்—பிடிக்குபேன், *v. a.*
to seize, to lay hold of, to catch.

பிடுங்கிறதும்—பிடுங்குதேன்—பிடுங்குபேன்,
v. a. to pluck out, to depose, to turn out.

பிணம், *sub.* a corpse.

பிதற்றுகிறதும், *spelt also* பிதறுகிறதும்—பிதற்றி
நேன்—பிதற்றுவேன், *v. n.* to talk in-
coherently (as one in a delirium).

பிதா, *sub.* (पिता) a father.

பிநதுகிறதும்—பிநதுதேன்—பிநதுவேன், *v. n.*
to be behind.

பிதமிக்கிறதும்—பிதமிக்குதேன்—பிதமிக்குபேன்,
v. a. to astonish, to astound, to amaze.

பிராமணன், *sub.* (ब्राह्मणः) a brahman.

பலக்கு, *a natural word*, expressive of the sound and
force of a blow; whack!

பிழைக்கிறதும்—பிழைக்குதேன்—பிழைக்குபேன்,
v. n. to gain a livelihood, to subsist; to recover from
sickness.

பின்பு, *sub.* the after part; *used adverbially*, behind,
afterwards.

பிறக்கிறது—பிறந்தேன்—பிறப்பேன், *v. n.*
to be born, to spring, to proceed, to arise.

பிறப்பஞ்சம், *sub.* (प्रपञ्च) the world, all nature.

பிறப்புக்கிறதும்—பிறப்பப்பேன்—பிறப்படு
வேன், *v. n.* to set out on a journey.

பிறயாசம் or பரயாசம், *sub.* (प्रयासः) labour,
trouble, pains.

பிறப்பு, *sub.* birth, nativity.

பிற்பாடு, *postposition*, governs a *dat.* after, since.

பிறமாண்டம், *sub.* (ब्रह्माण्ड) mightiness, grandeur.

பிறவா, *sub.* a rent or fissure.

பின், *postposition*, behind, after; governs a *genitive* or *dative*.

பின்பு, *sub.* what is after or behind; often used *adverbially*.

பின்பாங்கிறதும், *comp. of* பின், and பாங்கிறதும்,
q. v. to retract, to intermit, to recede.

பின்பாடுவாடி, *sub.* a crupper.

பின்ன, *adv.* moreover; often used in conversation as an
expletive.

பிறக்கிறது—பிறவேன்—பிறவேன், *v. a.* to
tear, to rend.

புகழுகிறது, *written also* புகழ்கிறது—புகழ்ந்
தேன்—புகழ்வேன், *v. a.* to praise.

புகழ், *sub.* praise.

புகை, *sub.* smoke.

புகைகிறது—புகைந்தேன்—புகைவேன், *v. n.*
to smoke or emit smoke.

புகைக்கிறது—புகைத்தேன்—புகைப்பேன்,
v. causal, to cause to smoke, to expose to smoke.

புதைக்கிறத—புதைக்கேன்—புதைப்பேன்,
v. a. to bury, whether a corpse or treasure.

புதைக்கலை, *sub. comp. of* புதை, *q. v.* and இலை, a
 leaf; tobacco.

புண்ணியம், *sub.* (पुण्यं) virtue, a good action.

புது, *adj.* new.

புத்தி, *sub.* (बुद्धिः) sense, wisdom, understanding.

புத்திமான், *sub.* (बुद्धिमान्) a wise or sensible man.

புரளுகிறத—புரண்பேன்—புரளுவேன்,
v. n. to roll about, to wallow, to burst its banks
 (a river).

புருஷன், *sub.* (पुरुषः) a husband.

புரோகிதம், *sub.* a prophecy or thing predicted.

புரோகிதன், *sub.* (पुरोहितः) a family priest, or an
 astrologer who predicts lucky and unlucky days,
 and details the circumstances contained in the
 புஞ்சாங்கம் or almanack.

புல, *sub.* a tiger, any animal of the tiger kind.

புல் or புல்லு, *sub.* grass.

புறக்காரணம், *sub. comp. of* புறம், the exterior,
 and காரணம், कारणं, a cause; an extraneous
 cause.

புறச்சொமயம், *sub. comp. of* புறம், the exterior,
 and சொமயம், समयं, established custom; a certain
 sect. “Ordinairement on distingue deux sortes de
 சொமயம் sans qu’ on sache bien sur quoi se fonde
 cette distinction. Les six interieures sont, &c. see
 the word உட்சொமயம். Les six sectes ex-

terieuses sont, 1. லோகாயதம், peu connue.
 2. பத்தர், secte de Buddha. 3. சமணர், secte,
 aujourd'hui fort odieuse, qui adore அருகன்: c'est
 de cette secte que sont sortis la plupart des livres de
 sciences. 4. மொங்குதம். 5. பஞ்சநாந்
 து, secte de la cinquième nuit, parceque, lors qu'il
 y a cinq vendredis a un mois, ils celebrent la nuit du
 cinquieme avec de grandes abominations. 6. மாய
 பாதமதம், secte des phantastiques qui n'admettent
 rien de réel, excepté peut-être Dieu." *M.S. Dict.*

புறத்தி or புறத்தி, *sub.* the outward side, abroad,
 not in doors; *used adverbially*, elsewhere.

புறமுகாநத்திரம், *sub. comp. of* புறம், *q. v.* and
 முகாநத்திரம், *q. v.* an extraneous origin.

புறம், *sub.* a side, the outside.

புனல், *sub.* water.

பூ, *sub.* a flower.

பூங்காவனம், *sub. comp. of* பூங்கா, a flower garden,
 and வனம், *वनं*, a grove; a garden in a grove.

பூசணிக்காய், *sub.* a gourd, a pumpkin (*Cucurbita*
hispida. Thmb.).

பூசுகிறத—பூசு ணேன்—பூசு வேன், *v. a.* to
 smear, to daub, to anoint.

பூசு, *sub.* (पूजा) worship; which, as performed in a Hindoo
 temple, consists in decorating, anointing and making
 offerings to the idol. Sacred music accompanies this
 ceremony; the officiating Brahmans chant appropriate
 Hymns to the Deity, and the Courtezans attached to the
 establishment propitiate his favour by a solemn dance.

புச்சியம், *sub.* (पूज्यं) veneration, respect; *as an adj.* venerable; *Gr.* Σεμνός.

புண்டு, *sub.* a shrub, a bush, a plant.

புநதேர், *comp. of* பு, *q. v.* and தேர், a car; a car or litter adorned with flowers for removing the dead.

புரக்கிறது—புரத்தேன்—புரப்பேன், *v. a.* and *n.* (पूर) to fill; to rejoice.

பேண், *sub.* a damsel, a woman; the female of quadrupeds.

பேண்டு, *sub.* a woman.

பேய்கிறது—பேய்தேன்—பேய்பேன், *v. n.* to shower down; மறபுபேய்கிறது, to rain; பன்பேய்கிறது, the dew to fall; மூத்திரம் பேய்கிறது, *Lat.* mingere.

பேயர், *sub.* a name; *also frequently used for* a person; though, when it has this meaning, it is more correct to spell it பேர்.

பேரிக or பேரிது, *vineik.* what is great, *from* பேருறம், *sub.* greatness; *adj.* பேரிய, great.

பேருக்கிறது, *sync. for* பேருக்குகிறது—பேருக்கிணைன்—பேருக்குபேன், *v. a.* to multiply (in arithmetic); to sweep.

பேருமம், *sub.* greatness, bigness; *adj.* பேரும்.

பேருமச்சு, *sub. comp. of* பேரும், *q. v.* and மச்சு, an inspiration; a sigh.

பேலம், *sub.* (बलं) force, power, strength.

பேலுகிறது—பேலுமேன்—பேலுபேன், *v. a.* to obtain, to beget; to bear (a child); to be worth; *adj.* உலுபேலம், valuable.

பேசு or பேச்சு, *sub.* a word, a speech, a rumour.

பேசுகிறது—பேசுநேன்—பேசுவேன், *v. a.* to speak, to talk.

பேட்டா, *sub.* the suburb of a fort, a bazar, a village.

பேணுகிறது—பேணுநேன்—பேணுவேன், *v. a.* to cherish, to nurture.

பேறு, *sub.* an idiot, a fool.

பேறுதலம், *sub.* folly, simplicity, idiotism.

பேர், *sub.* a person.

பை, *sub.* a bag, a sack, a purse.

பேரூ, *sub.* a bullock-bag; an ox-load. “A Mysore, c'est une mesure de grains qui contient trois சலக் ஹக.” *M.S. Dict.*

பேர்ப், *sub.* a lie, a falsehood.

பேரூக்கிறது—பேரூத்தேன்—பேரூப்பேன், *v. a.* to hatch, to sit on eggs; to fry.

பேரூருதுகிறது—பேரூருதினேன்—பேரூருதுவேன், *v. n.* to agree (respecting wages); to consent.

பேரல்லாப்பு, *sub.* evil, a mishap.

பேரூது, *sub.* the sun; time.

பேரூக்கிறது—பேரூத்தேன்—பேரூப்பேன், *v. a.* to brook, to endure; to pardon.

பேரன், *sub.* gold, a gold piece, a Pagoda.

பேரூகிறது—பேரூனேன்—பேரூவேன், *v. n.* to go. A. G. Part 2 of Sect. 109.

பேரக்கன், *sub.* a traveller.

பேரக்கி றது—க்கிணைன்—க்குபென், *v. causal*,
to make to go, to make to pass (time).

பேரக்கு, *sub.* an excuse, a frivolous excuse, an evasion.

பேரசனம், *sub.* (भोजनं) food, a meal.

பேரடுகி றது—பேரட்பேன்—பேரடுபென்,
v. a. to throw; to place. A. G. Part 1 of Sect. 106.

பேரது, *sub.* time; *used chiefly in composition.* A. G.
Sect. 152.

பேரதும், *v. def. 3rd pers. neut. fut.* it is enough.
A. G. Sect. 82.

பேரமய்யா, *phrase*, go to, friend; *Lat.* agedum.

பேரருகி றது—பேரருநதது—பேரரும், *v. impers.*
to be sufficient.

பேரர்ஹை, *sub.* a covering, a cloak, a cloth, the
end of a cloth.

பேரல்—பேரல்—பேரலே, *inf.* *used adverbially*,
from the obsolete verb பேரலுகி றது, to be like;
like.

மகன், *sub.* a son; மகன், a daughter.

மகா, *adj.* (महान् or महा) great, grand, mighty.

மகிஹை, *sub.* (महिमा) dignity, grandeur, glory.

மகிழ்கி றது or மகிழுகி றது—மகிழ்நதேன்—
மகிழ்பென், *v. n.* to rejoice.

மகிழ்ச்சி, *sub.* delight, pleasure.

மடப்பலா, *sub.* the kitchen of a Pagoda or
Choultry.

மடம், *sub.* (मठः) a sort of convent, where holy men dwell together retired from the world.

மடி, *sub.* the lap, the bosom; *Lat.* gremium.

மடிக் கி ற து—மடிக் கெ ண்—மடிக் கெ ண், *v. n.* to die, to perish.

மொட்டன், *sub.* a dunce, an idiot.

மட்டி, *sub.* a simpleton.

மட்டு, *sub.* a limit, a bound, a measure. A. G. Sect. 150.

மணக் கி ற து—மணக் கெ ண்—மணப் பி டெ ண், *v. n.* to smell sweetly, to emit a sweet odour.

மணம், *sub.* an agreeable odour.

மண், *sub.* earth, ground.

மதிக்கி ற து—மதிக்கெ ண்—மதிப் பி டெ ண், *v. a.* to estimate, to appraise.

மத்தியாணம், *sub.* (मध्याह्नः) noon.

மந்திரம், *sub.* (मन्त्रः) a spell, an incantation; a prayer.

மயக்கம், *sub.* a swoon; a reverie, a bewildered or bewitched state.

மரம், *sub.* a tree, timber, wood.

மலவு, *sub.* cheapness, an easy rate.

மல்லாக்க, or better மல்லாநீக்க, *infin.* used adverbially, from மல்லாநீக்கி ற து, to throw on the back; supinely, thrown on one's back.

மொழி, *sub.* rain.

மறக்கி ற து—மறக்கெ ண்—மறப் பி டெ ண், *v. a.* to forget.

மஹ, *sub.* a foal; also the young of certain other animals when affixed to their respective names, as ஆட்டு மஹ, a lamb.

மஹக்கி மது—மஹத் தேண்—மஹப்பேண், *v. a.*
to arrest, to stop, to detain.

மஹயல், *verbal sub.* an arrest, a detention.

மஹ, *adj.* another, the next.

மஹக்கி மது—மஹத் தேண்—மஹப்பேண், *v. a.*
to oppose, to disobey, to contradict, to reject, to refute.

மஹத்து, *vineiyech. used adverbially, from மஹக்கி மது,*
q. v. anew, over again.

மஹமொழி, *sub. comp. of மஹ, q. v. and மொழி,*
a word; an answer.

மஹவத்தரம், *sub. comp. of மஹ, q. v. and உத்தரம்,*
उत्तर; an answer.

மஹமக்கி மது—மஹமத் தேண்—மஹமப்பேண்,
v. a. to conceal, to hide.

மஹமவு, *verbal sub.* shelter, concealment.

மஹ்ம, *adj.* other, the other.

மனத்திரங்கி மது, *see இரங்கி மது.*

மனம், *written also மனசு or மனது, sub. (मनः) the*
mind.

மனுஉன், *written also மன்துன் or மனுதுன்,*
(मनुष्यः) a man.

மணையாடி, *sub. from மணை, a house; the woman*
of the house, a housewife, a wife.

மணையா, *sub. from மணை, a house; a housewife,*
a wife.

மன்அடுகி மது—மன்அடரேண்—மன்அடு
பேண், *v. a.* to beseech, to entreat.

மரங்கிஉம், *sub. (मांसं) flesh, meat; applied also to*
the flesh of fish.

மாடு, *sub.* an ox, a cow.

மாட்டுகிறது—மாட்டினைன்—மாட்டுவேன், *v. n.* to be entangled, to adhere, to catch.

மாட்டேன், *neg. v. 1st pers. sing. from* மாட்டுகிறது, to be able and willing; I will not. A. G. Sect. 79, and Note in Page 89.

மாத்திரம், *adv.* (मात्रं) only. A. G. Part 1 and 2 of Sect. 151.

மாம்பசம், *sub.* (मांसं) flesh, meat; *applied also to the flesh of fish.*

மாய்கிறது—மாய்நதேன்—மாய்வேன், *v. n.* to languish, to die.

மாந்தி, *spelt also* மாந்தி, *sub.* the breast, the chest.

மிகவும், *infin. with the particle உம், used adverbially, from* மிகுகிறது, to increase; greatly.

மிகுக்கிறது—மிகுக்கேன்—மிகுக்கேன், *v. n.* to increase, to exceed; to grow proud.

மிகுக்கிறது—மிகுநதேன்—மிகுப்பேன், *v. n.* to float (as a raft).

மிகுக்கிறது—மிகுநதேன்—மிகுப்பேன், *v. a.* to tread under foot, to stamp on.

மிகுக்கம் *spelt also* மிகுக்கம், *sub.* (मृगः) a beast, a wild animal.

மலைச்சன், *spelt also* மலைச்சன், *sub.* (मेच्छः) a fool, one who wants common sense.

மாண்டு, *vineiyech. and* மாண்டுவம், *infin. both used adverbially, from* மாணுகிறது, *q. v.* again.

மீ லுநகி றது—மீ ண் டே ண்—மீ லுந வே ண், *v. n.*
to turn, to take a turn, to change.
மீ ண், *sub.* a fish.

முகத்துவாந், *sub. comp. of* முகம், *q. v.* and வாந்,
q. v. a bridle.

முகம், *sub.* (मुख) the face, the visage, the countenance.
முகருகி றது, *written also* மோருகி றது—முகர்ந
தேன்—முகருவேண், *v. a.* to smell.

முகாநதிர். *sub.* an origin, a motive, a cause:
அவன் முகாநதிர், *by his means.*

முகி கி றது—முகிநதேன்—முகிவேண், *v. n.* to
be complete, to terminate: முகிவகாலம், the
time of ending, *i. e.* of death.

முகிர்ந்தம், *spelt also* முகுந்தம், *sub.* (मुहूर्त) a
fortunate time (for any purpose).

மசல், *spelt also* மயல், *sub.* a hare.

மட or மடவு, *sub.* an end; *also* a crown; the hair
fastened in a tuft at the top of the head.

மடகி றது—மடநதேன்—மடவேண், *v. n.*
to finish, to terminate; *also* to be platted or
knotted.

மடுக்கு, *sub.* a lane, an alley without a thoroughfare.

மட or மடவும், *infin. used adverbially*, from மட்டு
கி றது; to the end, entirely.

மட, *verbal adj.* cutting or knocking (one leg against
another), limping.

மட்டை, *sub.* an egg.

முண்ணு, *natural word*, expressive of mumbling or muttering.

முதல், *sub.* the commencement; the principal (of a sum of money); stock in trade; *adj.* the first; முதலாய், *adv.* even; முதற்கொண்டு, beginning with, from: *as*, இன்றுமுதற்கொண்டு, beginning with to-day, *i. e.* from henceforth.

முதுகு, *sub.* the back.

முண்தாசி, *sub.* a turban; a word in use among Mahrattas and Musselmans.

முந்தி, *vineiyech.* from முந்தகிறது, to go before; used adverbially, before.

முப்பது, *num.* thirty; marked thus, முப்ப.

முட்டம், *sub.* a cubit. This word signifies also the elbow or the knee, according as it may be prefixed to the word ஹக, the arm, or கால், the leg.

முழு, *adj.* whole, entire; முழுதும் or முழுதாய், *adv.* all, altogether, wholly.

முறுக்கிறது—முறுத்தேன்—முறுப்பேன், *v. n.* to spring up, to shoot up, to grow.

முரணு, *sub.* a thorn, a spur, a fish-bone.

முறுபன், *sub.* an obstinate or stubborn person.

முறுகிறது—முறுந்தேன்—முறுவேன், *v. n.* to break.

முறுக்கிறது—முறுத்தேன்—முறுப்பேன், *v. a.* to break.

முறுக்கிறது, *sync. for* முறுக்குகிறது—முறுக்கேனன்—முறுக்குவேன், *v. a.* to twist; *v. n.* to grumble, to mutter.

மேற் று ம், *sub.* a time; *Fr.* fois; a turn or alternation; a custom, a rite; a relationship.

மேற் று ம் ப் ப ர டு, *sub.* a complaint, representation of injuries.

மேற் று ம், *sub.* the open court in an Indian house.

மேன், மேன்ட், மேன்ட் ப ர க, *postposition*, before; *whether as respects time or place.*

மேன் னோ ர், *sub. pl.* forefathers, ancestors.

மேற் று ம் ப் ப டு, *sub.* apparatus, furniture.

மேற் று, *sub.* the nose; *also used for* the beak of birds, the mouth-piece of a trumpet, the lip of a lamp.

மேற் று, *sub.* an inspiration or inhalation.

மேற் று, *sub.* a blockhead, a fool.

மேற் று கி ல து—மேற் று னேன்—மேற் று னேன், *v. a.* to cover up, to shut, to close, to conceal.

மேற் று கி ல து, *sub.* (मूत्रं) urine.

மேற் று கி ல து, *sub.* (मूर्तिः) a body, a person, a god.

மேற் று, *sub.* a corner (of a room or building); a quarter or Rhumb.

மேற் று, *sub.* deprived of an ear; with a broken neck (a bottle).

மேற் று, *num.* three; *marked thus* ௩.

மேற் று, *adj.* much, very.

மேற் று, *sub.* truth.

மேற் று, *adv.* gently.

மேற் று, *sub.* a hillock, a rising ground.

மேற் று கி ல து—மேற் று ந தேன்—மேற் று னேன், *v. n.* to feed, to graze.

மேய்க்கிறத—மேய்க்கேன்—மேய்ப்பேன்,
v. a. to feed (a flock).

மேல், *sub.* the upper part; *used as a postposition*, above,
 upon, after. A. G. Sect. 147.

மேய்க்கிறத—மேய்க்கேன்—மேய்ப்பேன்,
v. n. to crowd together, to swarm as bees.

மேய்சல், *sub.* difficulty, danger; deceit.

மேயு, *written also* மூகடு, *sub.* the roof of a house.

மேயுடல், *sub.* a stump, a block: மேயுடல்மேயு,
 an ox without horns, or with only the stumps of the
 horns remaining.

யக்தி, *sub.* (युक्तिः) sense, wit, attention.

யோகம், *sub.* (योगः) union, conjunction of the stars.

யோக்கியம், *sub.* (योग्यं) worthiness, propriety,
 decorum.

ராசா, *sub.* (राजा) a king.

ரா, ராவ, ராத்திரி, *sub.* (रात्रिः) night.

ரூபம், *sub.* (रूप) figure, form, shape; *hence* beauty:
as, ரூபமாவதாவத, a beautiful woman.

ஸாயம், *sub.* a stable.

லேச்ஹசக் கேடு, *sub. comp. of* லேச்ஹச, लज्जा, modesty, and கேடு, loss ; disgrace, shame, a shameful action.

லேத்தி *or* லத்தி, *sub. dung.*

லோகாத்தியந்தம், *sub. comp. of* लोक, the world, आदि, first, and अन्त, final ; from one end of the world to the other, universally.

வனக, *sub.* a manner, a mode ; a kind, a species.

வசனம், *sub.* (वचनं) speech. “Paroles qui font un sens.” *M.S. Dict.*

வனச, *spelt also* னவனச, abuse, scolding.

வடிகிறது—வடிகிறதேன்—வடிகேபன், *v. n.* to transude, to drip down.

வணங்கிறது—வணங்கிறேன்—வணங்கு
வேன், *v. a.* to revere, to adore, to salute with respect.

வயது *or* வயசு, *sub.* age, years (as indicating age) :
as, அவனக்கேத்தணவயசு, what age is he?
பத்துவயசு, ten years old.

வயல், *sub.* meadow land, fit for the cultivation of rice.

வயிறு, *sub.* the belly.

வர, வர, *infin. repeated, of the verb* வருகிறது, *q. v.*
used adverbially, in the sequel, in the course of time ;
continually.

வரவு, *sub.* an income, receipt, revenue.

வரி, *sub.* tribute.

வரிசை, *sub.* order, arrangement, rule, regulation, a row.
 வருகிற து—வந்தேதன்—வருவேன், *v. n.* to
 come; to be attainable. A. G. Part 1 of Sect. 110,
 and Part 2 of Sect. 106.

வருஷம், *sub.* (वर्षः) a year.

வலம், *sub.* the right side; *adj.* right (not left).

வல, *sub.* pain, spasm.

வழக்கு, *sub.* a dispute, a quarrel, a law-suit.

வழி, *sub.* a way, a road; *metaph.* the manner of doing
 any thing.

வழிச்சாலை, *sub.* a public road, a beaten path.

வளர்க்கிற து, *written also* வளர்க்கிற து—வ
 ளர்த்தேன்—வளர்த்துப் பிழைப்பேன் *v. a.* to rear, to
 bring up, to educate.

வளவ, *sub.* a house, a house or houses in one enclosure.

வளவனவன், *sub.* one of a certain caste; the priests
 of the Pariars, who, though considered vile by the
 other castes, have various gradations of rank among
 themselves.

வறவறக்கிற து—வறண்டேன்—வறவறவேன்,
v. n. to be parched or dried up, by fire—the sun—a
 fever, &c.

வகம், *sub.* (वर्गः) a sort or kind.

வகமாதம், *sub.* (वर्तमान्) intelligence, news,
 business.

வற்றுகிற து—வற்றினேன்—வற்றவேன்,
v. n. to grow dry, to be dried up.

வாகனம், *sub.* (वाहनं) a vehicle, a conveyance.
 Usually applied to the cars and animals on which

idols are placed, and on which the Deities which they represent are supposed to ride.

பாங்கி மது—பாங்கி னேன்—பாங்குபேன்,
v. a. to receive from another's hand ; to buy. A.G.

Part 1 of Sect. 110.

பாசல், *sub.* a doorway, a gateway.

பாசண், *sub.* an odour.

பாசுக்கி மது—பாசுத் தேன்—பாசுப்பேன்,
v. a. to read ; to play on stringed instruments.

பாடனாக *or* பாடட, *sub.* hire, the letting out to hire.

பாடத, *sub.* (वाधा) pain, torment.

பாப், *sub.* the mouth ; the opening of a bag—of a wound, &c.

பாற், *sub.* a thong, reins ; those enumerated as belonging to a saddle horse are ஈகத்துபார், இறக்குபார் and தாம்புணிபார், q. v.

பால், *sub.* the tail, a train.

பாழ்த்துகி மது—பாழ்த்தினேன்—பாழ்த்துபேன், v. a. to praise, to wish prosperity to.

பாழ்வ, *sub.* pleasure, prosperity.

பாறு, *sub.* a way, a manner ; *never used alone ; generally in composition with the demonstrative pronoun.*

பாற்றாக, *spelt also* பார்த்துத, *sub.* a word, a speech.

வக்கி மகம், *sub.* (विग्रहः) a statue, an idol.

வசாரணை, *sub.* (विचारणा) consideration.

வசாரம், *sub.* (विषादः) sadness, thoughtfulness, solicitude.

வசாரிக்கு மது—வசாரித் தேன்—வசாரிப்
பேன், *v. a.* to think of, to care for; to provide
respecting; to enquire into.

வசிருகி மது or வசிறுகி மது—வசிறுனேன்
—வசிறுபேன், *v. a.* to fan.

வசேஷம், *sub.* (विशेषः) an especial thing; *adj.*
especial.

வசு, *sub.* a time or bout; a blow; a spring.

வடிகி மது—வடிகுதேன்—வடிகுபேன், *v. n.*
to rise (*as the sun*), to break forth (*as the dawn*).

வடுகி மது—வட்டுபேன்—வடுகுபேன், *v. a.* to
quit, to leave, to abandon; to open (the mouth).
A. G. Part 2 of Sect. 109.

வடுதி, *sub.* a caravansary, an inn.

வட்டுவடுகி மது, *v. a.* the verb வடுகி மது fol-
lowing its own vineiyech. to abandon entirely, to set
at liberty.

வதம், *sub.* (विधः) a kind, a sort, a manner.

வதி, *sub.* (विधिः) destiny, fate.

வதனத, *sub.* (विद्या) an art or science, a craft, leger-
demain.

வநனத, *sub.* an ornament, a specimen of art, a
curiosity; வநனதயாண், ornamental, curious,
elegant.

வபரம், *sub.* a detail, a particular account.

வயாபாரம், *sub.* (बापारः) commerce, traffic,
merchandize.

வயாபாரி, *sub.* (बापारी) a merchant.

வரம், *sub.* a finger, a thumb, a toe.

விரிச்சு மது—விரித்தேன்—விரிப்பேன், *v. a.*
to spread, to stretch, to extend; *metaph.* to amplify
or relate at large.

விரிவு, *sub.* extension; *metaph.* detail.

வரும்புகி மது—வரும்பினேன்—வரும்பு
வேன், *v. a.* to desire.

வறுசுக்கி மது—வறுசுத்தேன்—வறுசுப்
பேன், *v. a.* from வறுசு, seed; to sow seed.

வலகி மது, *sync. for* வலகுக்கி மது—வலக்
கிணேன்—வலகுவேன், *v. a.* to turn from, to
avoid, to flee from.

வலு, *sub.* a price, a value.

வழித்தட்டுக்கி மது—தட்டினேன்—தட்டுவேன்,
v. a. comp of வலுக்கி மது, *q. v. and* தட்டுக்கி மது,
to knock; to dash out of another's hand.

வழிக்கி மது or மிழிக்கி மது—வழித்தேன்—
வழிப்பேன், *v. n.* to open one's eyes, to
awake.

வழிப்பு, *sub.* a wild stare of alarm; வழிப்பாட
மாட, *adv.* staringly, in a staring manner.

வலுக்கி மது—வலுநதேன்—வலுவேன், *v. n.*
to fall.

வலுங்கி மது, *written also* வலுங்கி மது—வலுங்
கிணேன்—வலுங்கு வேன், *v. a.* to devour,
to swallow up: only applied to animals, or inanimate
objects personified.

வலும்புகி மது, *written better* வரும்புகி மது—
வலும்பினேன்—வலும்புவேன், *v. a.* to
desire.

வறுமக்கிறத—வறுமத்தேன்—வறுமப்
பேன், *v. n.* to grow stiff or erect (as the ears of
a hare).

வறு, *sub.* a question, an interrogation.

வசுகிறத—வசுசேன்—வசுபேன், *v. n.* to
strike or dart (as rays); to blow (as the wind); to stream
forth (as an odour).

வசுசு, *sub.* a blow, a stroke, a throw.

வடு, *sub.* a house; the squares on a chess board.

பேகு, *adj.* (बहु) many, much, very.

பேகுமாணம், *sub.* (बहुमानं) an honour, a present
from a superior.

பேகுவி, *sub.* rage.

பேகுஷுகிறத—பேகுஷ்டேன்—பேகுஷு
பேன், *v. n.* to grow angry.

பேட்டரிவாள், *sub. comp.* of பேட்டு, *root*, or in-
definite part. of பேட்டுகிறது, to hew, and
அரிவாள், *q. v.* a chopper or bill.

பேட்டபேன், *sub.* an open field or plain; பேட்ட
பேனியாய், *adv.* openly, publicly.

பேட்டுகிறது—பேட்டிசேன்—பேட்டுபேன்,
v. a. to cut, to hew, to dig, to engrave.

பேருநீர், *sub. comp.* of பேம், *contracted for* பேகம்,
from பேகிறது, *q. v.* and நீர், *q. v.* hot water.

பேயஸ், *spelt also* பேய்யஸ், *sub.* heat of the sun,
glare, sunshine.

பேன், *sub.* an open space, a field; *adj.* open,
public.

வேண்டுகிறது, *v. a. comp. of* வேள், *q. v.*
and வகிறது, *q. v.* to divulge, to make
manifest.

வேஷப்ப, *sub.* whiteness, the colour white.

வேறாமனே, *adv.* in vain, emptily, without ad-
vantage, without foundation.

வேற்றை or வேந்தை, *sub.* Betel leaf, (Piper
Betel).

வேகம், *sub.* (वेगः) swiftmess, impetuosity, haste, heat,
anger.

வேகிறது—வேந்தேன்—வேடுவேன், *v. n.* to
be hot, to burn.

வேங்கை, *sub.* a royal tiger.

வேட்டி, *sub.* (वेष्ट) a cloth of four cubits.

வேண்டும், or more properly வேண்டும், *used imper-*
sonally, from வேண்டுகிறது, *q. v.* it is necessary,
it is desired. A. G. Sect. 78.

வேண்டாம், *neg. impers. verb.* it need not be, it must
not be, it is not desired.

வேண்டிய, *contracted for* வேண்டின, *past part.*
from வேண்டுகிறது, *q. v.* wanted, desired.

வேண்டுகிறது—வேண்டினேன்—வேண்டு
வேன், *v. a.* to wish, to desire, to pray.

வேர்வை, *sub.* sweat.

வேலை, *sub.* work, labour, a business.

வேளை, *sub.* a time, an opportunity, an occasion.

வேறு, *adj.* separate, different, other.

வேறுபட, *infin. used adverbially, from* வேறுபடு
கிறது, to change; separately.

வேண்டிக் காலம் *or* வேண்டிக் காலம், *comp.*
of வேண்டல், heat, *and* காலம், *q. v.* the hot
 season.

ஹபக்கி றது—ஹபத் தேன்—ஹபட்டேன், *v. a.*
 to keep; to place, to lay, to put, to set.

ஹபத்துக்கோர்ட்ஹகி றது, *v. a. comp. of* ஹபத்து,
vineiyech. from ஹபக்கி றது, *q. v. and* கோர்ட்
 ஹகி றது, *q. v.* to suppose; to grant or admit (for
 the sake of argument).

ANALYSIS.

CONTRACTIONS USED IN THE ANALYSIS.

Abl.	Ablative Case.	Pagh.	Paghupadam or Derivative Noun.
Acc.	Accusative Case.	Part.	Participle.
Adj.	Adjective.	Past.	Past Tense.
Adv.	Adverb.	Pers.	Person or Personal.
A. G.	Anderson's Grammar.	P.Dem.Pron.	Proximate Demonstrative Pronoun.
C. Abl.	Causal Ablative Case.	Pl.	Plural Number.
Comp.	Compound.	P. N.	Proper Name.
Conj.	Conjunction.	Pres.	Present Tense.
Cop. Conj.	Copulative Conjunction.	Reflect.	Reflective.
Dat.	Dative Case.	R.Dem.Pron.	Remote Demonstrative Pronoun.
Defect.	Defective.	S.	Section in Anderson's Grammar.
Der.	Derived from.	S. Abl.	Social Ablative Case.
Deriv.	Derivative.	Sing.	Singular.
Fem.	Feminine.	Sub.	Substantive.
Fin.	Final.	V.	Verb.
Fut.	Future Tense.	Vett.	Vett-ttoomeiporool, or Noun, with the form of the Nominative Case and the signification of the Oblique or Genitive. A. G. S. 26.
Gov.	Governed by.	Vett.Togh.	Vett-ttoomeittoghei, the Oblique, or Aorist, Case. A. G. S. 43.
Hon.	Honorific Form.	Vin.	Vineiyechcham of the past tense, sometimes called Gerund. A. G. S. 72.
I. Abl.	Instrumental Ablative.	Vineik.	Vineikkoorrippoo or Conjugated Derivative. A. G. S. 126.
I. C. W.	In Construction with.	Voc.	Vocative Case.
Imp.	Imperative Mood.		
Impers.	Impersonal Verb.		
In.	Initial.		
Ind.	Indicative Mood.		
Infin.	Infinitive Mood.		
Interj.	Interjection.		
Interrog.	Interrogative.		
L. Abl.	Local Ablative.		
Masc.	Masculine.		
Neg.	Negative.		
Neut.	Neuter.		
Nom.	Nominative Case.		
Ord.	Ordinal.		
P.	Part of a Section in Anderson's Grammar.		
P. Adj.	Pronoun Adjective.		

The *numeral letters* followed by *figures* mark a reference to the *sentences* and *words* of the Analysis: thus, “see II. 7,” signifies, see the *seventh word* of the *second sentence*.

The dependence of Adjectives and Participles on the Substantives which they qualify, is not always stated: and, in like manner, I have not deemed it necessary to notice obvious cases of grammatical concord.

When one word depends on, or qualifies another, and yet is undeclined, I have called the former *in construction with* the latter, to distinguish this case from that wherein there is a conformity of gender, number, &c. which I have expressed by the word *agreement*.

ANALYSIS

OF

THE FIRST STORY.

I.

There was⁵ a³ Gooroo⁴ called² Paramārtan.¹

¹ பரமர்தன, *p. n. sing. nom.* coupled by the *connective vin.* என்ஹு, with குருபரணபரீ, with which word it may therefore be considered in apposition.
² என்ஹு, from என்கிறது, *connective vin.* A. G. P. 1 and 2 of S. 103; the fin. உ cut off,* A. G. S. 13.
³ ஒரு, *num. adj.* A. G. P. 1 of S. 134. ⁴ குருபரணபரீ, *sub. comp. of sub.* குரு, and உணபரீ,† *past*

* For the sake of brevity, the elision of the letter உ, according to A. G. S. 13, and the interposition of the letter ப or வ, according to A. G. S. 14, will not again be noticed. A comparison of the words connected together, as in the Tamul text, with the same words separated, as in the Analysis, will plainly shew the application of these rules, which are so frequently used as to make it worth while to dispose of them once for all.

† The verbal pagh. உணபரீ, உணபரீ, உணது, are frequently added by a pleonasm to nouns substantive: thus, குருபரணபரீ, *literally*, he who is the Gooroo, *i. e.* the Gooroo.

verbal pagh. masc. from உகி றது, A. G. P. 1 of S. 113, *sing. nom. hon.* before the *v.* இருநதார். ⁵ இருநதார், from இருக்கி றது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.* A. G. Note in Page 42, and P. 2 of S. 66.

II.

Five persons,⁷ called⁶ Matti, Madeiyan, Pēdei, Mileichan and Mōōdan,⁵ were⁹ as disciples,⁸ to do⁴ service³ at his¹ commanding.²

¹ அவர், *r. dem. pron.* A. G. S. 43, and Note in Page 37, *vett. hon. i. c. w. the verbal noun* ஏ டனதுக்கு. ² ஏ டனதுக்கு, from ஏ வகி றது, *past verbal pagh. neut.* A. G. P. 2 of S. 113, *sing. dat. case.* ³ ஸா ஸாயம், *sub. sing. nom.* put for *acc. gov.* by the *v.* சேய்ய; the *fin.* ம் changed to கு, A. G. S. 31. ⁴ சேய்ய, from சேய்கி றது, *v. infin. gov.* by the *v.* இருநதார்கல்த. ⁵ மட்டியம், மறையனம், பேறதயம், மஹசசனம், முடனம்; the five foregoing *sub.* here used as *p. n.* are connected by the *cop. conj.* உம், which follows each; they are placed in apposition with அவர், through the medium of the *connective vin.* என்ஹ. ⁶ என்ஹ, see I. 2. ⁷ அவர், *num. deriv.* A. G. P. 2 of S. 136, *pl. nom.* to the *v.* இருநதார்கல்த. ⁸ சீடர்கல்தாக, from சீடரன், *sub. pl. nom.* rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* உக, A. G. P. 3 of S. 97. ⁹ இருநதார்கல்த, from இருக்கி றது, *v. past. 3rd pers. pl.* the letter ல precedes this word,* A. G. S. 14.

* See Note in the Preceding Page.

III.

These¹ all six,² having gone⁹ on foot³ in the ways⁸ of the villages,⁷ to enquire for⁶ other⁴ disciples,⁵ in coming¹² again¹⁰ to the Mattam,¹¹ one¹³ day,¹⁴ in the time¹⁷ of the third¹⁵ watch,¹⁶ arrived²¹ at a¹⁸ river¹⁹ bank.²⁰

¹ இவர்களுட், from இவன், *p. dem. pron. pl. nom.* to the *v.* சென்றவர்களுட். ² அஹுவருட், *num. deriv.* see II. 7, *pl. nom.* in apposition with இவர்களுட், the particle ஁ட் is added to imply totality, A. G. P. 4 of S. 140, the fin. ஁ changed to ஁, A. G. S. 31. ³ காலனாடபயாக, from காலனாட, *sub. comp.* of கால, and னாட, united, A. G. S. 37, and rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ஆக, see II. 8. ⁴ மஹ, *adj.* ⁵ சேஷர்களுக்கண், from சேஷன், *sub. pl. acc. gov.* by the *v.* வசாராக்க. ⁶ வசாராக்க, from வசாராக்கிறது, *v. infin. gov.* by சென்றவர்களுட். ⁷ காலமங்களுட், from காலம், *sub. pl. nom. vett.* A. G. S. 26, i. c. w. the *sub.* ப஁, the in. க doubled, A. G. S. 22. ⁸ ப஁, *sub. sing. nom.* for *l. abl.* ⁹ பேராய், from பேராகிறது, *vin. i. c. w.* இவர்களுட். ¹⁰ திரும்பி, from திரும்புகிறது, *vin. i. c. w.* இவர்களுட்; this word *literally* signifies, “having turned,” but generally corresponds with the English “again;” the in. க is doubled, because the preceding word is considered as a *vin.* in இ, of which, in fact, it is a contracted form, A. G. S. 21. ¹¹ மடத்துக்கு, from மடம், *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ¹² வருகையல், *l. abl.* of வருகை, a *verbal* in இ, A. G. P. 1 of S. 114, from வருகிறது.

¹³ ஒரு, *num. adj.* ¹⁴ ந ஈ ஸ், *sub. sing. nom.* used elliptically for the *l. abl.* the fin. ஸ் might have been changed to ண், A. G. S. 37. ¹⁵ முன் ஹம், *ord. adj.* A. G. P. 2 of S. 147, the fin. ம் changed to ஞ், A. G. S. 31. ¹⁶ ச ஈ மம், *sub. sing. vett. i. c. w.* நேரத்திலு, the fin. ம் is dropped, A. G. S. 32. ¹⁷ நேரத்திலு, from நேரம், *sub. sing. l. abl.* A. G. P. 4 of S. 49. ¹⁸ ஒரு, *num. adj.* the in. ஓ is lengthened, and the fin. உ cut off, A. G. P. 2 of S. 134. ¹⁹ அ ஹம், *adj.* formed from the *sub.* அஹு, the fin. ம் changed to ன், A. G. S. 31. ²⁰ க ஹத்து, from கஹு, *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ²¹ சேண் ஹு க ஸ், from சேல்லு க ஹு, *v. past. 3rd pers. pl.* agreeing with இவர்க ஸ், the in. ச is doubled, A. G. S. 19.

IV.

The Gooroo⁹ thinking thus:⁸ “This¹ river² is cruel;³ therefore,⁴ at the time⁶ that it is awake,⁵ it cannot be passed;”⁷ having commanded¹¹ Mileichan,¹⁰ sent (him)¹⁵ to examine¹⁴ the river’s¹² sleep.¹³

¹ இருது, *p. adj.* A. G. P. 1 of S. 60. ² நது, *sub. sing. nom.* ³ கௌடது, from கௌடு ஹம், *vineik.* A. G. S. 125 and 126, *3rd pers. sing. neut.* as a verb, agreeing with நது. ⁴ அஹகயாஸு, *sing. c. abl* of அஹக, *verbal* in ஐ, from அக ஹது, A. G. P. 1 of S. 118. ⁵ லு பூத்து, consisting of லு பூத்து, *vin.* from லு பூத்து க ஹது, and இருத்து, *fut. part.* from இருக்க ஹது; *comp. part. fut.* used for the *pres.* A. G. P. 1 of S. 92, *i. c. w.* வேண்டியல். ⁶ வேண்டியல், from வேண்ட, *sub.*

sing. l. abl. A. G. P. 4 of S. 49, the fin. ஸ changed to ஁, A. G. S. 36. ⁷ கபக்கப்பபாது, *passive voice* of the *neg. v.* A. G. S. 76, comp. of கபக்க, *infin.* from கபக்கிறது, and பபாது, *neg. v. 3rd pers. neut.* from படுகிறது. ⁸ என்஁, see I. 2. ⁹ குருவாண்வர், see I. 4, *nom.* to the *v.* ஁டாந். ¹⁰ ஹஊச்சஊ, from ஹஊச்சன், *p. n. acc.* ¹¹ ஏ஁, from ஏவகிறது, *vin. i. c. w.* குருவாண்வர். ¹² ஆ஁ஹன், from ஆ஁, *sub. sing. vett. togh.* A. G. Note to Page 37, i. c. w. நித்திறா. ¹³ நித்திறா, *sub. nom.* for *acc.* gov. by the *v.* சேரதிக்க, the in. ந is dropped, A. G. S. 35. ¹⁴ சேரதிக்க, from சேரதிக்கிறது, *v. infin.* gov. by ஁டாந். ¹⁵ ஁டாந், from ஁டுகிறது, *v. past 3rd pers. sing. masc. hon.* agreeing with குருவாண்வர்.

V.

For this purpose,¹ when he had kindled⁶ fire⁵ in a tobacco leaf³ chooroot,⁴ carrying along¹⁰ the firebrand,⁹ which he bore⁸ in his hand,⁷ without approaching¹³ the river,¹² standing¹⁵ afar off,¹⁴ stretching (it) forth,¹⁶ he² immersed¹⁸ it¹¹ into the water.¹⁷

¹ ஆத஁, from ஆது, *r. dem. pron. sing. neut. dat.* A. G. P. 5 of S. 47. ² இவன், see III. 1, *sing. masc. nom.* to தேராய்த்தான். ³ பஹகயஊ, *sub. sing. vett. i. c. w.* சுருட்டல். ⁴ சுருட்டல், from சுருட்டு, *sub. sing. l. abl.* the in. சு doubled, A. G. S. 26, the fin. ஸ changed to ஁, A. G. S. 36. ⁵ தீ, *sub. sing. nom.* for *acc.* the து changed to ஁, A. G. S. 36. ⁶ ப஁஁஁஁஁, from ப஁஁஁஁஁கிறது, *v. infin.* or *vin.* of the *pres.*

used for *vin.* of the *past.* A. G. Note in Page 120, the in. ப is doubled, A. G. S. 18. ⁷ ஹகயஸ், from ஹக, *sub. l. abl.* the in. க is doubled, A. G. S. 22. ⁸ ஏநதீன, from ஏநதுகீ ஹது, *past. part. i. c. w.* கோஸ்தஸிக் கட்டுபஹய, A. G. P. 1 of S. 92. ⁹ கோஸ்தஸிக் கட்டுபஹய, from கோஸ்தஸிக் கட்டுப, *sub. sing. acc.* ¹⁰ கோண்டு பேரய், from கோண்டு பேரகீ ஹது, *vin.* கோண்டு, from கோஸ்தஸிகீ ஹது, and *vin.* பேரய், from பேரகீ ஹது, *comp. vin. i. c. w.* இவன். ¹¹ அஹத, see V. 1, *acc. gov. by* கோய்த்தரன். ¹² ஆ ஹ ஹ, see IV. 12, *acc.:* in this instance, as the rule A. G. S. 14 is not observed, the vowel ஆ is written in its initial form. ¹³ அண்டரது, from அண்டு கீ ஹது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, *i. c. w.* இவன். ¹⁴ தாரம், *sub. used adverbially*, the fin. ம் is dropped, A. G. S. 32. ¹⁵ நின் ஹ, from நின் கீ ஹது, *vin. i. c. w.* இவன். ¹⁶ எஹ, from எட்டு கீ ஹது, *vin.* also *i. c. w.* இவன். ¹⁷ தண்ணீரிலே, from தண்ணீர், *sub. sing. l. abl.* ¹⁸ கோய்த்தரன், from கோய்த்தகீ ஹது, *v. past. 3rd pers. sing. masc. agreeing with* இவன்.

VI.

He who was called⁹ Mileichan,⁸ perceiving that⁷ as soon as² he immersed it,¹ the water³ smoked⁶ with a hissing noise,^{4 5} hurrying,¹⁰ stumbling,¹¹ falling¹² (and) running,¹³ exclaimed,⁴¹ “Sir! Sir!¹⁴ it is not¹⁹ now¹⁷ the time¹⁸ to pass¹⁶ the river:¹⁵ it²⁰ being awake,²¹ as soon as²⁴ I²² touched it,²³ hissing²⁸ like²⁷ a poisonous²⁵ serpent,²⁶ smoking³⁰ in fierce rage²⁹ (and) leaping,³¹ it is indeed⁴⁰ a wonder,³⁹ that saving³⁷ (my) life,³⁶ I³⁵ escaped³⁸ from the fury with which³⁴ it opposed³³ me.”³²

¹ தோய்து, see V. 18, *past part.* i. c. w. உபன்.
² உபன், *sing. nom.* used elliptically, for the *l. abl.* to denote celerity, A. G. P. 3 of S. 149. ³ தண்ணீர், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* புனகந்தது, A. G. S. 117, the in. த changed to ஹ, A. G. S. 33. ⁴ சுஹர், a natural, indeclinable word, A. G. Note to Page 85.
⁵ என்ஹு, *connective vin.* see I. 2. ⁶ புனகந்தது, from புனகஹது, *past verbal pagh.* agreeing, in its capacity of *v.* with தண்ணீர், and, as a *noun, nom.* for *acc. gov.* by கண்டு, A. G. P. 1 and 2 of S. 117. ⁷ கண்டு, from காண்கிறது, *vin. i. c. w.* ஹிஸ்சன். ⁸ ஹிஸ்சன், see IV. 10, *nom.* to என்ஹன். ⁹ என்பபன், from என்கிறது, *fut. verbal pagh. sing. nom. masc.* in apposition with ஹிஸ்சன், A. G. P. 5 of S. 117. ¹⁰ பதஹு, from பதஹுகிறது, *vin. i. c. w.* ஹிஸ்சன்.
¹¹ தபஹு, from தபஹுகிறது, *vin.* also i. c. w. ஹிஸ்சன், the in. த doubled, A. G. S. 21. ¹² லுநது, from லுநுகிறது, *vin.* also i. c. w. ஹிஸ்சன்.
¹³ லுடி, from லுடுகிறது, *vin.* also i. c. w. ஹிஸ்சன்.
¹⁴ ஜயாபய்யா, *sub. sing. voc.* in the reiterative form, from ஜயன் and அய்யன், which two modes of spelling are used indifferently. ¹⁵ நதினய, see IV. 2, *acc. gov.* by the *v.* கபக்க. ¹⁶ கபக்க, from கபக்கிறது, *v. infin. gov.* by the *sub.* தஹுபாய், the in. க doubled, A. G. S. 20.
¹⁷ இப்போ, *adv.* A. G. P. 2 of S. 152. ¹⁸ தஹுபாய், *sub. sing. nom.* to அன்ஹு. ¹⁹ அன்ஹு, *defect. v. 3rd pers.* A. G. S. 80, agreeing with தஹுபாய். ²⁰ அத், see V. 1, *nom.* to the *part.* எதிர்த்து, which, with the following *noun*, has a *verbal* capacity, according to a peculiar

construction, whereby the force of the *relative*, otherwise wanting in this language, is conveyed: thus, ந ஈண் ப ஈ ரீ த் த ஷ ட் டு க் கு, “to the house which *I* saw;” அ தே ண் ண ண யே தி ரீ த் த டே டு ண் டு க் கு, “to (or from) the rage which *it* opposed to me.” ²¹ ஷ ட் டு க் கு ரு ந து, see IV. 5, *comp. vin.* of the *past. i. c. w.* அ து. ²² ந ஈ ண், *pers. pron. sing. nom.* ²³ தே ஈ ட், from தே ஈ டு க் கு டு, *past part.* being, as to its *verbal* capacity, in regimen with ந ஈ ண், and in its *adj.* character *i. c. w.* உ ட டே ண். ²⁴ உ ட டே ண், see VI. 2. ²⁵ ந ஸ், *adj.* from ந ஸ். ²⁶ ந ஈ க ட், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by the *particle* டே ஈ டே ல். ²⁷ டே ஈ டே ல், properly the root of the *v.* டே ஈ லு க் கு டு, here used as a *particle* of similitude, A. G. P. 2 of S. 100. ²⁸ ஸ் டு க் கு, from ஸ் டு க் கு டு, *vin. i. c. w.* அ து. ²⁹ எ ஈ கே ஈ டு க் கு டு, from எ ஈ கே ஈ டு க் கு டு, *l. abl.* the *fin.* டு changed to டு, A. G. S. 36. ³⁰ ப ஹ க ந து, see VI. 6, *vin. i. c. w.* அ து. ³¹ ப ஈ ட் ந து, from ப ஈ ட் க் கு டு, *vin.* also *i. c. w.* அ து. ³² எ ண் ண், see VI. 22, *acc.* ³³ எ தி ரீ த் து, from எ தி ரீ க் கு டு, *past part.* in its *verbal* capacity agreeing with அ து, and as an *adj.* qualifying the following word. ³⁴ டே டு ண் டு க் கு டு, from டே டு ண், *sub. sing. dat. gov.* by the *verbal* த ட் டு ண் தே. ³⁵ ந ஈ ண், see VI. 22, *nom.* in regimen with த ட் டு ண் தே. ³⁶ உ ட ட், *sub. nom.* for *acc. gov.* by ட் டு ண் தே. ³⁷ ட் டு ண் தே, from ட் டு ண் க் கு டு, *vin. i. c. w.* ந ஈ ண். ³⁸ த ட் டு ண் தே, from த ட் டு க் கு டு, *past verbal pagh.* as a *verbal*, in regimen with ந ஈ ண், and, as a *noun, sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood; the

emphatic particle எ is added, A. G. S. 144. ³⁹ அநிசேயம், *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood, the *fin.* ம is changed to ந, A. G. S. 31. ⁴⁰ தரண், *emphatic particle*. ⁴¹ என் றண், from எ ன்கி றது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ.

VII.

To that¹ the Gooroo,² saying,¹⁰ “What⁵ can we⁴ do⁶ against the divine mind,³ we will wait⁹ a little⁷ time;”⁸ they sat down¹⁷ in a flowery grove¹⁶ in the vicinity,¹¹ which spread,¹⁵ making¹⁴ a dark¹² shade.¹³

¹ அதுக்கு, see V. 1. ² குருவாரணபர், see I. 4, i. c. w. என் று. ³ தேவதீருவராத் துக்கு, from தேவதீருவரம், *sub. comp.* of தேவன், and தீருவரம், *sing. dat.* ⁴ நாம், see VI. 22, *pl. nom.* A. G. P. 1 of S. 57. ⁵ என்ன, *interrog. pron.* used absolutely, A. G. P. 2 of S. 62. ⁶ செய்போம், from செய்கிறது, *v. fut. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், the *fin.* ம changed to த், A. G. S. 31. ⁷ சிறு, *adj.* ⁸ நேரம், *sub. sing. nom. absolute*, the *fin.* ம changed to ற், A. G. S. 31. ⁹ காத்திருப்போம், *vin.* காத்து, from காக்கிறது, and இருப்போம், from இருக்கிறது, *comp. v. fut. 1st pers. pl.* ¹⁰ என் று, used for என், from எ ன்கி றது, A. G. Note to Page 120, *vin.* placed absolutely with குருவாரணபர். ¹¹ அண்ணலாய், from அண்ணல, *sub. sing. l. abl.* ¹² இருண்ட, from இருளுகிறது, *past part. i. c. w.* நிழலு. ¹³ நிழலு, *sub. sing. acc.* ¹⁴ செய்து, see VII. 6, *vin. i. c. w.* பஞ்சேரலாய். ¹⁵ பரந்த, from பரங்கிறது,

past part. ¹⁶ பூஞ்சேரமயல், from பூஞ்சேரமல, *sub. comp. of* பூ, and சேரமல, *sing. l. abl.* ¹⁷ உலகக் காரிருதார்கல்த, from உலகக் காருகிறத, *v. past 3rd pers. pl. gov. by* அவர்கல்த, understood.

VIII.

To pass³ the time² there,¹ while¹⁰ each⁸ was relating⁹ various⁶ particulars⁷ of this⁴ river,⁵ he who was called Matti¹¹ spoke as follows.¹²

¹ அங்கே, *adv.* ² பேரஹுத, *sub. sing. nom. for acc.* gov. by பேரக்க. ³ பேரக்க, from பேரக்கிறத, *v. infin.* A. G. P. 3 and 4 of S. 73. ⁴ ஓநத, see IV. 1. ⁵ நதியன், see IV. 2, *vett. togh.* in regimen with லசே உலகமல. ⁶ பல, *adj.* ⁷ லசே உலகமல, from லசே உலகம், *sub. pl. acc.* ⁸ அவனவன், *r. dem. pron.* repeated in a distributive sense. ⁹ சேரல்லக்கோண்டுபரும், *comp. of vin.* சேரல், from சேரல்வகிறத, *vin.* கோண்டு, from கோல்தலகிறத, and *fut. part.* பரும், from பருகிறத, A. G. P. 2 of S. 106, *comp. part.* in its *verbal* capacity, agreeing with அவனவன், and, as an *adj.* in regimen with அல. ¹⁰ அலால, from அலவு, *l. abl.* A. G. Note in Page 136. ¹¹ மட்டியென்பவன், see VI. 8 and 9. ¹² சேரன்னதாபத, has the same force as சேரன்னத, the termination அவத being redundant, A. G. P. 5 of S. 117, from சேரல்வகிறத, *past verbal pagh. neut.* as to its *verbal* capacity, i. c. w. மட்டியென்பவன், and, as a *substantive, nom.* to the *sub. v.* understood.

IX.

“I have heard¹² my⁹ Grandfather,¹⁰ many, many⁷ times⁸ relate,¹¹ both⁴ the cruelty³ and⁶ artfulness⁵ of this¹ river.²

¹இநத, see IV. 1. ²நதியுண், see VIII. 5. ³குறா
தம், *sub.* ⁴உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ந, A. G.
S. 31. ⁵தநதிரம், *sub.* ⁶உம், *cop. conj.* குறா
தம் and தநதிரதம், used in *nom.* for *acc.* under
gov. of செரல்ல. ⁷பம்பல, *adj.* ⁸ஹை, *sub.*
sing. nom. used elliptically for *pl. l. abl.* ⁹எண், from
நரண், see VI. 22, *vett. togh.* ¹⁰பாபுண், *sub. sing.*
nom. placed absolutely with the *infin.* செரல்ல.
¹¹செரல்ல, from செரல்லுகிறது, *v. infin.* or *vin.*
of the *pres. A. G. P. 1* of S. 94. ¹²கேட்குக்கேண்,
comp. of vin. கேட்டு, from கேட்கிறது, and the *sub.*
v. pres. 1st pers. sing.

X.

“My¹ Grandfather,² it may be,⁵ (was) a great³ Merchant.⁴

¹எண், see IX. 9. ²பாபுண், see IX. 10, subject
of the *sub. v.* understood. ³பெரு, *adj.* ⁴உயர
பாபு, *sub. nom.* predicate of the *sub. v.* understood.
⁵ஆக்கும், from ஆக்கிறது, *fut. 3rd pers. neut.* used
intransitively, A. G. P. 1 of S. 104.

XI.

“One day,² as both⁹ he¹ himself⁸ and¹² his¹⁰ companion,¹¹
driving¹³ two⁶ asses⁷ laden with⁵ salt³ bags,⁴ (and) descend-

ing¹⁶ into the mid¹⁴-river,¹⁵ were coming along;¹⁷ in order to relieve fatigue²⁷ a little,²⁶ as it was²⁵ the summer²³ season,²⁴ they themselves²⁸ bathed²⁹ in the cool²¹ water,²² which was running³⁰ up to¹⁹ (their) middles,¹⁸ and having halted³² the asses³⁰ also,³¹ they washed (them).³³

¹அவர், *r. dem. pron. masc. sing. nom. hon.* ²ஒரு நாள்தான், see III. 13 and 14. ³உப்பு, *sub. vett.* ⁴பேர்தி, *sub. nom. for acc. gov. by ஏற்றான்*, the in. ப is doubled, A. G. S. 19 and 26. ⁵ஏற்றான், from ஏற்றுகிறது, *past part. i. c. w.* கடுகுகழ்ந்தான். ⁶இரண்டு, *num. adj.* ⁷கடுகுகழ்ந்தான், from கடுகுக, *sub. pl. acc. gov. by ஒட்டிக்கொண்டு*. ⁸தான், *reflect. pron. in apposition with அவர்*. ⁹உம், *cop. conj.* ¹⁰தன், from தான், *vett. togh.* ¹¹கூட்டாளர், *sub. sing. nom.* ¹²உம், *cop. conj.* அவர், தான் and கூட்டாளர் are conjointly *nom.* to குளிப்பாடினார்கள். ¹³ஒட்டிக்கொண்டு, *comp. of vin.* ஒட்டி, from ஒடுகிறது, and *vin.* கொண்டு, *i. c. w.* அவர்தானுந் தன்கூட்டாளரியும். ¹⁴நடு, *adj. the fin.* உ followed by வ், A. G. S. 14. ¹⁵ஆற்றால், see IV. 12, *l. abl.* ¹⁶இறங்கி, from இறங்கிறது, *vin.* same construction as ஒட்டிக்கொண்டு. ¹⁷பருகியால், *l. abl. of பருகுக, verbal from பருகிறது*. ¹⁸இடை, *sub. sing. nom. gov. by மட்டும்*. ¹⁹மட்டும், properly a *sub.* here used as a *postposition*, A. G. S. 150. ²⁰ஒடுகிழ, from ஒடுகிறது, *pres. part. i. c. w.* தண்ணீரால். ²¹குளிர்ந்த, from குளிர்கிறது, *past part.* ²²தண்ணீரால், from தண்ணீர், *l. abl.* ²³கொண்ட, *sub. vett.* ²⁴நாள்தான், *sub. sing. nom.* placed absolutely

with the *infin.* ஆகக்கொள்தல். ²⁵ ஆகக்கொள்தல், from ஆகியது, and கொள்ளுகியது, *comp. infin.* or *vin.* of the *pres.* used absolutely. ²⁶ சந்ந, *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁷ இவ்நப்பாறு, from இவ்நப்பாறுகியது, *infin.* gov. by குறித்து. ²⁸ தாங்கனும், from தாண், *reflect. pron. pl. nom.* coupled by the *conj.* உம், with the *nom.* to குறிப்பாற்றுகண், the in. த doubled, A. G. S. 22, the fin. ம் changed to ற், A. G. S. 31. ²⁹ குறித்து, from குறிக்கியது, *vin.* i. c. w. தாங்கண். ³⁰ கடினதகவ், see XI. 7. ³¹ உம், *cop. conj.* the ம் dropped; it ought rather to have been changed to ற் A. G. S. 32, but it seems to be considered as a syllable of the preceding word. ³² நிறத்தி, from நிறத்துகியது, *vin.* i. c. w. தாங்கண். ³³ குறிப்பாற்றுகண், *past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 21.

XII.

“Afterwards,¹ when they passed^{3,4} to the further bank,² they perceived,²³ that²² the river⁷ had eaten⁸ all⁶ the salt,⁵ and,⁹ moreover,¹⁰ (that) it had²⁰ miraculously¹⁷ drawn out²⁰ and stolen²¹ all¹⁹ the salt,¹⁸ without opening¹⁶ in the least¹⁵ the mouths¹⁴ of the gunny bags¹³ which were well¹¹ sewed.¹²

¹ பின்ன, *adv.* ² அக்கறாக்கு, *comp.* of அ for அநது, and கறாக்கு, from கறா, *sub. sing. dat.* ³ சென்ற, from செல்லுகியது, *past part.* i. c. w. இடத்தில், the in. ச doubled, A. G. S. 19. ⁴ இடத்தில், from இடம், *sub. sing. l. abl.* A. G. Note in Page 163.

⁵ உப்ப, *sub. vett.* ⁶ எல்லாத்தையம், from எல்லாம், *sub. sing. acc. gov.* by தின்மது; for the addition of the particle உம், see A. G. Note in Page 29. ⁷ ஆறு, see IV. 12, *nom. to verbal pagh.* தின்மது, and திருடனது. ⁸ தின்மது, from தின்கிமது, *past verbal pagh. neut.* ⁹ உம், *cop. conj.* ¹⁰ அல்லாமல், from *defect. v.* அல்ல, *vin. used adverbially*, the fin. ல் changed to ன், A. G. S. 37. ¹¹ நன்மது, *sub. நன்ம*, rendered *adverbial* by the addition of the *vin.* ஆய், A. G. P. 4 of S. 104, the in. ந dropped, A. G. S. 37. ¹² னதத்திருநத, *part. comp. of vin.* னதத்து, from னதக்கிமது, and the *part.* of the *sub. v.* the in. த doubled, ஆய் being properly a *vin.* in இ, A. G. S. 21. ¹³ கோணினது, *sub. vett.* ¹⁴ பானது, from பாய், *sub. sing. acc.* ¹⁵ சமயம், *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 20, the fin. ம் changed to ந, A. G. S. 31. ¹⁶ திற்பாமல், from திறக்கிமது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, i. c. w. ஆறு. ¹⁷ அம்புதமாய், *sub. அம்புதம்*, rendered *adverbial* by the addition of ஆய், see XII. 11. ¹⁸ உப்ப, *sub. vett.* ¹⁹ எல்லாம், *sub. nom. for acc.* the fin. ம் changed to த், A. G. S. 31. ²⁰ சேரரிநதுவட்டு, *vin.* சேரரிநது, from சேரரிக்கிமது, and *vin.* வட்டு, from வடுக்கிமது, *comp. vin.* i. c. w. ஆறு. ²¹ திருடனது, from திருடுக்கிமது, *past verbal pagh. neut.* agreeing, as a *v.* with ஆறு. ²² ஆக from ஆகிமது, *infin.* joined to திருடனது, with the same force as the *connective vin.* என்ம, A. G. P. 2 of S. 117. ²³ கண்பார்க்கு, from காரணக்கிமது, *v. past. 3rd pers. pl. masc.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIII.

They¹³ rejoiced,¹⁴ saying,¹² ‘Ha, ha,¹ since it has seized⁴ this² salt,³ indeed it is⁵ (*lit.* is it not?) a great¹⁰ blessing¹¹ that the river⁷ has left,⁹ without swallowing,⁸ us:’⁶ thus¹⁵ spoke¹⁷ Matti.¹⁶

¹ அஹ, *interj.* ² இநத, see IV. 1. ³ உப்பனப, see XII. 5 ⁴ டடுங்கிக்குகோண்டிருந்ததினாலே, *comp. vin.* டடுங்கி, from டடுங்கிமது, *vin.* கோண்டு, and இருந்ததினாலே, from இருக்கிமது, *comp. past. verbal pagh. c. abl.* ⁵ அல்லோர, *defect. v.* அல், with the particle ஓ, having the force of an *emphatic interj.* A. G. P. 4 of S. 142. ⁶ எங்குமாவ, see VI. 22, *pl. acc. gov. by* டடது. ⁷ அது, *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* டடது. ⁸ டடுங்காமல், from டடுங்கிமது, *neg. vin. i. c. w.* அது. ⁹ டடது, see IV. 15, *verbal pagh.* as a *v.* agreeing with அது, as a *noun*, subject of the *sub. v.* understood. ¹⁰ மகா *adj.* ¹¹ நன்னம, *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. ¹² என்னு, see I. 2. ¹³ அவர்களுட, see XI. 1, *pl. nom.* ¹⁴ சநதோஉப்பபடார்களுட, from சநதோஉப்படுகிமது, *v. past. 3rd pers. pl.* ¹⁵ என்னு, see I. 2. ¹⁶ மட்டி, *p. n. sing. nom.* ¹⁷ சோன்னுன், from சோஸ்வகிமது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.*

XIV.

Upon that¹ Pēdei² began⁵ another³ anecdote.⁴

¹ அதற்கு, see V. 1. ² பேனதயாநவன். *p. n.* see I. 4, *nom.* to துவக்கினுன், the *in.* ப doubled,

A. G. S. 19. ³மய்யேரு, *adj. comp. of the adj. மய்ய*, and the *num. adj.* ஏரு: in this compound we find an exception to the general rules of connection. ⁴சேய்த், *sub. nom. for acc.* ⁵துபக்கினுன், from துபக்கி மது, *v. past. 3rd pers. sing. agreeing with பேனதயாணபன்.*

XV.

“The stratagems, tricks and deceits⁴ which belong³ to this¹ river,² have happened⁸ numerous⁵ in my⁶ day:⁷ pray listen.⁹

¹இருநத, see IV. 1. ²ஆய் மருக்கு, see IV. 12, *dat.* gov. by உஃஃஃ, used as in *Lat.* “est pro habeo,” A. G. S. 47. ³உஃஃஃ, from the *defect. v.* உண்ணு, *past part.* ⁴உபாயதநதிநதிருட்டுக்கஃ, *subs.* of which the last alone has the *pl.* termination, *nom.* to நடநதது. ⁵மேத்த, *adv.* ⁶என், see IX. 9. ⁷நாஃஃ, see III. 14, *l. abl.* the in. ந is changed to ண, A. G. S. 35. ⁸நடநதது, from நடக்கி மது, *v. past. 3rd pers. neut.* ⁹சேய்க, from சேய்கி மது, *inf.* put for *imp.* A. G. P. 2 of S. 96.

XVI.

“Whilst⁹ a¹ dog,² having snapped up⁵ a morsel of mutton,⁴ which he had stolen,³ (was) swimming⁸ in the mid⁶-stream,⁷ the river¹¹ deceitfully¹⁰ exhibited^{15, 16} in the water¹⁴ another¹² piece of flesh.¹³

¹ஏரு, see III. 13. ²நாய், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* பேனதயாணபன். ³திருட்டி, from திருட்டு கி மது, *past part.* ⁴ஆட்டுக்கஃ, *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* பேனதயாணபன்.

sub. comp. of ஆட்டு, *vett. togh.* from ஆடு, கஹ, *vett.* and கண்டதனுது, from கண்டம், *sing. acc. gov.* by the *vin.* கவ்வக்கோண்டு. ⁵ கவ்வக்கோண்டு, *comp.* of *vin.* கவ்வ, from கவ்வகிறது, and கோண்டு, see VIII. 9, i. c. w. நாபு. ⁶ see XI. 14. ⁷ ஆய்ஹலே, see XI. 15. ⁸ நூநதி, from நூநதுகிறது, *vin. i. c. w.* நாபு. ⁹ பேரஹகம், *sing. l. abl.* (A. G. Note to Page 117) of பேரஹ, *verbal* in ஐ, from பேரகிறது, as a *v.* in regimen with நாபு, the in. ப doubled, A. G. S. 21, the fin. ல் changed to ற், A. G. S. 36. ¹⁰ கபபாக, from கபடு, *sub.* rendered *adverbial* by the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ¹¹ ஆய், *nom.* to காட்டினது. ¹² பேபேரு, *adj. comp.* of பேய், and ஏரு. ¹³ மரம்சத்துண்டு, *sub. comp.* of மரம்சம், and துண்டு, *nom.* for *acc. gov.* by காட்டினது. ¹⁴ தண்ணீரலே, see XI. 22. ¹⁵ காட்டினது, from காட்டுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with ஆய். ¹⁶ ஆம், contracted form of ஆகம், *v. fut. 3rd pers. neut.* here used expletively.

XVII.

“With respect to² the dog,¹ from its appearing,⁹ that⁸ what he saw⁶ was,⁷ without⁵ any³ deceit,⁴ the larger;⁷ having quitted¹² the piece¹¹ which he had snapped up,¹⁰ when he dived^{16, 15} to snap at¹⁴ the larger one,¹³ both that and this¹⁷ disappeared,¹⁸ and²⁰ the dog¹⁹ went²³ home²² empty :”²¹ (thus) he spoke.²⁴

¹ நாபு, *sub. sing. nom.* to the *part.* அறிபுநதின, which, with the following *sub.* பேரது, has the force of a *verb.* ² ஒபேன்ஹல், *comp.* of the *particle* ஒ, and the *conj. mood* என்ஹல், from என்கிறது,

A. G. P. 3 of S. 142. ³ இந், see I. 3. ⁴ கபடு, *sub. sing. nom.* gov. by the *postposition* இல்லாமல், A. G. P. 3 of S. 102. ⁵ இல்லாமல், from *defect. v.* இல், *neg. vin.* used as a *postposition*, the *fin.* ல் changed to ட், A. G. S. 36. ⁶ கண்டது, see VI. 7, *past verbal pagh. nom.* to the *vineik.* பேரியது. ⁷ பேரியது, from பேருறம், A. G. S. 125 and 126, in its *verbal capacity* gov. by கண்டது. ⁸ என்ஹு, see I. 2. ⁹ தோன்றனதுறல், *l. abl.* (A. G. P. 2 of S. 117) of தோன்றனது, *past verbal pagh.* from தோன்றஹுகிறது, here used impersonally. ¹⁰ கவ்வையருந்த, from கவ்வை, see XVI. 5, and இருந்த, *past part.* of the *sub. v.*; *comp. part. i. c. w.* துண்டித்தது. ¹¹ துண்டித்தது, from துண்டம், *sub. sing. acc.* ¹² வட்டு, from வடுகிறது, *vin. i. c. w.* நாட்ப. ¹³ பேரியது, from பேரியது, see XVII. 7, *acc. gov.* by கவ்வை, the *in. ப* doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ கவ்வை, see XVI. 5, *infin. gov.* by அறிந்ததின்போது, the *in. க* doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ அறிந்ததின, from அறிந்ததுகிறது, *past part.* as a *v.* agreeing with the *sub.* நாட்ப, as an *adj. i. c. w.* போது. ¹⁶ போது, *sub. nom.* put for *l. abl.* used with the *part.* அறிந்ததின, to denote time; it is more usually employed with the *pres.* or *fut. part.* in this sense, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁷ அதுவறிதுவம், *r. and p. dem. pron. sing. neut.* united by the *conj.* உம், repeated. ¹⁸ போய்ஹு, contracted for போயினது, A. G. P. 4 of S. 66, from போகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with the *pron.* அதுவறிதுவம். ¹⁹ நாட்ப, see XVI. 2, *nom.* to சேன்றது.

²⁰ உம், *cop. conj.* ²¹ வெஹமனே, *adv.* ²² ஸாரல், from ஸார், *sub. sing. l. abl.* the fin. ல் changed to ம், A. G. S. 36. ²³ சென்றது, from செல்லுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* ²⁴ என்றன், see VI. 41.

XVIII.

Whilst discoursing² thus,¹ they saw⁷ a⁴ horseman⁵ come⁶ from the other side.³

¹ இப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² பேசிக் கொண்டிருக்கையில், *v. comp. of vin.* பேசி, from பேசுகிறது, *vin.* கொண்டிரு, see VIII. 9, and இருக்கையில், *l. abl.* of இருக்கை, *verbal* in இ, from இருக்கிறது. ³ அக்கறையலிருந்து, *l. abl.* from அக்கறை, for அநதக்கறை, and *vin.* இருந்து, from இருக்கிறது; a phrase, denoting “motus a loco,” A. G. P. 2 of S. 49. ⁴ ஒரு, see I. 3. ⁵ குதிறக்காரனை, from குதிறக்காரன், *deriv. sub.* from குதிறை, A. G. S. 121, *acc. gov.* by the *v.* கண்டார் கல். ⁶ பை, from புகுகிறது, *infin.* placed absolutely. ⁷ கண்டார் கல், see VI. 7, *v. past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIX.

As⁷ only⁴ one¹ span² water³ came⁷ running⁶ in the river,⁵ he,⁸ remaining¹¹ on¹⁰ the horse,⁹ without fearing¹³ in the least,¹² came¹⁶ hastening,¹⁵ making the noise jala-jala.¹⁴

¹ ஒரு, see I. 3. ² ஈரன், *sub. vett. i. c. w.* குண்ணார். ³ குண்ணார், see XI. 22, *nom.* to the *verbal pagh.* புகுகிறது. ⁴ மாதிரி, *adv.* ⁵ ஆம்

ஹுலே, see XVI. 7. ⁶ஒடி, from ஒடுகிறது, *vin.* i. c. w. தண்ணீர். ⁷பருகிறது, see XVIII. 6, *verbal pagh. c. abl.* A. G. P. 2 of S. 117, as a *v.* agreeing with the *sub.* தண்ணீர். ⁸அவன், see XI. 1, *nom.* to பந்தான். ⁹குதினா, *sub. vett.* gov. by the *postposition* மேல். ¹⁰மேல், *postposition*, A. G. P. 2 of S. 147, the *fin.* ல் and the *in.* ந் of the following word coalesce, to form ன், A. G. S. 35. ¹¹நின்ற, from நில்லுகிறது, *vin.* i. c. w. அவன். ¹²செல்லம், see XII. 15. ¹³கூசாமல், from கூசுகிறது, *neg. vin.* also i. c. w. அவன், the *fin.* ல் changed to ட், A. G. S. 36. ¹⁴சலசலப்பென்று, a *natural, indeclinable word*, coupled with the *connective vin.* என்று, A. G. Note to Page 85. ¹⁵கடுகி, from கடுகிறது, *vin.* i. c. w. அவன். ¹⁶பந்தான், see XVIII. 6, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XX.

Perceiving² this,¹ they³ began²⁸ to intreat,²⁷ saying,²⁶ “Alack! alack!⁴ if there were⁹ a horse⁸ to our⁵ Gooroo⁶ also,⁷ both¹¹ he,¹⁰ and¹⁵ we¹⁴ approaching¹³ him¹² (*i. e.* with him), might descend¹⁹ into the river¹⁸ without¹⁷ fear:¹⁶ Sir,²⁵ you must,²⁴ by whatever means,²⁰ buy²³ a²¹ horse.²²

¹இது, from இது, *p. dem. pron. sing. neut. acc.*
²கண்டு, see VI. 7, i. c. w. இவர்கட்கு, the *in.* க் doubled, A. G. S. 20. ³இவர்கட்கு, see III. 1, *nom.* to the *v.* துவக்கினர்கட்கு. ⁴ஐயமேயா, *interj.*
⁵எங்கட்கு, see VI. 22. *pl. vett. togh.* ⁶குருக்கட்கு, see I. 4, *pl. hon. for sing. dat.* ⁷உம், see IX. 4.

⁸ குதிறு, see XIX. 9, *sing. nom.* before the *conj. mood* இருந்தால். ⁹ இருந்தால், from இருக்கிறது, *conj. mood*, A. G. S. 91. ¹⁰ அவர், see XI. 1, *nom.* to the *verbal* இறங்கலாம். ¹¹ உம், *cop. conj.* ¹² அவனா, see XI. 1, *acc. hon. gov.* by the *vin.* அண்ட. ¹³ அண்ட, from அண்டுகிறது, *vin. i. c. w.* நாங்கலா. ¹⁴ நாங்கலா, see VI. 22, *pl. nom.* coupled with அவர், by the *conj.* உம் repeated. ¹⁵ உம், *cop. conj.* ¹⁶ பயம், *sub. sing. nom.* gov. by இல்லாமல். ¹⁷ இல்லாமல், see XVII. 5. ¹⁸ ஆற்றல், see XVI. 7. ¹⁹ இறங்கலாமே, see XI. 16, *verbal* in ல் coupled with the *neut. fut.* ஆமே, from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 119, the *particle* ஁ is added for the sake of emphasis, A. G. P. 1 of S. 144. ²⁰ எப்படையாகிலும், *comp.* of the *adv.* of *interrog.* எப்படி, and the *conj.* form of the *v.* ஆகிறது, coupled with the *conj.* உம், having an indefinitely disjunctive signification, A. G. P. 5 of S. 104. ²¹ ஒரு, see I. 3. ²² குதிறு, XIX. 9, *nom.* for *acc.* ²³ வாங்க, from வாங்குகிறது, *infin.* gov. by வேணும். ²⁴ வேணும், from the *defect. v.* வேண்டு, *impers. fut. 3rd pers. neut.* A. G. S. 78. ²⁵ ஐயா, from ஐயன், *sub. sing. voc.* ²⁶ என்ம, see I. 2. ²⁷ மன்றாடி, from மன்றாடுகிறது, *infin.* ²⁸ துவக்கினார்களா, see XIV. 5, *3rd pers. pl. gov.* by இவர்களா.

XXI.

The Gooroo Paramārtan,¹ however,² saying ⁷ “ We will speak⁶ of this³ matter⁴ hereafter,”⁵ on account of the approach¹¹ of the

eventide,¹⁰ the day⁸ having declined,⁹ sent¹⁶ again¹² to examine¹⁵ the river's¹³ sleep.¹⁴

¹ பரமாமுதகு, *sub. comp.* of பரமாமுதன், see I. 1, and கு, see I. 4, *nom.* to அனுப்பினார். ² ஆனால், from ஆகிறது, *conjunctive mood*, used as a *disjunctive conj.* ³ இந்நகு, see IV. 1. ⁴ செப்தி, see XIV. 4. ⁵ மேலஸக்கு, from மேல், *sub. sing. dat.* A. G. P. 4 of S. 47. ⁶ பேசுபொம், see XVIII. 2, *v. fut. 1st pers. pl.* ⁷ என்ஹு, see I. 2. ⁸ பேரமுது, *sub. nom.* ⁹ சாப்பநது, from சாப்பகிறது, *vin. of the past*, used absolutely with the *sub.* பேரமுது, for *vin.* of the *pres. or infin.* ¹⁰ அங்குமான்நேரம், *sub. comp.* of அங்குமான்ம், and நேரம், *nom.* to the *verbal pagh.* கிடனதினாலே, the *fin.* ம் changed to ன், A. G. S. 31. ¹¹ கிடனதினாலே, *c. abl.* of கிடனது, *past neut. verbal pagh.* from கிட்டுகிறது, governed, in its *verbal capacity*, by அங்குமான்நேரம். ¹² திரும்ப, see III. 10, *infin.* used *adverbially.* ¹³ ஆஹு, from ஆஹு, see IV. 12. ¹⁴ நத்தினா, see IV. 13. ¹⁵ சேர்திக்க, see IV. 14. ¹⁶ அனுப்பினார், from அனுப்புகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.*

XXII.

So¹ when¹⁰ Madeiyan,⁵ carrying along⁶ that² very⁴ firebrand,³ (and) plunging it⁸ in,⁷ examined;⁹ perceiving¹⁶ that it did not spirt up¹⁵ in the least,¹⁴ because¹³ the fire¹² had been¹³ before¹¹ extinguished,¹³ greatly rejoicing¹⁷ and running,¹⁸ he exclaimed,³⁶ “An opportunity! an opportunity!¹⁹ without opening²¹ the

mouth²⁰ and without uttering a sound,²² come²⁴ quickly:²³ a sound²⁶ sleeping time²⁷ hath arrived²⁸ to the river;²⁵ there is no³⁵ necessity³⁴ now,²⁹ either³¹ to fear³⁰ or³³ to be alarmed."³²

¹ அப்படியே, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153, the *particle* எ added, A. G. P. 1 of S. 144. ² அநகு, *r. pron. adj.* ³ கோஸ்தரிக் கட்டுபயன், see V. 9. ⁴ தானே, an *emphatic affix*, the in. து doubled, A. G. S. 20. ⁵ மறுபயன், see II. 5, *nom.* to என்னுன். ⁶ கோண்டுபாய், see V. 10. ⁷ உஸ்தோ, *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 3 of S. 148. ⁸ தேராய்து, see V. 18, *vin. i. c. w.* மறுபயன். ⁹ சேரதிக்கும், see IV. 14, *part. fut. i. c. w.* இடத்தில், the in. ச doubled, A. G. S. 19. ¹⁰ இடத்திலே, see XII. 4. ¹¹ னுன், *adv.* ¹² து, see V. 5, *nom.* to the *verbal pagh.* அவநகுதினலே, the in. து changed to ஹ, A. G. S. 33. ¹³ அவநகுதினலே, *c. abl.* of the *past verbal pagh.* அவநகுது, from அவகிறது. ¹⁴ சம்மம், see XII. 15. ¹⁵ கிஸம்பாநகு, *acc. sing.* of கிஸம்பாநகுது, from கிஸம்புகிறது, *neg. verbal pagh.* A. G. S. 113, gov. by கண்டு. ¹⁶ கண்டு, see VI. 7, *i. c. w.* மறுபயன். ¹⁷ கஸிகூர்நகு, from கஸிகூருகிறது, *vin. i. c. w.* மறுபயன். ¹⁸ ஓடி, see VI. 13, *i. c. w.* மறுபயன். ¹⁹ சமமயஞ்சமமயம், *reiterative comp.* of exclamation, the in. ச doubled, A. G. S. 21. ²⁰ பாய், *sub. nom.* for *acc.* gov. by டபாது. ²¹ டபாது, see IV. 15, *neg. vin. i. c. w.* நீங்கஸ்த, understood. ²² சதுப்பபாது, from சதுப்பபடுகிறது, *comp.* of சத்தம், and படுகிறது, *neg. vin. i. c. w.* நீங்கஸ்த, understood. ²³ சமுக்காய், from சமுக்கு, *sub. ren-*

dered *adverbial* by the *vin.* ஆய், see XII. 11. ²⁴ பாராநுங்
கொண்ட, see XVIII. 6, *imp. 2nd pers. pl.* A. G. P. 1
of S. 68. ²⁵ ஆய் ஹக்கு, see XV. 2. ²⁶ நல்ல, *adj.*
²⁷ சேரத்தியநேரம், *sub. comp.* of சேரத்தியம்,
and நேரம், *nom.* to ஆய் ஹ. ²⁸ ஆய் ஹ, from
ஆகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.* ²⁹ இப்போது,
adv. ³⁰ அஞ்ச, from அஞ்சுகிறது, *v. infin. gov.* by the
sub. தேறாப. ³¹ உம், *cop. conj.* the *fin.* ம் changed to
ங், A. G. S. 31. ³² கூச, XIX. 13, *infin.* coupled, by the
conj. உம் repeated, with the *infin.* அஞ்ச. ³³ உம்,
cop. conj. ³⁴ தேறாப, *sub. sing. nom. i. c. w. defect. v.*
இல்லா. ³⁵ இல்லா, *defect. v.* A. G. S. 80. ³⁶ என்
ஹன், see VI. 41.

XXIII.

Madeiyan³ shouting forth^{4,5} this¹ good news,² the whole six,¹²
having⁸ all⁶ quickly⁷ arisen,⁸ without¹¹ saying¹⁰ kima,⁹ carefully¹³
descended¹⁵ into the river.¹⁴

¹ இநது, see IV. 1. ² நன்னுமறைய, from நன்னும,
sub. sing. acc. gov. by சேராஸ்ஸ. ³ மறையன், see
XXII. 5, placed absolutely, with the *infin.* கூட்டிட.
⁴ சேராஸ்ஸ, VIII. 9, *vin. i. c. w.* மறையன். ⁵ கூட்டிட,
from கூட்டிடுகிறது, *v. infin. absolute*, the *in.* க
doubled, A. G. S. 21. ⁶ எல்லாரும், *deriv. noun*,
A. G. Note in Page 29, *pl. nom.* to இவங்களுக்கொண்ட,
the *fin.* ம் changed to ந், A. G. S. 31. ⁷ துடிதேன்ஹ,
natural word, with the *connective vin.* என்ஹ, see XIX. 14.
⁸ எழுந்து, from எழுகிறது, *vin. i. c. w.* எல்லாரும்.
⁹ கிமா, *natural word.* ¹⁰ என்பார், from என்கிறது,

neut. verbal pagh. A. G. S. 113, *masc. pl. nom.* in apposition with எல்லாருடும். ¹¹ இன்ற, from the *defect. v.* இல், *vin.* here used as a *particle of negation.* ¹² அஹுபருடும், see III. 2, *nom. pl.* in apposition with எல்லாருடும். ¹³ பதலமாக்க, from *sub.* பதலம், with *infin.* ஆக, see II. 8. ¹⁴ ஆஹுஸ், XI. 15. ¹⁵ இமங்கனாக், see XI. 16, *v. past. 3rd pers. pl.*

XXIV.

At each¹¹ footstep¹²—which was placed¹⁰ in such a manner, that⁹ even⁴ the waves³ which were beaten up² by the feet¹ gave forth no⁸ sound,⁷ as it were⁶ *jala-jala*⁵—having taken¹⁶ and lifted¹⁷ (their) legs¹³ over¹⁵ the water,¹⁴ and having planted¹⁹ and pressed them down²⁰ beyond,¹⁸ with hearts beating,^{22,23} as it were *toonookoo*,²¹ tripping along,²⁴ they passed²⁶ the river.²⁵

¹ காலால், from கால், *sub. sing.* for *pl. i. abl.*
² அடிபட, from அடிபடுகிறது, *past part. nominal comp.v.* A. G. S. 107. ³ அலைகள், from அலை, *sub. nom. pl.* to the *part.* இடாக. ⁴ னாலால், *sub.* னால், with ஆய், see XII. 11. ⁵ சலசல, see XIX. 14, the in. ச doubled, A. G. S. 21. ⁶ என்னும், from எண்கிறது, *part. fut. i. c. w.* சத்தம், the fin. ம் changed to த், A. G. S. 31. ⁷ சத்தம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by இடாக. ⁸ இடாக, from இடுகிறது, *neg. part. i. c. w.* படிக்கு, as a *v. gov.* by the *sub.* அலைகள். ⁹ படிக்கு, from படி, *sub. sing. dat.* expressive of the end, A. G. P. 2 of S. 153. ¹⁰ னபத்த, from னபக்கிறது, *past part. i. c. w.* அடிக்கு. ¹¹ ஒவ்வோரு, *adj.* ஒர repeated in a distributive sense, A. G. S. 135. ¹² அடிக்கு,

from அடஹ, *sub. sing. dat.* ¹⁵ கரஹ, see XXIV. 1, *acc.* gov. by எடுத் து, the in. க doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ தண்ணீர், see XI. 22, *nom.* gov. by the *postposition*, டேஹ, the in. த doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ டேஹ, *postposition*, A. G. S. 147. ¹⁶ எடுத் து, from எடுக்கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கஹ, understood. ¹⁷ தூக்கி, from தூக்கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கஹ, understood, the in. த doubled, A. G. S. 19. ¹⁸ அப்பாஹ, *adv.* A. G. S. 154, the fin. ஹ is changed to ஹ, A. G. S. 36. ¹⁹ டேபீத் து, from டேபீக்கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கஹ, understood. ²⁰ ஹாஹ, from ஹாஹுகிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கஹ, understood. ²¹ துறக்கேன, the *natural word* துறக்கு used *adverbially*, with the *infin.* என், A. G. S. 99. ²² நேஞ்சம், *sub. sing. nom.* placed absolutely, with the *infin.* பறக்க. ²³ பறக்க, from பறக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with the *sub.* நேஞ்சம். ²⁴ தாண்டித் தாண்டி, from தாண்டுகிறது, *vin.* repeated i. c. w. அவர்கஹ, understood, the in. த doubled, A. G. S. 22. ²⁵ நதினய, see IV. 2, *acc.* ²⁶ கபநதுபேரஹர்கஹ, *v. comp.* of *vin.* கபநது, from கபக்கிறது, and பேரஹர்கஹ, from பேரகிறது, *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அவர்கஹ, understood, the in. க doubled, A. G. S. 20.

XXV.

As soon as they mounted,³ on reaching (or, having reached)² the bank,¹ whilst⁹ they were jumping about⁸ rejoicing⁷ in proportion⁶ to the sorrow⁵ suffered,⁴ he named¹³ Mōōdan,¹² who

stood¹¹ in the rear,¹⁰ without including¹⁵ himself,¹⁴ counted¹⁷ the others.¹⁶

¹ கனா, see III. 20, *nom.* for *acc.* ² சென்ற, see III. 21, *vin.* i. c. w. அவர்கடா, understood. ³ ஏற்றன வடனே, comp. of ஏற்றன, *past part.* from ஏற்கிறது, and உடனே, see VI. 1 and 2. ⁴ படி, from படுகிறது, *past part.* ⁵ சஞ்சலத்துக்கு, from சஞ்சலம், *sub. sing. dat. gov. by the postposition* அவ்வாக். ⁶ அவ்வாக், *sub.* அவ்வ, with *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 151. ⁷ மகிழ்ந்து, from மகிழ்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கடா, understood. ⁸ துஷ்டரிக் கோண்டிருக்கிற, *part. comp. of vin.* துஷ்டரி, from துஷ்டராகிறது, *vin.* கோண்டு, and the *pres. part.* of the *sub. v. i. c. w.* பேரது. ⁹ பேரது, see XVII. 16, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁰ பின்ன, from பின்துகிறது, *vin.* i. c. w. முடன். ¹¹ நின்ற, from நிற்கிறது, *past part.* ¹² முடன், see II. 5, *nom.* to எண்ணினான். ¹³ என்பவன், see VI. 9. ¹⁴ தன்னை, see XI. 8, *acc.* the in. து changed to ஹ, A. G. S. 33. ¹⁵ கூட்டா மல், from கூட்டுகிறது, *neg. vin.* i. c. w. முடன், the in. க doubled, A. G. S. 20, the fin. ல் might have been changed to ன், A. G. S. 37. ¹⁶ மஹாவர்கனா, from மஹவன், *derivative* from the *adj.* மஹ, *pl. acc.* ¹⁷ எண்ணினான், from எண்ணுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with முடன்.

XXVI.

From perceiving,⁴ as he counted,¹ only³ five persons,² he gave¹⁷ a cry,¹⁶ saying,¹⁵ “ Alas! alas!⁵ one person⁶ is gone⁸ with the stream;⁷ behold,⁹ we remain¹³ only¹² five¹⁰ persons,¹¹ Sir.”¹⁴

¹ எண்ணினவபத்தில், see XII. 3 and 4.
² இவரீ, see II. 7, *nom.* for *acc.* gov. by கண்டதினலே.
³ மரத்திரம், *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 2 of S. 151, the *fin.* ம changed to ற், A. G. S. 31.
⁴ கண்டதினால், *c. abl.* of கண்டது, see XVII. 6, as a *v.* gov. by டுபன், understood.
⁵ அப்பபா வப்பபா, *interj.* repeated.
⁶ ஒருவன், *num. deriv.* A. G. P. 1 of S. 136, *nom.* to பேரானே.
⁷ அம்மே, see IV. 12, *sub.* *s. abl.*
⁸ பேரானே, from பேரகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* the particle எ *emphatic*.
⁹ இதோ, *interj.*
¹⁰ இருது, *num. adj.*
¹¹ பேரீ, *sub. sing. nom.* in apposition with நாம், understood.
¹² மரத்திரம், see XXVI. 3, the final ம might have been dropped, according to A. G. S. 32.
¹³ நிற்கிறோம், XXV. 11, *v. pres. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், understood.
¹⁴ இயா, see XX. 25.
¹⁵ என்ஹு, see II. 1.
¹⁶ அபயம், *sub. nom.* for *acc.* gov. by இடரன்.
¹⁷ இடரன், from இருகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XXVII.

Having placed³ them all¹ in order,² the Gooroo⁸ himself,⁹ on examining¹¹ the account¹⁰ two⁴ times,⁵ (or) three⁶ times,⁷ since he¹⁷ always¹² added¹⁶ the account,¹⁵ omitting¹⁴ himself,¹³ pronounced,²⁰ “ We remain but¹⁹ five persons.”¹⁸

¹ எல்லாநாயும், see XXIII. 6, *acc.* gov. by நிறுத்தி. ² பெரிதாசயாப், *sub.* பெரிதாச, with *vin.* ஆப், see XII. 11. ³ நிறுத்தி, see XI. 32, i. c. w. குரு. ⁴ குரு, *num. adj.* A. G. P. 3 of S. 134. ⁵ முறைய, *sub.* *sing.* for *pl. nom.* implying time. ⁶ மு, *num. adj.* A. G. P. 4 of S. 134. ⁷ முறைய, see XXVII. 5. ⁸ குரு, see I. 4, *nom.* to என்முர். ⁹ தாணை, see XI. 8, *nom.* in apposition with the *sub.* குரு. ¹⁰ கணக்கு, *sub. sing. nom.* for *acc.* ¹¹ பார்க்க, from பார்க்கிறது, *infin.* or *vin.* of the *pres.* here used for *vin.* of the *past*, i. c. w. குரு. the in. ப doubled, A. G. S. 19. ¹² எப்போதும், *adv.* A. G. P. 2 of S. 152, also P. 6 of S. 140, the fin. ம் is changed to நு, A. G. S. 31. ¹³ தண்ணை, see XXV. 14. ¹⁴ நீக்கி, from நீக்கிறது, *vin.* i. c. w. குரு. ¹⁵ கணக்கு, see XXVII. 10, *nom.* for *acc.* in. க doubled, A. G. S. 21. ¹⁶ எய்முனை, from எய்முகிறது, *past part.* i. c. w. படமுனல். ¹⁷ படமுனல், from பட, *sub. sing. c. abl.* A. G. P. 3 of S. 153. ¹⁸ இவர, see XXVI. 2, *pl. nom.* in apposition with நாடும், understood. ¹⁹ மரத்தினும்நிற்குமே, see XXVI. 12 and 13. ²⁰ என்முர், see VI. 41, *hon.*

XXVIII.

Thus,¹ as⁸ each² leaving out⁴ (and) omitting⁵ himself,³ added together⁸ only⁷ the others,⁶ that¹¹ the river¹⁰ had swallowed¹¹ one,⁹ became¹⁵ a certainty¹⁴ among¹³ them.¹²

¹ அப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² அவன் பன், see VIII. 8. ³ தண்ணை, see XXV. 14. ⁴ உட்கு, see IV. 15, i. c. w. அவன் பன். ⁵ ஒழுகு, from

ஒழுகிறது, *vin. i. c. w.* அவனவன். ⁶அவந்
 தண, see XIII. 13, *acc. gov. by* கூடினதினலே.
⁷மாதிரும், see XXVI. 3. ⁸கூடினதினலே,
c. abl. of கூடினது, *past verbal pagh. neut.* from கூட்
 டுகிறது, as a *v. gov. by* அவனவன். ⁹ஒருத்
 தண, from ஒருத்தன், *num. deriv.* A. G. P. 1 of S. 136,
acc. gov. by உட்குகினது. ¹⁰அஹ, see IV. 12,
nom. ¹¹உட்குகினது, see XIII. 8, *past neut. verbal*
pagh. as a *v.* agreeing with அஹ, as a *noun, nom. subject*
to the sub. v. அய்யம். ¹²தங்கலக்கு, see XI. 28,
dat. gov. by the postposition, உ஁னலே. ¹³உ஁னலே,
postposition, A. G. P. 2 of S. 148. ¹⁴நிச்சயம், *sub.*
nom. attribute to the sub. v. அய்யம். ¹⁵அய்யம்,
 see XXII. 28.

XXIX.

Upon this¹ bewailing,⁴ as it were *koo-koo*,³ (and) weeping,⁶
 as it were *gho*,⁵ among⁸ themselves,⁷ one⁹ embracing¹¹ another,¹⁰
 they² exclaimed,⁸¹ “O cruel¹² river:¹³ more obdurate¹⁵ than a
 block,¹⁴ more fierce¹⁷ than a tiger;¹⁶ wretch,²⁹ hast thou not
 feared,²⁸ even a little,²⁷ to swallow²⁶ the disciple²⁵ of the Gooroo
 Paramārtan,²⁴ who is saluted,¹⁹ respected,²⁰ worshipped²¹ and
 praised^{22, 23} from the beginning to the end of the world?¹⁸ Is
 there³³ such a³¹ mighty³² heart³³ to you,³⁰ son³⁶ of a black³⁴
 block,³⁵ offspring³⁹ of a cruel³⁷ tiger?³⁸ Shalt thou⁴⁰ exist⁴² in a
 future world;⁴¹ hereafter⁴³ shalt thou roll along^{46, 47} cool⁴⁴ water?⁴⁵
 May thy⁴⁸ source⁴⁹ be totally⁵⁰ dried up⁵¹ and scorched!⁵² may
 the glare⁵⁶ dart⁵⁷ upon the sand⁵⁵ of thy bed!^{53, 54} may fire⁶⁰
 devour⁶¹ thy⁵⁸ waves!⁵⁹ may thy⁶² meadows⁶³ be parched⁶⁴ and
 withered!⁶⁵ may thy⁶⁶ depths⁶⁷ be filled⁶⁹ with thorns!⁶⁸ Here-

after,⁷⁰ without⁷² moisture,⁷¹ without⁷⁴ coolness,⁷³ without⁷⁶ a vestige⁷⁷ of the place⁷⁶ where thou didst exist,⁷⁵ mayest thou be consumed away.”^{79, 80}

¹ அதுக்கு, see VII. 1 ² அவர்கடா, see XIII. 13, *nom.* to என்ருக்கடா. ³ கூகூபென்று, a *natural word*, with என்று, see XIX. 14. ⁴ அலறு, from அலறுகிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கடா. ⁵ கோபென்று, see XXIX. 3. ⁶ அருது, from அருகிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கடா. ⁷ தம், from தான், *reflect. pron. pl. vett. togh.* gov. by the *postposition*, உடா, the *fin.* ம் doubled, A. G. S. 16. ⁸ உடா, *postposition*, A. G. P. 2 of S. 148, the *fin.* டா is doubled, A. G. S. 16. ⁹ ஒருபன், see XXVI. 6, *sing. nom.* placed absolutely with கட்டிக் கோண்டு. ¹⁰ ஒருபன், *acc.* ¹¹ கட்டிக் கோண்டு, *comp. of vin.* கட்டி, from கட்டுகிறது, and கோண்டு, see XI. 13, *past*, put for *pres. vin.* or *infin.* placed absolutely with ஒருபன். ¹² நேடிக்கு, *adj.* ¹³ நதிடே, see IV. 2, *voc.* ¹⁴ கமடும், from கமடு, *sub. vett. togh.* with the *particle* உம் affixed, which is a usual mode of expressing comparison, the *fin.* ம் changed to ஁, A. G. S. 31. ¹⁵ கட்டிகே, from கடுகும், *vineik.* A. G. P. 1 of S. 122. *voc.* ¹⁶ பண்டும், from பண்ட, see XXIX. 14. ¹⁷ கோட்டிகே, from கோடுகும், see XXIX. 15. ¹⁸ லோகாத்தியந்தம், *sub. used adverbially.* ¹⁹ பண்டி, *vin.* from பண்டிகிறது. ²⁰ பாழ்த்தி, *vin.* from பாழ்த்துகிறது. ²¹ பண்ணி, *vin.* from பணிகிறது, the *in.* ப் doubled, A. G. S. 21: these three *vineiyechchams*, according to the usual method of forming a *comp. verb* in *Tamul*, are

united with the following *part.* பகழப்படும். ^{22, 23} பகழப்படும், *fut. part. passive voice*, comp. of பகழ, *infin.* from பகழுகிறது, and படும், *fut. part.* from படுகிறது, A. G. S. 76, i. c. w. பரமாமுதகுருவன், the in. ப doubled, A. G. S. 22. ²⁴ பரமாமுதகுருவன், *sub. vett. togh.* i. c. w. சீஉடிண். ²⁵ சீஉடிண், see III. 5, *sing. acc.* ²⁶ உடிகு, see XIII. 8, *v. infin.* i. c. w. அஞ்சாதேபேரனுயேர. ²⁷ சய்யம், see XII. 15. the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁸ அஞ்சாதேபேரனுயேர, *neg. v. comp. of neg. vin.* அஞ்சாதே, from அஞ்சுகிறது, A. G. P. 3 of S. 101, and *v.* பேரனுயேர, from பேரகிறது, *past. 2nd pers. sing.* the *particle* ஓ is added, to denote doubtful interrogation, A. G. P. 1 of S. 142. ²⁹ அபா, *interj.* ³⁰ உணக்கு, from from நுய், *pers. pron. sing. dat.* ³¹ அத்தண், *adj.* ³² பேரய, *adj.* ³³ நெஞ்சேர, *sub.* நெஞ்சு, with the *part. of interrog.* ஓ, *sing. nom.* to the *sub. v.* understood, A. G. S. 87. ³⁴ கரும், from கருஹம், *adj.* the fin. ம் changed to ற், A. G. S. 31. ³⁵ கமட்டு, from கமடு, *vett. togh.* i. c. w. மகனே. ³⁶ மகனே, from மகன், *sub. sing. voc.* ³⁷ கோடும், from கோடுஹம், *adj.* ³⁸ பேரஹு, *sub. vett.* i. c. w. டமப்பே. ³⁹ டமப்பே, from டமப்ப, *sub. sing. voc.* ⁴⁰ நுய், see XXIX. 30, *nom.* to ஆவாயேர. ⁴¹ இணிலோகத்திஸ், from இணிலோகம், *sub. sing. l. abl.* ⁴² ஆவாயேர, from ஆகிறது, *v. fut. 2nd pers. sing.* the *particle* of *interrog.* ஓ is added. ⁴³ இண், *adv.* ⁴⁴ குவம், from குவஹம், *adj.* ⁴⁵ புணண், from புணஸ், *sub. sing. acc.* ⁴⁶ உருடி, from உருட்டுகிறது, *vin.* i. c. w. நுய், understood.

⁴⁷ பேராபாயோ, from பேராகிறது, see XXIX. 41, the in. ப doubled, A. G. S. 21. ⁴⁸ உண், see XXIX, 30, *vett.* i. c. w. ஸாற்று, the fin. ண் doubled, A. G. S. 16. ⁴⁹ ஸாற்று, *sub. sing. nom.* placed absolutely with the *infin.* காய, in an imprecative sense. ⁵⁰ முழுதும், *adv.* ⁵¹ பற்று, from பற்றுகிறது, *vin.* i. c. w. ஸாற்று. ⁵² காய, from காங்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with ஸாற்று, the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁵³ உண், see XXIX. 48. ⁵⁴ அடி, *sub. vett.* i. c. w. மணலுலே. ⁵⁵ மணலுலே, from மணல், *l. abl.* ⁵⁶ காணல், *sub. nom.* see XXIX. 49. ⁵⁷ பாய, *infin.* from பாங்கிறது. ⁵⁸ உண். ⁵⁹ அஸகஸா, see XXIV. 3, *pl. acc.* ⁶⁰ அக்கிணி, *sub. nom.* ⁶¹ மேய, *infin.* from மேய்கிறது. ⁶² உண். ⁶³ பயறு, *sub. sing.* ⁶⁴ அபுறறு, from அபுறுகிறது, *vin.* i. c. w. பயறு. ⁶⁵ பறறு, *infin.* from பறறுகிறது. ⁶⁶ உண். ⁶⁷ பரூரூம், *sub. nom.* ⁶⁸ ஹூரூரூ, from ஹூரூ, *c. abl.* ⁶⁹ நூம்பு, *infin.* from நூம்புகிறது. ⁷⁰ இணி, see XXIX. 43. ⁷¹ ஈரம், *sub. nom.* gov. by the *postposition* இன்று. ⁷² இன்று, *vin.* used as a *postposition*, A. G. P. 3 of S. 102. ⁷³ குறறுறு, *sub. nom.* the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁷⁴ இன்று, see XXIX. 72. ⁷⁵ நூன்று, see XXV. 11. ⁷⁶ இடத்து, see XII. 4, *vett. togh.* ⁷⁷ அறுபாயரூம், *sub. nom.* ⁷⁸ இன்று. ⁷⁹ பேருது, from பேகிறது, *vin.* i. c. w. நூ, understood. ⁸⁰ கிடக்க, from கிடக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely, in an imprecative sense, with நூ, understood. ⁸¹ என்றுநீகூ, see VI. 41. *pl.* agreeing with அபுநீகூ.

XXX.

Thus¹ did they chatter⁸ all sorts of² abuse and railing,³ stretching forth⁵ (their) hands⁴ and cracking⁷ (their) fingers.⁶

¹ இப்படி, see XVIII. 1. ² பற்பல, see IX. 7.
³ பஹசயநதிட்டு, *subs. sing. nom.* for *acc.* united by the *cop. conj.* உம், repeated, and gov. by டதம்ஹக் கோண்டிருந்தார்கள்த்; the usual change of the nasals, A. G. S. 31. ⁴ ஹக, *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.*
⁵ நெஹத்து, from நெஹக்கிஹது, *vin. i. c. w.* ஆபர்கத்த, understood. ⁶ ஆரல், *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.*
⁷ ஹக்கி, *vin.* from ஹக்கிஹது, *i. c. w.* ஆபர்கத்த, understood. ⁸ டதம்ஹக்கோண்டிருந்தார்கள்த், *v. comp. of vin.* டதம்ஹ, from டதம்ஹகிஹது, *vin.* கோண்டு, and *sub. v. past. 3rd pers. pl.*

XXXI.

Nevertheless,¹ from hasty² stupidity,³ no one knew,^{11, 12} up to⁵ that time,⁴ that¹⁰ such a one⁹ among them⁶ had gone⁸ with the river,⁷ nor enquired¹⁶ as to¹⁵ who¹⁴ that¹³ (person might be).

¹ ஆகிலும், from ஆகிஹது, *conjunctive mood*, with the *particle* உம், here used as a *disjunctive conj.* A. G. P. 5 of S. 104. ² பதஹன, from பதஹகிஹது, *past part.* ³ ஹஸ்ச்சத்தனத்தினால், from ஹஸ்ச்சத்தனம், *sub. sing. c. abl.* the affix தனம், has an abstractive force; as ஹஸ்ச்சன், “a fool,” ஹஸ்ச்சத்தனம், “folly:” also, like the English affix *ness*, it changes *adjs.* into *subs.* denoting state or quality; as

சின்ன, “little or mean,” சின்னத்தனம், “littleness or meanness.” ⁴ அந்நேரம், *sub. comp.* of the *ind.* letter அ and நேரம், A. G. P. 1 of S. 60, *sing. nom.* gov. by the following *postposition*, the *fin.* ம் is dropped, A. G. S. 32. ⁵ மட்டும், *sub.* used as a *postposition*, A. G. S. 150, the *fin.* ம் changed to ந, A. G. S. 31. ⁶ தங்க லநக்கு஁, see XXVIII. 12 and 13, the *fin.* ஁ doubled, A. G. S. 16. ⁷ ஆய்மேலே, see XXVI. 7. ⁸ பேர னபன், from பேரகிறது, *past verbal pagh. masc.* A. G. P. 1 of S. 113, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. ⁹ இன்னுன், from the *pron. adj.* இன்ன, *nominal pagh.* A. G. P. 1 of S. 122, *sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. ¹⁰ என்஁, see II. 1. ¹¹ ஒருபன், see XXVI. 6. ¹² அ஁யவமில்லை, *def. v.* இல்லை, used with the *infin.* அ஁ய, from அ஁கிறது, to form a general *neg.* applicable according to the context, to any *tense*, *person*, *gender* or *number*, A. G. P. 1 of S. 102, the *cop. conj.* உம் is interposed. ¹³ அபன், see XIX. 8, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹⁴ எபன், *interrog. pron. masc.* A. G. P. 1 of S. 59, *sing. nom.* predicate to the *sub. v.* understood. ¹⁵ என்஁, see II. 1. ¹⁶ ஁சாரிக்கவமில்லை, from ஁சாரிக்கிறது, same analysis as XXXI. 12.

XXXII.

At that juncture,¹ one,⁴ a sensible person,⁵ who was a traveller,² approaching⁵ and feeling compassion,⁶ asked¹⁵ thus:¹⁴ “How!⁷ Sir,⁸ how!⁹ what¹² (is) the misfortune¹¹ which has happened?¹⁰ say (ye).¹³

¹ அத்தவ்வாய்வே, from அத்தவ்வாய், comp. of the *ind.* letter அ, A. G. P. 1 of S. 60, and the *sub.* தவ்வாய், *l. abl.* implying time, A. G. P. 4 of S. 49. ² பழப்போக்கனாக, comp. of *sub.* பழ, and *sub.* போக்கன், with the *infin.* ஆக, see II. 8. ³ புத்திமான், *sub. sing. nom.* to கேட்பான், the in. ப doubled, A. G. S. 22. ⁴ ஒருபன், see XXVI. 6, in apposition with புத்திமான். ⁵ சேன்அ, see XXV. 2, i. c. w. புத்திமான். ⁶ மனதிரங்கி, from மனதிரங்கிஅது, *nominal v.* comp. of *sub.* மனது, and *v.* இரங்கிஅது, *vin.* i. c. w. புத்திமான். ⁷ ஏது, *adv.* ⁸ இயா, see XX. 25. ⁹ ஏது, *adv.* ¹⁰ பந்த, see III. 12, *past part.* ¹¹ துரிதம், *sub. sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹² என்ன, *interrog. pron. adj.* used absolutely, as the predicate of the *sub. v.* understood. ¹³ சேரல்வருகோர், see VIII. 12, *v. imp. mood, 2nd pers. pl.* A. G. P. 1 of S. 68. ¹⁴ என்அ, see II. 1. ¹⁵ கேட்பான், see XV. 9, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with புத்திமான்,

XXXIII.

And as they related^{1, 4} in order² what had happened,³ he⁵ perfectly⁸ perceiving⁹ their⁶ folly,⁷ said,³⁰ “All¹² that hath taken place¹¹ heretofore¹⁰ hath happened;¹³ if¹⁹ ye¹⁴ will make¹⁸ me¹⁵ a suitable¹⁶ recompense,¹⁷ there is²⁶ power²⁵ to me²⁴ to call²³ hither²² him who is gone²¹ with the river;²⁰ rest assured,²⁹ (I am) very²⁷ learned in arts.²⁸

¹ அவர்களுடம், see XIII. 13, *nom.* placed absolutely with the *infin.* சேரல்வருகோர், the *cop. conj.* உடம் is added.

² ஏடுங்குபட, the *sub.* ஏடுங்கு, rendered *adverbial* by the *infin.* பட, from படுகிறது, A. G. P. 6 of S. 96. ³ நடந்தது, *sing. acc.* of நடந்தது, *neut. past. verbal pagh.* from நடக்கிறது. ⁴ சேரல், see VIII. 12, *v. infin.* placed absolutely with அவர்களுடைய, the *in.* ச doubled, A. G. S. 20. ⁵ அவன், see XIX. 8, *nom.* to என்முன். ⁶ இவர்களுடைய, see XX. 3, *vett. i. c. w.* the following word. ⁷ ஸ்ரீமத்சபாபதி, see XXXI. 3, *acc. gov.* by கண்டு கொண்டு. ⁸ நன்முன், see XII. 11. ⁹ கண்டு கொண்டு, *comp. of vin.* கண்டு, see VI. 7, and கொண்டு, see XI. 13 and XVI. 5, *vin. i. c. w.* அவன். ¹⁰ முன், *adv.* the *fin.* ன் doubled, A. G. S. 16. ¹¹ ஆனது, from ஆகிறது, *neut. past verbal pagh. nom.* to ஆய்வு. ¹² எல்லாம், see XII. 19, *nom.* in apposition with ஆனது, A. G. Note in Page 29. ¹³ ஆய்வு, XXII. 28. ¹⁴ நீங்கல், see XXIX. 40, *pl. nom.* to சேய்வர்களுடைய. ¹⁵ எனக்கு, see VI. 22, *dat.* ¹⁶ ஏதது, from *def. v.* ஏக்கும், *past part.* ¹⁷ வேகுமான், from வேகுமான், *sub. sing. acc.* ¹⁸ சேய்வர்களுடைய, see II. 4, *v. fut. 2nd pers. pl.* agreeing with நீங்கல், the *in.* ச doubled, A. G. S. 20. ¹⁹ ஆனால், from ஆகிறது, *conjunctive form* of the *v.* A. G. P. 1 of S. 91. ²⁰ ஆய்வு, see XXVI. 7. ²¹ பேரன்வண, see XXXI. 8, *acc. gov.* by அனுப்பிக்க. ²² இங்கே, *adv.* ²³ அனுப்பிக்க, from அனுப்பிக்கிறது, *v. infin. gov.* by திராணி யுண்டு. ²⁴ எனக்கு, see XXXIII. 15, *gov.* by உண்டு, see XV. 2. ²⁵ திராணி, *sub. sing. nom.* to உண்டு, the *in.* து doubled, A. G. S. 19. ²⁶ உண்டு, from the root

உண், *v. def.* ²⁷ பேசு, *adj.* ²⁸ உத்தபடித்
தவன், *comp. of the sub.* உத்த, and படித்தவன்,
past verbal pagh. masc. from படிக்கிறது, sing. nom.
to the *sub. v. understood.* ²⁹ ஆக்டும், see X. 5. ³⁰ என்
அன், see XVII. 24.

XXXIV.

To that,¹ the Gooroo² rejoicing,³ replied,¹³ “If⁶ thou⁴ wilt do⁶
thus,⁵ we will give¹² thee¹¹ forty-five⁹ fanams,¹⁰ which were
kept⁸ for the journey.”⁷

¹ உதுக்கு, see VII. 1. ² குருவானவர், *nom. to*
the v. என்அர், see VII. 2. ³ சந்தோஷப்பட்டு,
see XIII. 14, *vin. i. c. w.* குருவானவர். ⁴ நீய், see
XXIX. 40, *nom. to the conjunctive form செய்தால்.*
⁵ இப்படி, see XVIII. 1. ⁶ செய்தால், see II. 4,
conjunctive form, A. G. P. 1 of S. 91. ⁷ வழக்கு, see
III. 8, *dat.* ⁸ வைத்திருந்த, *part. comp. of vin.*
வைத்து, from வைக்கிறது, and the past part.
இருந்த, from இருக்கிறது, i. c. w. பணம். ⁹ நாடி
பத்தஞ்சு, *num. adj.* ¹⁰ பண்ணும், *sub. sing. for pl.*
nom. for acc. gov. by குருவோம்; neuter nouns are
always placed in the sing. instead of the pl. when pre-
ceded by a num. adj.; the particle உம் added to denote
totality. ¹¹ உனக்கே, see XXIX. 30, the *particle எ*
is added for the sake of emphasis. ¹² குருவோம்,
from குருகிறது, *v. fut. 1st pers. pl. A. G. S. 110, the in.*
கு doubled, A. G. S. 18. ¹³ என்அர், see XXVII. 20.

XXXV.

And² he,¹ brandishing⁵ a stick⁴ which he bore in (his) hand,³ said,²⁹ “In this⁶ to be sure⁷ this⁸ art⁹ is contained;¹⁰ if²⁴ ye,¹¹ having placed yourselves¹³ in a row,¹² on receiving¹⁹ by this¹⁴ stick¹⁵ a¹⁷ blow¹⁸ upon the back,¹⁶ each²⁰ telling²³ his²¹ name,²² will continue counting,²⁴ I will cause²⁸ all six persons²⁵ to be arrived²⁷ here.”²⁶

¹அபண், see XXXIII. 5. ²உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ற், A. G. S. 31. ³ஹகயலேநதின, see V. 7 and 8. ⁴தடியை, from தடி, *sub. sing. acc.* ⁵ஓங்கி, from ஓங்கி றது, *vin. i. c. w.* அபண். ⁶இதிலே, see XX. 1, *l. abl.* ⁷ஆக்கும், A. G. P. 1 of S. 104. ⁸இந்த, see IV. 1. ⁹ஹத்த, *sub. sing. nom.* to ஒட்டியருக்குது. ¹⁰ஒட்டியருக்குது, *comp.* of the *vin.* ஒட்டி, from ஒட்டுகிறது, and the *sub. v. pres. 3rd pers. neut.* ¹¹நீங்கள், see XXXIII. 14. ¹²நிறைநிறையாய், *sub.* நிறை repeated, with the *vin.* ஆய், see XII. 11. ¹³இருந்த, from இருக்கிறது, *vin. i. c. w.* நீங்கள். ¹⁴இந்த, see IV. 1. ¹⁵தடியால், see XXXV. 4, *c. abl.* the in. த doubled, A. G. S. 24. ¹⁶ஹதுகி, from ஹதுகி, *sub. sing. l. abl.* ¹⁷ஓர், see III. 18. ¹⁸அடி, *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by பட்டு. ¹⁹பட்டு, from படுகிறது, *v. infin.* placed absolutely with நீங்கள், the *particle* ஏ is added for the sake of emphasis. ²⁰அபண்வண், see VIII. 8, *nom.* to the *conjunctive* form எண்ணிக்கொண்டு வந்தால். ²¹தன், see XI. 10, the in. த changed to ற, A. G. S. 33. ²²பெயரை, from பெயர், *sub. sing. acc.* ²³சொல்லு, see

XXIII. 4, i. c. w. *அவனவன்*, the in. *ஈ* doubled, A. G. S. 20. ²⁴ *எண்ணிக்கோண்டு* *பந்தாஸ்*, v. comp. of the *vin.* *எண்ணி*, see XXV. 17, *vin.* *கோண்டு*, and the *conjunctive* form *பந்தாஸ்*, from *பருகி* *ஹத்*, A. G. P. 1 of S. 91; the several *tenses* of the *comp.* *வ. கோண்டு* *பருகி* *ஹத்* added to the *vin.* of any other *verb*, give the force of continuance to the action, A. G. P. 2 of S. 106. ²⁵ *அஹவரும்*, see III. 2, *nom.* before the *infin.* *பந்திருக்க.* ²⁶ *இங்கே*, *adv.* see XXXIII. 22. ²⁷ *பந்திருக்க*, v. *infin.* comp. of *vin.* *பந்த*, see III. 12, and the *infin.* of the *sub. v.* gov. by *அஹவரும்*. ²⁸ *பண்ணுவேன்*, from *பண்ணுகிற* *ஹத்*, v. *fut. 1st pers. sing.* the in. *ப* doubled, A. G. S. 22. ²⁹ *என்றான்*, see XVII. 24, agrees with *அவன்*.

XXXVI.

Having placed³ them² thus;¹ first⁴ planting¹⁰ a blow⁹ whack!⁸ upon⁷ the Gooroo's⁵ back,⁶ and¹² he¹¹ saying,¹⁷ "Holloa!¹³ I,¹⁴ myself,¹⁵ the Gooroo;"¹⁶ he¹⁸ pronounced,²⁰ one.^{19*}

¹ *இப்படி*, *adv.* see XVIII. 1. ² *அவர்களு*, see XXVIII. 6. ³ *நிறுத்தி*, see XI. 32, i. c. w. *அவன்*, understood. ⁴ *முந்திமுந்தி*, from *முந்துகிற* *ஹத்*, *vin.* repeated, and here used *adverbially*, A. G. Note to Page 157. ⁵ *கூருடன்*, see XXVII. 8, *vett. togh.* i. c. w. *முதுகின்*, the in. *க* doubled, A. G. S. 21. ⁶ *முது*

* The Pronoun No. 11 is honorific, while the pronoun No. 18 is not so; which, in the original, clearly indicates that the former refers to the Gooroo, and the latter to the traveller.

கண், see XXXV. 16, *vett. togh.* gov. by the *postposition* டேமடேல. ⁷ டேமடேல, *postposition*, A. G. S. 147. ⁸ ப லக்க, a *natural word*. ⁹ ஒரடடி, see XXXV. 17 and 18. ¹⁰ பேரட, from பேரடுகிறது, *infin.* placed absolutely with the *pron.* அவன், understood. ¹¹ அவர், see XXXIII. 5, *hon.* placed absolutely with the *infin.* எண்ண. ¹² உம், *cop. conj.* ¹³ அப்பாரடா, *interj.* ¹⁴ நான், see VI. 35, *nom.* to *sub. v.* understood. ¹⁵ தான், see VI. 40, the *in.* த changed to ட, A. G. S. 33. ¹⁶ குரு, see XXVII. 8, in apposition with நான். ¹⁷ எண்ண, from எண்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with அவர். ¹⁸ அவன், see XXXV. 1. ¹⁹ ஒன்று, *noun of number*, used absolutely, A. G. P. 1 of S. 133. ²⁰ என்முன், see XVII. 24.

XXXVII.

In this manner,¹ he² striking⁶ all³ a⁴ stroke,⁵ and they,⁷ separately,¹⁰ both¹² pronouncing¹¹ their⁸ names⁹ and¹⁵ adding¹⁴ the account,¹³ they agreed²¹ in perceiving,²⁰ that¹⁹ even one¹⁸ was not missing¹⁹ of the six¹⁶ persons.¹⁷

¹ இவ்வாறு, comp. of the *ind.* letter இ, A. G. P. 1 of S. 60, and வாறு, *sub. sing. nom.* put for *l. abl.* ² இவன், see V. 2, placed absolutely with the *infin.* வசுபே. ³ எல்லாறுதயம், see XXVII. 1, *acc.* gov. by வசுபே. ⁴ ஒரு, *num. adj.* ⁵ வச்சு, *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by வசுபே, which therefore virtually governs two *accusatives*, A. G. S. 48. ⁶ வசுபே, from வசுகிறது, *v. infin.* placed absolutely with இவன்: the *particle* ஏ added (with the usual rules of orthography) appears to be *expletive*. ⁷ அவர்களும், see XXXIII. 1, the *fin.*

டு changed to நு, A. G. S. 31. ⁸ தந் கஃ, see XI. 28, *vett. togh. i. c. w.* டெய்ந். ⁹ டெய்ந், see XXXV. 22, *nom. for acc. gov. by* உச்சரிக்க. ¹⁰ வேறுவேறுக, *adj.* வேறு repeated with the *infin.* ஆக, see XVI. 10. ¹¹ உச்சரிக்க, from உச்சரிக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with உபநிசந்த. ¹² உம், *cop. conj.* the fin. டு changed to நு, A. G. S. 31. ¹³ கணக்கு, see XXVII. 10. ¹⁴ ஏய், from ஏய்நுகிறது, *infin.* coupled with உச்சரிக்க, by the *conj.* உம், repeated. ¹⁵ உம், see XXXVII. 12. ¹⁶ ஆறு, *num. adj.* ¹⁷ டெய்ந், see XXXV. 22, *l. abl.* ¹⁸ ஒருபனும், see XXVI. 6, *nom.* before the *infin.* குறையாமல்நிற்க; the *particle* உம் is added, which followed by a *negative*, has the force of *even*, A. G. P. 5 of S. 140; the fin. டு changed to நு, A. G. S. 31. ¹⁹ குறையாமல்நிற்க, *v. infin. neg.* formed by the *neg. vin.* குறையாமல், from குறையுகிறது, and the *infin.* நிற்க, from நிற்குகிறது, which is often used instead of the *sub. v.* A. G. P. 1 of S. 75, *gov. by* ஒருபனும்; the fin. ஸ் and in. நு might have coalesced and become ன்: thus, குறையாமல்நிற்க, A. G. S. 37. ²⁰ கண்டு, see VI. 7, *i. c. w.* உபநிசந்த, understood, the in. க doubled, A. G. S. 22. ²¹ ஒத்துக்கொண்டாரிசந்த, *v. comp. of vin.* ஒத்து, from ஒக்கிறது, and கொண்டாரிசந்த, *past. 3rd pers. pl.* agreeing with உபநிசந்த, understood.

XXXVIII.

Wherefore¹ being astonished,² greatly⁵ praising⁶ the divine conjurer⁴ who had come,³ (and) giving (him)⁹ the stipulated⁷ money,⁸ (they) went away.¹⁰

¹ ஆனாகயால், *c. abl.* of ஆனாக, *verbal* in ஐ, from ஆகிறது, used absolutely, A. G. Note to Page 117.
² அதிசேயப்பட்டு, from அதிசேயப்படுகிறது, comp. of *sub.* அதிசேயம், and *v.* படுகிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கடா, understood. ³ பந்த, see XXXV. 27, *past part.* i. c. w. தேவனத்தனக்காரண.
⁴ தேவனத்தனக்காரண, from தேவனத்தனக்காரன், comp. of தேவன், and நத்தனக்காரன், *deriv. noun*, from *sub.* நத்தன, see XVIII. 5, *sing. acc.* gov. by ஸ்ஞ்சித்து. ⁵ மிகவும், from மிகுகிறது, *infin.* with the *particle* உம் affixed, used *adverbially*. ⁶ ஸ்ஞ்சித்து, from ஸ்ஞ்சிக்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கடா, understood. ⁷ சோண்ன, see XXIII. 4, *past part.* the in. ஈ doubled, A. G. S. 19. ⁸ பணத்தன, see XXXIV. 10, *sing. acc.* ⁹ கொடுத்து, comp. of *vin.* கொடுத்து, from கொடுக்கிறது, and *vin.* வட்டு, from வடுகிறது, comp. *vin.* in which the *vin.* வட்டு is redundant, A. G. P. 2 of S. 109, i. c. w. அவர்கடா, understood, the in. க doubled, A. G. S. 20. ¹⁰ பேரான்கடா, see XXIV. 26, agrees with அவர்கடா, understood, the in. ப doubled, A. G. S. 19.

FINIS.

